

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

6

6

אחרי 6 @ 20687 - 4

247.87 26

מדינת ישראל

מדינת ישראל

ארכיון המדינה

שם תיק: ארצות הברית 6ב

מזהה פנימי: 4431/5-א

מזהה פריט: R00043bn

כתובת: 2-111-1-8-8 תאריך הדפסה: 28/07/2020

תיק מס'

מחלקת

ס ו פ ס מ ב ד ק

דף מחוך דפים

גלוי

סוג בטחוני

מידי

דחיסות

87 1130 24 ביולי 87

תאריך/ז"ח

מס' מברק

שגרירות ישראל / רוטינגטון

אל: המשרד, בטחון

555

513

אל: מצפ"א, מזא"ר, מע"ח, פרי"ן

דע: יועץ רה"מ לתקשורת, יועץ שהב"ן לתקשורת

הלן מה"ו ושינגטון פוסט" היום.

תחנות

Soviets tell Israelis missile is threat to their security

By Andrew Meisels
SPECIAL TO THE WASHINGTON TIMES

TEL AVIV, Israel — The Soviet Union warned Israel last night against the continued development of a medium-range missile capable of carrying a nuclear warhead.

In its Hebrew-language broadcast beamed to Israel, Radio Moscow said the Jericho II missile "is a nuclear challenge to the Soviet Union and a threat to its security."

When fully developed, the Jericho II will reportedly have a maximum range of 901 miles.

According to the International Defense Review published in Geneva, the Israeli-designed missile was successfully test-fired into the Mediterranean near Crete in May. It said the Jericho I missile is operational, with a range of 289 miles. Israel's military spokesman declined to comment on the report, in keeping with standing Israeli policy.

Radio Moscow's commentator spoke of the test firing as an established fact.

"It won't be long before a nuclear arms race begins in the Middle East," said the commentator, warning of "the gravest consequences for Israel."

There have been press reports that Israel has nuclear warheads, or the means to make them quickly, but no evidence that Israel has tested a nuclear weapon.

Now that Soviet leader Mikhail Gorbachev has offered to eliminate all Soviet and U.S. medium-range missiles from Europe and Asia, said the Soviet commentator, the United States is seeking to offset such a possible elimination by having its allies deploy missiles in its stead.

"The plan is for the West Germans with their U.S.-supplied Pershing 1A missiles to be the 'guardians of Europe,'" the commentator said, "while the Israelis will be the 'guardians of Asia'."

The continued development of the nuclear-capable Jericho II, warned the commentator, "will turn Israel into a sideshow in the global nuclear confrontation between the big powers."

While the Russians issued their warning over the Israeli missile, the Israelis expressed concern over the projected supply of Russian MiG-29s to this country's bitterest enemy — Syria.

Israeli Air Force Commander Amos Lapidot said the MiG-29s, the Russians' most advanced warplanes, are expected to arrive in Syria "within a matter of months," and would add a new dimension to Syrian power.

The MiG-29 is the Soviet answer to the American F-15, which is in service in the Israeli Air Force.

The missile warning from the Soviet Union appeared to make more doubtful chances that the Soviets would accept an Israeli consular mission to Moscow.

From a delegation of eight Soviet diplomats currently visiting Israel, three left Israel unexpectedly this week, causing speculation they were somewhere receiving new instructions.

A spokesman for the Soviet delegation in Tel Aviv confirmed yesterday that the three were meeting on Cyprus with Soviet officials and intended to return to Israel.

Handwritten notes in Hebrew at the bottom of the page, including the words "התקשורת" (communications) and "המשרד" (the office).

ס.פ.ס. 111

ד...ל...מ...ד...ס...

טווג בסחובי סוכה

דחיסום

מליץ וזיח... 11:00 - 4.7.87

מליץ וזיח... סוכה

אל : מנכ"ל האוצר

דע : מנכ"ל מדינה, מצפ"א

סיוע 1988 .

בהמשך למברק ערך 507 מאתמול.

בפגשתי הבוקר עם סטו אייזנשטט והוא ביוזמתו העלה נושא הסיוע.

1. משיחות שהיו לו עם אובי וכן חברים אחרים של הבית, מהרשט כי אובי עשה חריש עמוק אצל כמה מחברי ועדת התקציב וועדת סיוע חוץ לגבי יוזמתו שישראל "תוותר מרצון" על 2% מהסיוע. אייזנשטט שמע חגובות המצביעות על כך כי לחברי הקונגרס ציפיות שעם "הצטמקות" עוגת התקציב, אכן חפגין ישראל רגישותה למצוקה שבה חתיה נחונה ארה"ב.

אין הוא ממליץ להיענות, בשלב זה, ללחצי אובי .

2. התהליך רק בתחילתו ולאור התנגדות הממשל להלכו של אובי יתכן וניתן בכלל למנוע העימות. זוהי גם דעת עוזרו של סנטור אינוויה המטפל בנושא הסיוע.

עם זאת, יתכן ונצטרך להחמודד עם הבעיה בחודשים הקרובים ובמקרה כזה הצעתו של אייזנשטט היא שישראל תציע שהמסגרת הכללית של הסיוע לא תוסחת, אך במלכיל להודיע על כוונתה לנצל רק 98% מהכספים שיועמדו לרשותה בשנת התקציב השוטפת.

~~אנד~~

ס.פ.ס. 111   ד...ל...מ...ד...ס...   טווג בסחובי סוכה   דחיסום   מליץ וזיח... 11:00 - 4.7.87   מליץ וזיח... סוכה

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג בטחוני סודי

דחיסות תיירי

תאריך/ז"ח 23 יולי 1988

מס' מברק

המשרד

1
2

507

אל: מנכ"ל אוצר
דע: מנכ"ל מדינה
מצפ"א

סיוע 1988

כפי שדווחנו בימים האחרונים אנו נמצאים בעיצומה של מערכה בנושא הסיוע כאש"ר על הפרק עומדת דרישתו של יו"ר תת ועדת ההקצבות לפעולות חוץ בביה הנבחרים דיויד אובי, שישראל תעשה "ווייתור מרצון" על 2 אחוז מהסיוע (עדיין לא ברור אם מסה"כ הסיוע או רק מהחלק הצבאי ואין עניין במציאת התשובה).

לאחר בירורים מאומצים מסתבר שבשורש העניין, מעבר לפניות אישיות של הדמויות השונות, שלוש תופעות שלכלן מכנה משותף. האחת אי עמידתה של מצרים בחשולם חובותיה לארה"ב והשניה ההסכם של מצרים עם קרן המטבע ומועדון פריז לפריסה מחדש של חובות, הסכם החל גם על החוב המצרי לארה"ב והשלישית אי עמידתה של תורכיה בתשלום חובותיה היא לארה"ב. למעשה הבעיה נוצרה בעיקר ע"י ההסכם עם מועדון פריז.

עד כה לא היתה הקרן (*Evazade Reserve Fund*) בעייתית מאחר והיא לא דוקנה לחלוטין. עתה כתוצאה מכל האמור לעיל היא רוקנה ויש, לדעת אנשים כמו אובי וזכרים למלאה בכסף "אמיתי" שיבטיח שיהיה כיסוי לחובות שלא שולמו במועד. אם התקבל גרסה זו פרושו של דבר חסר של 532 מיליון דולר למטרות סיוע ישירות ומכאן בסיונו של אובי לגייס סכומי כסף ממקורות אחרים בתוך אותו חלק התקציב (פונקציה 150) העוסק בסיוע החוץ. מתוך ברורינו (הח"מ והציר הכלכלי) מתברר שעמדת הממשל ללא יוצא מן הכלל היא של התנגדות מוחלטת למהלך של אובי. ההתנגדות היא עקרונית ולא קשורה דווקא לאפשרות של פגיעה בישראל אם כי גם נקודה זו חשובה בעיניהם. הממשל שמעוניין בהעלאה חקרות סיוע החוץ אינו מעוניין בקיצוץ ובזדאי לא במציאת פתרון על ידי שמדינה זו או אחרת תוותר על חלק מהסיוע שלה. נראה שהממשל יהיה גם מוכן להתגייס לפעולה על מנת לשכנע גורמים בקונגרס שאפשר לרשום ההחייבות בגין מלוי הקרן בחלק אחר של התקציב או אפילו לרשום זאת מבלי לנכוח הסכום הרשום מתוך הסכום העומד בפועל לשם סיוע למדינות שונות וגורמים אחרים הנהנים מסיוע חוץ

מס' 100-1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000
1 3 9 1 3 3 2

אל:

2/2

507

המספר

האישים המרכזים לצורך זה הם שני ראשי ועדות התקציב בכית הנבחרים (ניל גרין) ובסנט (לאוטון צ'ילס).

גם איפאייק פועל בצורה נמרצת בקרב אלו בקונגרס העשויים להשפיע על גריי ועל אובי. פעולה זו נחוצה גם משום שאובי עצמו מנסה לשכנע קונגרסמנים שונים ובמיוחד יהודים שישראל חייבת ליטול על עצמה ותור מרצון. הוא מצליח למדי מאחר ומרביח האנשים לא היו בקיאים עד כה בפרטי הבעיה והחרשמו מטעוניהם.

נקודה אחרת שעלתה בהתייעצויות השונות שקיים השגריר בנושא במהלך השבוע היתה פרסום לווכוח. קימת אפשרות שאובי עצמו מתוך רצון ללחוץ עלינו ועל תומכינו על "הגבעה" יביא לפרסום שלילי תוך הצגתה של ישראל כמדינה ה אבת בצע שאינה מוכנה לוותר על סכום פעוט יחסית כדי לסייע למדינות במצוקה באפריקה ובאסיה. השאלה שעלתה לדיון היתה האם לא כדאי, לאור סכנה זו, ליזום תדרוך בלתי רשמי מצידנו שבמרכזו יהיו הטיעונים הבאים:

- א. ישראל העומדת בפרעון חובותיה בצורה קפדנית ומופתית נענשת על כך שמדינות אחרות אינן נוהגות כמותה ואילו מקבלות פרס על התנהגותן.
- ב. שהבעיה של חובות העולם השלישי היא בעיה כבדה מכדי שישראל תוכל לשאת אותה על כחפיה. בשלב זה החלט בהתייעצויות הפנימיות שלנו בשגרירות שלא ליזום בנושא. כמובן שאיננו רואים טעם בכך שהסיפור יראה אור לראשונה בעתונות הישראלית.
- הדיון בתת הוועדה בראשות אובי עומד להתקיים ביום שלישי הקרוב, אם לא ידחה שוב. עד אז נעשה כמובן מאמצים למנוע רוע הגזירה. העובדה שגם הממשל בדעה הזוהי לדעתנו ויחזקן וגם יפעל בכיוון זה, מסייעת.

המברק נועד לתת תמונה כללית לגבי מהות הבעיה ולגבי הגישה שאנו נוקטים כאן שמגמתה כמובן היא להמנע הן מקיצוץ כפוי והן מותר מרצון. באם יש צורך בהבהרה של נקודה זו או אחרת נשמח לעשות זאת. המברק על דעת השגריר, הציר הכלכלי וצוות הקישור לקונגרס.

18317
ערן

אל:

המשרד

479

אל: מנכ"ל מדיני

מנהל מצפ"א

ממ"ד

להלן מתוך שיחה עם קירבי.

כידוע מופקד הנ"ל על "תיק השלום" במחמ"ד. השיחה נערכה במהלך א"צ של מרפי לכבוד השגריר ארד.

קירבי אמר שמספר רב של שאלות שמרפי העלה בשיחה עם פוליאקוב נותר ללא תשובה או תשובה מספקת. הם אמנם התכוונו לכך שהתשובות תנחנה במפגש בין שולץ ושבדנדזה במהלך חודש יולי אך עכשיו ימתין המפגש עד המפגש בספטמבר. קירבי הוסיף שגם אילו נערך המפגש ביולי הוא בספק אם לטוביטיס הייתה אפשרות להכין את התשובות. קירבי הוסיף שהוא אינו רואה בעיה בלוי"ז הפוליטי בישראל או בארה"ב והוא מניח שאם תהיה אפשרות מעשית יפעל הממשל גם במהלך מערכת הבחירות כאן (יחד עם זאת עלי להוסיף שמתרבות כאן ההערכות שהממשל יתן one last push במפגש בספטמבר ואם הדבר לא יעלה הם יזנחו את התהליך) קירבי הוסיף שלהערכתם יהיה גם קשר בין התשובות שינחנו בעניין תהליך השלום לבין השיחות הרחבות יותר על פרוק הנשק.

קירבי אמר ששאל את הסובייטולוגים שלהם על התרשמותם לגבי מדיניות החוץ הסובייטית בכלל ובנושא המז"ת בפרט. לדבריו רובם טוען שיש שנוי ויש פתיחות. הוא עצמו די סקפטי לגבי נכונות הסובייטים להקריב יחסיהם עם המקורבים להם בעולם הערבי תמורת ועידה שאופיה ותוצאותיה לא ברורים.

עירובי
ער

2 1 3 1 3
10034 ח'ין פול/א פול סאט דה דה
עירובי | אל פו דה דה דה
1 | 4 3+4, 4 1

שגרירות ישראל / וושינגטון

ס ו פ ס מ כ ר ק

דף 1 מחוד 1 דפים

403

סוג בטחוני שמור

496 - 5

דחיסות רגיל

1/3

תאריך/ז"ח 14:00 23 יולי

537 - 6

מס' מברק

אל: מצפ"א

דע: מקש"ח - מ' בטחון

קונגרס - תמונת מצב לגבי חוקים שונים

כידוע, שני בתי הקונגרס בפייגור בהשלמת תהליכי החקיקה השונים (וזאת משום סיבות שונות ומשונות שאין צורך לפרטן כאן). לנוחיותכם, להלן תמונת המצב לגבי חוקים שלנו ענין בהם:

1. חוקי הרשאה (AUTHORIZATION BILLS)

א. חוק הסיוע

1. סנט: העבודה במישור נעדת החוץ הושלמה. ממתנינים לקיצו דיון במליאה. בגלל הפייגורים, מעריכים שדיון זה לא יתקיים לפני פגרת הקיץ (האמורה להתחיל ב-8.8), דהיינו - ידחה לספטמבר.

2. בית הנבחרים: עדיין מתקשים לגמור את העבודה לשור הועדה. בצוות העוזרים ממשיכים לקוות שהועדה תסיים את העבודה בטרם יצאו לפגרה, אך אין בטחון שכך יהיה.

3. תחזית: כבר עכשו ברור שקיום שלב ה"קונפרנס" לא יתכן לפני ספטמבר, אם בכלל. אם וכאשר יתקבל החוק, אין להוציא מכלל אפשרות הטלת ווטו מצד הנשיא, הן בגלל ה"מספריים" שאושרו, והן בגלל התנגדות הממשל להיבטים מדיניים שכלולים בחוק.

ב. חוק כספי מחמ"ד

1. סנט: גמרו שלב הועדה וטרם קיימו חדיון במליאה. העוזרים מדברים על אפשרות של קיום דיון זה בשבוע הבא, אך הדבר לא נראה בטוח, ויחכן מאוד שידחה לחודש ספטמבר.

2. בית הנבחרים: סיימו את מלאכתם הן בוועדה והן במליאה. עתה ממתנינים לסנט.

3. תחזית: כנראה הקונפרנס יתקיים רק בספטמבר. גם כאן אין להוציא מכלל אפשרות הטלת וטו נשיאותי.

3 2 * 1 3 3 2
n 3 llc lca 3 a w a l a w d d m c

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/3

496
537

ג. חוק כספי הפנטגון

1. סנט: בגלל פיליבוסטר, טרם קיימו את הדיון במליאה, ולא יודעים מתי יתקיים, אם בכלל.
2. בית הנבחרים: סיימו את העבודה; ממתינים לטנט.
3. תחזית: אם, חרף הקשיים המרובים, אכן יתקבל חוק, הנשיא מאיים להטיל עליו וטו.

ד. חוק העטר

1. המקבל בשני הבתים, ועתה הקונגרס אמור להתחיל.
2. תחזית: הנשיא מאיים להטיל וטו על חוק.

ה. סיכום: כפי שעולה מהני"ל, סיכויי חוקי ההרשאה ה-10 אינם מזהירים, ואם כי הדבר לא ישפיע על הצד הכספי (שיטופל במסגרת חוקי ההקצבה/החלטת המשך). יהיה חבל אם חוקים לא יתקבלו הואיל ויש בהם תיקונים רבים החיוניים לנו.

2. חוק ההקצבה (APPROPRIATION BILLS)

כללי: בדרך כלל הכנה חנקים אלה מתחילה בבית הנבחרים, ובטנט ניגשים לעבודה רק לאחר השלמת העבודה בבית.

א. כספי טיוע חוץ

1. בית הנבחרים: כעת יו"ר ועדת המשנה לפעולות זרות מנסה להכשיר את הקרקע לקראת ה-MARK-UP שאמור היה להתקיים השבוע אך כעת נדחה לשבוע הבא לכל המוקדם.
2. סנט: כנראה יתחילו את העבודה רק בספטמבר.

3. תחזית: כבר אינם חוזים חוק הקצבה שיעמוד בפני עצמו, ומדברים על קבלת החלטת המשך (CONTINUING RESOLUTION).

✱

2. בחוץ קלחת זו יש להכניס גם כל הנושאים הכלכליים שטרם באו על פתרונם (חוק התקציב, החוק להגבלת החוב הלאומי, רפורמות בתהליך התקציב, ועוד). כידוע, קורי שחערך באוגוסט "פטגה כלכלית" בין הקונגרס לבין הממשל, אך אפשרות זו איננה נראית באופק עכשו, ודנים על קיומה רק בסתיו (אם בכלל) - דבר שיגרום לעיכובים וסיבוכים נוספים בקבלת החלטת המשך. בקיצור צפוי לנו לא רק קיץ חם אלא חורף ארוך.

יולי
למדן

✱

ט ו ס ס מ כ ר ק

דף 3 מתוך 3 דפים

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

496 54
537 55
3/3

ב. כספי מחמ"ד

1. בית הנבחרים: החוק כבר התקבל במליאה; מחכים לסנט.
2. סנט: טרם התחיל. יתכן MARK-UP בשבוע הבא. דיון במליאה רק בספטמבר.
3. תחזית: חוק זה ימצא את מקומו בתוך ה- (CONTINUING RESOLUTION) CR

ג. כספי הפנטגון

1. בית הנבחרים: טרם התחילו, ומעריכים כקלושים הסיכויים שועדת המשנה להקצבות ההגנה תפתח בדיוניה לפני פגרת הקיץ.
2. סנט: כנייל.
3. תחזית: כנייל - חלק של החלטת המשך.

ד. סיכום

1. כפי שעולה מהנייל, חוזים החלטת המשך גדולה כפי שהתקבלה בשנה שעברה. כייב, כמו שקרה אשתקד, מעריכים שהחלטה זו לא תתקבל לפני תחילת שנת 1988 (1.10.87), ויצטרכו לקבל סדרה של החלטות המשך קצרות עד שיגיעו לעמק השווה עם תממשל והבית הלבן.
2. בתוך קלחת זו יש להכניס גם כל הנושאים הכלכליים שטרם באו על פהרונם (חוק התקציב, החוק להגבלת החוב הלאומי, רפורמות בתהליך התקציב, ועוד). כידוע, קווי שתערך באוגוסט "פסגה כלכלית" בין הקונגרס לבין הממשל, אך אפשרות זו איננה נראית באופק עכשו, ודנים על קיומה רק בסתיו (אם בכלל) - דבר שיגרום לעיכובים וסיבוכים נוספים בקבלת החלטת המשך. בקיצור צפוי לנו לא רק קיץ חם אלא חורף ארוך.

למדן
א.מ.

✱

* תאריך : 37.7.77 *
* דף 1 מתוך 2 *
* עותק 3 מתוך 30 *
* סודי ביותר *
* ** *
* ** *
* ** *
* * * * *

15767 3814/2

נכנס

* חרוזט: 7,15767 *
* אל: המשרד *
* מ-: רוש, נר: 506, תא: 230787, זח: 1920, זח: מ, טג: טב *
* נד: @ *
* * * * *

* סודי ביותר/מיוזי *
* אל: מנכ"ל מדיני, מנהל מצפ"א. *
* להלן מתון שיחה עם אוקלי ורוט. *
* א. ביקור תאצ"ר. *
* במהלך השיחות נידונו הנושאים הבאים שיש לנו ענין בהם. *
* 1. תהליך השלום - האמריקאים אמרו לה שיש להכניס את *
* כל המרכבת הפוליטית קרוי רוה"מ למעורבות בתהליך. *
* נתנו לה להבין שרצוי שתעביר המסר גם ילידיה יי המלך *
* חוסיין. תאצ"ר תבעה מהם להתבטא בסומבי ביותר תוקף *
* בנושא אך נענתה שאלו הם דברים חשובים וכמוכן שיעשו *
* אך לא זה העיקר ולא זה מה שיזיז את התהליך. *
* 2. יחסי סוריה-ארה"ב - האמריקאים. דווחו על שיחות *
* וולטרס. תאצ"ר אמרה שלועתה המבחן הוא בהרחקת אל-חולי *
* (אוקלי ורוט אמרו שהיא רואה זאת ממש כענין אישי) *
* יחד עם זאת היא לא תבעה מהם שלא להחזיר את השגריר. *
* שני אנשי שיחי אמרו שהוא לא יוחזר מיידית אבל נתנו *
* להבין שהחלטה תתקבל בקרוב להחזירו. *
* 3. מפרץ - תאצ"ר הביעה דאגה מסכנת ההתדרדרות במפרץ *
* כתוצאה מהמהלך האמריקאי. האמריקאים הבטיחו שיעשו *
* הכל כדי למנוע זאת. נראה שהצליחו להרגיעה. *
* 1. ארה"ב - בריה"מ - מפרץ. *
* * * * *

משורד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 2
עותק 3 מתוך 30

* בשיחות וורנצוב בטהראן טכמו איראן ובריה"מ להמטיק
* את ההתקלות ההדדיות בתעמולה ולכוון את היציאת לעבר
* ארה"ב. לדבריהם בריה"מ מצפה להסתבכות אמריקאית
* כתוצאה מביצוע אבטחת המיכליות כדי לחזק את מעמדה באזור.
* אין ספק לדעתם שבריה"מ לא תתן ידה להחלטה על סנקציות.

* אוקלי ורוס אמרו שארה"ב ממשיכה להעביר מטרים לאיראן
* דרך שוויץ (המיוצגת אותם) ואלג'יריה בדבר מדיניותם
* בנושא האבטחה. בעקרון מוכנים לדיאלוג עם האיראנים
* אך לא יעשו זאת כל זמן שהאיראנים יתעקשו על הפשרת
* נכסיהם כאן או לא יוכיחו שהם עושים מאמץ להביא לשחרור
* החטופים. בשלב זה הערכתם היא שהאיראנים ימנעו מתגובה
* ישירה כנגד מבצע השאי אך אינם מוציאים הגברת פיגועים
* במקומות אחרים. לא איתרו פעילות צבאית איראנית חריגה.

* ג. טוריה.

* 1. השניים חזרו על כך שטוריה עושה מאמצים להצר צעדי
* אבו נידאל והחיזבאללה בלבנון. לגבי האחרונים אמר
* שהם מונעים עתה מעבר של אנשי הארגון בין ביירות לבעל
* בק.

* 2. באשר למיג 29 אמרו שיתכן שטוריה למדה את הלקח הנוורית.
* אין לדעתם מטוסים אלו הובטחו כבר לפני שנה ובמוקדם
* או במאוחר הטובייטים היו מספקים אותם. יחד עם זאת
* הם בטוחים שהטורים לא יקבלו את ה-SS-23 הם
* מודים שהטורים משחקים משחק כפול והביאו לדוגמה את
* הרצון לדיאלוג עם מאידן ואת מסע שדע למסרץ ולטהראן
* שבו הוא קרא למדינות המסרץ להתנגד לשיתוף פעולה עם
* ארה"ב במבצע האבטחה.

* את: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רט, אמן, מצמא

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is too light to transcribe accurately.]

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 2
עותק 3 מתוך 20

* שניתן לחייב השבונות אחרים, כפי שסבורים אצל קסטן
* ואינוריה בטנט. (ראו שלנר 409, טעיף ג'). נוכח הבדלי
* גישה אלו יעשה מאמץ לבדוק את העניין, ובמקביל לשכנע
* את ועדות התקציב ואת אובי לקבל את הגישה השניה. במידה
* והמאמץ יצלח, מעריכים שועדת המשנה תוכל להקצות כספים
* לכל המדינות ברמת 87, כחות או יותר.

* (5) בכל מקרה עיקר המאמץ מתמקד עכשיו בנסיון לזכות
* את ה- MARK UP המתוכנן למחר עד לבירור כל העובדות
* תוך תקווה שאובי לא יתעקש על קיום דיון בו צפויים
* לו עימותים.

* (6) במידה וה- MARK UP אמנם יתקיים כמתוכנן, העמדה
* המתגובשת בהתייעצויות פנימיות וחיצוניות היא שלא נוותר
* מרצון בשלב זה.

* טובה הרצל

* תפ: שהה, רהמ, מנכל, ממנכל, מצמא, בירן, אוצר

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

~~_____~~

~~_____~~

_____

_____

סופס מברק

דף / מחוד / דפים

סוג בסחוני אבי

דחיות בהיו אלקר

תאריך/ז"ח דל 22.7.72

מס' מברק

המס' 478
בסחונ 499

מפ"ס

דף: מנכ"ל אופר, משי"בס - מקסה

היו הנכתוב - סוף תור

זשזנו 462 מהבלק

1. ה מוק-טלס מאנץ אהתקיש אהו (23) בקרב אפס
הפגעה מהובאנו אהרה (נהשל) שהטחורו כפי אסל אהמאוס
אם (התפילה) מתפיה אהנו אן נסמג אה אפס אהבי

2. אהבי אפס אפס אן אופסל, הקבוצה היתפיה אהר
כפאפוטא אהנה מוכנה אהל אהנה, אה כן - אהיה
אפס אהבלא. הנייר אהנו סברו הביטאויג אהמ
אהבי אהמאפיה אהיפאך אהסר שוחחו בסחונ אן
18/7.72

טענה (הצד)

ש"ח 2
ממ 3
אמ 3
אגמ 1
אצבו 2
אורז 3

טופס חברה

חאריך	דחיסות	סווג	חס. חברה
<u>22/7/87.</u>	<u>בעול אוקר</u>	<u>באמ</u>	
		<u>אמס</u>	אל
		<u>המעיין, המעיין</u>	דע
		<u>אין בקצב, אים אים</u>	ז
		<u>הגדר:</u>	

LSA - N
 11/87
 (2)
 (הג'ר)

1. התקשר לזינסון, נשוא האי. די. אל. לחודבעני, כי האי. ד. אל., יחד עם הקונגרס והקומיטטי החליטו לפרוש ממועדון הנשיאים. הודעה על הפרשה התפרסם בתחילת השבוע הבא.
2. ההחלטה על הפרשה נובעת מאי שביעות רצונם של אירגונים אלה מיחסו של מזכ"ל מועדון הנשיאים, הונליין, האירגונים אלה ומשורת התעלמויות מהם והחלטות שקיבל - לטענתם - שלא בעצה אחת עמם בפרשת אוקור, נשוא מקסוקו ועוד.
3. היום בא"צ בניו-יורק, בהשתתפות גולד, סיגמן מאן, אלנוף ופוקסמן דנו בחלוקי הפרשה ובתארגנות העצמאית של שלושת הארגונים האלה בנסרד ממועדון הנשיאים.
4. לזינסון מעוניין שועשה כל מאמץ אפשרי למנוע הקרע ביחודת ארצ"ב. משתמדי א"צ התקשרו עמו טלפונית לחאיץ בו לחסכים על מועד סופי לפרשה והוא השיבם שלא יהיה זה נאה לפוקסמן להתחיל כהונתו בפרשה מ"מועדון הנשיאים". מכל מקום, לדבריו, רח מאמץ ולירון מעדנו לאתגר וכול למנוע הסילוג במונידון הנשיאים ובחזית היהודית המאוחדת בארצ"ב.

בנצור.

2
 3 3
 1 1 2
 1 2 3

Congress of the United States

House of Representatives

Washington, DC 20515

June 22, 1987

His Excellency Yitzhak Shamir
Prime Minister of Israel

Dear Mr. Prime Minister:

As the debate over the continued viability of the Lavi program comes to a head, we as members of the House Armed Services Committee of the U.S. Congress wish to come forward with a suggestion on the subject.

Clearly the Lavi program is in trouble. We, as friends of Israel, along with pragmatic Israeli leaders and Pentagon leaders acknowledge this fact. The program will consume the bulk of U.S. to Israel military sales dollars, will procure an aircraft that must compete in a crowded market, and will not provide a critical element in Israel's defense apparatus.

The need for an Israeli-American strategic cooperation program will remain with the termination of the Lavi. We suggest that this partnership continue, but with a new centerpiece--ATBM. The free world today has no anti-tactical ballistic missile defense. Soviet tactical SS-21 and SS-23 missiles are being proliferated in Europe and Soviet client states in the Middle East. The need to defend against these missiles is paramount, yet no ATBM system has been produced by the West.

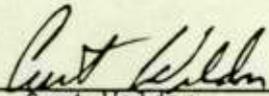
We feel that the talent of Israel, focused on the development of an effective ATBM system, in partnership with American, French and West German scientists and engineers, can build an effective counter to the tactical missile threat.

In developing a system such as Arrow, Israel's most recent ATBM proposal, Israel can take advantage of a free world market desperately in need of tactical missile defense. Simply put, lots of nations make lots of aircraft. None of them, except the communists, make a tactical missile defense system. Israeli experts are much more worried today about Syria's SS-21 missiles than they are about their fighter aircraft. In 1982, Israel destroyed over 80 Syrian aircraft with negligible losses. Today, should the Syrians decide to use their Soviet SS-21 missiles, instead of their aircraft in an attack on Israel, we could not expect to destroy a single missile en route to its target.

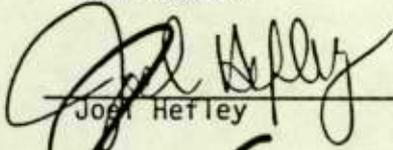
This fact, coupled with the realization by Western defense experts that the Soviets are moving forward rapidly in the development of tactical missile defense with their own SA-12, should compel an Israeli-American decision to embark immediately on a research, development, and production program that will enhance the security of both nations.

Such a decision will enhance the defense industrial base of both nations but more importantly will fill a critical defense gap. We urge the replacement of Lavi with a tactical missile defense program as soon as possible.

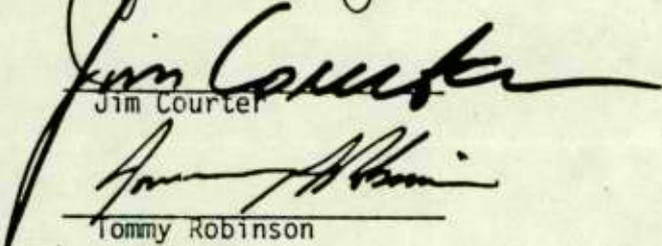
Sincerely,

Curt Weldon

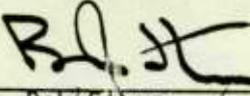
Joel Hefley

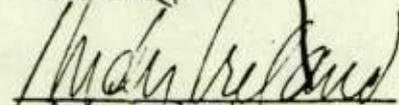
Jim Courter

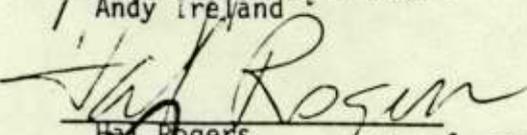
Tommy Robinson

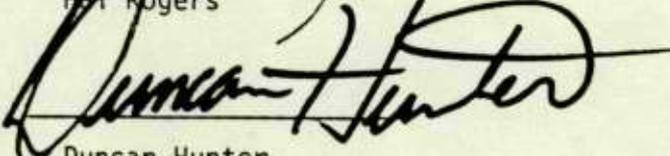
Bob Stump

Andy Ireland

Hal Rogers

Duncan Hunter

---

bets on Peres, failing to take into account Shamir's determination to scuttle any initiative he judges to be a threat to Israel's security or to his own authority.

Shamir has also sidestepped several other potential crises such as the Jonathan Pollard spy affair and the parliamentary showdown on the issue of Jewish conversions. All the while, he has managed to stay on friendly terms with an unruly group of minor rightist and religious political parties and keep a tight rein on the lean and hungry younger men of his Likud bloc.

He has accomplished this, analysts explain, by doing what he does best: playing a cautious waiting game and pouncing on the mistakes of more flamboyant and impatient opponents.

Sometimes that game infuriates his allies: the right-wing Tehiya Party is weighing whether to bolt its informal alliance with Shamir and join Peres and the left-leaning Labor Party in forcing early elections in part because Tehiya's leaders are tired of Shamir's unwillingness to press for new Jewish settlements in the occupied West Bank and Gaza Strip.

But some analysts now say that despite the vagaries and volatility of Israeli politics, Shamir may be able to hold onto the prime minister's chair until the next regularly scheduled election in November 1988, and most expect him to run again although he will be 73 then.

Yitzhak Shamir has never been Israel's favorite politician. His approval rating in national polls seldom exceeds 30 percent. As an underground leader in the struggle against British colonial rule and later as a Mossad intelligence operative, he developed a penchant for secrecy and a disdain for public relations that have marred his relations with Israel's boisterous press.

American Jewish leaders and western diplomats say he is a good listener but seldom discloses what he is thinking, even in private meetings.

"He wouldn't tell you if your pants were on fire," said one.

All of these traits have led some analysts and fellow politicians to underrate Shamir's intelligence and his political cunning—especially when they contrast him to the more dynamic Shimon Peres.

2/3
"He is much shrewder than people give him credit for," said Ehud Olmert, a close political ally in the Israeli parliament. "He doesn't get overwhelmed or carried away and he is seldom outmaneuvered. He has great navigational skills."

Shamir and Peres, despite many differences, came together to form a coalition government of "national unity" after both their parties failed to win a clear-cut mandate in the 1984 parliamentary elections. They agreed to rotate the premiership, with Peres taking the first half of a 50-month term and Shamir the second half. And they defied many predictions by functioning smoothly during the first two years of this hybrid government.

Part of the reason, many say, is that Shamir, who served as foreign minister, held his tongue and suffered a number of petty indignities and defeats that might have caused a different politician to blow up the arrangement.

Now the roles are reversed. Shamir is sitting in the prime minister's chair while Peres is, by all accounts, frustrated, impatient, even desperate to make progress in reviving the moribund Middle East peace process, which he sees as crucial for Israel's future—and for his own place in its history.

Lately it is perceived errors that have haunted Peres. He and his team of bright young aides miscalculated their support in Israel's policy-making "inner cabinet," and later in the parliament, for the international conference proposal he painstakingly negotiated with Hussein as a means of opening direct talks between the two countries. Peres defied Shamir and brought the proposal to the Cabinet, only to back away from a showdown when it suddenly became clear he lacked the votes to win.

Peres then pledged to bring down the government as soon as he could muster a majority of the parliament. So far it has eluded him because Shamir has managed to hold together the votes of Tehiya and the small, right-leaning religious parties that are the Likud's natural allies.

Peres also was burned by the aftermath of the report of a parliamentary subcommittee on the espionage scandal involving former American naval intelligence specialist Pollard. It was critical of the government's four top leaders, Peres and Defense Minister Yitzhak Rabin of Labor, along with Shamir and former defense minister Moshe Arens of the Likud.

3/3

But while Shamir and Arens maintained a discreet silence, Peres and Rabin publicly attacked the panel's chairman, elder statesman Abba Eban, a member of their own party, thereby prolonging a controversy that otherwise might have died quickly.

Shamir's aides said Peres is to blame for the impasse over the peace process. They contended that Peres consistently neglected to solicit Shamir's support for his diplomatic missions to Europe and the United States, and failed to keep Shamir informed of what he was doing, under the mistaken impression that he could force him to accept a *fait accompli*.

The ultimate blow, Shamir's supporters said, was when Peres went to London in April to meet Hussein and invited along not Shamir but Rabin, whose support within the Labor Party for an international conference Peres sought to enlist.

Peres succeeded in impressing Rabin, but at the cost of alienating Shamir. The prime minister then set out to wreck the peace plan, in part because he reportedly suspected Peres had reached secret agreements with Hussein that in Shamir's view would threaten Israel's security. Shamir also opposed the peace conference because he believed such a conference would provide a forum for the Soviet Union and its Arab allies to force Israel to surrender the occupied territories.

Peres' aides told a different story. They said Shamir was kept informed every step of the way and voiced no objections, believing that

the conference proposal would never get off the ground. Then, they said, when to his surprise it did, he belatedly swung into action to kill it.

Despite polls that showed wide-

spread support for Peres, Shamir took to the stump to denounce the conference as "national suicide," bringing into line other Likud Cabinet ministers who might have been tempted to go along with it. He also dispatched Arens to Washington to urge Secretary of State George P. Shultz that the Reagan administration not support Peres on what Arens said was an internal Israeli political issue. Shultz backed off.

Shamir also opened negotiations with Shas, a small Sephardic religious party whose support for the coalition government appeared to be wavering. Shamir promised to press for a Shas bill that would have given Israel's chief Orthodox rabbis ultimate control of all conversions to Judaism.

Shamir and his aides assured American Jewish leaders that the bill would not pass and ultimately it did not, although he voted for it. But the margin of defeat was narrow enough—60 to 56—that Shamir could claim he had honored his commitment to Shas. He also voted for another losing bill, sponsored by Tehiya, that would have granted pardons to seven Jewish settlers convicted of terrorist attacks on Arab civilians in the West Bank.

Peres and his party could leave the government at any moment, but as long as Shamir can keep his rightist coalition intact, he can command enough seats to rule without Peres. As long as Shamir can do that, Peres has said he will not leave. Meanwhile, Peres' support in the polls, which once exceeded 70 percent, is now below 40, while Shamir continues to amble along at 30. Support for the peace conference proposal is also eroding.

Shamir's political house of cards could yet topple. Shas says it plans to bring up another conversion bill soon and expects Shamir to ram it through. Tehiya is restless because polls show it would gain seats if a new election were held tomorrow. But few are betting against Yitzhak Shamir these days.

466

3
—
3

X X X

17

ס ו פ ס מ כ ר ק

שגרירות ישראל / נושיונגטון

דף 1 מחוד 2 דפים

477

המסרד

סווג בטחון שמור

דחיסות רגיל

1/2

תאריך/ז"ח 14:00 22 יולי 87

מס' מברק

אל: מנהל מצפ"א

ביקור השגריר אצל מנהיג הרב בבית הנבחרים (22.7)

1. השגריר ערך היום ביקור נימוסין קצר אצל מנהיג הרב, המורשה כוב מייקל מאילינוי. מצא אותו חביב, ידידותי ולבבי. נכחו עוזרו לעניני חוץ, ביל גווין, והח"מ.
2. לאחר דברי נימוסים (שבמהלכם ציין השגריר שזה הבקור הראשון שלו כשגריר בגבעת הקפיטול) מסר מייקל שרק אתמול נשיא אייפא"ק, כוב אשר, ואנשיו בקרו אצלו. מייקל הזכיר את ידידיו היהודים הרבים (ביניהם ארט ברוכטמן המהגורר במחוז בחירתו) וכן את העובדה שהם נפגשים כ-4 פעמים בשנה כדי להחליף דעות ולהתעדכן בנושאים העומדים על סדר היום היהודי והישראלי. כמוכן, ציין מייקל את הקהילה הלבנונית המרוניטית ההולכת וגדלה במחוז בחירתו, ומצידו התייחס השגריר באופן חיובי למרוניטים שהכיר חן מתקופת שירותו בלבנון והן בעת כמותו במקסיקו. מייקל הביע תקווה שיבוא יום והיהודים והמרוניטים באזורו יעשו מעין "חפלה".
3. השגריר העיר שידוע לו שמייקל לא בקר בישראל מאז שנות ה-60, ונצל ההזדמנות להזמין לבקר אצלנו שוב. מייקל הסכים שהגיע הזמן לכך, בציינו שאשתו מעולם לא בקרה בישראל. (גווין הוסיף שאף הוא לא בקר). מייקל בקש שנלחץ עליו מדי פעם כמגמה להביאו ארצה.
4. מייקל שאל לעמדתנו הרשמית לגבי מבצע הדגלול האמריקאי במפרץ. השגריר השיב שאין לנו עמדה רשמית PER SE, אלא כמובן אנו רואים במבצע את נחישותה של ארה"ב לשמור על האינטרסים שלה באזור וכן RE-ASSURE את בנות בריתה וידידותיה במזה"ת שהיא מוכנה לעמוד לימינו. לפיכך יש בודאי לראות בדגלול מעשה חיובי.
5. מייקל התענין גם בתגובות הישראליות לעדויות בנושא פרשת איראן. השגריר העיר שיחסינו עם ארה"ב כה הדוקים בתחומים שונים, כך שלא היה טפק שנענה בחיוב לבקשת ארה"ב לעזרה בקשר לאיראן. הוסיף שאנו גם נעלזן בחיוב לפנית הועדות מטעם הקונגרס הבודקות את הפרשה.

2 3 3 2
 2 1 1 3 3 2
 מדי סווג בטחון שמור

END

שגרירות ישראל / וושינגטון

ס ו ס ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך 2 דפים

סווג בטחוני ש מ ר

דחיסות

תאריך/ו"ח

מס' מברק

2/2
2/2
2/2

כבר ספקנו כרונולוגיות כספיות ואנחנו נעביר עוד מידע .

באשר לציבור ההגב בישראל הם

מכירים בכך שאין אנו חיים בעולם איראלי ואף בצורך כחוצאה מכך, לנקוט מדי פעם במבצעים חסויים. מצידו, העריך מייקל שההתענינות בשמיעות תלך ותקטן מעתה ואילך לאחר שפוינדקסטו

מקבל על עצמו מלוא האחריות לבעשה. ליינז הנטיי וסינז קניזיע שהדמוקרטים "חפשו" את הנשיא, אך לא הצליחו.

6. בחום השיחה הביע השגריר תקווה שלעיתים יוכל לפנות אל מייקל עלמנת לטקס עמו עצה ולהחליף עמו דעות. חגובת מייקל: תרים טלפון כשהרצה.

י.ס.ר. א.מ.ר.
למדו

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

1/2

470

המסרד

ס 1 2 3
 9... מחוך... דפיס
 סוג בשחוני... סודי
 דחיות... מדידי
 תאריך וז"ח... 22.1339
 מס' מברק

אל: מנכ"ל מדיני, מנהל מצפ"א

ביקור תאצ"ר
להלן ממקור שנכח בשיחות.

1. תאצ"ר תמכה נמרצות בוועידה הבינלאומית. טענה ששקט בנושא עלול לתת כח ווטו למחנאדי הוועידה כמו רה"מ שמיר.
2. תאצ"ר טענה שמוקדם להחזיר את השגריר האמריקאי לסוריה. על ארה"ב להפעיל לחץ על סוריה במיוחד בנושא אבו נידאל.
3. במקביל לשיחות תאצ"ר - ריגן ניהל מרפי שיחות עם עמיתו הבריטי מונרו להלן מתוכן:
 א. מו"מ יסיר
 ב. ועידה בינלאומית שתוליך למו"מ יסיר
 ג. הוועידה אינה יכולה לכפות או להטיל וטו
 ד. כל המשתתפים חייבים לקבל 242 338 ולהתנער מהטרור
 ה. הזכויות הלגיטימיות של הפלשתינאים יסופלו בוועידה והיצוג הפלשתינאי חייב להיות במסגרת ירדנית - פלשתינאית.

הסובייטים דרשו יצוג פלשתינאי והטכמה מוקדמת על חנאי והיקף הנסיגה על סמך 242. מרפי הציע 2 ועדוח מקבילות. האחת בינלאומית שתעסוק בנושאים מולטילטרלים, כלכליים והומניטריים והשניה שתעסוק בנושאים הבינלאומיים. מרפי הדגיש שהנושא הפלשתינאי הוא בהחלט נושא בילטרלי.

מרפי דווח התרשמותו לבריטים שהסובייטים מעוניינים בתהליך ומעוניינים להשיג מסו ממשי (Tangible) עבור הפלשתינאים. דוח שחזר עם הרושם שהסובייטים יקבלו יצוג המקובל על הפלשתינאים וכמו כן שלפי פוליאקוב הסובייטים חייבים ליצור צינור לדיאלוג עם ישראל. לפי הדווח שנמסר לנו אמר מונרו למרפי שלשה"ח ישראל תהיה בעיה פוליטית ביטו אלא אם כן ארה"ב תתבטא בפומבי. ובתכיפות בתמיכה ברעיון הוועידה ואז תיתכן תסנית בעמדו רה"מ. מרפי ענה שלדעתו רה"מ ישראל לא ישתכנע מהתבטאויות כאלו או אחרות ושהוא, רה"מ, מאמין בכנות שהוועידה תסכן את ישראל. מרפי אמר לעומת זאת למונרו שאם צרפת ובריטניה ח

היה הודג שהכט דל (גוס גצכא בין אייב רלנגג גאג קס אלן אלף)

ט ו ק ס

דף... 2... מתוך... דפים
סוג בסחונני
דחיסות
תאריך וז"ח
מס' פנק

אלו

2/2

470

יתר חמיכה בוועידה הבינלאומית הדבר עשוי להביא ליתר גמישות אצל הסובייטים.
מונרו דווח למרפי שתאצ'ר האיצה בחוסיין לקיים הביקור במוסקבה על מנת לעודד
הסובייטים לגלות גמישות בנושא הועידה.

מרפי דווח לבריטים על פניה מצרית לסגריר ויזנר בקהיר. המצרים מבקשים לקצץ בכוח
הרב לאומי ולהחליפו בכוח או"ם כאשר באזורים A, B יהיה כוח אומי ואילו ב- C
וב- D ישאר הכוח הרב לאומי. המצרים מבקשים לפי מרפי, לקצץ בתרומותיהם להחזקת
הכוח מ- 27 ל- 15 מיליון דולר ומבקשים מהמאמריקאים לכסוה הפרש. קיבלו תשובה שלילית.

ע"פ
170

מחלקת המידע - משרד הביטחון וההגנה - תל אביב

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: 1
סוג כסחובי:	טופס מברק	מחור: 9
תז"ח:	22-7	א ל: אירופה 3
כר:	המנכ"ל המדיני, המנכ"ל, י. ענוג-המשנה למנכ"ל	ד ע:
0519	לויג - מנהל ממ"ד, מנהל תפוצות	מאח: יוחנן בייג, נאו"ם

יוגוסלביה-הונגריה

בצהריים עם ישראל זינגר - מנכ"ל הקונגרס היהודי העולמי - דיווח כדלקמן:
 כרונפמן וזינגר ביקרו ביוגוסלביה והונגריה - לדבריו "בעקבות בקשות חוזרות
 ונשנות מצד שגריריהם כאן".

1. יוגוסלביה

(א) ביקרו בבלגרד ב-14-13 דנא. נתקבלו נאשי מדינה לכל דבר - בשדה ראש הטקס וסגן שה"ח,
 ליווי משטרה ואופנועים במשך כל השהות ושיחות ארוכות כשאורחים אחרים (כרוה"מ סודן
 למשל) ממחינים, למרות שנקבעו להן פגישות זמן רב מראש.

(ב) פגישה עם הנשיא מויסב (מקדוני), שה"ח לשעבר, שהיה נשיא עצרת האו"ם ב-1976
 וב-1973 נשיא מועבי"ט תורן. התפאר שהיה אז המנסח של החלטה 338. "מאמין שעם
 חזרת יוגוסלביה למועבי"ט ב-1988 תחזור יוגוסלביה לזירה הבי"ל ככוח משמעותי
 בעולם השלישי". הנשיא סיפר לברונפמן על פגישתו הקצרה עם ממרוה"מ ושה"ח פרס באונקסד.
 מצטער שלא יכול היה לשוחח יותר שכן נסע לאונקס"ד רק בחוקף היותו נשיא האירגון
 לשעבר ורק כדי לשאת את נאומו. לא נשאר לדיונים ולא היו בידי הוראות - הנחיות
 לשיחה.

(ג) בנוכחות שה"ח (המוסלמי) דדיצ'וב - סיפר על ביקור מוכרך בבלגרד כמה ימים קודם
 ועל התרשמותו מדברי מוכרכי שהערכים עייפים ממצב הקיפאון המשחק נגדם. הוא מאמין
 שערפאת מתון יחסית והוא והפלסטינים מוכנים עתה לקבל את 242 ו-338. כרונפמן הגיב

2/...

אישור:

שם השולח:

וואריק:

עלה למד 2
 עלה למד 3
 עלה למד 3
 עלה למד 1
 עלה למד 1

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	29
טווג בטחוני:		9
תז"ח:		א ל :
נר :		ר ע :
0519		מאוז :

- 2 -

לדברי זינגר - כי אין הם צריכים להכיר בהחלטות אלא בישראל ...

הוא, הנשיא, מאמין ששמעון פרס פועל בכיוון הנכון. ברונפמן שאל מדוע אם כן, אין יוגוסלביה מקיימת יחסים עם ישראל, דוגמת צ'אצ'סקו ורומניה, שכן רק כך יוכלו לסייע לקידום השלום. (ההשוואה עם צ'אצ'סקו הרגיזה - לדברי זינגר).

(ד) סיפר - וכך גם קדר בהונגריה - שדוקא טיטו היה זה שיזם ניתוק היחסים עימנו בבלמ"ז. הוסיף שעתה נוקטת יוגוסלביה צעדים לנורמליזציה של היחסים. מנה חמישה צעדים:

- הענקת ויזות לישראלים עם הגיעם. אין צורך בוויזות מראש.
- כ-24000 תיירים ישראלים בשנה.
- ישראלים ממוצא יוגוסלבי מתקבלים בזכויות מלאות כיוגוסלבים לכל דבר - מתוך הכרה שרוכס (או משפחתם) היו פרטיזנים ולוחמים.
- קידום יחסי המסחר ההדדיים.
- קידום קשרי תרבות, תערוכות, קונצרטים וכו'.

(ה) ברונפמן הגיב שאין זה מספיק. דרושים יחסים הדדיים מלאים, הוסיף כי הדרך לוושינגטון היא דרך ירושלים. אם יגוסלביה מבקשת לשפר יחסיה עם ארה"ב, דרוש המשולש יוגוסלביה - ישראל-ארה"ב. ברונפמן הבטיח לשגר צוות לסקר כלכלי, אך בראש צוות זה, אמר, יעמוד עפרון ברשר, עו"ד המתאם מטעם ברונפמן הן את "דגפונט" והן את "פרויקט עצמאות ישראל".

2/...

תאריך:	שם השולח:	אישור:
--------	-----------	--------

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	97: 3
סוג בטחוני:		מתוך: 9
תז"ח:		א ל :
נר :		ד ע :
0519		מאח :

- (ו) בשיחות עם הנשיא וכן עם שה"ח וראש המפלגה חזרה הנימה שהרגשת היוגוסלבים שאנו עומדים בפני BREAK THROUGH במזה"ת וכי חשוב לקדם הרעיון של ועידה בי"ל. אמרו כי הרוסים יכולים, כמובן, לקלקל - כפי שהועידה לא פעלה ב-73 כשעיקר המו"מ היה סביב צורת השולחן וסדרי הישיבה. לדבריהם חשוב שישתתפו כל חברי מועבי"ט (כולל כמובן היוגוסלבים ...)
- (ז) התרשמות זינגר היא שהיוגוסלבים מחפשים "תירוצ" לחידוש היחסים עימנו, ושועידה בי"ל יכולה להיות תירוצ כזה.
- (ח) ולדהיים. עם הגיע המשלחת לבלגרד "קיבלה את פניהם" כתבה בעמוד הראשון של העתון המקומי על "כל פשעי ולדהיים" כולל רצח ילדים וכו' וכן תמונת ולדהיים במדים. בכל שיחה נשאלו מה דעתם על הכתבה, וזמן רב בכל השיחות הוקדש - ביוזמת היוגוסלבים - להשמצת ולדהיים. כן תקפו בשיחות את האפיפיור על הזמנת ולדהיים, כפי שהכנסיה עזרה בעבר לפושע סטפנוק לברוח. העריכו חלקו של הקונגרס היהודי העולמי בגירוש ארטקוביץ ליוגוסלביה. "בולט" - אמרו - "שיש לנו ולכם עבר ואינטרס משותף". ברונפמן הגיב שפעלו לא למען היוגוסלבים אלא במאבק נגד נאצים.
- (ט) המצב הכלכלי ביוגוסלביה גרוע. שר המסחר "הודה" שיש להם אינפלציה שנתית של מאה אחוזים - אם כי הגיעו להישג יחסי ביצוא בשנה הראשונה לייצור של 60,000 מכוניות "יוגו" - אך כללית יש להם אזרחים טובים וציוד מיושן. שר המסחר אמר כי אינם רוצים להיות יצואני עבורה זולה לאגן הים התיכון אלא כמו ישראל

חאריך:	שם השולח:	אישור:
--------	-----------	--------

דף: 4	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	רחיפות:
מתור: 9		סוג בטחוני:
א ל :		תז"ח:
ד ע :		נר :
מאת :		0519

4

ליצר ציוד מתוחכם (HIGH-TECH) ....

עושים עתה צעדים כלכליים דראסטיים: ביטול סובסידיות, שפירושו הגדלת משכורות מבלי שהייצור גדל - והדבר יביא עתה לאבטלה. לזמן קצר תהיה לצעדים אלה השפעה קשה על האוכלוסיה - אך מקווים שיהיה כך פתרון לזמן ארוך שירפא חולייהם הכלכליים. לוטות כמה כתבות בנושא זה שמסללי זינגר.

2. הונגריה

- (א) ביקרו ב-16-15 דנא. נוסף לעשרו האישי של הנשיא קדר באו לשדה הראשי הקהילה (המונה כ-6500 נפש) וליוו אותם לפגישות (אך המתינו בחוץ). עובדת שילובם בפמליה העלתה יוקרתם. יו"ר הקהילה, ד"ר לאדיסלב קאדלבורג, הוא לדברי זינגר יהודי - ציוני - הונגרי - וקומוניסט. היה פרטיזן. אישיות חזקה. כבן 75 כיום.
- (ב) היתה לברונפמן וזינגר ארוחה עם רוה"מ החדש - קרולי גרוס - שנבחר לפני כשבוע בעקבות פיטורי רוה"מ לאזאר. כן נפגשו עם ראש המפלגה בבודפשט - קובאשי - שהוא כיום האיש מספר שניים במפלגה וכן עם מיקלוש נמט - המזכיר לכלכלה של המפלגה, וסגן רוה"מ **MARIYAY** האחראי מטעם הממשלה גם על עניני הכלכלה. הוא האחרון, הינו היחיד בממשל מתקופת רוה"מ לאזאר שנשאר בתפקידו.
- (ג) בכל הפגישות האלה צויין שמצב היהודים בהונגריה הוא טוב וכן שיש התקרבות

5/...

חאריך:	שם השולח:	אישור:
--------	-----------	--------

רחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	ת"ר:	5
סוג בטחוני:		טל:	9
תז"ח:		ר ע:	
בר :		מאת:	
0519			

- 5 -

וסיפור כיחסים עם ישראל. מנו הסיסות, התיירות, קשרי תרבות, גידול
הסחר וקשרי בנקאות.

לשאלות ברונפמן - ומה באשר ליחסים רשמיים עם ישראל, נענה כי על כר
עליו לדבר עם הנשיא קדר.

רה"מ גרוס סיפר כי עומד לנסוע לבריה"מ וכי הוא תומך בהקמת יחסים רשמיים
עם ישראל, אך לא יוכלו לעשות זאת לכד. לכך דרושה החלטה של הגוש.
הם צופים בצעדי בריה"מ - משלחת קונסולרית וכו' - אך אינם מכינים מה
הכוונה בדיוק ולכן אין לכך עדיין השפעה על יחסיהם. רה"מ הוסיף: "בקרוב
נדע האם וכיצד משפיעים צעדים אלה על יחסינו".

(ד) רה"מ גרוס סיפר כי גם רה"מ החדש של צ'כוסלובקיה הוא מתון יותר ומחפש
דרכים לחידוש הקשרים עם ישראל. מטריד אותם שפולין הצליחה להתקדם והם
עדיין לא. אך הם, אמר רה"מ, "רוצים לעשות זאת בגדול ולא מעשה מזוייף כמו
פולין". סיפרו על המגעים עם ברנע כוינה. הוסיפו כי מניחים שהשינוי יבוא
כמהלך העצרת הקרובה.

נאו"ם

תאריך:	22.7.87	שם השולח:	י. בלין	אישור:
--------	---------	-----------	---------	--------

DATE.....

20 MAR 1987

Cefg

0519

Yugoslav

Yugoslavs fight hyper-inflation

THE YUGOSLAV Government is battling on two fronts. Its new wage controls have sparked the most concentrated outburst of labour unrest the Balkan country has seen for many years. The controls are an understandable reaction to inflation, now running at 130 per cent a year. But that inflation rate is simply the latest thermometer reading of a deepening economic malaise which is causing international creditors to reconsider seriously the terms on which they have given Yugoslavia debt relief.

Yugoslavia is going to require a great deal of self-help and a finely judged mixture of help and pressure from abroad if it is to pull out of its dive. The goal must be a transformation of the country's economic, and maybe even political, system.

Part of the blame must lie with Mr Branko Mikulic who took over as premier last May and in his first six months of office undid the very modest achievements wrought under the previous six and a half years of supervision by the International Monetary Fund. Nominal interest rates sank way below the rate of price rises, the money supply surged, wages rose 10 per cent above inflation, and currency depreciation was so mismanaged that the dinar actually rose in value against the dollar in which half of all Yugoslav trade is denominated.

First step

Mr Mikulic can fairly put as much blame again on his inheritance—the long-term distortions of a fragmented economy with little free flow of goods, capital and labour, and the long-term inability of the federal government to knock heads together in the eight republics and provinces so as to get quick and binding national decisions.

Given wage-driven hyper-inflation, the roll-back of wages to their average level in the last quarter of 1986 may be the least bad option, as a first step. Anomalies must be rapidly ironed out. The low-paid deserve lighter treatment. But the Belgrade authorities, long criticised by foreign creditors for being chicken-hearted on austerity measures, deserve some credit when they actually impose such a measure and suffer the political flak.

The wage roll-back, however,

needs quick complementary action. Mr Mikulic would be well-advised to push aside during his prime ministerial novitiate last year. Positive real interest rates, an essential discipline, need to be reached earlier than the leisurely January 1989 deadline Mr Mikulic has now set. Knock-on benefits would be felt in wage setting, corporate accounting and stockholding.

Salutary lesson

Some creditors who have lost faith in the Belgrade policymakers want Yugoslavia to return to a full IMF standby credit adjustment programme. But it seems pointless trying to drive two very unwilling partners into formal harness again. If Mr Mikulic has seen the error of his 1986 ways, it might not even be necessary. However, the Yugoslavs are going to have to make some serious policy commitments if debt re-scheduling is to be smoothly renewed by creditor governments and banks in the next few weeks.

Mr Mikulic has appealed for more help from the EEC which accounts for the largest share of the Yugoslav trade deficit and its debt. The plea is made in the context of two years of stalled negotiations over a new Yugoslav-EEC economic accord, and hints that in the absence of such an accord, non-aligned Yugoslavia might turn more to Comecon.

In the unlikely event that Yugoslavia did turn East, it would find a salutary lesson. One-party states there, with far greater political handicaps than Yugoslavia, are starting to risk market-orientated reforms. Even President Husak of Czechoslovakia said yesterday he envisaged Gorbachev-style economic and political changes. The communist system has an indigenous legitimacy in Yugoslavia, independent since 1948, that it lacks in Czechoslovakia, under Soviet dominance since that date.

It may be that thorough going market reforms may one day undermine the political dominance of the Yugoslav communist party. That is a risk the party must run. In the absence of such reforms, its dominance may be jeopardised even earlier.

SOURCE..... F.I.N. TIME 323 (173) p2u

DATE..... 10 MAR 1987

Yugoslavs strike over wages law

BY OUR FOREIGN STAFF

YUGOSLAV trade union leaders have blamed a wave of apparently unorchestrated strikes on an incomes policy introduced in February which froze wages at the average level of the last three months of 1985 and pinned future wage rises to productivity.

Yugoslav television news described the strike wave as unprecedented.

Some Yugoslav Press reports suggested that up to 13,000 workers were either on strike last week or considering strike action. Trade union officials were said to have held crisis meetings at the weekend in Zagreb and other towns in Croatia, where the industrial unrest is centred in an attempt to quell the biggest wave of

strikes in Yugoslavia in recent years.

Eyewitnesses in Zagreb said more police were visible on the streets last week, indicating a fear of further demonstrations.

The official Tanjug news agency reported yesterday that Mr Ivo Bilandzija, president of the Croatian branch of the Confederation of Trade Unions of Yugoslavia, told a union meeting on Saturday that present policies were bound to cause unrest.

Mr Bilandzija called the legislation imposed by the government of Prime Minister Branko Mikulic in an effort to stem spiralling inflation, a "midnight law" which had caused an explosion of bitterness among workers.

"We must admit that we did not take this seriously enough

for which the unions cannot avoid responsibility. But the greater responsibility lies with those who form policy."

Mr Bilandzija also asked why a similar freeze had not been imposed on prices, particularly of staple foodstuffs. Over the weekend the price of bread was increased by 25 per cent, the latest in a string of food price rises.

Politika Ekspres, the semi-official Belgrade newspaper, said yesterday that despite a flurry of union meetings to re-stem claims more strikes were likely.

A separate indication of worker discontent, Politika reported that last week 600 workers marched on a town hall in the northern town of Celje because their loss-making factory was about to be closed.

Mr Mikuluc came to office last May with a reputation for toughness. However, he has had difficulty passing unpopular legislation to curb an annual inflation rate which is close to 100 per cent.

Legislation, enacted on February 27, forced enterprises to claw back end-of-year pay rises when they issued February pay packets, in some cases cutting wages by up to 50 per cent.

According to official accounts, several thousand workers in at least 35 companies in Zagreb, Yugoslavia's second largest city, struck last week in protest over the federal emergency laws.

Yesterday Belgrade newspapers carried sketchy reports of stoppages in the ports of Rijeka, Split and Pula, as well as 15 strikes in the south Serbian city of Nis.

0519

89
K2
17
d/d

Wage freeze provokes unrest in Yugoslavia

From Dessa Trevisan, Belgrade

The Yugoslav Government's attempts to impose a wage freeze on all loss-making enterprises have triggered off a wave of strikes in Croatia, where union leaders are demanding urgent talks to prevent widespread labour unrest.

The Federal Government recently passed legislation which links pay to productivity and penalizes enterprises that increased wages in 1986.

The move has led to considerable confusion and provoked a number of strikes. Since the beginning of the month, when the new law came into force, 7,000 workers from 28 enterprises, some of them successful exporters, have been on strike.

The unions in the Croatian Republic emphasize that the Government, while imposing partial wage restrictions, has allowed steep price rises for staple foods, which have increased the cost of living by 7 per cent a month.

While not challenging the legislation as such, the unions demand that the Government should control food prices.

The average Yugoslav family spends 60 per cent of its £100 monthly income on food, which is already more expensive than in many West European countries.

Yugoslavia's inflation rate last year was almost 90 per cent and many enterprises, in anticipation of the Government's wage restrictions, hurried to keep the peace with their employees by increasing salaries above the rate of inflation. But this merely stoked up the inflationary fires.

If present trends were to continue, Yugoslav inflation this year could well go over 100 per cent.

For a country whose cost of living has been rising so rapidly, there has so far been remarkably little unrest, even though more than 100,000 people were involved in some 900 strikes last year.

But with the new law coming into effect, many workers have found themselves worse off than in 1986, and there are fears that the scale of last year's disruption could be exceeded.

The PHEI

0519

a/b

** יוצא

שם דד

**

**

**

חוזם: 7,13634

אל: נו/687, נוש/611

מ-: המשרד, תא: 210787, דח: 1512, דח: מ, ס: ג, ט

נד: 6

שמור/מידי

י.א. 51.

ניו יורק.

דע: רושינגטון.

נאו'ם. ערן.

פחת שהב'ט - גולדוונג - נכחו מצום הוטר מצדנו - לורדנו,
תא'ל שוור, תא'ל רגב, תא'ל חפץ וזה'ם.

שהב'ט פתח בסקירה קצרה על המצב בלבנון ובדרום במרט:
פחות פעילות של חיזבאללה, מתיותר בינם לבין טוריה כשל
חטיפת גלאט ובין טוריה לאירן על רקע המאבק בין אש'ל
לחיזבאללה על השליטה בבירות ובשטח.

לחיזבאללה היו אבידות רבות בשנה האחרונה, אך אלו לא
ירתיעו. משתנים מעולה עם אש'ל - ערמאת זה כשנה. אש'ל
כבשל בשל כשלונו של ברי לשלוט על מערב בירות, שגרם
לסורים לשלח צבא לבירות. רק אחרי כניסת הסורים חזר ברי
לבירות.

בלבנון אין עם מי לדבר בודאי אחרי רצח כראמה והממתח בידי
טוריה. הסורים נקטו אמצעים מסויימים נגד משמרות המהפכה
והחיזבאללה בבקאע אך לא ברוד למתח זמן. בין טוריה לאיראן
שיתוף מעולה במרץ ושומות פוטנציאלי על גורל לבנון.
לדרום מקום משני במאבק על השליטה בלבנון.

משום כך עלינו לעסק במטחוננו. אם טוריה אינה יכולה לסמוך
על אש'ל בבירות - כיצד נוכל אנו לסמוך עליו בדרום? הרי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

הסדרים לא רצו לשגר כוחות ללבנון, אן נאלצו לעשות זאת.

בעיית אמ"ל - הדבאללה על הסורים להחליט אם מוכנים למעל נגדו במאבק על לבנון והיא מהססת. באמ"ל עצמו יש בקישים. כך, למשל, לא ברורה עמדת דיר אני ואנשיו השומרים על קשר עם הקיצונים, הדבאללה מקבל סיוע אירני מוגבר.

הנרצרים בסור את עמדתם. בטן הנל אנו מרוצים מהמצב הקיים.

גולדינג אמר שהשפעת בירות על הדרום אכן ירדה בשנה האחרונה, לכן הוא עוסק בדרום בעיקר בהקשרו הוא ובשאלה אין להשיג רגיעה. כנרן שאמ"ל בבירות מפולג ונאמנויותיו ממוקמות, אן משייכים בקשר עם הדרום. הזר על תורתו שיש לאפשר לאמ"ל לשלט בשטח תוך שה'ם של התושבים, שאינם רוצים לחזור לתקופה שלפני 1982 ועל האיבה כלפינו הגוברת בשטח בשל הפגזות צד'ל ובריחת פליטי כנרא ויעטר לכפרים אחרים ולצור.

בשל כך כהנה הדבאללה מיותר שה'ם במידע, בכח אדם ובבנים ותקינותיו בקנה מידה הרבה יותר גדול מבעבר.

בהמשך דבריו שאל:

אחת. (א) אם כהיה מוכנים למנות את הגזרה המערבית (ראו יכניסו לשם את הנורבגים).

(ב) האם אנו מוכנים לבצע העסקה בענין חוקבאן. בחודש ירני בלבד היו 56 תקריות ירי נגד יוניפיל מחוקבאן, והפגזות צד'ל מתרכזו הן שגרמו לנטישת כנרא ויעטר.

~~שהב'ט הסכים לנסיגה מחוקבאן לתקופה מבחן (שהרי זו היתה יוזמתנו), כפתה מיד במדי'ם עם ואגלוננו של הפרטיט. הבעור עשוי להמשך חודש חודשים עם זאת, אם הדבאללה יתבסס - באזור והתקריות יימשכו - נחזור לשם אוטומטית.~~

במהלך השיחה הובהר: אחת. תהיה נסיגה מבכרה ומחוקבאן אן לא מרשאן וצורבין. שתיים. ההסכם על כל פרטיו חייב להיות פורמלי.

שתיים. הצעה לנסיגה מהגזרה המערבית - שהב'ט הבהיר כי אש'ם רואה באזור החוף, הקרוב לרשידיה ולבטיסיו, באזור חזירה והסתננות לישראל. הדביר הקטיושות במסח - לפני המל'ם תפיסת חוליות ובמיוחד שתי החוליות של אש'ם וצאעקה שניסר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

לחדור דרך היס לשטח ישראל למגיעה בתושבינו. בודאי שלא
נוכל לעזוב את המכ"ם ואמ"ל אינו מסוגל להתמודד. אשר לנמל
נאקורה - זה המוצא היחיד לנו צויס, הם שבנו אותו בכספם.
אם יעבור לאמ"ל - ייסגר בפניהם, יש לחשב גם על אפשרות
הדירה של היזבאללה דרכו.

שהב"ט הוסיף כי מוטב להסתפק עהה בחוקבאן. אם נעשה כמה
דברים בבת אחת זה יתפרש כהחלשה בעמדתנו ויעודד התקפות
נוספות.

לקראת סיום הודה גולדזינג לשהב"ט שלא העלה בעיה הנמאליים
ותמיסת מוצגם כ - 6.7. אין תחולה לעניין זה. זה הגודד
החלש ביותר של יוניפיל, רק 35% מהנמאליים יודעים קרוא
וכתוב.

ייתכן שיחליטו את הנמאליים בפיג"ים בכמה מוצבים בצפון
ובמערב.

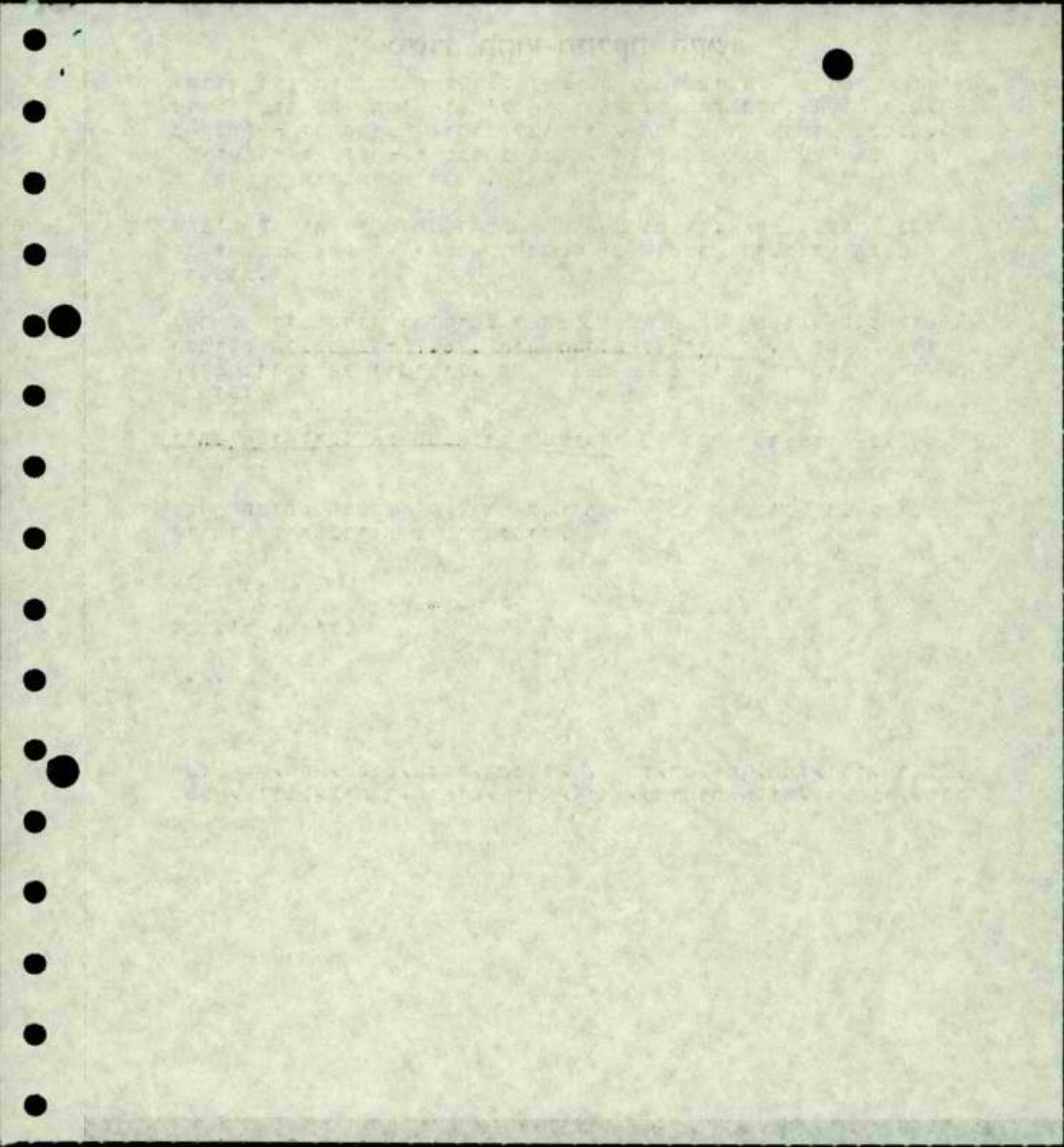
בסוף השיחה הוטבס למסודר לעיתונות כי שהב"ט וגולדזינג
קיימו התייעצויות על יוניפיל.

עד כאן.

סמנכ"ל ארבי"ל.

ל.כ.

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכ"ל, ממנכ"ל, ו/מרכז, רס, אמן, ממד, ורד, ארבי"ל,
מצמא, טייבל, ליאור, מזתים, אירא, אירב, פרימור, אסיה, לוברני, שחר

13635

תאריך : 21.07.87 משרד החוץ-מחלקת הקשר

ינוצא

בלמע

חוזם: 7,13635

אל: רוט/609, ניו/685

מ-: המשרד, תא: 210787, זח: 1518, זח: ב, סג: ב

ב: ד

בלמע/בהדול

בניסת אמריקאים המוצא פלשתינני. לשלכט נר 422

5000 אמריקאניז המוצא פלשתינני שזהים דרך קבע בשטחים

~~כתיוורת, מתובט 2000 באר על דרכונים אמריקאים מאז~~

~~1967.~~

הסברה/תכנים

א/ב

ת פ: שחח, רהמ, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצמא, בירן, טיובל, קונט, אכויטל, הסברה,

ל יאדר, מזתים

מאמץ 50 חילי חשוד/בזים על מוצאם 5-106

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

1954

סגירות ישראל / וויטינגטון

ס ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד 4 דפים

סווג במחוני בלחיים

דחיסות רגיל

תאריך/ז"ח 16/7/87

מס' מברק

אל: המשרד, בטחון, ניו יורק

51 463 447

1/4

צ"ע 2 - האזהרה רטא -
אם מצויני' התנאים פאנן
כנים אומייקאין אומייא

אל: מצפ"א, מע"ת

דע: יועץ רה"מ לחקטורה, יועץ שהביט לחקטורה
ניו יורק

תדרוך דובר ממ"ד ליום 21/7/87

MR. REDMAN: Ladies and gentlemen, good afternoon. One announcement to begin with. In light of the shooting in Lebanon last weekend of an American citizen, Ms. Barbara Pitheconni (sp?), we wish to restate our warning to all American citizens -- stay out of Lebanon. We remind them that the situation in Lebanon presents imminent peril. Those who chose to ignore our repeated and emphatic warnings, and who remain in or travel to Lebanon, do so at their own risk. US passports are not valid for travel to, in, or through Lebanon unless specifically validated for such travel by the Department of State. Matt?

Q --Okay. Can I ask you something about Lebanon? First, are we getting -- can we have a copy of this statement that you just read?

MR. REDMAN: Yes.

Q Okay. Secondly, do you have a copy of the advisory on Lebanon? Can you get a copy of that?

MR. REDMAN: Sure.

Q All right, now how many Americans is there now with passports, and what happens with them? Do they have to leave the country, or --

MR. REDMAN: I'd refer you back to my statement of January 28th, I believe when I announced these measures in which all of those kinds of details are specified. The number is something that we have not provided in the past, and I won't do it today.

Q You don't have any numbers of Americans there now?

MR. REDMAN: No.

198707-222 100:28
14881264 4 21881
198707-222 100:28

YH 5 - NILEA CUB -
R. ERIC GRESA RYU
CUM MARYAN SAICA - 1610

Q How many countries now will be invalid -- their passports will be invalid. How many countries in which they're invalid?

MR. REDMAN: Let me ask for a little time to look into that. We'll tell you something this afternoon.

Q If an American does go to Lebanon in violation of these restrictions, is he in fact more subject to confiscation, or is it only sayi has no protection?

MR. REDMAN: Again, if you look at the rather lengthy statement and exchange we had on January 28th, we covered all of those questions. I explained what was involved here, the authority under which these actions are taken. Basically, it is the use of the passports which the Secretary of State has the authority to control. The question of prosecution for violation of that particular authority would be a question that would have to b

Q Is someone going to Lebanon likely to be in the same sort of trouble as someone going to Libya?

MR. REDMAN: The kind of controls that have been imposed in the two cases are not identical.

Q Do you know of any cases where the Justice Department has taken any action?

MR. REDMAN: I don't know of any but Justice would be the authoritative source. ~~Different subject. New subject matter, okay?~~

Q Israel has taken some steps at the Ben Gurion airport to help assuage the feelings of people who come there, and want to use a telephone and see a lawyer or something like that. How do you -- how does the State Department look upon those improvements for the consultations between Israelis and Americans on the issue that you spoke about, what was it last Thursday?

MR. REDMAN: We are encouraged by the positive steps the government of Israel has announced it will take to solve this problem. These include immediate access to American consular offices, a lawyer or relatives, review by a senior officer of every case of probable denial of entry prior to a final decision being taken, courteous treatment of citizens who are detained, and regular consultations with American consular officers. That's between Israeli officials and our consular officers. We are hopeful that this problem will be resolved through these measures.

457
463
51
2
1
✱

314

Q The question was raised yesterday about American citizens traveling to Arab countries who happen to have Israel stamped on their passport. Do you have any response to that today?

MR. REDMAN: The situation is basically that some Arab countries deny the entry of travelers bearing Israeli visas or entry stamps on their passports. Some also refuse to admit travelers with visas, entry stamps or other markings from South Africa or certain communist countries. Similarly, there are some African countries that sometimes refuse to admit persons with visas, entry stamps or other markings from South Africa. There may be more examples of these kind of restrictions, but at least I wanted to cite a few.

? These restrictions apply to the foreign visitors of all
 ? nationalities, they are not aimed specifically at Americans, or at
 ? particular groups of people, on the basis of their race, religion or
 ? ethnic origin. We do believe that such restrictions are
 ? regrettable, and that they pose an unnecessary inconvenience to
 ? travelers of all nationalities. Over a period of time we have put
 ? out a number of tips for travelers to the Middle East, for example,
 ? where we have pointed out that these kind of inconveniences may
 exist in certain countries.

Q Chuck, do you mean that there are belligerent, those in the Arab world, I mean, they are not at least in Israel? That's the reason --

MR. REDMAN: I haven't commented on the motivations. I just commented on the facts as they are.

Q Is a list available of those countries that exclude people with a -- with the Israel stamp on their passport?

MR. REDMAN: I don't know whether we could come up with a specific list with every -- a guarantee it has every country in the world on it that applies those restrictions. But I'd say we'd have to take a look at South Africa, certain communist countries, and I just don't know how many more one might get into if you examined in detail all the countries in the world.

Q Do you have anything on the Egyptian invitation to President Waldheim of Austria to be repeated?

MR. REDMAN: No.

Q Do you have anything the process of the Americans to push forward for the Peace Conference and for the end of the -- I mean, are there anything? And is Mr. Murphy going to the region for that matter?

MR. REDMAN: Concerning Mr. Murphy's travels, no comment, in keeping with standard practice. Concerning the peace process, the Secretary was asked a question at the end of this press conference in New York yesterday afternoon or last evening. So that is the most current on-the-record commentary.

459
463
51
3/4

2

u/y

Q Mike Armacost is the Hill today, and I guess tomorrow again, on the Pakistani nuclear program. Has the US received any new information on that in the last couple of days since the protest from Pakistan? And what position, if any, are you taking with regard to -- now toward whether the Solarz Amendment should be implemented?

MR. REDMAN: I don't have anything that would update that beyond what you know to be the state of the play -- state of play from the end of last week.

Q But he'll be unable to make any comments or observations, or recommendations with regard to Pakistani aid?

MR. REDMAN: I'm not going to prejudge what comments or observations he may make. He's Under Secretary of State, and as a consequence, he may well make some observations. But I don't have anything to offer.

Q There's no policy decision or no change in the Administration's view on it?

MR. REDMAN: I just don't have anything new on it.

Q Chuck, on that point, you said last Friday that Ambassador Raphael had seen the President on -- well on about, I think, April 4th. Have there been any further conferences with the Afghan -- or with the Pakistani government on this problem since then?

MR. REDMAN: I don't know specifically if there have been. I just don't know.

Q Chuck, I just had one on fishing negotiations with Iceland. Is there a status report on that?

MR. REDMAN: You mean whaling?

Q If that's whaling, I'll take whaling. (Laughter.)

MR. REDMAN: You'll take whaling? I don't have anything on that, but if you're interested I'll see if we can produce anything. (Laughter.)

447
463
51
4
4
JMY

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

453

465

המשרד

בטחון

1/2

ס ר פ ס ר פ

דפוס... מחור... דפים

סוג בטחוני... סודי...

דחיות... גהול לבוקר...

תאריך וז"ח... 1700-21 יולי 87

מס' מברק...

אל: מצפ"א

דע: מנכ"ל אוצר, משהב"ט - מקש"ח

בית הנבחרים: איפא"ק, אובי, סיוע חוץ

1. השגריר נפגש ב- 21 עם נאמני איפא"ק ובכירי פקידיו. עיקר הפגישה הוקדשה לנושא סיוע על היתר - בדים.

2. אנשי איפא"ק דווחו על פגישה שקיימו אתמול אשר, דיין, בלומפילד וקורץ עם אובי, יו"ר ועדת המשנה לפעולות זרות בועדת ההקצבות, לבקשתו, לקראת ה- *mark up* של ועדת המשנה המתוכנן למחרתיים. הפגישה נמשכה שעתיים וקדמה לה פגישה בה חמש שעות עם נציגי מחמ"ד וא.י.ד לדון באותם נושאים.

3. לדברי המשתתפים, אובי "התחנן" שישאל תווך על 36 מיליון דולר מהסיוע הצבאי, ועוד שעור לא מוגדר, כנראה גם כן שני אחוז, מהסיוע האזרחי. לדבריו, ויתור כזה יסייע לו לקצץ למקבלות הגדולות האחרות וגם לשמור על סיוע מינימלי למדינות אחרות, כאשר לדבריו אם ישרא לא תסכים, יספיק החשבון הצבאי רק לישראל, מצרים ופקיסטן. לדבריו, ויתור בסדר גודל כזה מצד ישראל, כולו בהוצאות בפועל, יתורגם ל- 700 מיליון דולר בהקצבות; הוא חותר להשיג כספים מהמקבלות הגדולות, המקבלות את מלוא הסיוע או מרביתו בתחילת השנה, ולהעביר הסכום למקבלות היותר קטנות, שלגביהן ההוצאה בפועל, במיוחד בשנה הראשונה לאישור כל תוכנית, היא קטנה הרבה יותר. ובמילים אחרות, הוא חותר לבצל באופן מירבי את ההבדל בין הרשאות לבין הוצאות בפועל.

4. בפגישה עם השגריר אמר דיין שספתמנוח שלוש גישות לטפל בבקשת אובי:

- לעמוד על קבלת מלוא הסיוע, קרי שלושה ביליון.
- ללכת לקראת אובי, ובכך לזכות ברצונו הטוב ו"ביחסי ציבור".
- להיענות לבקשתו הוך התנייתה בקבלת הבטחתו לסייע בעניינים אחרים כגון פריסת חובות או אי החלת קיצוץ אוטומטי על ישראל, אם יתעורר צורך בשלב יותר מאוחר.

2 3 3 1 2 1 1 1 3 3 2
 3 1 1 2 1 3 3 2

ס ו ט ס
 97...2...מחון...2...דפים
 סווג בטחוני
 דחיות
 תאריך וזיחה
 מס' מברק

2/2

GP
466

A'
453

הטיעונים שעלו נגד גישה זו הם החשש שלאובי אין די מעמד להבטיח קולות במליאה, והעובדה שעל סמך נסיון העבר, אין בטחון מלא בהסתמכות על דבריו.

5. בשיחה השגריר עם הנאמנים עלו בין היתר הנקודות הבאות:

- ויתור מרצון עכשיו לא יבטיח הגנה מקיצוצים אחרים בעתיד.
- ויתור ייצור תקדים לשנים הבאות, בהן עדיין העמוד ארה"ב בפני קשיים תקציביים.
- הוא עלול להתפרש ככשלון והוכחה לפגיעה באפקטיביות של איפא"ק.
- גם אשתד אובי פנה, ואף שלא נענה, לא מימש את איזמיו.
- התעקשות, ובמיוחד מוצלחה, תבוא על חשבון מדינות אחרות ובכך תמשוך ביקורת כלפי ישראל

6. הנוכחים בשיחה הסכימו שרצוי לקבל מסר ברור של ממישראל, ושעדיין אין מספיק עובדות כדי לגבש עמדה: יש לבדוק החשבונאות שאובי הציג, עמדה כל גופי הממשל הנוגעים לדבר, גישת יתר חברי ועדת ההקצבות והאם מי מהיו"רים של ועדות המשנה האחרות יסכים לסייע מתקציבו. על כל הנ"ל להיעשות לפני ה- *mark up* מחרתיים.

סיבה חזקה
 טובה הרצל

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
Tel Aviv

פיקרין
(מס' 63.)

July 21, 1987

Excellency:

I have been asked to convey the following message
to you from President Reagan:

"Dear Yitzhak:

I deeply appreciate your thoughtful
message sent on the celebration of our
independence and your inspired comments on
the bicentennial of our constitution and
all that it means to us.

We shall indeed continue on the course
we have set for peace, freedom, and justice
for all, and we look forward to strengthening
our partnership with Israel in this still
incomplete task.

Nancy and I send our warmest wishes to
Shulamit and yourself.

Sincerely,

/Signed/ Ronald Reagan"

Sincerely,

Thomas R. Pickering
Ambassador

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of
the State of Israel
Jerusalem

Jerusalem, July 21, 1987
3-cm'-841-1

Mr. Arthur Hughes
The Embassy of the U.S.A.
71 Hayarkon St.
Tel Aviv

Dear Art,

Enclosed please find a translated selection from the Jordanian press, during the Waldheim visit. The quotes speak for themselves, and we thought they should be brought to your attention.

Sincerely,

Arye Mekel
Assistant to the
Prime Minister
for Political Affairs

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 20.07.67

12945

שמו

ידוא **

**

**

**

חוזם: 7,12945

אל: רוש/587

מ-: המשור, תא: 200787, זח: 1732, דח: מ, ט, ג: ש

נד: 8

שמור/מייד

רושינגטון - שגריר, ציר, גד נתן

א. אמריקנים שחורים ואמריקנים ממוצא פלשטיני. באו למשרדי עפ"י הזמנתי הציר היוז והקונסול לינינגר. דיווחתי להם על ישיבת הגורמים בנושא הנדון. פרסתי את שבע הנקודות האומרטיביות כמברקי מאתמול. הביעו את התקפה והרעועות רצונה הגמורה. אמרו שהתשובות מספקות לחלוטין כי ישתפו פעולה ככל שיתבקשו וכי ידווחו וימליצו להודיע שהנושא טגור.

ב. ויזות A-2 לעובדי משלחת הקניות אושרו. מדובר באשרות לעובדים במשרה מלאה ולפי שעה ללא מריבילגיות וחסינויות.

ג. שפ"י בעקבות פניתי אליהם פנו הם למחמ"ד וקבלו תשובה כולקמן: מחמ"ד יכול להתערב רק אם בית המשפט יפנה בשאלות. מכל מקום לא מדובר בעבירה מדלית ואין כל טכנה של עוכש גירוש או מאטר אלא קנס בלבד והדבר אכילו במקרה הכי גרוע לא יוכל להשפיע על מגוריו של שפ"י בארה"ב.

מנהל מצפ"א

עס

Faint, illegible text is visible across the page, appearing as ghosting or bleed-through from the reverse side. The text is too light to transcribe accurately.

1010

1010 **

**

**

**

חוזם: 7,12772

אל:רוש/569

מ-:המשרד,תא:200787,זח:1456,זח:ב,ט:ג:ט

ג:ד:ט

טודי-בהול

שגריר (שלן 405)

ציר (שלן 393)

לואיז שמרון (שלן 348)

969

1) הישיבה בענין שחורים ואמריקנים ממרצא פלשתיני
התקימה אמש אצל בירלין בהשתתפות נציגי משרדו רה"מ,
חוץ, מניס, תיירות, משטרת ישראל, שב"ב והמתאם.

2) טובס שלמדות הזכות השמורה לנו כמו לכל זדינה
לבדוק מבקרים ותיירים שיש יסוד לחשוד בנורמותיהם או
באמיתות הצהרותיהם ננקט בשורת צעדים בנמל התעופה
ובגשרים שישמרו ויתקנו את הטעון תיקון בהתאם לשורת
התלונות שהועלתה בפנינו.

3) הצעדים שהוחלט עליהם:

א) תתאמשר התקשרות מהירה ומיידית לשגרירות בת"א או
בנסוליה בירושלים או לעו"ד או לקרובי משפחה ע"י
הנמדת טלפון לרשות מז שמעבדים אותו.

ב) ייצא זף הסכר מפורט באנגלית שיטביר את הקשיים
המיוחדים ומקורם ויבקש את הבנת הנוגעים בדבר.

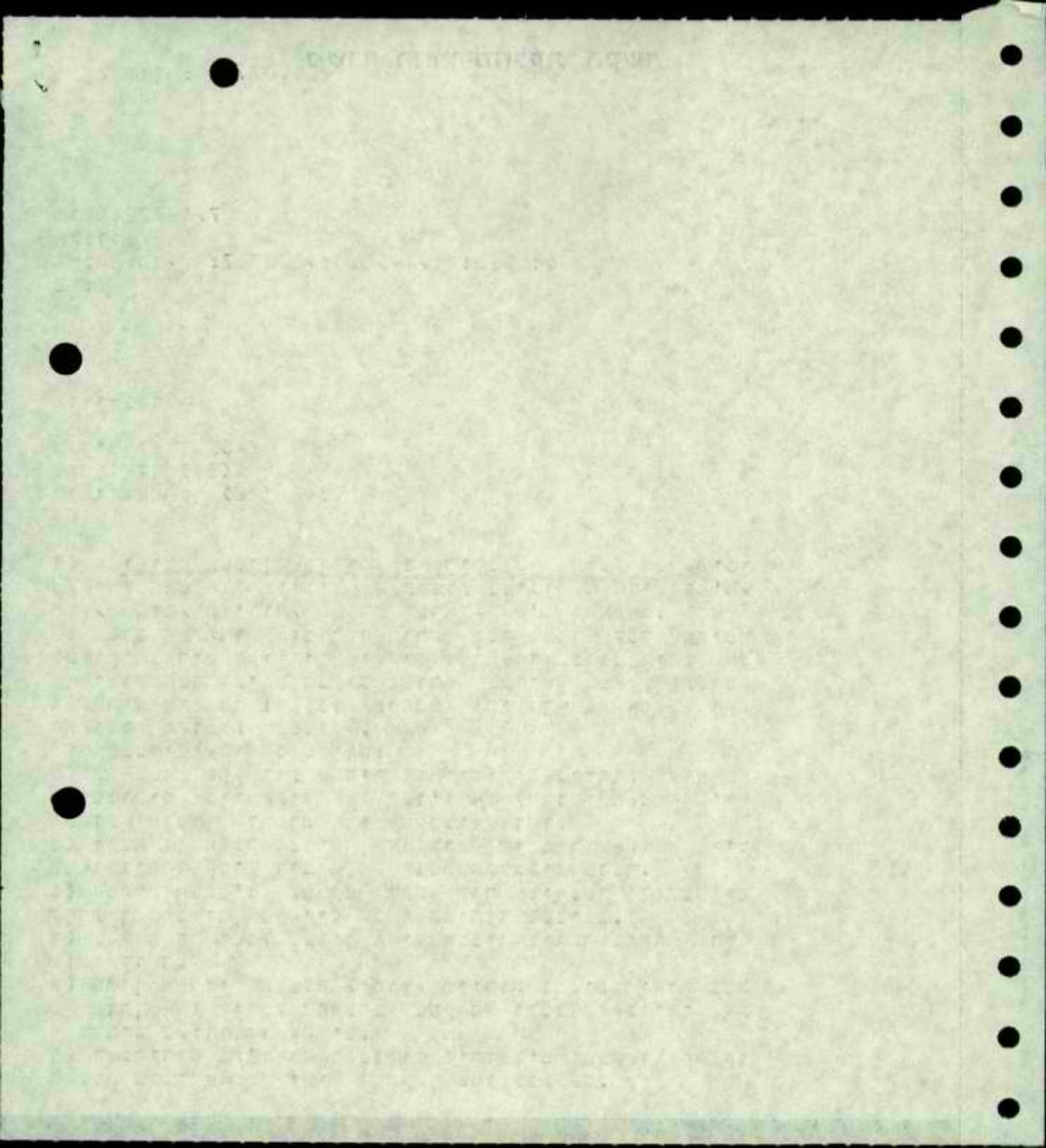
ג) הנהלת נתב"ג תבקש לתת חדר שיאמשר למתעכבים
להמתין בתנאים אנושיים לגמר הבירור בענינם.

ד) בכל מקרה יטפל בענין האיש הבכיר ביותר במקום ולא
עובד דוטר.

ה) מתוך משרדו הממשלה (-חוץ, תיירות ומניס) יהיה בכל
עת תורן אחד שיוכל להתערב במקום ולנסות ליישר את
ההדורים בשיווצרו קשיים.

ו) השגרירות בת"א והקונסוליה בירושלים יתבקשו אף הן
למנות עובד שאמשר יהיה להתקשר עמו בכל עת.

משרד החוץ - מחלקת הקשר

שמור

ירצא **

**

**

**

פרוט: 7,12764

אל:ניו/645,בטחון/242

מ-:המשרד,תא:200787,זח:1432,זח:מ,טג:ש

נד:ט

שמור/מיודי

ניו יורק - נאום

משהבט

דע:לוברני, יח' הקישור לבוחות זרים

ביין

יוניפיל - שיחת ממרה'מ - גולדינג (19.7)

1. גולדינג הבחיר כי מטרת סיורו היא גירור עמדות הצדדים בנושא יוניפיל לטראת כתיבת דוח המזכל שיוגש למושב'ט לפני הדיון בחידוש אנדט הכוח.

2. טמר כי בלבנוך ובטוריה לא מצא חידוש בעמדותיהם הידועות קווה כי יתכן ויוכל למצוא גישה חדשה אצלנו.

3. ממרה'מ הבחיר כי עמדותינו העקרוניות לא השתנו

4. גולדינג הביט חששותיו וחששות אמ'ל מהתחזקות חיזבאללה ולהערת השר כי יחסיה היתה התקומה שקטה אמר גולדינג כי אמנם מטמר התקיימות על כדחות יוניפיל וצהל/צול ירדו אולם היקמן וארגונן עליה. חזר על הטעון כי המשן הכיבוש ויחסו העוין של צו'ל לאוכלוסיה המקומית מחזקים חיזבאללה ויוצרים קרקע נוחה להגברת פעילותו 'בנגד הכיבוש'. כדוגמה הביא האירועים בבפרא ויעתר שהתנהגות צו'ל הביאה לעזיבת כ-7000 מתושבי הכפרים שרבים מהם מצטרפים ל'כוחות ההתנגדות'.

מסמך חוקי רשות בעיות על 100000 8.84 6406

1957

1958

1959

1960

משרד החוץ-מחלקת הקשר

טורי

12366

יוצא **

**

**

**

חוזם: 7,12366

אל:ני/613,ורוש/553,רינה/192,גנבה/207,בנגקוק/250,טוקיו/236,
 ביירט/249,קומבהגן/181,ברן/119,אוסלו/100,שטוקהולם/80,
 מבטיקו/158,מונטבידאו/95,אתונה/208,ברן/432,בריטל/249,
 האג/205,לונדון/311,פריס/490,רומא/298,אוסטבה/103,קנברה/101,
 לימה/128,קרס/144,מילנו/153,מדריד/196,ניקוסיה/168,
 נירובי/81,טינגפור/126,אנקרה/110,קינשאסה/132
 המשרד,תא:190767,זח:1711,דח:מ,סג:ט

ג:ז

טורי / מיידי

אל: תמוצת תזרון מדיני שבועי
 תזרון מודיעין מדיני שבועי (19.7.87)

א. ארה"ב והמצב במפרץ הפרסי

1. הממשל האמרי השלים הכנותיו לקראת הפעלת הסדר הדגלול עם כרויה. להערכתנו, קיימת מחויבות נשואותית להסדר הדגלול. הממשל גייס את הצמרת במאמץ להסביר את מטרותיה של ארה"ב במפרץ. מהתבטאויותיהם של שולץ, ויינברגר, ראש המטות המשולבים ומנהל ה-C.I.A. עולה כי בצמרת הממשל קיימת מודעות מלאה לכן שהחלטה יוצרת מצב מסובך, שאינו נטול סיכונים. עם זאת, התגבשה בכוננות בצמרת הממשל ליטול סיכון כזה בשל הצורך להפגין קו תקיף באזור.

נראה כי אין ארה"ב ששה לעימות צבאי עם איראן ותחת זאת היא מעדיפה להתייעה. אולם אם איראן לא תותיר ברירה בידיה, נכונה ארה"ב למעול צבאית. לקראת אפשרות כזו רוכז כוח ימי משמעותי, הכולל 15 אוניות קרב, לרבות נושאת מטוסים. גובשו הסדרים עם סעודיה וכרויה שנועדו לענות על צרכים צבאיים, העלולים להתעורר. על אף התנגדותו לא השכיל הקונגרס האמרי לגרום לדחית ביצוע ההסדר ובכך בטללה, לעשהה, הדרך להחלת ההסדר החל מהשבוע.

3. הסיבות המרכזיות להתמקדות האמריקאית הנוכחית באזור בעוצות ברצון הממשל לשקם אמינותו שנכגעה בעקבות פרשת הנשק לאיראן, וכן בראית הממשל את אזור המפרץ כאיזור חיוני וסירובו להשלים עם נסיונות חדירה טוב' לתוכו.

מחלקת הקשר, תאריך: 20.07.87, 16764

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4. בריה"מ עוקבת בזאגה אחרי הכנות ארה"ב לקראת הפעלת הסדר הדגלול. התקשורת הטוב' מותחת ביקורת נוקבת על תיגבור הנוכחות הצבאית האמרי, אולם כמנעת מלנקוב לשון איומים ואזהרות. תחת זאת מבקשת בריה"מ לקדם הצעתה, הקוראת להוצאת הציים הזרים ממימי המפרץ. שיהיה דולטרס במוסקבה וממגש מרמי-פוליאקוב בג'נבה לא צימצמו הפער כעמדת שני מעצמות העל לגבי המפרץ. אמנם, כלפי חוץ מפגינות המעצמות ענין בסיום המלחמה, הטומנת בחובה סכנת הסלמה, אולם בפועל נמשכת ההתמודדות בין השתיים לגבי עמדות השפעה באזור.

5. הטוב' גילו פעלתנות ניכרת במישור הדיפלומטי בימים האחרונים. ביקורו של סגן שה"ח האיראני כמוסקבה ומגישותיו גרומיקו ושכרדנזה היוו ביטוי מובהק לכך. נראה כי בריה"מ מיישעת לאיראן להמנע מהחרפת המשבר. להערכתנו, הסלמה במפרץ בעיתוי הנוכחי לא תשרת את האינטרס הסובייטי, שכן תשמש הזדמנות לממשל ריגאן להפעיל שריריו הצבאיים ולחשוף את חולשתה הבטיסית של בריה"מ בזירה זו, חולשה שנזקקה לקרן זווית לאור פעלתנותה הדיפלומטית בחודשים האחרונים.

1. ביקור רמ"ג תורכיה בסוריה

1. בתום הביקור הושמיו (15-17 ביולי) נמטר על חתימת שני פרוטוקולים לש"מ, בטנינו בטחון וכלכלה.

2. רמ"ג תורכיה התחייב להבטיח אספקת מים סדירה מנהר הפרת לסוריה (500 מ"ק בשניה) עד אשר יושלם פרויקט סכר אלתורכ (1988). אז אמורות להיקבע מבטות המים לתורכיה, לעיראק ולסוריה. רמ"ג סוריה הצהיר שארצו לא תאפשר ביצוע פעולות עוינות משטחה נגד תורכיה.

3. עפ"י דיווח מנציגותנו באנקרה היה ביקור אוזאל בסוריה חזרה מאכזבת על ביקור רמ"ג סוריה באנקרה במרס 1986. נושא המשיטות הנורדיות משטח סוריה על כפרים בתורכיה האפיל על יחות. הסורים דחו את דרישת אוזאל לגרש מתחומם את ראש הארגון הנורדו PKK, והכחישו המצאותו בדמשק. הסורים אף הזכירו לתורכיה כי לא באו אליהם בטענות לגבי פעילות 'האחים המוסלמים' בצפון סוריה. נראה שמעבר לדיבורים כלליים, אין הסורים מוכנים להתחייבות כלשהי בסוגיה זאת.

4. עפ"י הדיווח הנ"ל, נושא המים הוצג ע"י התורכים בקלף מיקוח מול פעולות הנורדיות מגבול סוריה. אוזאל סרב להתחייב לאספקת כמות מים כלשהי לאחר השלמת העבודות בסכר אלתורכ, והדברים נותרו כפי שהיו לפני שנה.

2. לקראת פיסגת אח"א

1. ב-20 נמא יפתח באדיס אבבה כנס טרי החוץ של אח"א להכנת ועידת הפיסגה שתחל ב-27 ביולי. דובר אח"א מסר שנושא מרכזי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בפיטגה יהיה גורל חובות החוץ של מדינות אפריקה, המסתכמים בכ-200 ביליון דולר שאין באפשרות האמריקאים לפרוע אותם. חבורת האירגון תדרושנה למחוק חובות אלו כליל ולא תסתפקנה בפריסתם.

2. בין הנושאים המרכזיים האחרים שידוננו בפסגה - ביצוע הסנקציות נגד דרום אפריקה וסכסוך צ'אד-לוב (יצוין שרוב מדינות אפריקה, שתמכו בנסיגת הלובים מצפון צ'אד, מצודות עתה בהבאת המחלוקת על רצועת אדזו בפני ביה"ד הבינלאומי בהאג, מתרון שהן לוב והן צ'אד מתנגדות לו).

3. בענין בחירת יו"ר תורן לאירגון, חלה התפתחות מפתיעה כאשר שר המדינה המצרי לעניני חוץ, בוטרוס ע'אלי, הודיע (17.7) בי הנשיא מובארק הסיר מועמדותו וכי מצרים החליטה לתמוך במועמדות נשיא זמביה, קארנדה, למשרה זו (על מועמדות מובארק הודיעה מצרים בחודש שעבר, לאחר פעילות נרחבת לרכישת תמיכת מדינות אפריקה). נראה שנסיגת מצרים מהמועמדות נעוצה בהתנגדות אלג'יריה, לוב וכמה מדינות אמריקאניות רדיקליות. העתון הגנאי הממשלתי 'גאנאייין טיימס' נימק (17.7) התנגדות זו בחידוש יחסי מצרים עם ישראל בניגוד להחלטות אח'א. סביר שמצרים החליטה לוותר על מנת שלא תהיה מוקד לחילוקי דעות בתוך האירגון.

4. יש לצפות שבלחץ מדינות ערב החבורת באירגון תקבלנה, כבעבר, החלטות אנטי ישראליות בנושאי מז'ית ובכלל זה חזרה על ההחלטה שלא לחדש יחסים דיפלומטיים עם ישראל. מצרים, מצידה, הודיעה שתפעל לקבלת החלטה הקוראת לכינוס ועידה בינלאומית למציאת מתרון לסכסוך המזתי.

מרכז.

שח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רם, אמך, הסברה, מעת, נש, תרבות, אכב, כלכליתא', כלכליתב', טקט, קונס, הדרכה, מחע, מקצב, ארבל, ארבל, משפט, תפרצות, פרנ, מאור, אוקיאניה, מצרים, מצמא, אירא, אירב, אטיה, מאפ, אמלט, מזתים, ארבל, אירג, מתאסשטחים, לוברני, הסטוריה

ט ו פ ס מ ב ד ק

שגרירות ישראל / זושנינגטון

דף מתוך דפים

סוג בטחוני ש מ ר

דחיפות בהול לבוקר

אל : ה מ ש ר ד

תאריך/ז"ח 18:30 - 20.7.87

441 $\frac{1}{3}$

מס' מברק

אל : מנכ"ל מדיני, מנהל מצפ"א .

הגשת כתב האמנה

היום אחה"צ הגיש השגריר ארד את כתב האמנתו לנשיא רייגן בטקס שנערך בבית הלבן. השתתפו במעמד זה ראש הטקס רוזוולט, פיל וילקוקס ודניס רוס. עם השגריר נכחו רעייתו ושני ילדיו.

בעת מסירת תשובת הנשיא (בכתב, מצ"ב) לדברי השגריר (הוברקו ביום שישי), פנה הנשיא לשגריר וציין את יחסי הידידות האיתנים השוררים בין שתי המדינות, ובטחונו שבמאמץ משותף ניתן יהיה להמשיך בחיפוש דרכים לקידום תהליך השלום. השגריר השיב כי כבעבר, תמשיך ישראל להשקיע את מיטב המאמצים כדי לקדם התהליך והבטיח לנשיא כי מחוייבותנו ורצוננו איתנים כחמיד.

כאמור, דברי הנשיא שנמסרו לשגריר, מצ"ב.

לואיז שימרון

ג'נרל 2   מיינן 1   ג'נרל 1   ג'נרל 3   מיינן 3   מיינן 2

441 3

441 $\frac{2}{3}$

THE PRESIDENT'S REPLY
TO THE REMARKS OF THE
NEWLY APPOINTED AMBASSADOR
OF THE GOVERNMENT OF ISRAEL

MOSHE ARAD

UPON THE OCCASION OF THE PRESENTATION OF
HIS LETTER OF CREDENCE

Mr. Ambassador:

It is with great pleasure that I accept your Letter of Credence as the Ambassador of Israel to the United States and welcome you to Washington. I also acknowledge the Letter of Recall of your distinguished predecessor.

In the forty years since the creation of the State of Israel, the United States and Israel have developed a special relationship of warm friendship and close cooperation, based on a shared devotion to democracy, justice and individual freedom, common traditions, and a coincidence of interests in many areas of the world. This profound relationship strengthens us both, and we value it greatly.

During my years as President, we have worked to reinforce the bonds between our two countries. Great progress has been made in stabilizing and revitalizing the Israeli economy, and the Free Trade Agreement has paved the way for more intensive commercial relations between our two business communities. In

X

441 $\frac{3}{3}$

the face of mounting budgetary pressures, we have maintained our assistance to Israel and made it more effective. We have also strengthened our strategic partnership and cooperation and worked to safeguard Israel's military security. These developments serve our mutual interests and provide depth and continuity to our relations.

The American commitment to Israel's security has never been more steadfast and strong. But true security for Israel ultimately depends on the achievement of a just and durable peace with the other nations of the Middle East. Making peace is not an easy endeavor, and progress has often been slow and tortuous. Our friendship and cooperation have sustained us and given us the hope and confidence to pursue all opportunities to achieve a lasting settlement.

Mr. Ambassador, we look forward to working with you during your tenure in the United States. You will find that the special relationship between Israel and the United States is characterized by warm friendships between individual Americans and Israelis. It is natural that even among close friends problems arise. But we resolve these problems, and we are fortunate to have the type of relationship that makes this possible.

Mr. Ambassador, working together the United States and Israel have already accomplished much. Let us continue to build upon our unique and enduring friendship, to remain committed to liberty and justice, and to pursue unceasingly our quest for peace in the Middle East.

✱

רחיפות: בחול לבוקר	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 2
סוג כסחוני: סודי		מחור: 2
תז"ח: 201730	מברק	א ל : מצפ"א, חסוצות
נר :		ד ע : וושינגטון
0476 37-11		מאת : עתונות, ניו יורק

פגישה הציר עם ועידת הנשיאים

1. נתליתי לציר בפגישתו עם חברי ועידת הנשיאים הבוקר במשרדו של מוריס אברס. נכחו מוריס אברס, מלקולם הונליין, קרן רובינסטיין (AZF), ג'וזף סטרנסטיין (SMF), כרמי שוורץ (CJF), צ'רני ברומברג (NSCRAC), ארתור גינסברג (QJA), פיל באוס (ASC), ג'ורג' גרואן (ASC), ג'ניס דיצ'יק (ADL), זמירה גודמן, הווארד סקואדרון. כן נכחו משה שושני ודסנה ברק ממשרד החירות.

2. מוריס אברס התייחס לשוה שקיים עם פיל וילקוקס ביום ו'. וילקוקס אמר לו כי אמנם אינו חש בנוח מול הפעולה שננקטה אך לא היתה ברירה לאור ריבוי האזהרות. ציין שישראל עשתה שגיאות רבות בסיפולה בעניין. אברס העלה נימוקי הבטחון וציין היחס לו זוכים יהודים אמריקנים בארצות ערב (כולל נסיון אישי שלו בירדן ב-1967). וילקוקס טען שאין מונעים כניסה לסעודיה מיהודים אמריקנים.

3. הציר תדרך את הנוכחים ברוח מברקם חוז"ם 12427. בדיון שהתפתח ציינו ג'ורג' גרואן ופיל באוס כי ישראל אינה נקיה לחלוטין מכל אשמה (באוס) וכי כשהתריעו בעבר על היחס לאמריקנים שחורים, נענו כי גישתם לנושא גלוחית (גרואן).

4. שושני העלה את הנזק הצפוי לחירות וקרא ליזום מערכה תקשורתית לחזים את ההאשמות. ציין כי משרדו (וכן "אל על") קיבל פניות רבות. הח"ם הצביע על הסכנה שיזמה מצידנו רק תלבה מחדש סיפור שמבחינה תקשורתית נגמר לעת עתה. מאז יום ה' האחרון אין אנו מקבלים פניות עחונאים ונראה כי הבעיה היא קודם כל במחמ"ד יותר מאשר בתקשורת (זו גם היתה דעתם של צ'רני ברומברג וג'וזף סטרנסטיין).

2/.

4212

אישור:

שם השולח:

20.7.87

תאריך:

כ. בינה

משה שושני
מנהל מחלקת הקשר
ניו-יורק

476/37

2/2

5. מלקולם הונליין עמד על הצורך להדרך את העתונות, ולו לרקע. לדעתו יש לרדוק במחמ"ד מדוע הפך רדמן את הנושא למרכזי בתדורכו ביום חמישי האחרון. עתונאים שנכחו בתדורך סיפרו לו כי רדמן הוסיף לכתבים אחרי התדורך עוד כהנה וכהנה על ה- *advisory* הצפוי.

6. מורים אברם הקריא נוסח מכתב שהציע לשגר למזכיר המדינה ובו בקשה דחופה להפגש עם אנשי מחמ"ד כדי לדון כיצד ניתן להעמיד את הכעיה בפרופיל הציבורי הנכון לאור צעדי ממשלת ישראל כפי שנמסרו ע"י הציר. הונליין ואברם סיכמו כי אכן יישלח המכתב, יוצא תזכיר לחברי ועידת הנשיאים ובו הנחונים המספריים, וכי יתודרכו עתונאים. אברם סיים בציניו כי להבהיר גם לממשלת ישראל כי אף על פי שמדובר במספר קטן של מקרים זהו נושא נפיץ; זכויותיהם של אזרחים אמריקנים ולו בודדים, חיו עניין רגיש "עוד מימי ג' פרסון."

אל : ראש הממשלה
המנכ"ל
מזכיר הממשלה

מאת: עוזר רה"מ לעניינים מדיניים

הנדון: אמריקאים שחורים ובעלי מוצא ערבי המגיעים לישראל

1. יוסי ביילין כינס היום ישיבה בין-משרדית לדיון בנושא הנ"ל, וזאת בעקבות הפניות האמריקאיות אלינו (כולל פניית פיקרינג לרה"מ) והפרסומים בתקשורת האמר' והישראלית. בדיון השתתפו כ-20 איש שייצגו את משרדי החוץ, הפנים, התיירות והבטחון (שמואליק גורן). כן השתתפו נציגי השב"כ והמשטרה. את משרד רה"מ ייצג החתום מטה.
2. נציג משרד הפנים מסר כי במחצית הראשונה של 1987 היו כ-120 מיקרים של אמריקאים שחורים או בעלי מוצא פלש' שהוחזרו לארה"ב, או שנדרשו לתת ערבויות לצאתם מישראל במועד. נתון זה מהווה עליה לעומת ששת החודשים הקודמים, שבהם היה מספר המיקרים 75. בכל מיקרה, מדובר רק בפרומיל אחד מכלל האזרחים האמריקאים המגיעים לישראל (כ-130,000 בששת החודשים הראשונים של 1987).
3. בקשר לגב' חמאד, שסביב איסור כניסתה לארץ נערכת עתה בארה"ב "חינגא" תקשורתית נמסר, כי זאת פלשתיןית שהגיעה לנתב"ג עם 4 ילדים, וללא כרטיס טיסה חזרה לארה"ב. היא סרבה להפקיד ערבות ליציאתה, והיה חשש שהיא מתכוונת להשתקע בארץ, ומסיבה זאת הוחזרה לארה"ב.
4. שמואליק גורן מסר כי גורמים עוינים לישראל, הם העומדים מאחורי ליבוי הנושא בתקשורת ובדעת הקהל האמר'. הוא ציין כי בשטחים שוהים כבר יותר מ-5000 זרים (!) (כולל כ-2000 אמריקאים-פלשתיןיים), שבאו כתיירים ומסרבים לעזוב. בין אלה - מאות ילדים, ללא הורים, שעול חינוכם מוטל עלינו. ישנם גם מוסלמים בעלי נתינות אמריקאי העוסקים בפעילות עוינת. אם נשנה את המדיניות לגבי כניסת פלשתיןיים, נוצף באלפי פלשתיןיים מחו"ל שירצו לחיות בשטחים.
5. נציג השב"כ מסר כי רבים מ-120 המיקרים הנ"ל, הם אנשים עם בעיות בטחוניות רציניות, המוכרים היטב לא רק לנו, אלא גם ל-F.B.I. ול-C.I.A.
6. נציג משרד התיירות טען כי עלינו לגלות גמישות כלפי הפלש' והשחורים האמר', שכן אם המימשל האמר' יגשים את אימונו להוציא TRAVEL ADVISORY תהיה "קטסטרופה בתיירות לישראל".
7. לאחר דיון ארוך התברר שקיים קונצנזוס שאין לשנות את שיקולינו באשר להכנסת אנשים לישראל. עם זאת, כדי למנוע חכוכים עם הממשל האמר' סוכם, ללכת לקראתו, בתחום הטיפול באנשים הבעייתיים, כדלקמן:

א. האזרחים האמריקאים שלגביהם יתעוררו בעיות, יורשו (הן בנתב"ג והן בגשר אלנבי) לטלפן לשגרירות ארה"ב או לקונסוליה האמריקאית בירושלים.

ב. יומלץ לאמריקאים למנות בשגרירות או בקונסוליה פקיד, שאליו יוכלו האזרחים הנ"ל לפנות, כאשר מתעוררת הבעיה.

ג. להציע לאמריקאים להקים פורום משותף לנציגי המשרדים הישראליים הנוגעים בדבר, לבין נציגי שגרירות ארה"ב, שייפגש אחת לזמן-מה לדיון בנושא שעל הפרק. (רעיון דומה העלה ריצ'רד שיפטר, הממונה על זכויות האדם במחמ"ד, באופן לא רשמי, בפני שגרירנו בארה"ב).

8. סוכס שמשפר רעיונות נוספים, שהועלו בישיבה, ראויים לעיון נוסף:

א. התיחסות נפרדת (ושונה) לשחורים ולפלשתינים.

ב. איתור חדר מיוחד בנתב"ג (90% מן המקרים הבעייתיים הם בנתב"ג) שבו יוכלו האזרחים הבעייתיים להמתין להכרעת עניינם (בקשה כזו העלה פיקרינג בפני רה"מ).

ג. להעביר את הטיפול במיקרים הבעייתיים לדרג בכיר יותר בנתב"ג.

ד. הנהגת תורנויות בין-משרדיות (תירות, פנים, חוץ), של פקידים בכירים, שיוכלו להתערב במיקרים קשים במיוחד.

בברכה,

אריה מקל

ASSISTANT SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

July 17, 1987

Dear Mr. Prime Minister:

I am sending you this personal note on the same subject on which Ambassador Pickering has communicated with you: the treatment of some American citizens of Black or Palestinian origin by Israeli immigration officials. I am well aware of the fact that as Prime Minister you simply do not have the time to correct every error committed by officials of the government over which you preside. My specific reason for writing you is to appeal to you to use your personal prestige and authority in this case to get the problem at issue here resolved satisfactorily.

This appeal is being directed to you only after I joined other United States Government officials over a period of a year in efforts to deal with this matter through discussion with officials at lower rungs of the Government of Israel. Unfortunately, we have been unsuccessful.

Let me emphasize that we are well aware of your need to protect yourself through adequate security measures at points of entry. We also are aware of the special problem presented by the situation created by the Black Hebrew sect and the fact that some American citizens of Palestinian descent have failed to leave the country when their visas have expired. Granted all that, it appears that time and again immigration officials have used extremely poor judgment in creating problems for Black church groups touring Israel. They appear also to have insulted Americans of Palestinian origin and have imposed conditions upon their entry which on balance seem unreasonable. In acting the way they do, these officials are doing significant damage to the reputation of the State of Israel.

My concern over this issue was recently heightened by the experience of one of the officers on my staff. When she sought to re-enter Israel at the Allenby Bridge, having arrived on a bus with a large number of tourists, she was detained at the

The Honorable
Yitzhak Shamir,
Prime Minister,
Jerusalem, Israel.

border for about two hours, even though she was traveling on a United States diplomatic passport. To be sure, she was treated politely and waited in an air-conditioned space. Perhaps there was a legitimate reason for the delay of granting permission to enter the country, but I must regret to tell you that I was left to wonder whether she would have had the same experience if it were not for the fact that she is Black.

What has been explained to me is that an important part of the problem is that the persons serving as immigration officials or as border guards are not persons of high intellectual caliber. If that is the case, I would nevertheless hope that there could be a training program which would emphasize the importance of courtesy to all arrivals. Beyond that, if there is any question about the admission of an American citizen, I would hope that the case could be referred to the highest-ranking appropriate official at the point of entry and that such officials would have the training that would assure the use of good judgment.

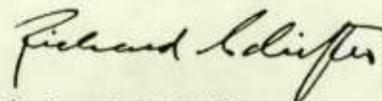
As Ambassador Pickering will have explained, this issue can easily become a serious irritant in our bilateral relations. I know that you and your colleagues don't want that to happen. But let me add why I found each reported incident particularly painful. You and I are members of a generation in which experiences like those described were the order of the day for Jews. The parallel is too close.

In the context of the weighty world problems with which you have to deal this is surely not a matter that ranks with many of the others. But as an irritant in an important relationship it does take on special significance.

Since I first drafted this letter, we have had a most unfortunate spate of publicity, which Tom Pickering and I discussed and deeply deplore. Because we believe that such bad publicity should be avoided and because we also believe that these matters should be resolved on an ongoing basis without any fanfare, we would like to recommend to you the creation of an Israeli-U.S. working group which could meet at regular intervals and could systematically discuss and seek to resolve the various problems which have come up in this field, thus, we hope, avoiding unnecessary friction. I hope you can see your way clear to agree to the creation of such a working group.

Please accept my very best wishes,

Sincerely,

Richard Schifter

1
27

סגירות ישראל - וושינגטון

אל:

399

המסד

1/2

ס ו ס ס ר ק

דף... מחוץ... דפים

טווג בסחוני, טונדז...

דחיפות... מילדז...

תאריך וז"ח. 1600. 17. 87

מס' מברק

אל: מנכ"ל מדיני
מנהל מצפ"א

שיחת חה"כ מילוא - מרפי

הפגישה נערכה ב- 16.7. מרפי פתח, לבקשת מילוא בתאור פגישתו עם פוליאקוב.

האחרון לא השתנה, אמר מרפי אבל הצוות שלו היה יותר חי וערני ואף גילה חלוקי דעות בינו לבין עצמו. לגבי הדיון עצמו התחיל מרפי בתאור הגישה הסובייטית לגבי ההשתתפות הסוריה רואים כחיונית וכטבעית וכשלון הסכם לבנון - ישראל מ- 1983 הוא הוכחה לכך. מילוא שאל עמדת בריה"מ לגבי השתתפות אש"ף ומרפי ענה שהם, האמריקאים, אמרו לסובייטים שיהיה זה טוב להעקש על כך שכן אף אחד בישראל לא יוכל לקבל זאת ומשום כך אם תהיה התעקשות על השתתפות אש"ף, לא תהיה ועידה. כמו כן חזרו האמריקאים על עמדתם כפי שבוטאה ב- 1975. היצוג הפלסתי צריך להיות במטגרות של משלחת ירדנית - פלשתינאית והסובייטים, הוסיף מרפי, הסכימו לחשוב על כך. בנושא זה כבאחרים, הוא העיר, הסובייטים "לא רצו לריב" אלא לשמוע ולהשמיע. הסובייטים גם דיברו על אפשרות של יצוג פלשתינאי, במסגרת של משלחת ערבית מאוחדת ואם הפלשתינאים יוכלו לחיות עם זאת, זה בסדר במחינתם.

מילוא שאל האם מקובלת הגישה של פתיחה חגיגית, היינו, תפקיד סמלי של הועידה, על הסובייטים. מרפי ענה שהמלה מטריה לא הוזכרה והסובייטים הסכימו לכן שהועידה לא חבפה, לא תטיל וטו, ושאינן לה "סמכות" אך לא הסבירו למה כוונתם.

מרפי אמר שהדגישו בפני הסובייטים את עניין הוועדות הביטורליות והסובייטים ביקש שיהיו גם דיונים מולטילטרלים בנושאי בטחון, ערבויות, פלשתינאים. לגבי האחרון אמרו האמריקאים שיש נושאים הומניטריים שהם אולי מולטילטרלים אבל הנושא הפלשתינאי ככלל הוא נושא לוועדה בילטרלית ירדנית - פלשתינאית ישראלית הן במהותו והן ביחס להרכב המשלחת. מילוא שאל על גישת הסובייטים לעניין היחסים עם ישראל וההגירה היהודית. מרפי הבהיר באמרו לסובייטים כי יש צורך לתת תשובה לישראל ביחס לדאגוחיה בעניינים אלו. מרפי הוסיף שהסובייטים בודאי לא שלחו את המשלחת^{אל} כלאחר יד ובודאי שעשו זאת במודע ואולי ישתמשו בה במעין חיפוי, לתנועה לעבר ישראל. זה מכל מקום צעד שלא ננקט על ידי הסובייטים מזה עשרי שנה.

מילוא שאל האם בכלל אנו זקוקים לסובייטים. לדבריו עדיפה ועידה איזורית בהשתתפות ארה"ב. מרפי ענה שניסו קו זה במשך שנתיים אך זה לא הלך עם חוסייף הער לכך שהוא לא

Handwritten notes at the bottom of the page.

2/2 388

ט ו ט ט
 ד פ . . 2 . . מתוך . . . . . דפי
 סווג בטחוני
 דחילות
 תאריך וז"ח
 מס' מברק

סאדאט, אין לו את אותו עומק אסטרטגי שיש למצרים ויש לו מגבלות המרון. חוסיין חושש מאוד מהפוליטיזציה שתוצר אם אחת משתי המעצמות לא תשותף בתהליך ולכן מחייב את המטריה הרחבה. האם זו רק פתיחה טקטית שהוא צריך? מרפי מניח שהוא יוכל להסתפק בכך. וילקוקס הוסיף שחוסיין זקוק לבריה"מ משום שהוא זקוק לסורים. מילוא שאל האם הסובייטים נחננו לו"ז לתשובות ומרפי ענה בשלילה. הסובייטים אמרו שארה"ב צריכה להמשיך ול"עבד" על בנות בריחה ואילו בריה"מ תעשה זאת בצידה. מילוא שאל על החרשמות מרפי באשר לסדר חשיבות הנושאים שעל הפרק ביחסי שתי המעצמות מבחינתה של בריה"מ ונענה שהסובייטים רואים בפרוק הנשק את הנושא החשוב ביותר ואילו את המז"ת הם בודאי רואים כחשוב ביותר בנושאים הרגיונליים.

לשאלת מרפי על התמונה כפי שהיא מצטיירת בישראל ענה מילוא שהתהליך צריך להיות "כל ישראלי" מרפי שאל איך עושים זאת והוסיף שארה"ב לא היתה רוצה לשחק בפוליטיקה הפנימית בישראל. מילוא ענה שצריך להביא למעורבות של כל חלקי המפה הפוליטית ע"י יצירת אפשרות למו"מ ישיר עם ירדן ואחרים. צריך לחזור ולנסות את הרעיון של ועידה בינלאומית. מרפי התערב באומרו שאולי אין צורך לחשוש כל כך מועידה בינלאומית אם זו לא תפתח למה שיש כאלו החוששים שהיא תפתח. מילוא ענה שיש יותר סיכוי לקיומו של מו"מ ישיר משום שלא נראה באופק שהסובייטים ממהרים להיענות לשני התנאים המרכזיים והחיוניים לישראל. לכן כדאי לפתח את הרעיון של שיחות עם ירדן ואפילו אם בתחילה הן לא תהיינה ישירות ולפתח באמצעותו את השלום דה-פקטו הקיים בין שתי המדינות.

מרפי שאל אם מילוא האם אין הוא חושש או מודאג מהסטטוס קוו ומילוא ענה שלישראל אינערט בטחוני חיוני. א"ש בישראל אינו מדבר על נסיגה לקווי 67. נכון גם שקיימת בעיה דימוגרפית. משום כך פתרון קמפ דייויד הוא הפתרון הטביר וניתן לשכנע את חוסיין בכך ע"י שנותנים לו מעורבות רבה ביו"ש.

מילוא הוסיף שאם הפער בין סאדאט ובגין נסגר בסופו של דבר יש להניח שגם חוסיין

ושמיר יוכלו לעשות זאת.

10/3/77
 עוז

שבגירות ישראל / נוטינגטון

ס ר פ ס מ ב ר ק

דף | מחוקד 4 דפים

בלמים סווג במחזני

רגיל דחיסות

תאריך/זי"ח 1630 17.7.87

מס' מברק

אל: המשרד, בטחון, ניו יורק

1/4

45 382 397

עוד שאלות
א ה פ נ
האגף והאגף

אל: מצפ"א, מע"ח

דע: יועץ רה"מ לתקשורת, יועץ שהביט לתקשורת
ניו יורק

תדרוך דובר מחמי"ד ליום 17.7.87

MR. ANDERSON: On the matter we were discussing yesterday about the Israelis' alleged mistreatment of some American citizens, I gather there was a meeting with an Israeli official and has the State Department either had satisfaction or decided to go ahead with the travel advisory?

MR. REDMAN: As I said yesterday, we are in close government of Israel on this issue in Israel and here in Washington. It did happen that the Israeli Charge was in the building yesterday afternoon, so that our people took advantage of his presence to go ahead and make the remarks that I had spoken about yesterday, expressing our deep concern over this issue.

Beyond that, I would only note that in general, in response to our approaches in Israel and here, that Israeli authorities have told us they do take our concern seriously. Additionally, I have noted in the last few hours some wires from Israel saying that there will be some meetings next week of Israeli officials to address this issue. So it would be our hope that that is a sign of movement toward what both sides would consider a successful resolution of this problem.

MR. ANDERSON: So in other words, for the moment, the State Department has decided to do nothing?

MR. REDMAN: We have never decided to nothing. We have been working on this issue last summer and this summer, and we'll certainly keep it under review. To my mind, that is not "doing nothing".

1 1 2 1 1 4 4 3
הנה רה"מ הנה הנה הנה הנה הנה הנה

המשרד 3/17/87 1630 17.7.87 1

2/4

397/382/45 2/4

BARRY SCHWEID (AP): Chuck, what the Israelis are saying -- here, at least -- is that they detain people who come in, and because they suspect they're really not visitors, they plan to stay permanently. And they ask them to post a bond or leave a passport, to give another travel document in exchange, and off they go, and of course, they say they don't discriminate.

I don't want to take you through it all over again, but is basically the US complaint that certain people are singled out for a more lengthy entrance procedure? Or do you mean something worse than that, like mistreating people or harming them or physically threatening them? I'm not sure --

MR. REDMAN: More the former.

MR. SCHWEID: They just process them too slowly, is that basically what you are saying?

MR. REDMAN: The nature of the complaint, I think, has been documented

Q Chuck, yesterday a question was raised regarding State Department approaches to the government of Saudi Arabia on their treatment on American Jewish travelers, and the government of South Africa on Black American travelers. Any response to that?

MR. REDMAN: Uh, sure. As -- let me just start by a general principle that we pursue all complaints by American citizens of unfair treatment by foreign governments. If an American citizen reports that he or she has been denied entry to a country because of race, religion, or ethnic background, we raise the report with the government in question. That, by way of saying that around the world wherever you have any cases that occur, we do our best to look into them.

We are not aware of a pattern of discrimination in visa issuance on the part of Arab countries against a particular group of American citizens, Jewish or otherwise. Concerning South Africa, we are not aware of any restrictions on the entry of Black Americans into South Africa, nor have we received reports of Black Americans being denied visa privileges or entry to South Africa. In fact, Black Americans receive visas to travel to South Africa. They are permitted to enter the country, and when there are afforded all rights of any foreign visitor to South Africa, including the right to enter areas normally restricted for Black South Africans.

Q Do you happen know if the Saudis still request the religion of people when they come and register?

MR. REDMAN: I don't know what their specific procedures are, but my --

✦

3/4 397/392/45 3/4

Q Well, wouldn't you have to know that to know if there is a pattern of discrimination? What possible interest could they have in someone's religion?

MR. REDMAN: Barry, the basic answer to your question, as close as I can get to it is, we are not aware of any immigration or entry restriction in Arab countries which result in exclusion of Jewish Americans.

Q Okay. You know the questions were asked because parallel to the Israeli situation.

MR. REDMAN: Sure.

Q So, the complaint is not exclusion, but the complaint is the slow process. Are you aware, comparatively speaking, of any difficulties certain Americans might have, Blacks going to South Africa; Jews going to Saudi Arabia --

MR. REDMAN: I'm not aware of that.

Q -- or do they --

MR. REDMAN: I'm not aware of that

Q -- walk in and out like any other Americans?

MR. REDMAN: I'm not aware of any specific problem.

*

Q About Greece -- the letter sent to the Greek government?

MR. REDMAN: Nothing beyond what I had yesterday.

Q Is there any degree of satisfaction that has been gained from the discussions with Pakistan now regarding this whole nuclear matter?

MR. REDMAN: As you know, just a recap, we have presented a demarche both here and in Islamabad. Ambassador Raphel

met with President Zia yesterday, to express our serious concern about the possible violation of US Export Control Laws and any role that Pakistan may have played in this matter. Ambassador Raphel was assured that the government of Pakistan is taking this matter as seriously as we are.

Q Have you come to any -- having all these conversations -- have you come to any, at least, preliminary conclusion, as to whether Pakistan maybe in violation of the law?

MR. REDMAN: I'd leave the status of that question, essentially where I've been the last few days, which is, we're in the process of looking into it.

*

4/4 322/382/55 2/4

Q Chuck, can you issue some light now, on if Israel has signed or intends to sign the Non-Proliferation Treaty, like you are requesting Pakistan to do so? And what of the -- after the Vanunu(?) case in Israel last year? --

MR. REDMAN: -- I don't know of any new developments, nor has our position changed.

Q Can you take the question?

MR. REDMAN: I've just answered it.

Q Chuck, back on Pakistan for a second, you said, Pakistan assured the US that they are taking it as seriously as the US is. Did they say anything about whether there was any connection between the individual who was arrested in Philadelphia and the Pakistani government?

MR. REDMAN: Beyond what I've said now, in recapping where we are today, I really am not in a position to offer any other kinds of details on the exchanges. We're in a situation where we're trying to determine the facts, and we're doing that as expeditiously as we can.

Q Well, does that mean, that -- when you say they're taking it seriously, does that mean they are trying to determine the facts -- does it mean they're seriously trying to get a bomb? I mean, I'm not quite sure what you mean by, "taking it seriously." Obviously, if they're trying to accumulate materials to make an atomic weapon, that's a serious matter, and they could very well say they're taking it seriously, and that would be the reason for it. Are they taking it seriously in a way that would --

MR. REDMAN: -- If you had focused on what I said --

Q -- I think I focused on what you --

MR. REDMAN: -- in the previous sentence, I said, that Ambassador Raphael expressed our serious concern about the possible violation of US Export Control Laws, and any role that Pakistan may have played in this matter. That's what they are taking seriously, also. So, I've given a very nice definition of what they were talking about.

Q They're taking our expression of concern seriously.

Q (inaudible)

MR. REDMAN: Yes.

Q When?

MR. REDMAN: When? I expect his trip to get underway, probably the week after next.

Q Now, we're talking India, Pakistan, and other countries?

MR. REDMAN: We're talking Greece, Turkey, India, Pakistan, not necessarily in that order.

✓

3/1/87

שגרירות ישראל - וושינגטון

אלו

19

404

המשרד

4
7

ט ו ט ס ט ו ט

דף... מתוך... דפים

סוג בטחוני... שמור...

דחופות... מזודג...

תאריך וזי"ח... 1800... 17... 70לי 87

מסי מברק

אל: מצפ"א

קונטולרית

הנדון: ערבים - אמריקנים - משפחת חמאד.

רצ"ב פניה לשגריר בנושא מהקונגרסמן פרנק וולף, מכתב מניואל חמאד אליו, והצהרה מפורטת על האירועים בלוד ב- 26.6. כמדונח בנפרד, המקרה זוכה לכיטוי תקשורתי רב.

נודה להנחיות בהקדם כיצד להשיב.

טובה הידי

טובה הרצל

Handwritten notes at the bottom of the page, including the word "קונים" and other illegible scribbles.

FRANK R. WOLF
10TH DISTRICT, VIRGINIA

WASHINGTON OFFICE
130 CANNON BUILDING
WASHINGTON, DC 20515
(202) 225-5138

CONSTITUENT SERVICES OFFICES:

1851 OLD MEADOW ROAD
SUITE 115
MCLEAN, VA 22102
(703) 734-1500

18 EAST MARKET STREET
ROOM 4B
LEESBURG, VA 22075
(703) 777-4422

COMMITTEE ON APPROPRIATIONS

SUBCOMMITTEES
TRANSPORTATION

TREASURY—POSTAL SERVICE—GENERAL
GOVERNMENT

SELECT COMMITTEE
ON CHILDREN, YOUTH,
AND FAMILIES

Congress of the United States
House of Representatives
Washington, DC 20515

July 14, 1987

404

2
7

Mr. Mosha Arad
Israeli Embassy
3514 International Drive N.W.
Washington, D.C. 20008

Dear Mr. Arad:

I have enclosed a copy of a letter which I received from one of my constituents regarding a matter under your department's jurisdiction.

I would appreciate if you would review the letter and address the issues which it discusses. It would be helpful if you would address the response to me, attention: Judy McCary.

Thank you for your time and courtesy in being attentive to the concerns of my constituent.

Sincerely,

Frank R. Wolf
Member of Congress

FRW: jm/mh

Enclosure

July 9, 1987

404

3
7

Dear Congressman Wolf,

I am writing to you as a result of an incident that took place in Tel Aviv.

Please find enclosed an affidavit detailing the events that took place when my family arrived at Tel Aviv airport, and our subsequent return to the United States, the next day.

I am an American citizen, as are my children, and I feel that this incident was not justified and is an insult to all Americans, especially those of Arab and black descent.

I have been told that this type of incident has happened on numerous occasions in the past, as the Department of State is well aware, and since the situation has not been corrected I cannot understand why there have been no travelers' advisories issued. It was a great hardship to my family, both financially and emotionally, as I am sure it has been to others families that have shared the same experience in the past.

I would appreciate hearing your comments on this at your earliest convenience.

Sincerely,

Nawal Hamad

X-44

AFFIDAVIT

404

4
7

Arrived at Tel Aviv Friday June 26, 1987 at 7:00 p.m. on Pan Am Flight 118 from Paris.

Nawal Hamad and 4 children (ages: 22, 19, 17, 14) and 4 minors from another family, traveling under our supervision (ages: 6-14)

Standing in line: Two of Nawal's children were allowed to go through - passports were stamped and they proceeded to get luggage.

Nawal then asked authorities to please not stamp passports of children traveling with us - their parents had informed us that they may be going to Jordan - a visitor to any Arab country with an Israeli entry stamp in passport is not allowed to enter.

Airport personnel said there was a new law which requires all passports to be stamped. When this was questioned by us we were sent to the "office". We thought that perhaps a higher official was needed to clear entrance of children since passports were not to be stamped.

When we went to the office we were made to wait around being completely ignored, and were made to continue waiting until the airport had cleared out.

At this point, eldest daughter became upset and frustrated, saying to Israeli personnel, "We don't mind waiting, but the least you can do is tell us what the hell is going on."

The response: "Sit and wait and be quiet."

Once the two children who had already passed realized the rest of the family and accompanying children had been detained, they came back to see what was happening, and then they were also detained.

All passports and airline tickets were collected.

We explained to the Israelis that the information we obtained from the Israeli Embassy in the United States that American citizens planning to travel to various Arab countries in the future could request for their passport not to be stamped - the simple alternative in the past has been to stamp the entry card given to passengers on the airplane before arrival.

When authorities continued to argue we said "just go ahead and stamp the passports." They did, and they kept the passports,

X-47

404

5
17

and then we were told, "Well it doesn't matter, I'm refusing your entry anyway."

Our question, "On what grounds?"

The reply, "Because we don't want you here."

Then Mrs. Hamad replied, "You can't do this, we are American citizens."

The officer replied, "Bull-Shit."

We were then escorted to an area in the upstairs of the airport which was a detention area similar to a cell block. It was very filthy, crowded and cold. The only difference between it and a prison was the lack of bars.

After being detained for several hours, we were brought back downstairs for security to check our luggage. At this point, we had some hope that we were going to be released.

We went through a very rigorous security check, approximately 20 security guards were present, and when all the suitcase had been checked, we were ordered to move our luggage to another area of the airport.

We were not released, we were returned to the detention area upstairs.

Note: When Mrs. Hamad was told to lift some luggage and was unable to she asked for some help. Airport personnel said this wasn't their job and that she would have to lift it herself. Her son finally helped her, and again we were told that this was an Israeli country and we were not wanted. We tried to explain that we were only visiting, but they chose to ignore us. They even made us walk a distance behind (a sort of obedience). In the room where the luggage was being searched, one female security officers took Mrs. Hamad aside and told her, "There is no reason for this, I'm sorry for what you went through, off the record, when you get back to the States, make sure that you complain to the authorities, your Congressmen, and the Media."

One of the younger children wanted to pray and when he put a blanket on the floor, he was told to pick it up and pray on the top bunk, where his head would hit the ceiling.

As we continued to wait in detention, the family of the young children arrived to insure their release. When Mrs. Hamad confirmed that the children could identify their Uncle and other relatives, she allowed them to go. Before this however, Mrs. Hamad was able to pass a note with one of the Hawa's children asking them to inform her parents to in turn, inform the American consulate regarding her detention. This was the only way

K-11

404

6
7

that she could receive help because the Israelis denied her any telephone calls to ask for assistance.

Sometime during the middle of the night, Mrs. Hamad was called from the room and informed that she had a call from the American Embassy. She was taken downstairs to the national police office to speak to the consulate. The first call was a lot of questions about why we were visiting Israel, explained it was vacation to visit the family. The second call she was told that someone from the embassy would be sent to speak to the family.

Shortly, thereafter Mark Kennon, a gentleman from the embassy, came to speak to the family. He said that he would do everything he could, but that this was something that had been happening to Arab-Americans and Black-Americans for the last several years. We were also told by Mr. Kennon as well as the Israeli authorities that they knew a lot about our lives, where Mrs. Hamad and her daughters worked, their educational levels, who graduated and when, when each of us had visited Israel in the past and for how long, statements Mrs. Hamad had made about wanting to eventually live with her family in the West Bank, etc.

Before Mr. Kennon left the airport, he argued with Israeli authorities, first in English and then in Hebrew. He was trying to explain to them that they seemed to be a nice enough family, and were not planning on causing any problems, and we were just coming to visit our family. Then the Israeli police accused Mrs. Hamad was stating that the Holocaust was justified. Then one of her children yelled out, "That's not true, my Mom did not say that, it's your word against hers." It was at this point that Mr. Kennon and the Israelis began speaking Hebrew and the family could not understand what was being said.

When Mrs. Hamad asked Mr. Kennon what was the reason for denying the family entry into Israel, he replied, "The Israelis have been doing this for the past two years simply because you're of Palestinian origin and they do not recognize any Palestinian-Americans or Black-Americans. (Marvin Vaughn, a Black-American was attained with the boys.)"

Before he left, Mr. Kennon said he would do his best to get us permission to enter the country, but he doubted it would do any good because of the Sabbath.

A while after he left, the relatives of the children who left had sent an Israeli lawyer to help us. He stated that any of the charges the airport authorities gave were not valid, and he would try his best to fix things. But since everything was closed on Saturdays it would be difficult to do anything. He left.

The entire evening we kept pleading with the authorities to tell us why we were being denied entry, and the popular answer

K44

was: "We don't want you here - this is our country - you don't belong here." 404
7
7

At 6:00 a.m. we were taken from our room, under guard, and escorted to the airplane. We were also followed by a man, who was an Israeli that worked for Pan Am. It was obvious that he was watching us on the airplane.

When we arrived in Paris, we were immediately paged, not allowed to use the pay-phone, and not allowed to wait in the transit area. We had to board the plane immediately and wait for an hour on board before take-off.

In closing remarks, Mrs. Hamad estimated that she and her family were detained for over eleven hours. Restroom facilities were restricted. During this time the family was only given one stale loaf of bread and a small container of rancid rice dish. When they asked for a cold drink, they were instructed to a soda machine which only accepted Israeli coins. They asked for an exchange for their American coins and again this request was denied. The family requested to get some packets because it was so cold in the detaining room. The response by the Israeli guard, "You can put tissues to block the vents." However, the vents were too high to reach. As they were rushed from Tel Aviv airport at 6:00 a.m. they were not allowed to wash their faces or even stop to have a cup of coffee. The entire incident made Mrs. Hamad and her family felt humiliated, crushed, hopeless. Her family, which was waiting outside, was never informed about their detainment or their departure. In fact, the family spent the night waiting for some news of safety, and waited until 11:00 a.m. the next morning, at which time Mrs. Hamad and her family had by that time arrived in Paris.

By the time Mrs. Hamad and her family arrived back at Washington National Airport, (Saturday, June 27, 1987, 6:30 p.m), much of their luggage had been vandalized. Rubbing alcohol, shampoo, and lotion was spilled out over dresses. This seemed impossible because Mrs. Hamad packed her toiletries in a separate bag. Expensive accessories and some dresses were missing.

X-4-7

ס ז פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סווג בטחוני ס נ ד י

דחופות מ י ד י

תאריך/ז"ח 17:00 - 17.7.87

מס' מברק

אל : ה מ ש ר ד

405

מנכ"ל מדיני, מצפ"א .

כניסת אמריקאים ממוצא פלשתינאי ושחורים לישראל

1. צלצל אלי דיק שיפטר, עוזר שה"ח לענייני זכויות האדם וציין שהוא מוטרד ונבוך לנוכח ההדלפות והפרסומים בנושא. ברור לו שהפרסומים מגמתיים ונועדו לפגוע בתדמיתנו ואף יש לו הערכות לגבי זהות המדליפים, אך מעדיף שלא לנקוב בשמם .

נועד הבוקר עם פיקרינג אשר גם הוא הופתע מגל הפרסומים.

2. שיפטר ציין כי יציעו לנו להקים בארץ קבוצת עבודה משותפת אשר תהיה מורכבת מנציגי המשדדים הממשלתיים הנוגעים בדבר ומנציגי השגרירות האמריקאית אשר תתכנס אחת ל-6 שבועות-חדשיים, במגמה לדון בעניינים קונקרטיים כדי למנוע ניפוח הבעיה. פיקרינג יביא עמו הצעה זו עם שובו.

3. השבתי כי אנו הופתענו מאוד ונדהמנו לנוכח המסע המחנהל נגדנו בנושא זה בעידוד גורמים אמריקאים אשר כוונתם הינה לפגוע בנו .

אין לי ספק שקיים אצלנו רצון טוב ומגמה להמעיט ככל האפשר בצעדים שמטרתם למנוע כניסה לארץ של אזרחים אמריקאים^{אזרחנו} וחובתנו להבטיח שאנשים לא לא רצויים לא יכנסו לישראל.

הוספתי כי אנו הופתענו ביותר, כי שבוע בלבד לאחר שפיקרינג העלה הנושא עם רוה"מ ועם שהב"ט דלף העניין לעתונות מבלי לאפשר לגורמים הנוגעים בדבר בארץ לבדוק הנושא. תופעה זו מצביעה על העדר רגישות לבעיות שלנו.

4. שיפטר טיים דבריו בהנעת צער על שהעניין התגלגל לעתונות.

מ. ארד 3

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including names like "Game 3" and "Handwritten notes".

שגרירות ישראל / וושינגטון

סופס מברק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג בטיחות סודי

דחופות רגיל

תאריך/ז"ח 12:00 17 יולי 87

מס' מברק

המשרד + מ' בטחון + מש"ן

58 378 383

אל: מנהל מצפ"א

דע: יחסי"ח - מ' בטחון

מפא"ח - מ' בטחון

נספח צה"ל - כאן

רמשי"ן - ניו יורק

קונגרס - חוק כספי הפנטגון : ATBMX

מילואים לשלנו 266 (סעיף 2.1)

להלן ממקור מהימן בוע דה השירותים המזויינים בבית הנבחרים: העוזרים אכן דנו בנושא ה- ATBMX, מבלי לסכם דברים באופן סופי. מסתמנת הסכמה בשני-הצדדים (סנט ובית) להועיד כ- 100 מליון דולר למו"פ בנושא הזה. ובכלל זה לשרי"ן 37 מליון מכספי ה- SDI (בהתאם לתיקון קורטר ובהתאם לניסוחים הנוחים לנו שנכללו בדוח הלוראי להצעת החוק מטעם בית הנבחרים). וכ- 25 מליון דולר מכספי הצבא (ה- ARMY).

מחשיכים לעקוב.

ולוס אנז'לס
למדו

2 3 3 2

17

סגירות ישראל / ווסינגטון

טופס מברק

דף 1 מחוד 2 דפים

סוג בטחוני סנדי

דחיפות מיידית

תאריך/ז"ח 17 15:50 יגלי

מס' מברק

המשרד + מ' בטחון

1/2

401

409

אל: מנהל מצפ"א
דע: מנכ"ל מדיני
מנכ"ל האוצר
מקש"ח - מ' בטחון
הציר הכלכלי - כאן

סיוע חוץ - וקיצוצים

הטכנות הנשקפות על הסיוע בעינן עומדות ואף מחריפות.

א. ועדת החקצנות בבית הנבחרים ופניית אובי (למברק הציר 339)

1. במהלך דיון במליאת הבית ב-15 דנא הודיע יו"ר ועדת החקצבות, גיימי וויטן, שמצאו עוד 400 מליון דולר לצורך סיוע החוץ. (ברקורד הקונגרסיונלי נאמר 500 מליון בטעות). טכום זה עדיין נופל ב-300 מליון מהטכום שאובי רצה בו בהתחלה ומהטכום של 700 מליון שהפציר מזכיר המדינה שולץ להחזיר לסעיף הסיוע (ראו נא מכתב שולץ שצורף לשלנו 278)

2. ביום ב' אנשי אייפאייק עומדים להפגש עם אובי במגמה להטביר לו מדוע אין לצפות מישראל לוותר מרצון על חלק מהסיוע שהיא מקבלת.

3. ג'יים בונד (עוזרו הראשי של הסנטור בוב קסטן, בכיר המיעוט בוועדת המשנה לפעולות זרות בסנט) מאיץ בנו לא להענות בחיוב לפניית אובי, פן נשמוט את הקרקע מתחת רגליהם של אינוריה וקסטן בסנט. רמזתי לו (ע"פי הנחליהינו הקיימות), שאין לו מה לחשוש.

ב. קיצוץ אוטומטי

1. גוברים הקולות בשני הבתים הקוראים לקיצוץ אוטומטי (SEQUESTER), לכל אורך הקו (ACROSS THE BOARD), דבר שיפ ור את המחוקקים מלעשות החלטות קשות לגבי קיצוצים נוספים בסעיפים ובתכניות נבחרים.

2. כפי שדווח בשלנו (סעיף 4, 589) הסנטורים גראם, רודמן והולינגס שוקלים הכנסת תיקון בנדון לחוק להגבלת מימדי החוב (DEBT CEILING BILL). חוק זה יידון בשתי המליאות בשבוע הבא. היעד - קיצוץ אוטומטי של 36 בליון דולר מתוך הסעיפים

לעז

Handwritten notes at the bottom of the page, including numbers and symbols.

ט ו פ ס מ כ ר ק

דף 2 מחוך 2 דפים

סווג בסחונני סודי

דחיסות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

סגירות ישראל / וושינגטון

Handwritten numbers: 2/2, 67, 401, 400

הבלתי מוגנים בתקציב, שלמימושו יצריך קיצוץ בסדר גודל של כ-8-7 אחוזים בטעיפים אלה. במקרה שלנו קיצוץ כזה יסתכם ב-240 - 210 מליון דולר.

3. הקיצוץ האוטומטי לא יופעל עד הראשון באוקטובר, ועד אז קשה, למעשה לא ניתן, לנבא את ההתפתחויות האפשריות. בין היתר אין להוציא מכלל אפשרות הטלת וטו נשיאותי על חוק החוב (אם כי בדרך כלל חוק זה נחשב כ-"VETO PROOF").

GUARANTEE RESERVE FUND ג.

כפי שדווח בשלנו 589 מה-23.6, בדוח הלואי לחוק התקציב שהתקבל בקונפרנס מופיעה הוראה לשריין 500 מליון מחוך כספי הסיוע לשם הגברת הקרן הנ"ל. בזמנו נאמר לנו שבאי הקונפרנס דאגו (באמצעות תרגיל תקציבי מסובר) לא להקטין את הסכום הכולל העומד לרשות הסיוע. ואולם מסתבר שהדבר אינו ברור. המורשה דיויד אובי חותר, ככל הנראה, לקחת הכסף מהקצאה שלו (וזו סיבה נוספת למצוקתו); ואילו הסנטורים אינוויה וקסטן עדגין מנסים - ללא הצלחה נכרת - לקבל הבהרות מיוזר ועדת התקציב בטנט, לוטון ציילס, אין צורך לנכות כספי הסיוע בחצי בליון דולר.

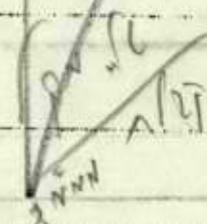
כל הנייל הינם סימני היכר של הבעיות התקציביות אליהן נקלעים הממשל והקונגרס, וכיום איש אינו יודע כיצד יוכרעו הדברים.

Handwritten signature and name: יוסף למדן

X-47

קבלה, ונסו הלכות
ע"פ דברי יאיר אהרן
ר"ת ז"ל

דחיפות:	מחלקת הקשר אנני-יורק	דח: 1
סווג בטחוני:	טופס מברק	מתוד: 4
תז"ח:	ארכ"ל 2	א ל :
171030	אירופה 1	ד ע :
כר :	יוחנן כיון	מאת :
0409		

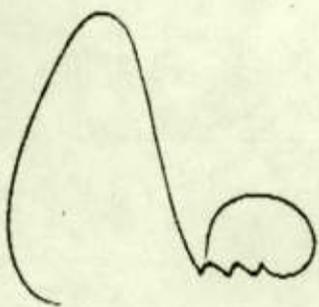

הפעולה?

הצהרת הקהילה האירופית

לוטה הצהרת הקהילה בקופנהגן ב-13 דנא כנושאי ישראל-ערב, המפרץ,
ולכנון - כפי שחופצה כאיגרת מהדנים למדכ"ל.

נאו"ס

2 . 1 1 3 3 2
 אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן
 אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן אהרן

אישור:

שם השולח: י. כיון

17.7.87

תאריך:

עמ.

Handwritten text in red ink, possibly bleed-through from the reverse side of the page. The text is difficult to decipher but appears to include words like "1000", "1000", and "1000".

0409 ^{2/4}

A S

UNITED
NATIONS

General Assembly Security Council

Distr.
GENERALA/42/401
S/18978
15 July 1987

ORIGINAL: ENGLISH

GENERAL ASSEMBLY
Forty-second session
Items 39 and 48 of the preliminary list*
THE SITUATION IN THE MIDDLE EAST
CONSEQUENCES OF THE PROLONGATION OF THE
ARMED CONFLICT BETWEEN IRAN AND IRAQ

SECURITY COUNCIL
Forty-second year

Letter dated 15 July 1987 from the Chargé d'affaires a.i. of the
Permanent Mission of Denmark to the United Nations addressed to
the Secretary-General

I have the honour to transmit to you herewith the text of the declaration concerning the Middle East adopted on 13 July 1987 at Copenhagen by the Ministers for Foreign Affairs of the twelve States members of the European Community, of which Denmark is currently the President (see annex).

I would appreciate the circulation of the text of this letter and its annex as a document of the General Assembly, under items 39 and 48 of the preliminary list, and of the Security Council.

(Signed) J. Munk RASMUSSEN
Counsellor
Chargé d'affaires a.i.
Permanent Mission of Denmark
to the United Nations

* A/42/50.

0409 3/4

A/42/401
S/18978
English
Page 2

ANNEX

Declaration concerning the Middle East adopted by the Ministers
for Foreign Affairs of the twelve States members of the European
Community at Copenhagen on 13 July 1987

1. The Arab-Israeli conflict

The Twelve noted the positive welcome given to their declaration of 23 February in favour of an international peace conference on the Middle East (see A/42/151-S/18718). As a suitable framework for the necessary negotiations between the parties directly concerned, such a conference seemed to them at present the only formula which would allow the peace process in the region to move forward. They expressed the hope that conditions allowing an international peace conference to be held can be established rapidly upon the basis of an agreement between the parties to it.

For their part, the Twelve have followed developments in the area closely and have decided to pursue, both via the presidency and bilaterally, their contacts at all levels with all the interested parties in order to contribute to the search for a just, global and lasting settlement of the Arab-Israeli conflict, including the Palestinian problem, in accordance with the 1980 Venice Declaration.

The Twelve recalled their commitment to respect for human rights in the occupied territories. They agreed that the deterioration of the economic and social situation in these territories, as well as in the region as a whole, threatens to complicate the search for peace. For this reason, the Twelve will continue to contribute to economic and social development, although this cannot be a substitute for a political solution.

2. The Iraq-Iran war and the situation in the Gulf

The Twelve remain deeply concerned by the conflict between Iraq and Iran. They note the Venice Summit declaration on the war and freedom of navigation in the Gulf (see A/41/997-S/18912).

They recall their previous declarations on the conflict in which they expressed their support for the efforts of the Secretary-General of the United Nations and their frequent appeals to the parties to respect Security Council resolutions 582 (1986) and 588 (1986). They once more wish to emphasize the necessity to end this cruel war and they welcome new international efforts, in particular in the Security Council, to ensure that both parties will respect a cease-fire and put an end to the war on the basis of a comprehensive, just and honourable settlement.

The Twelve re-emphasize their previous positions, notably concerning respect for the laws governing armed conflict, in particular attacks on towns and the use of chemical weapons, on the risk of the conflict spreading to neighbouring States, on the threat to the freedom of navigation in the Gulf and on the threat to regional and international peace and security.

f

D

/...

A/42/401
S/18978
English
Page 3

0409 4/4

3. Lebanon

The Twelve expressed their profound concern about the continuation of violence in Lebanon, recently highlighted once again by the assassination of the Lebanese Prime Minister, by further hostage-taking and by the escalation of killings in south Lebanon.

They expressed once again the hope that all interested parties would show moderation in order to allow the political dialogue to recommence with a view to national reconciliation based on respect for the sovereignty, unity, independence and territorial integrity of Lebanon.

The Twelve reaffirmed their support for the United Nations Interim Force in Lebanon (UNIFIL) and urged that it be allowed to fulfil its mandate, in the best possible security conditions for its members.

Finally, the Twelve expressed their condemnation of the continuing detention of hostages and victims of kidnappings in Lebanon.

-----

*

*

ASSISTANT SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

July 17, 1987

Dear Mr. Prime Minister:

I am sending you this personal note on the same subject on which Ambassador Pickering has communicated with you: the treatment of some American citizens of Black or Palestinian origin by Israeli immigration officials. I am well aware of the fact that as Prime Minister you simply do not have the time to correct every error committed by officials of the government over which you preside. My specific reason for writing you is to appeal to you to use your personal prestige and authority in this case to get the problem at issue here resolved satisfactorily.

This appeal is being directed to you only after I joined other United States Government officials over a period of a year in efforts to deal with this matter through discussion with officials at lower rungs of the Government of Israel. Unfortunately, we have been unsuccessful.

Let me emphasize that we are well aware of your need to protect yourself through adequate security measures at points of entry. We also are aware of the special problem presented by the situation created by the Black Hebrew sect and the fact that some American citizens of Palestinian descent have failed to leave the country when their visas have expired. Granted all that, it appears that time and again immigration officials have used extremely poor judgment in creating problems for Black church groups touring Israel. They appear also to have insulted Americans of Palestinian origin and have imposed conditions upon their entry which on balance seem unreasonable. In acting the way they do, these officials are doing significant damage to the reputation of the State of Israel.

My concern over this issue was recently heightened by the experience of one of the officers on my staff. When she sought to re-enter Israel at the Allenby Bridge, having arrived on a bus with a large number of tourists, she was detained at the

The Honorable
Yitzhak Shamir,
Prime Minister,
Jerusalem, Israel.

border for about two hours, even though she was traveling on a United States diplomatic passport. To be sure, she was treated politely and waited in an air-conditioned space. Perhaps there was a legitimate reason for the delay of granting permission to enter the country, but I must regret to tell you that I was left to wonder whether she would have had the same experience if it were not for the fact that she is Black.

What has been explained to me is that an important part of the problem is that the persons serving as immigration officials or as border guards are not persons of high intellectual caliber. If that is the case, I would nevertheless hope that there could be a training program which would emphasize the importance of courtesy to all arrivals. Beyond that, if there is any question about the admission of an American citizen, I would hope that the case could be referred to the highest-ranking appropriate official at the point of entry and that such officials would have the training that would assure the use of good judgment.

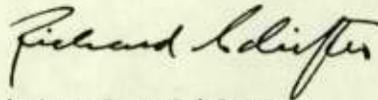
As Ambassador Pickering will have explained, this issue can easily become a serious irritant in our bilateral relations. I know that you and your colleagues don't want that to happen. But let me add why I found each reported incident particularly painful. You and I are members of a generation in which experiences like those described were the order of the day for Jews. The parallel is too close.

In the context of the weighty world problems with which you have to deal this is surely not a matter that ranks with many of the others. But as an irritant in an important relationship it does take on special significance.

Since I first drafted this letter, we have had a most unfortunate spate of publicity, which Tom Pickering and I discussed and deeply deplore. Because we believe that such bad publicity should be avoided and because we also believe that these matters should be resolved on an ongoing basis without any fanfare, we would like to recommend to you the creation of an Israeli-U.S. working group which could meet at regular intervals and could systematically discuss and seek to resolve the various problems which have come up in this field, thus, we hope, avoiding unnecessary friction. I hope you can see your way clear to agree to the creation of such a working group.

Please accept my very best wishes,

Sincerely,

Richard Schifter

JOHN C. STENNIS, MISSISSIPPI, CHAIRMAN

ROBERT C. BYRD, WEST VIRGINIA
WILLIAM PROXMIRE, WISCONSIN
DANIEL K. INOUE, HAWAII
ERNEST F. HOLLINGS, SOUTH CAROLINA
LAWTON CHILES, FLORIDA
J. BENNETT JOHNSTON, LOUISIANA
QUENTIN N. BURDICK, NORTH DAKOTA
PATRICK J. LEAHY, VERMONT
JIM SASSER, TENNESSEE
DENNIS DECONCINI, ARIZONA
DALE BUMPERS, ARKANSAS
FRANK R. LAUTENBERG, NEW JERSEY
TOM HARKIN, IOWA
BARBARA A. MIKULSKI, MARYLAND
HARRY REID, NEVADA

MARK O. HATFIELD, OREGON
TED STEVENS, ALASKA
LOWELL P. WEICKER, JR., CONNECTICUT
JAMES A. MCCLURE, IDAHO
JAKE GARN, UTAH
THAD COCHRAN, MISSISSIPPI
ROBERT W. KASTEN, JR., WISCONSIN
ALFONSE M. D'AMATO, NEW YORK
WARREN RUDMAN, NEW HAMPSHIRE
ARLEN SPECTER, PENNSYLVANIA
PETE V. DOMENICI, NEW MEXICO
CHARLES E. GRASSLEY, IOWA
DON NICKLES, OKLAHOMA

United States Senate

COMMITTEE ON APPROPRIATIONS
WASHINGTON, DC 20510-6025

סגן

FRANCIS J. SULLIVAN, STAFF DIRECTOR
J. KEITH KENNEDY, MINORITY STAFF DIRECTOR

July 16, 1987

(131 מכתב)

The Honorable Yitzhak Shamir
Prime Minister
Jerusalem, Israel

Dear Mr. Prime Minister:

I know you are aware of the excellent work of the Machanaim School at Kiryat Gat, Israel. The American people have traditionally been supportive of education in many schools in Israel and, in fact, have made two separate contributions of \$200,000 each to the Machanaim School. I am pleased to be considered as one who has been helpful to the Machanaim School in the past.

I would urge you now to consider providing a matching grant of Israeli funds to this institution so that the funding of this school can truly be a joint expression of U.S. Israeli friendship.

With warm regards,

Sincerely,

Daniel K. Inouye
Chairman
Senate Appropriations Subcommittee
on Foreign Operations

אל: 339

המשרד

בטחון -

336

טווג בטחוני...סנדל...

דחיסות...מלגה...

תאריך וז"ח. 16.0900. זרלי 87

מס' פנקס

אל: מנכ"ל אוצר, מנכ"ל מדיני - משה"ח, מנכ"ל משהב"ט
דע: מצפ"א, מקש"ח - משהב"ט

סיוע 1988

חתקשר אובי יו"ר תת ועדת ההקצבות לענייני פעולות חוץ בניה הנבחרים (ב-15.7)
לדבריו הצליח להחזיר 400 מתוך 700 מיליון הדולר שקוצצו לו ע"י יו"ר הועדה. עם זאת,
הוסיף, אם יקבלו כל אותן מדינות וגורמים שלגביהם יש **FAIRWAYS** לא ישרא
כסף למדינות רבות אחרות לא בתחום הסיוע הצבאי ועוד פחות בתחום האזרחי. הוא מבקש שנסקול
וותר מרצון ומוסיף שזה יהיה חכם **SMART** מצידנו לעשות זאת מרצון. הוא דיבר
במונחים של 5% אם לא ציין מאיזה סיוע. לדבריו אם רעיון הותר מרצון יהיה מקובל על
ישראל הוא כמובן יחיל אותו גם על כל הגורמים האחרים. הוא דיבר עם עמיתיו הדימוקרטים
וגם הם בדעה שכדאי שישראל תוותר.

אמרת שבעוד שאני מבין את מצוקתו הוא בודאי מבין גם את מצוקתנו והוספתי שאעב
את דבריו הביתה לשיקול.
אובי ניהל שיחה דומה עם כלומפילד מאיפא"ק אם כי איתו הוא לא הזכיר את המספר

של 5 אחוז.
הערות והערכה:
א. בשלב זה לא ברורה לחלוטין, גם לאובי עצמו מידת המצוקה שלו. בנוהלך השיחה הטלפונית
הוא פנה מספר פעמים לעוזרו על מנת לקבל מספרים והוא בעצמו אמר שהוא עוד לא ישב "עם
נייר ועפרון".

ב. משום כך נראה לי (וגם לאיפא"ק) שאין צורך לקבל החלטה מידית גם אם אובי היה רוצה
לקבל לפחות תשובה עקרונית.

ג. המצב בסנט גם הוא יותר נוח גם מבחינת המספרים וגם מבחינת הנפשות הפועלות. שם יש ס
סביר לקבל 3 כיליון דולר בלא קיצוץ ונוכל להמתין ולראות כיצד יפתחו הדברים.

ד. קיים סיכוי שלא יהיה חוק הקצבות ובסופו של דבר יגיע הדיון בסוף על החקציב ל"החלטת
המשך" בסוף חודש ספטמבר.

ה. גם אם נצטרך לקבל החלטה בשלב כלשהוא על קיצוץ אין סיבה שהוא יהיה דוקא בגובה שאוב
נקב בו ועל התנאים השונים הכרוכים בודאי נוכל להתמקח.
ו. כאמור, האמור לעיל משקף במידה רבה גם את הגישה המתגבשת באיפא"ק.

ת.כ: שגריר, ציר, ציר כלכלי, קונגרס, נספח צה"ל ארכיב

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including the number 3.

NNNN
.EDF <<FN20>>
NNNN

15 GA
43 355 367

2/13

2
13

STATE-7/16/87

2-1

Israeli government about discriminatory and arbitrary treatment of some American citizens. We're engaged in serious discussions, with the government of Israel on this problem, and we've requested assurances that it will be resolved promptly.

The United States believes strongly that all American citizens are entitled to equal treatment under the laws of foreign countries, regardless of race, religion, or ethnic background.

Q Chuck, what (?) does Israel tell you --

MR. REDMAN: Sure.

Q Why (?) does Israel tell you that they're conducting these activities?

MR. REDMAN: I'm not going to place myself in the position of speaking for Israel. What I'm trying to do is explain to you the problem as we see it, and give you some idea of what we're trying to do about it.

Q How long this incident happen? Do you have any idea for how many months or years these incidents happened?

MR. REDMAN: We posted something a few days ago in response to a similar question, which gives you some history of the subject. As for this year, we've received reports that about 75 American citizens have had problems entering Israel. We have followed up individual complaints on a case by case basis as well with the government of Israel.

Q You said 60 on Monday. Fifteen have occurred in --

MR. REDMAN: What I have is at this point what people consider to be the best statistic. I say it's about 75.

Q Chuck, you said that --

Q Israel says the problem doesn't exist. How do you go about solving a problem that doesn't exist?

MR. REDMAN: I think I've answered the question in the sense that because of our concerns about what I've called "discriminatory and arbitrary practices," we are raising the issue. And it's not our practice to raise issues that don't exist as we see them.

Q Are you getting a satisfactory response, in your view?

XND

3/13

U
43   57
355   367

3
13

STATE-7/16/87

2-2

MR. REDMAN: Again, I'm not going to characterize the state of the on-going discussions. But as I said, we have requested assurances that it will be resolved promptly, which I think is a clear indication that we believe there's something more to be done.

Q And have you had an incident since you have requested such action? Has there been an incident, to your knowledge?

MR. REDMAN: Again, it becomes a little confusing here, because this is not the first time, as you know, that we have raised this issue. So that surely there have been instances, yes, since we have first starting raising the issue.

Q But not since you raised it stringently within the last week?

MR. REDMAN: But I don't want to emphasize the point strongly only in with regard to the last weeks. It's something we have taken seriously for some time.

Q On what level did you approach the (inaudible) --

X 107

CONTINUED ON PAGE 3-1

STATE-7/16/87

3-1

MR. REDMAN: It's been approached at a number of levels, both in Washington and in Israel.

Q What did you discuss today with the Israelis here at the State Department?

MR. REDMAN: The new Israeli Ambassador has not yet presented his credentials and thus is not yet formally here. He is in the building for his first courtesy visit with Secretary Murphy, but the issue, per se, will be raised with the Israeli Embassy tomorrow on the particular subject that we are talking about now, and that I should say, "again raised." It's not the first time.

Q But why tomorrow?

MR. REDMAN: No particular reason. That's when it's scheduled for.

Q I mean, is that a bureaucratic thing that the credentials will be presented today and tomorrow and then it will --

MR. REDMAN: No, I'm not trying to say that at all. I'm just saying that in diplomatic practice when you have demarches to make, you have to make them to people who are formally in charge.

Q Does that mean the charge will receive demarche tomorrow?

MR. REDMAN: At this point, I can't say whether it will say the charge, but it will be someone from the Israeli Embassy.

Q Who will be presenting the demarche?

MR. REDMAN: I don't yet know.

Q What will it say?

MR. REDMAN: It will express our concerns, as I have expressed them.

Q Chuck, can I ask you whether the Ambassador raised the demarche, presented the demarche in Jerusalem yesterday, on behalf of the US?

MR. REDMAN: I don't have a account of who has raised this issue, so I would leave my answer with what I said previously, that it's been raised, both here and in Israel on a number of occasions over a period of time.

Q And can I ask you whether the US has told Israel already that the US -- is preparing a travel advisory and will have no alternative, but to impose it, unless Israel takes actions to prevent these sorts of episodes from occurring in the near future?

X77

5/13

U
43

3-2

G
3SS

A
367

5
13

STATE-7/16/87

MR. REDMAN: Beyond what I said in response to a similar question, I just don't have anything on that one.

Q What is the demarche tomorrow? I mean, you've already raised this recently, you said, with the Israelis. Why are you meeting with them again on this tomorrow?

MR. REDMAN: This is something we're going to raise until it's been resolved, nothing more than that. You have to keep working on these issues until you get them resolved and that's what we're trying to do.

Q The problem is, I think, that many of us have been told by all sorts of people that maybe this travel advisory is in preparation unless the Israelis clean up their act within 30 days. Are you denying them?

MR. REDMAN: I have answered the question a number of times. I haven't confirmed, denied or otherwise commented, as far as I can see.

Q Is there or was there an attempt by the State Department to meet the family from Fairfax County, the Palestinian-Americans or the American-Palestinians who were mistreated, on the front page story of --

MR. REDMAN: Yes, we have discussed this case with Ms. Hamad (?) and with the government of Israel. We have informed Ms. Hamad that in response to our inquiries that Israeli officials have said that she and her family would be permitted to enter.

Q Without taking -- (inaudible)?

MR. REDMAN: My information is that they would be permitted to enter.

Q That's different than the other case.

Q (Inaudible.)

MR. REDMAN: I don't have that specific detail.

Q Chuck, I know you are not willing to

CONTINUED ON PAGE 4-1

FEDERAL NEWS SERVICE 202-347-1400
COPYRIGHT (C), FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION
ALL RIGHTS RESERVED

277

NNNN
.EOF <<FN20>>
NNNN

STATE DEPT.-07/16/87

43

4-1

GP
355 367

6/13

6/13

deal with the Israeli response to your presentation. But still, they were questioned about their response. Are they responding in different way for the cases of Black Americans than from the cases of Arab Americans, or you are having the same sort of response?

MR. REDMAN: I don't have any kind of detail on that kind of question.

Q Has the United States ever issued a travel advisory on Israel, and I don't know exactly what word to use, in peacetime?

MR. REDMAN: I don't know.

Q -- that you have demarche -- you have put a demarche against the Israelis or no? I mean, are you consulting only?

MR. REDMAN: What I'm trying to get across is this is a subject that we've been working on for some period of time, that there have been a number of demarches to the Israeli government over time, and we're going to keep working on it.

Q What's the time? I asked you about the time. You did not specify two years, three years, four year?

MR. REDMAN: I just don't know when the problem came up for the first time, but we know the problem existed last summer, so we were certainly working on it then.

Q Does the State Department believe the Israelis are in violation of some sort of international code?

MR. REDMAN: I don't know that that enters into it. I've expressed what our concerns are, which is basically arbitrary and discriminatory treatment.

Q Are traveler advisories issued --

Q -- the Israelis don't care much about your demarches in the past. Is there going to be anything in this that will get their attention, that you've not been able to do with the ones last year and probably going back 20 years?

MR. REDMAN: I don't have anyway to make that kind of prediction of expected behavior. We've worked on all of this, in the expectation that we can somehow arrive at a better situation.

Q In light of the fact that you say say 75 American citizens have had this problem this year by the US government count, what advice would you give to Black and Arab American citizens who have plans to travel to the State of Israel?

STATE DEPT.-07/16/87

U
43

4-2

C>
355

367

7/13

7/13

MR. REDMAN: I don't have any particular advice to offer. I think the problem has been publicized, and we're working on it, and we've worked on it on a case-by-case basis, where that's been necessary as well.

Q But at this point you don't have anything to say to anyone who's contemplating that kind of travel, in light of your own statement of the number of problems and the obvious inability to resolve the problem over a period of at least a year and half?

MR. REDMAN: What I've said, I've said to all of you here, and you, being people who are a relay to the public, I presume all that will become known. That's all I have to say.

Q Israel has repeatedly cited security concerns. What the difference between security concerns and the practice that we see now going on at ports of entry?

MR. REDMAN: I don't have anyway to make that distinction for you. I don't know what they mean by that.

Q Chuck, can you comment on your thoughts

CONTINUED ON PAGE 5-1

hey

STATE DEPT.-07/16/87

5-1

CP
355

8/13
367

8
13

a statement which was in a story this morning in the Washington Post that one of the officers at the airport said to these Arab-Americans, "We don't want you here." That's the type of this language that had been used to -- for these people, US citizens. Do you have any thoughts on that? We don't want to hear that, that's --

MR. REDMAN: I don't have any way to comment on specific reported remarks of that kind because there's no way I can know the details. What I've tried to do is give you a general appreciation of our policy toward a more general category of arbitrary and discriminatory actions.

Q But don't you see that there's some undertones or some slur(?) here that Arab-Americans (cannot come see other Americans), you are not welcome here, even to visit your relatives?

MR. REDMAN: I can't do anything more for you than to make the judgment I already have and that the US government has made, is that in response to these kinds of actions we have very serious concerns and that's what we're working on.

Q Can I --

MR. REDMAN: There's no other -- there's no better way I can characterize them, because I think that captures it, in fact, very concisely.

Q Well if --

MR. REDMAN: Let's let Bill ask a question, all right?

Q Have you begun any demarches to Arab countries like Saudi Arabia that don't give visas to Americans because they happen to be Jewish?

MR. REDMAN: Your question specifically?

Q My question is, have you begun any demarches to any Arab countries like Saudi Arabia, specifically for example, which do not issue visas to Americans because they happen to be Jewish? Since we're on that kind of subject.

MR. REDMAN: I'll have to take a look at it and see what there's and what exists on that.

Q Thank you.

Q (Inaudible) -- two issues simultaneously?

MR. REDMAN: What's the other issue?

X

STATE DEPT. --07/16/87

U3

5-2

CP
357

367

9/13

1/13

Q The other issue will be you'll be tomorrow to explain what you formally told Israel. While you're at it, it would be nice to know if you've ever told the Arab countries to end their discrimination against Jewish Americans.

MR. REDMAN: Just to clarify the question, we have formally been in touch with Israel many times over many months. So if you're asking what could I tell you what happens in yet another meeting tomorrow, yes. But if you're --

Q No, I --

MR. REDMAN: You seem to be phrasing that as though for the first time there was sort of formal meeting.

Q No I -- I'm just expecting tomorrow will be the day for you to make some, you know, explicit statement there about what Israel has again been asked to do. And I just wish when you do it, we could balance the story by knowing how active the State Department has been against discrimination in Arab countries.

Q Or blacks to South Africa.

Q Chuck you --

Q Or blacks to South Africa, wherever. Apparently discrimination is not an isolated event this world.

Q Chuck, I notice you are putting emphasis on the fact that you are following the episodes(?) case by case. Does this mean you are not seeing any kind of trend behind the case by case following of this whole thing?

MR. REDMAN: Not at all.

Q You're not saying that --

MR. REDMAN: And I think we've addressed this for about 20 minutes now and I made very clear that our concerns have been addressed first and foremost --

Q What concerns then?

MR. REDMAN: -- to what you call a broader issue.

***

STATE DEPT. -07/10/87

10-2

CP
355

367

10/13

Q I just got here and I'm sorry if I'm breaking into the briefing without proper timing, but I was listening to the Stroeher about what was being said about the advisory and about Israeli alleged discrimination. And I was just wondering about some facts, first of all, do we have the text of the advisory on travel, is that available?

MR. REDMAN: I think you -- by missing the first 20 minutes of this the Stroeher -- may not have been too clear.

Q All right, now you use the figure of 75 discriminatory instances. Is there a timing on that? When did these take place?

MR. REDMAN: That is the count for this summer.

Q That is a count this summer.

MR. REDMAN: Right.

Q That is to say from June 22nd on? Is that what you're saying?

MR. REDMAN: I don't want to put a particular date on it.

Q You don't want to put a particular -- And this figure, is that the count that was actually made by consular officials in, where are they, in East Jerusalem? Or is it, was it given to the consular officials as a possible number, an approximate number by somebody like the accusers?

MR. REDMAN: All I can say is that in response to questions, could we provide an estimate as to approximately how many cases were involved --

Q Well, I understand that --

MR. REDMAN: -- we have done that --

Q -- but what I'd like to know is how was this estimate arrived at?

MR. REDMAN: And I can't help you beyond that.

Q One more question, please. How many thousand --

MR. REDMAN: Look, look, look, two or three questions per person seems to be --

Q Well, I know, but I mean this is a point --

MR. REDMAN: Hank, you got a question over there. We'll come back to you, you'll have a chance.

Q All right.

[Handwritten mark]

U 43 C? 37 367 11/13 11/13

Q Thank you, Chuck. In this estimate of 75, can you tell us whether or not -- how many are so-called Black-Hebrews, and so-called Arab-Americans and others who may have been turned aside at the airport?

MR. REDMAN: It's about half and half. There are about --

Q Half-and-half --

MR. REDMAN: There are about 40 Arab-American cases and about 35 Black American cases.

Q Black Americans, okay. Now do we have a record on how many people who are Arab-Americans or Black-Americans or whatever, who have passed through the airport in Israel without any unusual delay of any kind? Do we have estimates of that kind?

MR. REDMAN: I don't have any estimates.

Q We don't. Would you agree that -- or disagehat thousand -Americans pass through the airport in Israel every year without this charge of discrimination and through the usual procedures?

MR. REDMAN: Well, that could well be the case, but it doesn't lessen in any way our concern

X77

12
/3J
42

12/13

GP
35

367

Q Chuck, going back to the eastern Mediterranean?

MR. REDMAN: The eastern Mediterranean?

Q Yes. There was a letter from Undersecretary Armacost to Greek Foreign Minister Papoulias on this issue of Greek official contacts with Abu Nidal. The letter was characterized as satisfactory in its contents by Prime Minister Papandreu. Does that mean that the United States retracted its accusations about Greek contact with Abu Nidal?

MR. REDMAN: All I can tell you is that Undersecretary Armacost did send a letter to Greek Foreign Minister Papoulias yesterday -- that it was delivered to the Greek Ambassador here. As you say, the Greek government has publicly noted receipt of the letter. We understand they may release the text of the letter. And if the Greek government chooses to release the letter, the text will speak for itself.

Q A spokesman for the Greek government announced that the dispute between the two governments regarding this contacts. Has anything been scheduled today?

MR. REDMAN: I think he said that in reference to the same commentary that we were just talking about. I think that's exactly the same story as I understand it.

Q One of the direct reasons it went in as a letter is the -- whether or not Greece chooses to release the letter and whether or not the letter speaks for itself -- has the US amended or retracted the allegations that it's made towards Greece in terms of their involvement with -- with Abu Nidal, or do those stand as -- as has been said at least on background by administration officials in past days?

MR. REDMAN: This is a bit of a departure. You want me to now to confirm or deny things that have been said on background here on the record. No, I have nothing to give more.

- J. J.

m

13
 13
 13
 43
 35
 367

Q Do you have anything on Ambassador Walters' encouragement after his talk to Assad about releasing -- or were the Syrians working to help get the hostages released --

MR. REDMAN: Ambassador Walters himself spoke to those questions as he came out of the White House not all that long ago. So you have him direct and I don't want to try to put words in his mouth.

Q He basically expressed that there was some hope. Do you have anything further beyond that?

MR. REDMAN: As I say, I don't want to go beyond what he had to say.

Q He also said that the US would see in a couple of weeks whether Assad had been able to accomplish anything. Can you explain his reference, his time reference, by any chance?

MR. REDMAN: Only that in saying a couple of weeks that he meant in no way to pin that down to the number 2, for example.

Q (Inaudible) date.

MR. REDMAN: That was just a, as he saw it, a very general and vague way of giving an appreciation of the time that might be involved.

Q -- wait a minute. So what you mean is that in the near future you would expect to see some, either some results or a lack of them, which would indicate that Assad's recent efforts have not produced anything?

MR. REDMAN: I don't know that he meant to imply anything as specific as all of that. The question was, as I understood it, about how much time it would take to see if these current efforts might bear results, and he said a couple of weeks, by which he told me he didn't really have any fixed timeframe in mind other than 3, 4, 5, 6, 7, 8, -- he wasn't trying any number.

Q A couple means two, Chuck. I mean --

MR. REDMAN: I'm just trying to explain what he had in mind when he said a couple. Bill.

just

טגרירוח ישראל / נושינגטון

טופס מברק

דף 1 מחוד 1 לפים

סווג בטחוני סודי

דחופות מדידי

אל : המשרד

תאריך/ז"ח 19:00 - 7.87

253

מס' מברק

אל : מנכ"ל מדיני

מצפ"א

ארה"ב - נשק למדינות ערב

בייקר וקרלוצ'י יפגשו בשבוע הבא עם ראשי ארגוני יהודים (מועדון הנשיאים, איפ"ק ואחרים), על-מנת להסביר להם את מדיניות ארה"ב במפרץ. קרוב לוודאי שזה ניסוח עוקף לרצון לשכנעם שלא להתנגד למכירות נשק למדינות ערב.

ע"ר 3310

ממ המג שמהט 3
אל 3
ה'תש"ל 1
ג'בא 2
ר'ת"מ 4
מ.פ.א. 4

* תאריך : 87-1987 החוץ-מחלקת הקשר *

* דף 1 מתוך 3 *

* עותק 3 מתוך 30 *

* טודי ביותר *

* 12012

381/1

** כנס

**
**
***

* חוזם: 7,12012 *

* אל: המשרד *

* מ-: רוש, נר: 368, תא: 160787, זח: 1700, דח: מ, ט: טב *

* כנד: 8 *

* טודי ביותר/מידו *

* אל: מנכל מדיני *

* דע: מנהל מצמא *

* להלן מתוך א.צ. עם פיקרינג *

* 1. תהליך השלום *

* בשיחותיו בושינגטון ובמיוחד לאחר שיחתו עם המזכיר
* מהבוקר הוא טובר כי מאמציהם עתה יתמקדו בנסיון להרחיב
* הבסיס הפוליטי בישראל לתמיכה בתהליך השלום .

* לאור השיחות בג'נה נראה להם שהבטחת המשך התהליך מחייבת
* מעולת שכנוע בדרגים הפוליטיים בארץ ובמקביל המשך
* הבידורים עם הסובייטים לגבי תפקידם וסמכויות המשתתפים
* בוועדה הוינ'ל.

* זכריו של המזכיר במני נשות הדסה כבולטימור שלושם (ראה
* מברק 299) משקפים כאמנה גישה המזכיר עתה .

* רק לאחר שיווכחו שאכן חלה התקדמות במאמציהם להרחיב
* התמיכה הפוליטית בתהליך יהיה סיבוי להגיע לבלל הקלטה
* לגבי ביקור המזכיר באזור, במטרה לקדם את התכנסות
* הוועידה. נראה להם שמצרים וירדן בשלות עתה ולכן מעולת
* המשכונט המדיני צריכה להתמקד בארץ , הוא סימר על בגישות
* שקיימת עם חברי קבינט וכן חברי כנסת במגמה להשיג המטרה
* הנל.

Faint header text at the top of the page, possibly including a date or page number.

First main paragraph of faint text.

Second main paragraph of faint text.

Third main paragraph of faint text.

Fourth main paragraph of faint text.

Fifth main paragraph of faint text.

Faint text at the bottom of the page, possibly a footer or signature.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 3
עותק 3 מתוך 30

2. הלבוא

הם מצפים בזריכות להחלטת הממשלה וכדי לא להכביד על
התהליך קולטת החלטות נמנעים מלהביע בפומבי דעתם בנושא,
אין הוא משוכנע שאין כל ספק לגבי עמדתו השלילית של
הממשל להמשך הפרוייקט. חזר על התחייבות הממשל למקרה
שהממשלה תחליט על סיום פרוייקט הלבוא בהתאם לאמור
ב- "NON-PAPER"

שנמסר ע"י סגן לודניו של שהב"ט בעת בקורו
האחרון בנושיונגטון. הוסיף כי הם מודעים לבעיות הטורנות
שתעוררנה בעקבות החלטה על סיום פרוייקט הלבוא. אין
הוא משוכנע שכל החלטה אחרת תעדיף קשיים רבים ביחסי
ישראל-ארהב. חזר שוב על הבטחתם להארכת "DIRECT OFF
SETS"

לאחר תום FY-1987 בשיעור הנאמד להערכתו בין 75 עד
150 מליון דולר.

3. סיוע לישראל

לאור הקשיים בהשלמת הצעות התקציב לסיוע חוץ והדיונים
בנושא הוא טובר כי קרוב לודאי שלא נראה סיכום כלשהוא
בנושא בשנות הקרובות ושיאלצו בסיומו של התהליך
להגיע ל-"CONTINUING RESOLUTION" לגבי
הסיוע לשנת התקציב הבאה.

הוא ביקש לדעת האם ברוב אשר נשיא אימא"ק שוחח עמי בנושא
המדת תנאי תשלום הריבית על יתרת מלוות הבטחון, ואפשרות
פרעון מוקדם של המלוות בצדוף של ערבות עד 90 אחוז
ע"י ממשלת ארהב למלווה שיושג ע"י גורמים פיננסיים
אמריקאים.

השבותי כי הנושא אמנם מוכר לי, אין לא משיחה עם ברוב
אשר, אשר לא העלה הנושא עמי. הוא רמז כי החלטה בנושא
הלבוא תיחל על מתמ"ד ומשרד ההגנה לשכנע את שר האוצר
האמריקאי ומשרד התקציב לפעול בנושא.

4. אמריקאים - כלשתונאים

סיימר כי העלה הנושא הן עם שהב"ט (לגבי המעבר בגשרים)
והן עם רוהמ" בשבוע שעבר.

[The text on this page is extremely faint and illegible. It appears to be a multi-paragraph document with some red markings and possibly a signature or date at the bottom.]

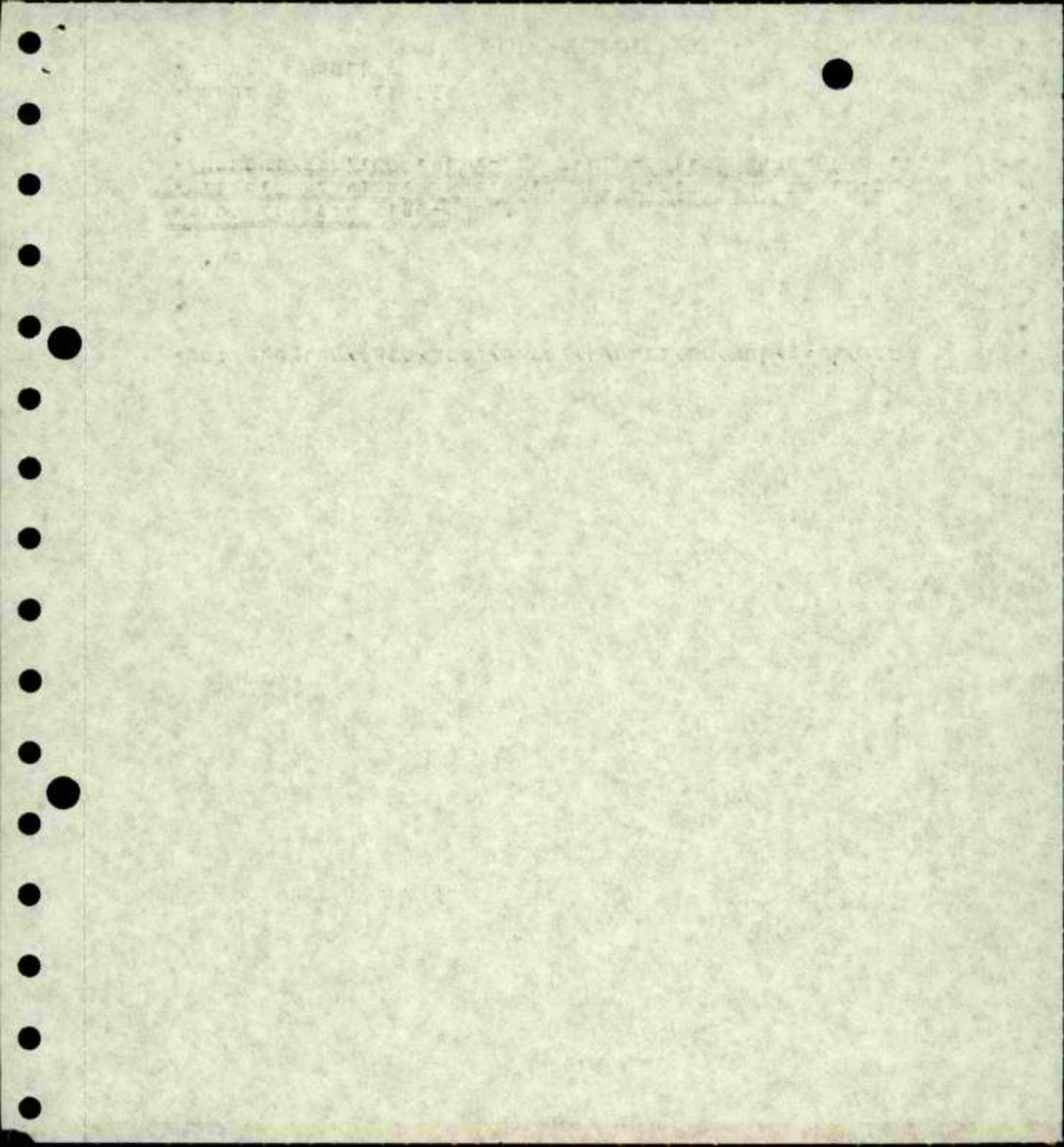
מושרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 3
עותק 3 מתוך 30

להערכתו, הצטיירה ישראל-ללא צורך - כמדויקה המערימה קשיים
מיותרים על אזרחים אמריקאים המעוניינים לרקר בה והובר
גורם לנו נזק בועת-הקהל.

מ.א.ר.ד

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רם, אמן, בירן, מצפא

אל:

המשרד

1/2 340

אל: מנכ"ל מדיני

מצפ"א

מכירות נשק למדינות ערב.

אתמול (15.7) נערכה פגישה בבית הלבן בין בייקר קרלוצ'י דוברשטיין (סגנו של בייקר אוקלי רוס וגריין (הממונה בבית הלבן עם הקהילה היהודית) לבין מוריס איברס בוב אשר, תום דיין גורדי זקס, כריס גרטון ומלקולם הונליין.

בתחילת השיחה הביעו בייקר וקרלוצ'י את שמחתם על שיוקרת הנשיא ניצלה בעקבות עדותו של פוינדקסטר לפיה הוא לא דווח לנשיא על השימוש בכספי עסקות איראן למטרות אחרות. אח"כ עבר קרלוצ'י לתאור המצב במועבי"ט בנושא איראן - עיראק. הוא בדעה שביום שני הקרוב תקבל החלטה על הפא"ש זמנית ובעקבותיה יצא המזכ"ל לאזור. הם בדעה שעיראק תיכל בהיסוס מה את ההחלטה ואילו איראן תחנגד לה.

ב- 21.7 יתחיל מבצע החלפת הדגלים אך לא ברור מתי יתחיל הלווי האבטחתי משום שלא כל המיכליות באזור. בשלב זה כבר הוצבו 7 מטוסי ה- AWC-5 והם גם מקבלים שי"פ לא ר משאר מדינות האזור (לא נקב באיזה דרך). הערכתם היא שלא יהיה עימות ישיר עם האיראנים כי יבקשו להשיג מטרותיהם וחזיר זול ככל האפשר כגון טרור והשגת תמיכת דעם הקהל בארה"ב, באמ הקונגרס. את פעולות הטרור מעריך קרלוצ'י הם ינהלו בעיקר בכווית ולכנון. הנשיא, מכל מקו הוסיפו קרלוצ'י ובייקר, לא מתכוון לסגת ממדיניותו וכוונותיו. תגובתם היא גם שגורמים מפוכחים (PRUDENT) במשטר האיראני יצננו את הגורמים הקיצוניים יותר כאשר יחברו שהאמריקאים נחושים בהחלטתם.

מכאן עברו השנים, בהתרגשות רבה, לפי המקור שנכח בשיחה, לתאור הדרך להגן על הסעודי ולתת להם ערבויות שהם האמריקאים מאחוריהם. לא היחה כל הסתעה בכוונה למכור את טילי המאווריק לסעודים כי אלו היו ברשימת כלי הנשק ("רשימת יעבץ" במפורסמת) שנמסרה בתחילה השנה ולכן ההפתעה היא שלהם, של הממשל, שנוצרה התנגדות. זו היחה בבחינת נעיצת חרב במאמץ להשיג את טיוע הסעודים אף כי, הודה קרלוצ'י, גם כך הסכימו הסעודים לשתף פעולה. כאשר בוב אשר אמר שלא איפא"ק אלא הקונגרס הוא שידם והוביל את ההתנגדות וכי מוטב, שיתקים דיאלוג בנושא הזה התפרץ אוקלי ואמר שהרי הממשל קיים שיחות בתחילת השנה בנושא זה

Handwritten notes at the bottom of the page, including names and numbers: Mc, 2, 3, 1, 3, 1, 2, 1, 4, 1, 2, 3, 4.

ס ר פ ס כ ר י
דפ... 2... מחון... 2... דפים
סוג בסחוני
דחיפות
תאריך וז"ח
מס' פנק

אל:

340 $\frac{2}{2}$

עם מנהיגים יהודים אך אח"כ נרגע והסכים שיש צורך לקיים דיאלוג.
קרלוצ'י, אוקלי ורוס אמרו שהישראלים לא הביעו התנגדות לעסקה ו"אפילו רבין נהן לבו
שיעור על כך שאי אפשר לבנות אסטרטגיה על הסעודים אך צריך כמובן להגן עליהם".

תום דיין שאל להכניותיהם הספציפיות וקרלוצ'י אמר שהם מתכוונים "לגלגל את זה
לספטמבר" כשדיין שאל מה הכוונה ל"זה" ענה קרלוצ'י שהמדובר ב:

- א. ערכה שיפור הטנק -60 M ל-3 A
- ב. השלמת שחיקה ל-15 F
- ג. טילי המאווריק
- ד. מטעני פגזים ל-109 M

הנציגים היהודים לא נכנסו לדיון בפריטים אלו אך לפי המקור לא היו צריכים אבטי
הבית הלבן להבין שכאילו ניתנה הסכמה בשחיקה. המקור הוסיף שאולי יהיה צורך לתזור ולהבהיר
שלא ניתנה הסכמה בשיחה אך יש נכונות להמשיך בדיאלוג כדי למנוע הפתעות.

1231
ערן

ASSISTANT SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

July 17, 1987

Dear Mr. Prime Minister:

I am sending you this personal note on the same subject on which Ambassador Pickering has communicated with you: the treatment of some American citizens of Black or Palestinian origin by Israeli immigration officials. I am well aware of the fact that as Prime Minister you simply do not have the time to correct every error committed by officials of the government over which you preside. My specific reason for writing you is to appeal to you to use your personal prestige and authority in this case to get the problem at issue here resolved satisfactorily.

This appeal is being directed to you only after I joined other United States Government officials over a period of a year in efforts to deal with this matter through discussion with officials at lower rungs of the Government of Israel. Unfortunately, we have been unsuccessful.

Let me emphasize that we are well aware of your need to protect yourself through adequate security measures at points of entry. We also are aware of the special problem presented by the situation created by the Black Hebrew sect and the fact that some American citizens of Palestinian descent have failed to leave the country when their visas have expired. Granted all that, it appears that time and again immigration officials have used extremely poor judgment in creating problems for Black church groups touring Israel. They appear also to have insulted Americans of Palestinian origin and have imposed conditions upon their entry which on balance seem unreasonable. In acting the way they do, these officials are doing significant damage to the reputation of the State of Israel.

My concern over this issue was recently heightened by the experience of one of the officers on my staff. When she sought to re-enter Israel at the Allenby Bridge, having arrived on a bus with a large number of tourists, she was detained at the

The Honorable
Yitzhak Shamir,
Prime Minister,
Jerusalem, Israel.

border for about two hours, even though she was traveling on a United States diplomatic passport. To be sure, she was treated politely and waited in an air-conditioned space. Perhaps there was a legitimate reason for the delay of granting permission to enter the country, but I must regret to tell you that I was left to wonder whether she would have had the same experience if it were not for the fact that she is Black.

What has been explained to me is that an important part of the problem is that the persons serving as immigration officials or as border guards are not persons of high intellectual caliber. If that is the case, I would nevertheless hope that there could be a training program which would emphasize the importance of courtesy to all arrivals. Beyond that, if there is any question about the admission of an American citizen, I would hope that the case could be referred to the highest-ranking appropriate official at the point of entry and that such officials would have the training that would assure the use of good judgment.

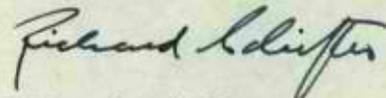
As Ambassador Pickering will have explained, this issue can easily become a serious irritant in our bilateral relations. I know that you and your colleagues don't want that to happen. But let me add why I found each reported incident particularly painful. You and I are members of a generation in which experiences like those described were the order of the day for Jews. The parallel is too close.

In the context of the weighty world problems with which you have to deal this is surely not a matter that ranks with many of the others. But as an irritant in an important relationship it does take on special significance.

Since I first drafted this letter, we have had a most unfortunate spate of publicity, which Tom Pickering and I discussed and deeply deplore. Because we believe that such bad publicity should be avoided and because we also believe that these matters should be resolved on an ongoing basis without any fanfare, we would like to recommend to you the creation of an Israeli-U.S. working group which could meet at regular intervals and could systematically discuss and seek to resolve the various problems which have come up in this field, thus, we hope, avoiding unnecessary friction. I hope you can see your way clear to agree to the creation of such a working group.

Please accept my very best wishes,

Sincerely,

Richard Schifter

ס ו ט ס ס ב ר ה

דפ"ב... מתוך... דפי

טווג בטחוני

דחיסות

תאריך וז"ח

מס' מברק

אל:

2/2 388

סאדאט, אין לו את אותו עומק אסטרטגי שיש למצרים ויש לו מגבלות המרון. חוסיין חושש מאוד מהפוליטיזציה שתוצר אם אחת משתי המעצמות לא תשותף בתהליך ולכן מחייב את החטריה הרחבה. האם זו רק פתיחה טקטית שהוא צריך? מרפי מניח שהוא יוכל להסתפק בכך. וילקוקס הוסיף שחוסיין זקוק לבריה"מ משום שהוא זקוק לסורים. מילוא שאל האם הסובייטים נהנו לו"ז לתשובות ומרפי ענה בשלילה. הסובייטים אמרו שארה"ב צריכה להמשיך ול"עבד" על בנות בריתה ואילו בריה"מ תעשה זאת בצידה. מילוא שאל על התרשמות מרפי באשר לסדר חשיבות הנושאים שעל הפרק ביחסי שתי המעצמות מבחינתה של בריה"מ ונענה שהסובייטים רואים בפרוק הנשק את הנושא החשוב ביותר ואילו את המז"ח הם בודאי רואים כחשוב ביותר בנושאים הרגיונליים.

לשאלת מרפי על התמונה כפי שהיא מצטיירת בישראל ענה מילוא שהתהליך צריך להיות "כל ישראלי" מרפי שאל אין עושים זאת והוסיף שארה"ב לא היתה רוצה לשחק בפוליטיקה הפנימית בישראל. מילוא ענה שצריך להביא למעורבות של כל חלקי המפה הפוליטית ע"י יצירת אפשרות למו"מ ישיר עם ירדן ואחרים. צריך לחזור ולנסות את הרעיון של ועידה בינלאומית. מרפי התערב באומרו שאולי אין צורך לחשוש כל כך מועידה בינלאומית אם זו לא תפתח למה שיש כאלו החוששים שהיא תפתח. מילוא ענה שיש יותר סיכוי לקיומו של מו"מ ישיר משום שלא נראה באופק שהסובייטים ממהרים להיענות לשני התנאים המרכזיים והחיוניים לישראל. לכן כדאי לפתח את הרעיון של שיחות עם ירדן ואפילו אם בתחילה הן לא תהיינה ישירות ולפתח באמצעותן את השלום דה-פקטו הקיים בין שתי המדינות.

מרפי שאל את מילוא האם אין הוא חושש או מודאג מהסטטוס קוו ומילוא ענה שלישראל אינערט בטחוני חיוני. איש בישראל אינו מדבר על נסיגה לקווי 67. נכון גם שקיימת בעיה דימוגרפית. משום כך פתרון קמפ דייויד הוא הפתרון הסביר וניתן לשכנע את חוסיין בכך ע"י שנותנים לו מעורבות רבה ביו"ש.

מילוא הוסיף שאם הפער בין סאדאט ובגין נסגר בסופו של דבר יש להניח שגם חוסיין ושמיר יוכלו לעשות זאת.

17/3
ערך

אל: ראש הממשלה
המנכ"ל
מזכיר הממשלה

מאת: עוזר רה"מ לעניינים מדיניים

עמדות ארה"ב במיפגש מרפי-פוליאקוב

במיפגש מרפי-פוליאקוב בג' נבה פרטו נציגי ארה"ב ובריה"מ, יותר מאי-פעם בעבר, את עמדות שתי המדינות לגבי התהליך המדיני בכלל והועידה הבינ"ל בפרט. מתוכן המיפגש, כפי שהובא לידיעתנו בשלוש פגישות של רה"מ ו/או המנכ"ל עם פיקרינג ו/או קלבריוס, ברור, שהן בווש' והן במוסקבה נעשתה עבודת הכנה מדוקדקת, לקראת המיפגש, שבה ניסחו שתי המעצמות את עמדותיהן, בפירוט רב. העמדה הסוב' פורטה ונותחה בנייר קודם. להלן עיקרי העמדה האמר' והערות הבהרה:

1. ארה"ב מעוניינת "לשפר את ההבנה" עם בריה"מ, במיוחד לקראת פגישת שולץ-שברנדה, שבמרכזה יעמוד נושא הפיקוח על הנשק, ושבה תידון גם הועידה הבינ"ל. במילים אחרות: ארה"ב מוכנה לגלות גמישות בעמדותיה לגבי הועידה הבינ"ל כדי להשיג מידה של רצון טוב מצד בריה"מ, בנושא הפיקוח על הנשק, שהוא הנושא המרכזי, בעיני ארה"ב.

2. ארה"ב תומכת בהשגת הסדר כולל ובהגשמת "הזכויות הלגיטימיות" של הפלש', אך היא רוצה שהדבר ייעשה בשלבים, ולא "בבת אחת". "השלבים" יכולים לכלול "נסיגה טריטוריאלית בשלבים" או "הבנות פונקציונליות" וכל אלה ייחשבו כהסדרי ביניים. ארה"ב מוכנה לראות גם את שיפור איכות החיים בי"ש"ע כחלק מהסדרי הביניים וההתקדמות בשלבים. גם הסכם שיושג בוועדה בילטרלית אחת, (לפני שיושגו הסכמים בוועדות אחרות) רוצה ארה"ב לראות כהסדר ביניים וכחלק משיטת ההתקדמות בשלבים. מכאן, שאם ועדה בילטרלית מסויימת תגיע להסכם, צריך יהיה (לדברי האמר') לבצעו הלכה למעשה, מבלי להמתין להשגת הסכמים בשאר הוועדות.

3. ארה"ב מקבלת כיום כעובדה את "זכותה" של בריה"מ להשתתף בתהליך המדיני במזה"ת, ובניגוד לעבר האמר' למעשה אינם מערערים עוד על "זכות" זאת של בריה"מ.

4. מרפי טען באוזני פוליאקוב שקיים קונצנזוס בין ישראל, ירדן ומצרים לגבי "חמש הנקודות" הנוגעות לוועידה. בכך התעלם מרפי מן העובדה שממשלת ישראל לא אישרה מעולם את ה"קונצנזוס" הנ"ל (הסכם חוסיין-פרס).

5. מרפי אמר שארה"ב מוכנה להגביר את מאמציה בנושא הועידה, בשיתוף עם בריה"מ, וזאת למרות הויכוח הפנימי בנושא זה בישראל. מכאן, שמרפי לא דחה על הסף את הצעת בריה"מ ל"חלוקת עבודה" בין שתי המעצמות במזה"ת, באופן שכ"א מהן תפעל ל"הגמשת הלקוחות" שלה. (יצויין, בהקשר זה, שהסוב' עצמם הגדירו את מצרים ואפילו את ירדן, לא רק את ישראל, כנתונות בתוך "אזור ההשפעה" האמרי').
6. האמרי' הרבו להפציר בבריה"מ שתדון ישירות עם ישראל על חידוש היחסים הדיפ' ובנושא יציאת היהודים, תוך הדגשה ש"משלחת קונסולרית חד צדדית אין בה די". האמרי' הפצירו בסוב' גם למצוא דרכים להפיג את החשדות כלפיהם בדעת הקהל הישראלית.
7. ארה"ב דורשת עתה שבריה"מ תחדש את יחסיה הדיפ' עם ישראל, כאשר הועידה הבינ"ל תיפתח. בכך יש נסיגה מן העמדה העקרונית (של ישראל, ובעבר גם של ארה"ב) שיחסים דיפ' אינם פרס ויש לקיים אותם בלי קשר לועידה.
8. האמרי' הדגישו שהנושא היהודי איננו נוגע רק ליחסי ישראל-בריה"מ, אלא גם ליחסי ארה"ב-בריה"מ, וכי אם הסוב' לא יפעלו בנושא זה, ישפיע הדבר על יחסי שתי המעצמות הנ"ל. בנושא זה דבקים, איפוא, האמרי' בעמדתם החיובית המסורתית.
9. האמרי' מתחו ביקורת על ההתנהגות הסוב' במזה"ת שאינה עולה בקנה אחד עם ההכרזות הסובייטיות החיוביות (כביכול), ובעיקר על המאמצים לאחד את אש"פ.
10. ארה"ב העלתה שוב (לראשונה נעשה הדבר בפגישת שולץ-שברנדזה במוסקבה) את רעיון "הועידה הבינ"ל הכלכלית". רעיון זה נועד לענות על הדרישה הסוב' להגברת "התפקיד המולטילטרלי" בוועידה, ומדובר בו על שילוב גורמים נוספים (יפאן, גרמניה, מדינות המפרץ). עתה מסתבר שהאמרי' שוקלים קיום שתי ועידות מקבילות - ה"רגילה" וה"כלכלית".
11. ארה"ב מתנגדת לדרישה הסוב' (החדשה). "לפרש" את 242, עוד לפני הועידה. היא עומדת על כך שרק 242 ו-338 יהוו את הבסיס לוועידה, ולא שום דבר אחר (למשל ההחלטות האחרות של האו"ם, כדרישת בריה"מ).
12. האמרי' טרבו לדון עם הסוב' על התוצאות המהותיות של הועידה (למרות שהסוב' ביקשו זאת) ו"הסתפקו" בדיון מקיף על ההיבטים הנוהליים.
13. ארה"ב מוכנה לשתף את אש"פ בוועידה אם יקבל את 242 ו-338 ויתנער מן הטרור. היא מקווה שעראפת יחזור לעקרונות "הסכם עמאן", אך מרפי הדגיש, שבינתיים אש"פ רק מתרחק מעקרונות אלה (החלטות אלג'יר). ארה"ב עומדת על שיתוף אש"פ (אם יקבל את התנאים הנ"ל) במשלחת ירדנית-פלש'. אם לא יעמוד בתנאים הנ"ל - לא ישתף בוועידה.
14. מרפי הבהיר לסוב' בתוקף שישראל לעולם לא תסכים למדינה פלש' ומוטב ש"ירדו" איפוא מן הדרישה לקבלת עקרון ההגדרה העצמית.

15. תמוהה הערת מרפי שמבחינת ישראל אי הישיבה עם אש"פ איננה ענין אידאולוגי אלא ענין של "פסיכולוגיה לאומית" - יש בכך כעין סטייה (לפחות מילולית) מן העמדה העקרונית של ארה"ב (וישראל) נגד ישיבה עם טרוריסטים, וזאת דווקא כענין אידאולוגי (ולא פסיכולוגי, גרידא).
16. ארה"ב מוסיפה להדגיש את האופי הביטרלי של הועידה, ואת הצורך לצמצם, ככל האפשר, את תפקיד המעצמות, ולהגדיל את תפקיד הצדדים. עם זאת, אין ארה"ב מצמצמת את תפקיד המעצמות לתפקיד טכסי בלבד, והיא מוכנה להעניק להן "זכות ייעוץ" לצדדים (עפ"י בקשת הצדדים) וכן זכות לדון בנושאים כגון הפליטים הפלש' בלבנון ופיתוח כלכלי של האיזור (בועידה המקבילה).
17. לגבי דידה של ארה"ב - הנושא הפלש' (קרי, גורל יש"ע) הוא נושא לדיון ביטרלי ולא מולטיטרלי (כדרישת בריה"מ). כאמור, ארה"ב מוכנה, עם זאת, שבנושא הפליטים הפלש' בלבנון ידונו גם המעצמות.
18. שיחות ישירות (בועידה), לגבי דידס של האמר', פירושן שיחות פנים אל פנים ולא באמצעות באי כוח.
19. ארה"ב מתנגדת לרעיון הועדה המכינה וכן לרעיון המשלחת הכלל ערבית לוועידה.
20. האמר' מודעים לזכותה של ישראל להעלות את נושא הרכוש היהודי שנגזל בארצות ערב, והם העלו זאת בפני הסוב'.

ב ב ר כ ה ,
אריה יפה
אריה מקל

ט ו פ ס מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מתוך 2 דפים

אל; המשרד

סוג בטחוני גלוי

מיידי דחיפות

תאריך/ז"ח 1000 17 ביולי 87

376

מס' מברק

אל: קונסולריה.

דע: ראש אמית"ק, מצפ"א, מע"ת,

כניסת ערבים-אמריקנים לישראל - כיסוי בתקשורת,
בהמשך למברקנו 338

1. אחמול בעקבות המאמר שהופיע ב"וושינגטון פוסט" על משפחת חמאד ועל רקע הביקורת של דובר מחמ"ד בתידרוכו היומי, היחה התעביינות ערה בתקשורת בנושא הנ"ל.

ברדיו (לדוגמא National Public Radio) ובטלביזיה (Metromedia, ABC, NBC) וכן בתחנות הטלביזיה המקומיות), שידרו כתבות בנדון. כולן הבליטו את הסיפור של משפחת חמאד על ה"התנקלות" בה בנחבי"ג, דברי נציגי ה-ABC בגדנו, וכן דברי דובר מחמ"ד. כמו כן העלו הכתבות את האפשרות שמחמ"ד יוציא Travel advisory אם ישראל תמשיך "להפלוח" ערבים-אמריקנים ושחורים-אמריקנים הרוצים לבקר בארץ. בכל הך דמנויות שפנו אלינו, הציר ואני וזרנו על נקודות ההסבר המשתקפות בכתבה המצי"ב מה"וושינגטון פוסט" של היום.

2. טרם קיבלנו פרטי המקרה של משפחת חמאד.

צוריאל רפאל (עמונת)

צוריאל רפאל (עמונת).

Handwritten notes at the bottom of the page, including the word "קונים" and other illegible scribbles.

376

2/2

A34 FRIDAY, JULY 17, 1987

U.S. Lodges New Complaint About

Israeli Treatment of Tourists

By John M. Goshko
Washington Post Staff Writer

The State Department yesterday called in the acting head of the Israeli Embassy here and gave him a formal new U.S. complaint about 75 incidents so far this summer in which Arab Americans and black Americans allegedly were subjected to "discriminatory treatment" while trying to visit Israel.

Oded Eran, charge d'affaires at the embassy pending arrival of a new ambassador, said he was told by department officials that the United States believes that Israel has not acted on earlier U.S. complaints and taken steps to rectify the situation.

Eran said he replied that Israel does not discriminate against anyone as a group but that, as a sovereign nation, it reserves the right to refuse entry to anyone it believes might "abuse the rules of hospitality" by staying beyond the time allotted for tourist purposes or by engaging in acts that could be harmful to the security of the Jewish state.

Of 75 incidents reported this summer, State Department spokesman Charles E. Redman said, 40 involved Arab Americans and 35 were cases involving American blacks. One incident that attracted special attention in the Washington area involved Nawal Hamad of Fairfax City. She and her four children flew to Israel late last month to visit her parents on the West Bank but

were turned away after a verbal altercation with Israeli officials and put on a flight to Paris.

Despite Israel's denials, U.S. sources revealed Wednesday that Israel has been warned that if the alleged discrimination continues, the department will issue a travel advisory informing Americans of Arab and African descent that they might have difficulty gaining entry.

Travel advisories normally are used to warn Americans about situations such as potential danger from political violence or unsafe health conditions in other countries. But they sometimes also are used as an indirect means of signaling U.S. displeasure at the policies of a foreign government.

Many Arab Americans seeking to visit Israel or the Israeli-occupied West Bank have complained over the years about being turned away or being subjected to rude and abusive treatment by Israeli immigration and security officials. More recently, Israel has been charged with discriminating against American blacks, allegedly because it fears they are connected to the Black Hebrews, a sect whose members entered the Jewish state years ago and since have resisted efforts to make them leave.

Before Eran's meeting with department officials, Redman said, "It's not our practice to raise issues that don't exist . . . This is a subject that we've been working on for some time. There have been a number of demarches to the Israeli gov-

ernment over time, and we're going to keep working on it."

"We have discussed the case with Mrs. Hamad and with the government of Israel," Redman said. "We have informed Mrs. Hamad that in response to our inquiries that Israeli officials have said that she and her family would be permitted to enter."

Eran said Israel does not follow the U.S. practice of making foreign visitors apply for an entry visa in advance of their travel and deciding at that point whether to grant the application. Instead, a decision on whether to allow visitors into Israel is made at the time and point of entry, Eran noted, adding that the great majority, including tourists from Arab countries, normally get in without incident.

X

שגרירות ישראל - וושינגטון

17

ט נ ר ק

דף... מתוך... דפים

סוג בטחוני שמור.....

דחיות... מנד?

תאריך וז"ח... 1.6.1300... יולי 87

מס' מברק.....

אלו

המשרד

ט
341

356

אל: מנכ"ל אוצר

דע: מנכ"ל מדיני, מנכ"ל משהביט

קיצוץ סיוע

התקשר קונגרסמן סמית כדי לדווח על שיחתו עם אובי (כאמור במברק הדווח שלי שוחח אובי עם מספר קונג. דימוקרטים). חזר על הדברים הידועים לנו כבר והוסיף שלא עודדו לחשוב שיש לכך סיכוי רב.

33
ערו

ש ה ה ר ה ג 3 2
א א 3 1
ג צ ס ו 9
ג נ ר מ י א א י 1
א א 3 1
א א 3 1

לציכ 3.כ, 3.כ, 3.כ, 3.כ, 3.כ, 3.כ

מנכ"ל מדיני. מנהל מצפ"א

בחירות 88 - עדכון

דמוקרטים: מושל ארקנסאו ביל קלינטון החליט שלא להציג את מועמדותו. לפיכך נראה כי מצבת המועמדים הנוכחית היא די סופית, אלא אם כן יחול שינוי מהתייע בכוונותיהם של הסנטור סם נון או המושל מריו קורמו. תתכן גם נשירה של מועמד או שניים אשר לא יצליח לגייס את הסכומים המינימליים הדרושים לחלב ההתחלתי של המרוץ. לפי שעה הפך המושל דיוקקיס למועמד המוביל במחנה הדמוקרטי, אך הכל עדיין פתוח. הדבר היחיד הנראה ברור בתמונה הנוכחית של המועמדים הוא שהדמוקרטים יזדקקו לאישיוח דרומית בולטה כמועמד לסגן-נשיא.

רפובליקנים: סגן הנשיא בוש מוסיף להוביל ומעמדו לא נחלש בעקבות החקירות הפומביות. להיפך יש הסבורים כי אף נחזק. נראה, כי מצבת המועמדים הרפובליקניים הנוכחית היא סופית.

דני בלור

76-

Handwritten notes at the bottom of the page, possibly a list or index, including numbers and some illegible text.

חוזם: 7,9145

אל:רוש/417

מ:-המשרד,תא:140787,חז:1853,דח:מ,ט,ג:ט

ג:ד:ט

טרדי/מיוזי

ערן.

דע: בייליך, סיובל, לוואר, אביעד.

937

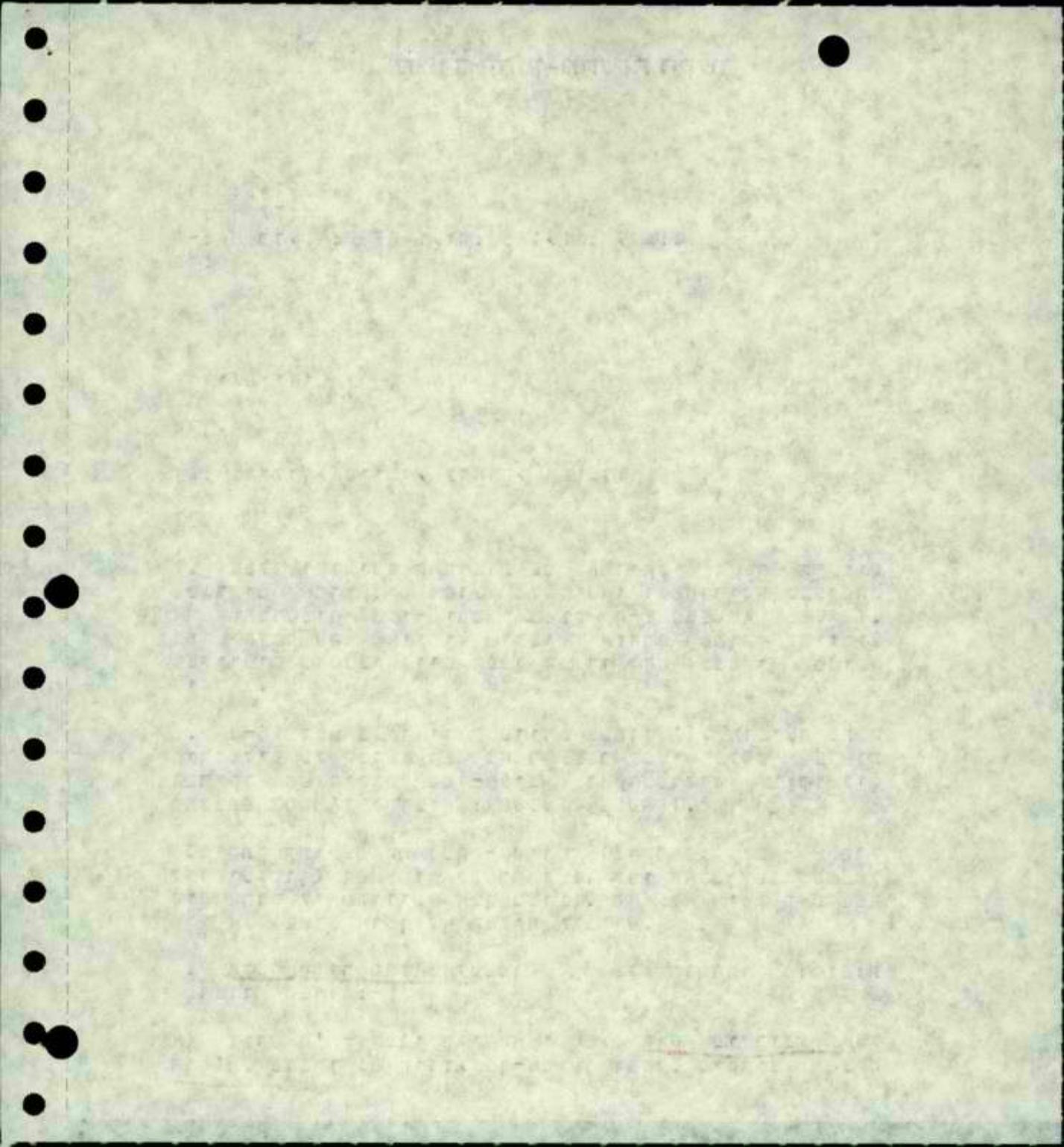
1. בכל שיחותינו המרובות עם האמריקנים בקשר לקשיים שנגרמים לאמריקנים ממוצא מלשתינאי ולשחורים בכניסתם ארצה מנומפים בני-שיחנו בשוט ה-TRAVEL ADVISORY. מדוע הדבר שהם מאיימים שיוציאו אזהרה רשמית לתיירים וצליינים מוטנציאליים מפני הצטוי להם במלי הכניסה לישראל.

2. ב-13 דנא בניו יורק טיימס בעמוד 11, מודיעה כתבה מירושלים על הנושא ובה נאמר שגבר לפני שלשה שבועות הבריקן השגרירות בתל-אביב והקונטוליה בירושלים המלצתם למחמ'ד להוציא TRAVEL ADVISORY.

3. התקשרתי עם הממונה - היוז (פיקרינג יצא אחמול לוושינגטון) ושאלתיו למשר הדבר. לפי האופן שבו התפתל היה ברור לי שהודיעה אכן נכונה. הוא לא אישר זאת במה מלא אבל בשוט אופן לא הצליח לוכחיש.

4. הדבר תמור מאד בשלעצמו אן על חומרתו מוסיפות העובדות הבאות:-

א) ביום ה' - לפני חמישה ימים, היה פיקרינג אצל רה'מ. נוכחו גם היוז, בן-אהרון ומקל. פיקרינג העלה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שוב נושא השחורים והאחרים נאמר שהוא מדובר עם רזה'מ
גם כמי שממלא במדעל את המקיד ער הפנים. אמר שרצוי מאד
שנשתף פעולה בנושא זה שאם לא כן נצטרך לחשוב על
TRAVEL ADVISORY דבר שאינו רצוי לשני הצדדים כי תהיה
בכך עדות שאיננו מסוגלים לעבוד יחד, זאת שנועיים
וחצי אחרי שהמליץ להפעיל את צעד העונשין.

ב) ביום א' - שלשום הודיע שדו אצל רזה'מ, הפעם נוכח
גם אלי רובינשטיין, ובקש שרזה'מ ימנה איש בכיר מיוחד
לטפל בנושא משום שאין הוא מצליח להביא את משרד החוץ
לכלל פעולה.

5. בינתיים מתהלכת כאן שמועה באילו מחמ'ד כנר הוציא
ADVISORY ונבקשם לברר באופן דיסקרטי אם אמנם כן
קרה.

מנהל מצפ"א

י.ל.

תפ: שח, רהמ, מנכל, ממנכל, מצפא, סויבל, ליאור, קונס

מזכירות הממשלה

ירושלים, יח' בחמוז החשמ"ז
15 ביולי 1987

ס ד י
ד ח ו פ

למכותב בלבד

העתק מס' 10 ממס' 12

אל: ראש הממשלה ושר הפנים
ממלא מקום ראש הממשלה ושר החוץ
שר הבטחון
שר המשטרה
שלום רב,

הנדון: טיפול ביקורת הגבולות באמריקנים ממוצא ערבי ושחורים

בהמשך לשיחות השגריר פיקרין עם ראש הממשלה בימים האחרונים בנושא שבנדון, ביקרני יוז הממונה על שגרירות ארה"ב (15.7.87) על פי הנחיות מושינגטון (קרא ממברק ארוך) ומסר כלהלן:

א. באשר לטיפול באמריקנים ממוצא ערבי בגשרי הירדן, ממתינים לחשובת שר הבטחון.

ב. מגמתם היא מניעת אפליה כנגד אזרחים אמריקנים כלשהם, והבטחת גישה קונסולרית כשמישהו נתקל בבעיות. הם מבינים את בעיות הבטחון של ישראל ומכירים בזכותה למנוע כניסת מי שתמצא לנכון ולסלקו. הם גם מבינים את הבעיות הקשורות בכושים העבריים ומכירים בכך שהם עצמם קשורים לכך על-ידי אי ההסכמה לקבל חזרה לארה"ב כושים עבריים שביטלו אזרחותם. עם זאת הם תוהים כיצד ניתן להגיע להסדר שיביא בחשבון את דאגותינו, אך יבטיח טיפול הוגן וגישה קונסולרית.

ג. האמריקנים מתוסכלים מן החשובות שקיבלו עד כה, חרף פניותיהם בארץ ובוושינגטון לרשויות משרד החוץ ומשרד הפנים (החזיק בידו רשימת הפניות והשיחות שקויימו). והסברים שקיבלו לא היו מסבירים רצון, ובידם רשימת מקרים של טיפול בלתי-נאות ולעתים שרירותי, וזאת חרף הבנתם כי אנו זקוקים לבדיקות מתאימות של אנשים בגלל בעיותינו. לדעתם החומר שבידם דיו כדי לעורר דאגה, שכן אין המדובר רק במחלוננים ה"מתאימים את העובדות" לטענותיהם.

ד. חזר על המשאלה כי כל האמריקנים, לרבות שחורים או ערבים, יטופלו כהלכה. לדעת מחמ"ד, בהוראות הקבע בנמלי הכניסה אין די שחיה התייחסות לצבע או למוצא אחני, ויש צורך במאפיינים נוספים להתייחסות, לא- למשל- שם בעל צליל ערבי בלבד. הם מתנגדים לשלילת גישה קונסולרית, לתפיסת דרכונים שטכנית הם רואים אותם כרכוש ממשלת ארה"ב ותפיסתם מונעת מהאיש אמצעי זיהוי; הוא הדין לתפיסת כרטיסי טיסה, הגורמת אי נוחות, ולדרישה שרירותית לערבויות במזומן.

ה. אחת האופציות ששקלו בדיונים שונים היא הוצאת "ייעוץ לנוסעים" (TRAVEL ADVISORY) - אגב, פרוצדורה מקובלת במחמ"ד לגבי ארצות שונות - כדי להודיע לציבור בארה"ב על הבעיות ולהחריע. ואולם, הם מעדיפים שלא לעשות כן, אם ניתן למצוא הסדר משביע רצון למצב. הם מבינים שפרסום כזה יפגע בתדמית הישראלית ובתיירות. כאן שאלתי אם נכונה הידיעה שפורסמה ב"ניו יורק טיימס" כאילו המליץ פיקרינג על הוצאת הנחיות ה"ייעוץ". טען שלא, אלא שהיא נמנחה על-ידיהם בין האופציות. מסר לי את טיוטת ההנחיה (מצ"ב) שהיא חמורה מבחינות שונות. ביקשתי בכל לשון כי לא יוציאה.

ו. הוסיף שהם מקוים כי תוך 30 הימים הבאים נמצא את ההסדר המתאים. הואיל וברור להם שהדבר מחייב דיונים אצלנו, הצעד הראשון שהם מבקשים הוא כי תהיה הנחיה בביקורת הגבולות שלפני החלטה שלילית בכל מקרה לגבי אדם המגיע ארצה, תהיה בדיקה נוספת במקום ע"י כוח-האדם הטוב ביותר האפשרי. אמרתי כי עוד בתקופתי כיועץ משפטי במשרד החוץ ביקשנו מרשויות הגבולות כי רק דרג בכיר בכל מקום יהיה מוסמך להחליט על בעניינים כאלה. כן הוסיף כי הם מבקשים מינוי אומבודסמן לטענות בכגון דא.

ז. אמרתי שאעביר דבריו לממונים ושצריכה להיות זהירות מופלגת בפעולתם, כי הם עצמם מודים שיש לנו בעיות בטחון ואחרות. כאשר לכושים העבריים, חזרתי על תסכולנו מעמדתם בעניין זה ומאי סיועם (אגב, פיקרינג טען השבוע באזני כי הם מקבלים בשגרירות "רק" 4 ביטולי אזרחות לשבוע בטיעון של קיבולת מינהלית, אך הדבר מנוגד לחוק ועושים זאת "בשבילנו", אחרת היו צריכים לקבל כל פונה מיידית; שנית, חזר על הצעת בן-עמי קארטר מנהיג השחורים העבריים מלפני שנה, כי ניתן להם תקופת נסיון מוסכמת שלאחריה נחליט על גורלם תוך נכונות ללגיטימציה).

ח. הנושא צריך להידון בהקדם, וניתן לדעתי להגיע גם בפרמטרים הקיימים להסדרים פנימיים משביעי-רצון; תהא דעתנו על כל הצעד האמריקני הלא-נחמד אשר תהא, הוצאת "ייעוץ לנוסעים" מסוג המצ"ב תהא מכה מאד לא נעימה מבחינתנו. מוצע כי משרדי ראש הממשלה, הבטחון, החוץ, המשטרה והפנים וכן שב"כ יטכסו עצה בלא שהיות.

ט. חרף העובדה שהיחה דליפה בעיתונות ארה"ב בנושא, כאמור, מוצע לעשות מאמץ למניעת פרסומים מיוחדים.

ב ב ר כ ה

אליקים רובינשטיין

העתק: מנהל כללי, משרד ראש הממשלה
מנהל כללי מדיני, משרד החוץ (אנא העבירו לגורמים הנוגעים בדבר
במשה"ח וגם בשגרירות בושינגטון)
מתאם הפעולות ביהודה, שומרון ועזה
מחלא מקום מנכ"ל משרד הפנים
מזכיר צבאי לראש הממשלה
עוזר ראש הממשלה לעניינים מדיניים ✓

DRAFT

TRAVEL ADVISORY:

THE DEPARTMENT OF STATE CAUTIONS BLACK AMERICANS AND AMERICANS OF ARAB ANCESTRY THAT THEY MAY EXPERIENCE DIFFICULTIES IN GAINING ADMISSION INTO ISRAEL.

BLACK AMERICANS AND AMERICANS OF ARAB ANCESTRY MAY BE SUBJECTED TO MORE STRINGENT TREATMENT THAN THAT ENCOUNTERED BY OTHER AMERICAN CITIZENS AT ISRAELI POINTS OF ENTRY BECAUSE OF LAWS, REGULATIONS AND PRACTICES OF THE STATE OF ISRAEL REGARDING SECURITY, RESIDENCY AND IMMIGRATION.

IN RECENT MONTHS, ISRAELI IMMIGRATION AUTHORITIES HAVE REQUIRED A NUMBER OF BLACK AMERICANS TO POST LARGE MONETARY BONDS INTENDED TO GUARANTEE THEIR TIMELY DEPARTURE. ISRAELI OFFICIALS AT BOTH BEN GURION AIRPORT AND THE ALLENBY BRIDGE HAVE FREQUENTLY SUBJECTED AMERICANS OF ARAB ANCESTRY TO INTERROGATIONS AND EXTENSIVE SEARCHES. IN ADDITION, IMMIGRATION AUTHORITIES HAVE REQUIRED SOME INCOMING AMERICANS OF ARAB ORIGIN TO SURRENDER THEIR PASSPORTS OR RETURN AIRTICKETS AND TO POST CASH DEPARTURE BONDS PRIOR TO ALLOWING THEM TO ENTER. WHILE IMMIGRATION OFFICIALS AT POINTS OF ENTRY GENERALLY GRANT THREE MONTH ENTRY PERMITS TO AMERICAN CITIZENS, AMERICANS OF ARAB ORIGIN AND BLACK AMERICANS ARE, ON OCCASION, ONLY AUTHORIZED TO REMAIN IN ISRAEL OR ISRAELI OCCUPIED TERRITORIES FOR LESS THAN THREE MONTHS.

ANY AMERICAN CITIZEN EXPERIENCING DIFFICULTIES AT POINTS OF ENTRY, EXCEPT FROM JORDAN, SHOULD ASK TO TELEPHONE THE AMERICAN EMBASSY IN TEL AVIV (03-654338). AMERICAN CITIZENS EXPERIENCING DIFFICULTIES ATTEMPTING TO ENTER FROM JORDAN SHOULD ASK TO TELEPHONE THE AMERICAN CONSULATE GENERAL IN JERUSALEM (02-234271) FOR ASSISTANCE. IT SHOULD BE EMPHASIZED THAT NEITHER THE EMBASSY NOR THE CONSULATE GENERAL CAN GUARANTEE THE ADMISSION INTO ISRAEL OF ANY TRAVELER.

1987-07-14 20:50

1

1480126

08

שגרירות ישראל - וושינגטון

ס ר ס

ד...א...מחוק...ל...דסיס

סוג בסחוני גלגל...

דחיות...הגל לבוקר...

תאריך וז"ח. 1620. 14. גולי 87

מס' מברק.....

אלו

17

1/9

299

המשרד

ת"א אר"ג

אל: מצפ"א, לשכת ממרה"מ ושה"מ

דע: אריה מקל - משרה"מ

להלן נאום שולץ (13.7) בועידת נשות הדסה.

אלבט
ערן

שמה רהג 3 - 2
הסברה ה'ל' 1
ג'ל' 3
ג'ל' 3
ג'ל' 3
ג'ל' 3

2/9 299

PR NO. 155
July 14, 1987

SPEECH BY
THE HONORABLE GEORGE P. SHULTZ
SECRETARY OF STATE
BEFORE
HADASSAH 73RD NATIONAL CONVENTION
BALTIMORE, MARYLAND, CONVENTION CENTER
JULY 13, 1987

(Introduction by Ruth W. Popkin)

Thank you, Ruth. I noticed as we were coming in, the announcer said that I was being escorted by you, and I kind of felt it was the other way around. (Laughter) I also noticed that you said I was a "sitting" Secretary of State. (Laughter) And for somebody who's logged a lot of miles -- of course, you're sitting while you're doing it -- but it made me remember that Stanford University, from which I'm on leave, recently awarded me a named chair, speaking of sitting. (Laughter) And I told them that I was very moved and honored, but when I get through with this job, I won't be able to use a chair; did they have a couch available? (Laughter) But I'm really honored to be here, and I hope to receive an award after dinner, but I know that you wanted to hear me speak before you made your final decision. (Laughter)

So I've come here to talk about a theme that it seems to me is central to the life of Henrietta Szold, your founder, and that theme is involvement, engagement. I want to talk to you about the need for the United States to remain engaged with the world, to look at our problems in the eye, and to face up to them. Our involvement in global affairs reflects some of the most positive qualities of our national culture -- a practical commitment to problem-solving, a concern for welfare of others. For our people, problems are challenges, waiting to be overcome through hard work, through commitment, and through creative engagement.

*

3/9 299

-2-

PR NO. 155

We've had periods in our history, as we all know, when we tended to withdraw from the world and look at our problems at home and turn away. I hope we're not entering a similar period right now, because I think the need for involvement and engagement is so great, and the opportunities for us are right there to be had. So my message tonight is a simple one. Let us continue as a nation to retain an air of confidence about our destiny, a commitment to the interests of coming generations as well as our own, and a realization that a sense of responsibility for our fellow men is in our interests as well as theirs.

I know that discussing the subject of engagement to Jewish-Americans is preaching to the choir, because it has always seemed to me in all of my life, as I have watched my friends and engaged with them, that the American-Jewish community is noted for its commitment and involvement. It's part of the culture -- at the family level, at the local civic level, at the religious level and at the national and international level -- and you, the leadership of Hadassah, follow in the footsteps of an American who embodied all these qualities, whose entire life was inspired and enobled by a sense of commitment: Hadassah's distinguished founder, Henrietta Szold.

So I've done a little reading lately, and I'd like to just say a few words about her, because her life so embodies this theme that I want to impress on you. She was born on the eve of the Civil War, and that was a time when Americans had, really, very little interest in foreign affairs. We had secure land borders and two oceans. Indeed, I think it's fair to say that it was only in 1945 after World War II, which was the year of Ms. Szold's death, that we as a country -- wised up a little bit by our experiences -- really decided that we had to play a strong and responsible and involved role in the affairs of the world.

Henrietta Szold, however, had committed herself to the global cause of human rights, the struggle for human dignity, long before then. She was one who had studied Jewish history and was familiar with the long and depressing record of anti-Semitism, so she understood that the world is not necessarily a friendly place. She knew that those of us who are lucky enough to live in decent, prosperous, democratic societies can't afford to turn our backs on others less fortunate, because what happens to them can happen to us.

Never forget. You know what I'm talking about. Never forget. We must be involved. We must never turn away. She understood all of this long before that incite seems to have grasped her fellow Americans, and this organization, Hadassah, is an enduring monument to her spirit and her vision.

*

4/9 299

-3-

Now I want to take off from that vision and talk about a little bit of history and where we are right now, and what it seems to me we should be doing. Since World War II, we have seen the necessity for being involved, for shouldering our responsibilities. Recently we celebrated the 40th anniversary of the Marshall Plan. It did a lot of good in Europe, but it did a lot of good for the United States, too. That was the message.

So in that period right after World War II, many things were put in place -- economic and security matters -- that have stood us well, that have helped to maintain the peace, and have created through a more and more open trading system a prosperity for us and for people throughout the world that is basically unprecedented. I might say in this same formative period, our country was involved in the Middle East and played our part in the emergence and recognition of Israel as a nation. So that involvement has a tradition that goes back to the World War II period, and it has been successful.

In recent years, we have seen an unprecedented spread of democracy and the rule of law around the world -- in South America, in Central America, the Philippines. There is a most gripping experience in South Korea going on right now, but we can see that the revolutionary idea around the world is freedom. Nobody says any more that Communism is the wave of the future. Freedom is the wave of the future. Our values, our ideas are getting somewhere.

I think it's also the case -- and I see it as I go around the world and talk to people -- that when it comes to how you organize an economy, people see that something that's tightly planned at the top just doesn't work as compared with a system that provides for incentives, that provides for markets, that provides for enterprise, gives people a chance to keep a little of what they do. Maybe even China and the Soviet Union are getting that message.

At any rate, the point is that these values and ideas of ours are taking root, and that is no doubt in large part because of the engagement that we have had in the last 40 years. Now we see ourselves really in the midst of the beginning of what may be a new era where processes are having a major impact on the nature of raw materials that are needed; where Malthus is being stood on his head as we learn how to feed ourselves as a world with lots and lots of people in it; where the advances in information technology are changing almost everything. These changes have created a world financial market. They affect the way we do diplomacy, they affect the way you do research about health, they affect the way you organize a business, and so on and so on and so on. This information technology is something

*

5/9 299

4-

PR NO 155

that readily fits in with open and free societies, but it's difficult for all sorts of reasons for closed and compartmented societies to get aboard this kind of an era.

So part of my message is -- I suppose you might say in the tradition of the stories, the good news -- that things are going our way. We have a winning hand. So in the face of that it's, I think, disturbing that there are signs of the American people beginning to tire of responsibilities and to wonder if we should be so fully engaged in what is going on around the world. My opinion is that there is no way not to be. We're too big, and the world is too small, and we're bound to be affected by what happens, and the only question is: What is the stance in which we're going to be engaged? Are we going to be there putting our best foot forward and representing ourselves well and positively?

But let me just give you a few examples of what worries me. Number one on the list -- protection. We see in bills now being passed and considered in our Congress a return possibly to the kind of legislation that gave us the 1930's, when we aggravated the Depression no end by installing a protectionist regime here which led to the same thing everywhere else. We see it as we look at South Africa. We all know where we stand. We're against apartheid. We're for a different kind of government. We think the only way to get there is for the South African Government to release the political prisoners, like Nelson Mandela, and talk to the people who represent the blacks and others in that society and create that new government.

We also know that it's very frustrating and difficult. Does that mean we should throw up our hands and leave? I don't think so. Our values are engaged. We want to be there and be part of the solution. Apartheid is fundamentally abhorrent to the kind of values that we live by, and South Africa is a very beautiful and strategic piece of real estate. So we should stay there, not compromising in any way our beliefs, but representing our contribution to a solution.

We have a budget to conduct our foreign affairs, to provide resources to support our security interests around the world, to support our economic interests and our prosperity around the world, to support our values, to do the things we need to do to fight against terrorism and to fight against drug trafficking. This is a great big budget with a lot of elements to it, and here's what's happened to it.

In 1985, that budget stood at about \$23 billion. By 1986, it was down to \$19 billion. In the year we're in now, 1987, it's about \$17.5 billion. In the year we're looking to, apparently, it's going to be cut perhaps by another billion dollars. That's a gigantic reduction.

*

6/9 299

PR NO 163

-5-

I might say the Soviets outspend us about two to one, and their economy is about 45 percent the size of ours. That's a huge reduction. And put into your thinking the fact that running through those cuts is a large constant of seven or eight billion dollars, a lot of which is made up of our necessary aid to Israel and Egypt. It's not controversial at all. We must do it. But, nevertheless, when you think of how much this has come down, think of that constant running through there and you can see how much everything else is being brutally slaughtered, plus the fact that with the dollar values changing it gets increasingly difficult to administer abroad.

So that's a form of withdrawal that we shouldn't be doing. We shouldn't be hauling down the American flag around the world, closing consulates. Just the reverse.

Then we have the Persian Gulf where I think our interests are well recognized; where it is not in our interest to see Iran become dominate over the Gulf and intimidate the Gulf countries, beginning with Kuwait. Or it is not in our interest to see the Soviet Union play an increasing role. The energy that comes out of there is energy that flows to the free world and it flows to us, directly or indirectly. So we need to stand up to it. We need to stand up to it with our capability for standing there in the Gulf and we need to stand up to it diplomatically, and we are.

I hope that before long there will be a strong U.N. resolution that may produce some results. But, at any rate, we shouldn't allow ourselves to be pushed out of the Persian Gulf. We can't do that.

Now I want to turn to something that's very close to my heart and my mind, and that is the problem of peace between Israel and her Arab neighbors. We must be engaged in the effort to bring about peace. We have been, we will be. It's an essential aspect of our involvement and our engagement in world affairs.

I think standing back and reviewing a little bit of where we've come as a country, at looking at what's happened in the Middle East, I think it's fair to say that our engagement has helped to bring about positive results. There is Camp David, a brilliant stroke, and the follow-on peace treaty between Egypt and Israel. That holds firm.

Last year, we helped to bring about agreement to arbitrate the so-called Taba dispute. And, again, what that showed is negotiations can work. We have seen as Egypt has refused to back away from its peace treaty with Israel, we have seen more and more recognition of Israel in the Arab world. Jordan

*

7/9

299

-6-

PR NO. 155

re-established full diplomatic relations with Egypt. King Hassan openly received the Prime Minister of Israel. Saudi Arabia and Kuwait contribute now some sums of money to help Egypt. So that's progress.

We see developments on the West Bank that are encouraging, working with Israel, working with Jordan. We see mayors emerging. We see an Arab bank on the West Bank. But we all know that with due respect to these developments, the peace process is a key and an essential key to peace in the future, and the necessary ingredient for that is direct bilateral negotiations between Israel and her neighbors.

(Applause)

So, as we approach this peace process, and as we approach our efforts to bring about those bilateral negotiations, first of all we have to recognize that the solid building block for peace is the relationship between Israel and Egypt. We always have to keep that in the front of our minds. But we also see that King Hussein has on many occasions demonstrated that he is prepared for peace negotiations.

We all agree, and it's right in Camp David, that any negotiation has to include Palestinians. We believe, and King Hussein believes, they should be part of a Jordanian delegation. They should accept 242 and 338, and they should renounce violence if they deserve a place at the peace table, but in the Jordanian delegation. (Applause) But the Palestinians, as Camp David said, have legitimate rights and they must be served.

The King has insisted -- feels very strongly -- that these negotiations need an umbrella of an international conference. So we have struggled at this idea with him and with our friends in Israel. I think it's fair to say that a certain amount of progress has been made, important progress, in seeing how we might structure such a conference so that it promotes bilateral negotiations and minimizes the risks connected with it. But we have certainly considerable work to do. Maybe it will never come to pass but we need to work on it.

One of the things that needs work has to do with Soviet participation. Should they participate? Well, they deserve a place at the peace table only if they do the things that make them truly deserving. How can you feel confident that they are there in a truly constructive mode to help make peace between Israel and her neighbors if they don't recognize and have full diplomatic relations with Israel? (Applause) How can you feel confident of their motives if they don't treat Jews in the Soviet Union in a decent way, and if they don't let those who

X

8/9 299

PK NO 116

-1-

want to emigrate, emigrate? (Applause) So we need some standards here. But if the standards are met, then I think it's something to consider.

Given this situation, where there is progress, where there is a lot of desire all around, what is the American role? What should we be doing? Well, I think, at a minimum, we need to be working in every way we can to reduce the risks so that those who want to make peace can do it. We know that Israel wants peace, a secure peace. That's the only kind of peace that's worth the inevitable risks. I know in my bones that Israel wants peace.

I had the experience with my wife of being in Israel just after Sadat had visited Jerusalem and really before anything else much had happened. We talked to people in the government and we talked to friends in the business community. I talked to former students. We talked to a lot of people in the community and went to lots of lunches and dinners. I was a private citizen then, so I saw a cross section. I will forever remember the deep impression I had at how completely turned on the Israelis were by that visit. They were so overjoyed because they said to me many times, we know that peace is not probable but at least we now can think it's possible, and they yearn for it, as who wouldn't.

So I know Israel wants peace. But I know that, as we try to reduce the risks and work for a secure peace, we observe that this peace process is beset by partisanship. We know that we can't pursue a policy that will worsen partisanship long before it produces peace. The reason for that is obvious. To engage on the sort of things that will produce peace is bound to be a deep experience in the Israeli society. So if you're going to do that, you can only do it if you have broad support. Then you can get somewhere.

We also know that the King of Jordan wants peace. As I said, he argues for a process under international auspices, and we can imagine many risks in connection with that. And, as I said earlier, one of the things we have to do is see if there is a way of structuring something that the King feels he needs in a way that minimizes the risks that we fear.

We don't want to have people included in any international conference that increases the risks just by including people who really are not serious about the pursuit of peace.

We know something else, too. We know that no one -- not us, not Israel, not the Arabs -- improves the chances for peace by doing nothing at all, by just sitting around. Those who oppose the exploration of new ideas, or even revisiting the old ideas, have an obligation to offer something different as an

*

9/9 299

PR NO 155

-8-

alternative to the status quo. So there is a desire for peace. There is a recognition that change is going to come. And our diplomatic task, from the U.S. point of view, is to help harness that desire into a process that has a chance of working.

So, in conclusion, let me just say, Israel is a great nation and a precious part of the free and flourishing world that we want to see in the years ahead. Israel lives in a world surrounded by Arab states. I don't have to tell you -- if you include Israel and the occupied territories -- I don't have to tell you what time it is on the demographic clock in the land of Israel.

So Israel must be strong. It has to have a strong economy. We've worked hard. I've worked hard with them to help bring that about. I might say to anybody here who can help with Operation Independence, I think that's a very important development.

Israel must be strong militarily. America will continue to help Israel look to its security. Israel will stay so strong that a military option against it cannot rationally even be contemplated. That is how it has been and that is how it will be. And that is why the Arab nations increasingly recognize that Israel is a fact of life and why they increasingly recognize that peace with Israel must be made.

But, at the same time, population dynamics exert themselves. Israel must see that increasingly it has a tremendous stake in attaining a more formalized peace with its neighbors.

It is more true than ever that Israel cannot afford to make even one serious mistake in the calculus of strength and diplomacy. But it is also more true than ever that serious opportunities for peace must be explored with energy, unity and resolve.

I pledge to you tonight that as Israel does this, America will be with her every step of the way as faithful ally and perpetual friend.

(Applause)

* * * * *

*

ט ו פ ס מ ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון 17

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג כחוקני שמר

אל: המשרד

דחיפות כגיל

287

תאריך/ו"ח 14 יולי 87

מס' מברק

מנכ"ל מדיני. מנהל מצפ"א

בחירות 88

1) "אולימניה" - הפרולטריות הגואה של אוליבר נורת נוכח הופעותיו הטלוויזיוניות בועדת החקירה גרה אחריה גל של הצעות לחפידים נבחרים עבורו. בועדת הרפובליקנים הצעירים הוזכר שמו כמועמד אפשרי לטגן נשיא, וכבר קמו אגודות עבור "אוליבר נורת לנשיאות". בעל הטור השמרני גיימס בקלי מציע להריצו לסנט מול הסנטור הדמוקרטי פט מויניהאן מניו-יורק, ויש המציעים להעמידו לסנט בוירג'יניה במקומו של הסנטור פול טריבל, אשר חוששים כי יכשל במרוץ אם יעמוד מולו המושל לשעבר הפופולארי צ'רלס רוב. משקיפים מפוכחים סבורים כי זו אופנה חולפת שתשכך די מהר, אך לעולם אין לדעת, בכחינת "ירק כאמריקה"...

2) להודעתה של רעיית המושל דיזוקקיס כי עברה טיפול גמילה משעבוד לכרורי הרזיה - רבים מציינים את התכונה הפוליטית שביציאה פומבית בעניין לפני שתתפחח חרושת שמועות, והעיתוי המצויין - בימים שכל כלי התקשורת עסוקים בחקירות ובהופעת אוליבר נורת - לא תחס הנושא מקום מרכזי בכותרות, מחוץ לבוסטון.

דני בלון

Handwritten notes at the bottom of the page, including names and numbers:
 2, 3, 1, 3, 1, 3, 3, 2, 4

msl

2/9

299

PR NO. 155
July 14, 1987

SPEECH BY
THE HONORABLE GEORGE P. SHULTZ
SECRETARY OF STATE
BEFORE
HADASSAH 73RD NATIONAL CONVENTION
BALTIMORE, MARYLAND, CONVENTION CENTER
JULY 13, 1987

(Introduction by Ruth W. Popkin)

Thank you, Ruth. I noticed as we were coming in, the announcer said that I was being escorted by you, and I kind of felt it was the other way around. (Laughter) I also noticed that you said I was a "sitting" Secretary of State. (Laughter) And for somebody who's logged a lot of miles -- of course, you're sitting while you're doing it -- but it made me remember that Stanford University, from which I'm on leave, recently awarded me a named chair, speaking of sitting. (Laughter) And I told them that I was very moved and honored, but when I get through with this job, I won't be able to use a chair; did they have a couch available? (Laughter) But I'm really honored to be here, and I hope to receive an award after dinner, but I know that you wanted to hear me speak before you made your final decision. (Laughter)

So I've come here to talk about a theme that it seems to me is central to the life of Henrietta Szold, your founder, and that theme is involvement, engagement. I want to talk to you about the need for the United States to remain engaged with the world, to look at our problems in the eye, and to face up to them. Our involvement in global affairs reflects some of the most positive qualities of our national culture -- a practical commitment to problem-solving, a concern for welfare of others. For our people, problems are challenges, waiting to be overcome through hard work, through commitment, and through creative engagement.

X

3/9 299

-2-

PR NO. 155

We've had periods in our history, as we all know, when we tended to withdraw from the world and look at our problems at home and turn away. I hope we're not entering a similar period right now, because I think the need for involvement and engagement is so great, and the opportunities for us are right there to be had. So my message tonight is a simple one. Let us continue as a nation to retain an air of confidence about our destiny, a commitment to the interests of coming generations as well as our own, and a realization that a sense of responsibility for our fellow men is in our interests as well as theirs.

I know that discussing the subject of engagement to Jewish-Americans is preaching to the choir, because it has always seemed to me in all of my life, as I have watched my friends and engaged with them, that the American-Jewish community is noted for its commitment and involvement. It's part of the culture -- at the family level, at the local civic level, at the religious level and at the national and international level -- and you, the leadership of Hadassah, follow in the footsteps of an American who embodied all these qualities, whose entire life was inspired and enobled by a sense of commitment: Hadassah's distinguished founder, Henrietta Szold.

So I've done a little reading lately, and I'd like to just say a few words about her, because her life so embodies this theme that I want to impress on you. She was born on the eve of the Civil War, and that was a time when Americans had, really, very little interest in foreign affairs. We had secure land borders and two oceans. Indeed, I think it's fair to say that it was only in 1945 after World War II, which was the year of Ms. Szold's death, that we as a country -- wised up a little bit by our experiences -- really decided that we had to play a strong and responsible and involved role in the affairs of the world.

Henrietta Szold, however, had committed herself to the global cause of human rights, the struggle for human dignity, long before then. She was one who had studied Jewish history and was familiar with the long and depressing record of anti-Semitism, so she understood that the world is not necessarily a friendly place. She knew that those of us who are lucky enough to live in decent, prosperous, democratic societies can't afford to turn our backs on others less fortunate, because what happens to them can happen to us.

Never forget. You know what I'm talking about. Never forget. We must be involved. We must never turn away. She understood all of this long before that incite seems to have grasped her fellow Americans, and this organization, Hadassah, is an enduring monument to her spirit and her vision.

*

4/9 299

-3-

Now I want to take off from that vision and talk about a little bit of history and where we are right now, and what it seems to me we should be doing. Since World War II, we have seen the necessity for being involved, for shouldering our responsibilities. Recently we celebrated the 40th anniversary of the Marshall Plan. It did a lot of good in Europe, but it did a lot of good for the United States, too. That was the message.

So in that period right after World War II, many things were put in place -- economic and security matters -- that have stood us well, that have helped to maintain the peace, and have created through a more and more open trading system a prosperity for us and for people throughout the world that is basically unprecedented. I might say in this same formative period, our country was involved in the Middle East and played our part in the emergence and recognition of Israel as a nation. So that involvement has a tradition that goes back to the World War II period, and it has been successful.

In recent years, we have seen an unprecedented spread of democracy and the rule of law around the world -- in South America, in Central America, the Philippines. There is a most gripping experience in South Korea going on right now, but we can see that the revolutionary idea around the world is freedom. Nobody says any more that Communism is the wave of the future. Freedom is the wave of the future. Our values, our ideas are getting somewhere.

I think it's also the case -- and I see it as I go around the world and talk to people -- that when it comes to how you organize an economy, people see that something that's tightly planned at the top just doesn't work as compared with a system that provides for incentives, that provides for markets, that provides for enterprise, gives people a chance to keep a little of what they do. Maybe even China and the Soviet Union are getting that message.

At any rate, the point is that these values and ideas of ours are taking root, and that is no doubt in large part because of the engagement that we have had in the last 40 years. Now we see ourselves really in the midst of the beginning of what may be a new era where processes are having a major impact on the nature of raw materials that are needed; where Malthus is being stood on his head as we learn how to feed ourselves as a world with lots and lots of people in it; where the advances in information technology are changing almost everything. These changes have created a world financial market. They affect the way we do diplomacy, they affect the way you do research about health, they affect the way you organize a business, and so on and so on and so on. This information technology is something

*

5/9 299

-4-

PR NO 155

that readily fits in with open and free societies, but it's difficult for all sorts of reasons for closed and compartmented societies to get aboard this kind of an era.

So part of my message is -- I suppose you might say in the tradition of the stories, the good news -- that things are going our way. We have a winning hand. So in the face of that it's, I think, disturbing that there are signs of the American people beginning to tire of responsibilities and to wonder if we should be so fully engaged in what is going on around the world. My opinion is that there is no way not to be. We're too big, and the world is too small, and we're bound to be affected by what happens, and the only question is: What is the stance in which we're going to be engaged? Are we going to be there putting our best foot forward and representing ourselves well and positively?

But let me just give you a few examples of what worries me. Number one on the list -- protection. We see in bills now being passed and considered in our Congress a return possibly to the kind of legislation that gave us the 1930's, when we aggravated the Depression no end by installing a protectionist regime here which led to the same thing everywhere else. We see it as we look at South Africa. We all know where we stand. We're against apartheid. We're for a different kind of government. We think the only way to get there is for the South African Government to release the political prisoners, like Nelson Mandela, and talk to the people who represent the blacks and others in that society and create that new government.

We also know that it's very frustrating and difficult. Does that mean we should throw up our hands and leave? I don't think so. Our values are engaged. We want to be there and be part of the solution. Apartheid is fundamentally abhorrent to the kind of values that we live by, and South Africa is a very beautiful and strategic piece of real estate. So we should stay there, not compromising in any way our beliefs, but representing our contribution to a solution.

We have a budget to conduct our foreign affairs, to provide resources to support our security interests around the world, to support our economic interests and our prosperity around the world, to support our values, to do the things we need to do to fight against terrorism and to fight against drug trafficking. This is a great big budget with a lot of elements to it, and here's what's happened to it.

In 1985, that budget stood at about \$23 billion. By 1986, it was down to \$19 billion. In the year we're in now, 1987, it's about \$17.5 billion. In the year we're looking to, apparently, it's going to be cut perhaps by another billion dollars. That's a gigantic reduction.

*

6/9 299

-5-

PR NO. 155

I might say the Soviets outspend us about two to one, and their economy is about 45 percent the size of ours. That's a huge reduction. And put into your thinking the fact that running through those cuts is a large constant of seven or eight billion dollars, a lot of which is made up of our necessary aid to Israel and Egypt. It's not controversial at all. We must do it. But, nevertheless, when you think of how much this has come down, think of that constant running through there and you can see how much everything else is being brutally slaughtered, plus the fact that with the dollar values changing it gets increasingly difficult to administer abroad.

So that's a form of withdrawal that we shouldn't be doing. We shouldn't be hauling down the American flag around the world, closing consulates. Just the reverse.

Then we have the Persian Gulf where I think our interests are well recognized; where it is not in our interest to see Iran become dominate over the Gulf and intimidate the Gulf countries, beginning with Kuwait. Or it is not in our interest to see the Soviet Union play an increasing role. The energy that comes out of there is energy that flows to the free world and it flows to us, directly or indirectly. So we need to stand up to it. We need to stand up to it with our capability for standing there in the Gulf and we need to stand up to it diplomatically, and we are.

I hope that before long there will be a strong U.N. resolution that may produce some results. But, at any rate, we shouldn't allow ourselves to be pushed out of the Persian Gulf. We can't do that.

Now I want to turn to something that's very close to my heart and my mind, and that is the problem of peace between Israel and her Arab neighbors. We must be engaged in the effort to bring about peace. We have been, we will be. It's an essential aspect of our involvement and our engagement in world affairs.

I think standing back and reviewing a little bit of where we've come as a country, at looking at what's happened in the Middle East, I think it's fair to say that our engagement has helped to bring about positive results. There is Camp David, a brilliant stroke, and the follow-on peace treaty between Egypt and Israel. That holds firm.

Last year, we helped to bring about agreement to arbitrate the so-called Taba dispute. And, again, what that showed is negotiations can work. We have seen as Egypt has refused to back away from its peace treaty with Israel, we have seen more and more recognition of Israel in the Arab world. Jordan

*

7/9

299

-6-

PR NO. 155

re-established full diplomatic relations with Egypt. King Hassan openly received the Prime Minister of Israel. Saudi Arabia and Kuwait contribute now some sums of money to help Egypt. So that's progress.

We see developments on the West Bank that are encouraging, working with Israel, working with Jordan. We see mayors emerging. We see an Arab bank on the West Bank. But we all know that with due respect to these developments, the peace process is a key and an essential key to peace in the future, and the necessary ingredient for that is direct bilateral negotiations between Israel and her neighbors.

(Applause)

So, as we approach this peace process, and as we approach our efforts to bring about those bilateral negotiations, first of all we have to recognize that the solid building block for peace is the relationship between Israel and Egypt. We always have to keep that in the front of our minds. But we also see that King Hussein has on many occasions demonstrated that he is prepared for peace negotiations.

We all agree, and it's right in Camp David, that any negotiation has to include Palestinians. We believe, and King Hussein believes, they should be part of a Jordanian delegation. They should accept 242 and 338, and they should renounce violence if they deserve a place at the peace table, but in the Jordanian delegation. (Applause) But the Palestinians, as Camp David said, have legitimate rights and they must be served.

The King has insisted -- feels very strongly -- that these negotiations need an umbrella of an international conference. So we have struggled at this idea with him and with our friends in Israel. I think it's fair to say that a certain amount of progress has been made, important progress, in seeing how we might structure such a conference so that it promotes bilateral negotiations and minimizes the risks connected with it. But we have certainly considerable work to do. Maybe it will never come to pass but we need to work on it.

One of the things that needs work has to do with Soviet participation. Should they participate? Well, they deserve a place at the peace table only if they do the things that make them truly deserving. How can you feel confident that they are there in a truly constructive mode to help make peace between Israel and her neighbors if they don't recognize and have full diplomatic relations with Israel? (Applause) How can you feel confident of their motives if they don't treat Jews in the Soviet Union in a decent way, and if they don't let those who

X

8/9

299

PR NO 114

-1-

want to emigrate, emigrate? (Applause) So we need some standards here. But if the standards are met, then I think it's something to consider.

Given this situation, where there is progress, where there is a lot of desire all around, what is the American role? What should we be doing? Well, I think, at a minimum, we need to be working in every way we can to reduce the risks so that those who want to make peace can do it. We know that Israel wants peace, a secure peace. That's the only kind of peace that's worth the inevitable risks. I know in my bones that Israel wants peace.

I had the experience with my wife of being in Israel just after Sadat had visited Jerusalem and really before anything else much had happened. We talked to people in the government and we talked to friends in the business community. I talked to former students. We talked to a lot of people in the community and went to lots of lunches and dinners. I was a private citizen then, so I saw a cross section. I will forever remember the deep impression I had at how completely turned on the Israelis were by that visit. They were so overjoyed because they said to me many times, we know that peace is not probable but at least we now can think it's possible, and they yearn for it, as who wouldn't.

So I know Israel wants peace. But I know that, as we try to reduce the risks and work for a secure peace, we observe that this peace process is beset by partisanship. We know that we can't pursue a policy that will worsen partisanship long before it produces peace. The reason for that is obvious. To engage on the sort of things that will produce peace is bound to be a deep experience in the Israeli society. So if you're going to do that, you can only do it if you have broad support. Then you can get somewhere.

We also know that the King of Jordan wants peace. As I said, he argues for a process under international auspices, and we can imagine many risks in connection with that. And, as I said earlier, one of the things we have to do is see if there is a way of structuring something that the King feels he needs in a way that minimizes the risks that we fear.

We don't want to have people included in any international conference that increases the risks just by including people who really are not serious about the pursuit of peace.

We know something else, too. We know that no one -- not us, not Israel, not the Arabs -- improves the chances for peace by doing nothing at all, by just sitting around. Those who oppose the exploration of new ideas, or even revisiting the old ideas, have an obligation to offer something different as an

*

9/9 299

PR NO 155

- 8 -

alternative to the status quo. So there is a desire for peace. There is a recognition that change is going to come. And our diplomatic task, from the U.S. point of view, is to help harness that desire into a process that has a chance of working.

So, in conclusion, let me just say, Israel is a great nation and a precious part of the free and flourishing world that we want to see in the years ahead. Israel lives in a world surrounded by Arab states. I don't have to tell you -- if you include Israel and the occupied territories -- I don't have to tell you what time it is on the demographic clock in the land of Israel.

So Israel must be strong. It has to have a strong economy. We've worked hard. I've worked hard with them to help bring that about. I might say to anybody here who can help with Operation Independence, I think that's a very important development.

Israel must be strong militarily. America will continue to help Israel look to its security. Israel will stay so strong that a military option against it cannot rationally even be contemplated. That is how it has been and that is how it will be. And that is why the Arab nations increasingly recognize that Israel is a fact of life and why they increasingly recognize that peace with Israel must be made.

But, at the same time, population dynamics exert themselves. Israel must see that increasingly it has a tremendous stake in attaining a more formalized peace with its neighbors.

It is more true than ever that Israel cannot afford to make even one serious mistake in the calculus of strength and diplomacy. But it is also more true than ever that serious opportunities for peace must be explored with energy, unity and resolve.

I pledge to you tonight that as Israel does this, America will be with her every step of the way as faithful ally and perpetual friend.

(Applause)

* * * * *

*

report none

הגין אריג
נאום שלטן 7/14/87

STORY: NE2080714

DATE: 07/14/87

SLNE2080714 BT#NEA208 07/14/87
SHULTZ VOICES U.S. CONCERNS WITH SOVIET MIDEAST ROLE
(Transcript: Secretary's speech to Jewish group) (3740)

BALTIMORE -- Secretary of State Shultz outlined U.S. concerns with the Soviet role in a Mideast peace conference in a July 13 speech to Hadassah at the Jewish group's national convention in Baltimore. In his address, Shultz said the Soviets "deserve a place at the peace table only if they do the things that make them truly deserving."

"How can you feel confident that they are there in a truly constructive mode to help make peace between Israel and her neighbors if they don't recognize and have full diplomatic relations with Israel?" the secretary asked. "How can you feel confident of their motives if they don't treat Jews in the Soviet Union in a decent way, and if they don't let those who want to emigrate, emigrate?"

The secretary said the United States "must be engaged in the effort to bring about peace" in the Middle East and he emphasized that "the necessary ingredient" for the peace process is direct bilateral negotiations between Israel and her neighbors. "I think, at a minimum, we need to be working in every way we can to reduce the risks so that those who want to make peace can do it," Shultz said. "We know that Israel wants peace, a secure peace. That's the only kind of peace that's worth the inevitable risks."

Following is the transcript of the July 13 speech:

(begin text)

Thank you, Ruth. I noticed as we were coming in, the announcer said that I was being escorted by you, and I kind of felt it was the other way around. I also noticed that you said I was a "sitting" Secretary of State. And for somebody who's logged a lot of miles -- of course, you're sitting while you're doing it -- but it made me remember that Stanford University, from which I'm on leave, recently awarded me a named chair, speaking of sitting. And I told them that I was very moved and honored, but when I get through with this job, I won't be able to use a chair; did they have a couch available? But I'm really honored to be here, and I hope to receive an award after dinner, but I know that you wanted to hear me speak before you made your final decision.

So I've come here to talk about a theme that it seems to me is central to the life of Henrietta Szold, your founder, and that theme is involvement, engagement. I want to talk to you about the need for the United States to remain engaged with the world, to look at our problems in the eye, and to face up to them. Our involvement in global affairs reflects some of the most positive qualities of our national culture -- a practical commitment to problem-solving, a concern for welfare of others. For our people, problems are challenges, waiting to be overcome through hard work, through commitment, and through creative engagement.

We've had periods in our history, as we all know, when we tended to withdraw from the world and look at our problems at home and turn away. I hope we're not entering a similar period right now, because I think the need for involvement and engagement is so great, and the opportunities for us are right there to be had. So my message tonight is a simple one. Let us continue as a nation to retain an air of confidence about our destiny, a commitment to the interests of coming generations as well as our own, and a realization that a sense of

responsibility for our fellow men is in our interest as well as theirs.

I know that discussing the subject of engagement to Jewish-Americans is preaching to the choir, because it has always seemed to me in all of my life, as I have watched my friends and engaged with them, that the American-Jewish community is noted for its commitment and involvement. It's part of the culture -- at the family level, at the local civic level, at the religious level and at the national and international level -- and you, the leadership of Hadassah, follow in the footsteps of an American who embodied all these qualities, whose entire life was inspired and enobled by a sense of commitment: Hadassah's distinguished founder, Henrietta Szold.

So I've done a little reading lately, and I'd like to just say a few words about her, because her life so embodies this theme that I want to impress on you. She was born on the eve of the Civil War, and that was a time when Americans had, really, very little interest in foreign affairs. We had secure land borders and two oceans. Indeed, I think it's fair to say that it was only in 1945 after World War II, which was the year of Ms. Szold's death, that we as a country -- ~~rose~~ up a little bit by our experiences -- really decided that we had to play a strong and responsible and involved role in the affairs of the world.

Henrietta Szold, however, had committed herself to the global cause of human rights, the struggle for human dignity, long before then. She was one who had studied Jewish history and was familiar with the long and depressing record of anti-Semitism, so she understood that the world is not necessarily a friendly place. She knew that those of us who are lucky enough to live in decent, prosperous, democratic societies can't afford to turn our backs on others less fortunate, because what happens to them can happen to us.

Never forget. You know what I'm talking about. Never forget. We must be involved. We must never turn away. She understood all of this long before that insight seems to have grasped her fellow Americans, and this organization, Hadassah, is an enduring monument to her spirit and her vision.

Now I want to take off from that vision and talk about a little bit of history and where we are right now, and what it seems to me we should be doing. Since World War II, we have seen the necessity for being involved, for shouldering our responsibilities. Recently we celebrated the 40th anniversary of the Marshall Plan. It did a lot of good in Europe, but it did a lot of good for the United States, too. That was the message.

So in that period right after World War II, many things were put in place -- economic and security matters -- that have stood us well, that have helped to maintain the peace, and have created through a more and more open trading system a prosperity for us and for people throughout the world that is basically unprecedented. I might say in this same formative period, our country was involved in the Middle East and played our part in the emergence and recognition of Israel as a nation. So that involvement has a tradition that goes back to the World War II period, and it has been successful.

In recent years, we have seen an unprecedented spread of democracy and the rule of law around the world -- in South America, in Central America, the Philippines. There is a most gripping experience in South Korea going on right now, but we can see that the revolutionary idea around the world is freedom. Nobody says any more

that Communism is the wave of the future. Freedom is the wave of the future. Our values, our ideas are getting somewhere.

I think it's also the case -- and I see it as I go around the world and talk to people -- that when it comes to how you organize an economy, people see that something that's tightly planned at the top just doesn't work as compared with a system that provides for incentives, that provides for markets, that provides for enterprise, gives people a chance to keep a little of what they do. Maybe even China and the Soviet Union are getting that message.

At any rate, the point is that these values and ideas of ours are taking root, and that is no doubt in large part because of the engagement that we have had in the last 40 years. Now we see ourselves really in the midst of the beginning of what may be a new era where processes are having a major impact on the nature of raw materials that are needed; where Malthus is being stood on his head as we learn how to feed ourselves as a world with lots and lots of people in it; where the advances in information technology are changing almost everything. These changes have created a world financial market. They affect the way we do diplomacy, they affect the way you do research about health, they affect the way you organize a business, and so on and so on and so on. This information technology is something that readily fits in with open and free societies, but it's difficult for all sorts of reasons for closed and compartmented societies to get aboard this kind of an era.

So part of my message is -- I suppose you might say in the tradition of the stories, the good news -- that things are going our way. We have a winning hand. So in the face of that it's, I think, disturbing that there are signs of the American people beginning to tire of responsibilities and to wonder if we should be so fully engaged in what is going on around the world. My opinion is that there is no way not to be. We're too big, and the world is too small, and we're bound to be affected by what happens, and the only question is: What is the stance in which we're going to be engaged? Are we going to be there putting our best foot forward and representing ourselves well and positively?

But let me just give you a few examples of what worries me. Number one on the list -- protection. We see in bills now being passed and considered in our Congress a return possibly to the kind of legislation that gave us in the 1930's, when we aggravated the Depression to no end by installing a protectionist regime here which led to the same thing everywhere else. We see it as we look at South Africa. We all know where we stand. We're against apartheid. We're for a different kind of government. We think the only way to get there is for the South African Government to release the political prisoners, like Nelson Mandela, and talk to the people who represent the blacks and others in that society and create that new government.

We also know it's very frustrating and difficult. Does that mean we should throw up our hands and leave? I don't think so. Our values are engaged. We want to be there and be part of the solution. Apartheid is fundamentally abhorrent to the kind of values that we live by, and South Africa is a very beautiful and strategic piece of real estate. So we should stay there, not compromising in any way our belief's but representing our contribution to a solution.

We have a budget to conduct our foreign affairs, to provide resources to support our security interests around the world, to support our economic interests and our prosperity around the world, to

support our values, to do the things we need to do to fight against terrorism and to fight against drug trafficking. This is a great big budget with a lot of elements to it, and here's what's happened to it.

In 1985, that budget stood at about 23 billion dollars. By 1986, it was down to 19 billion dollars. In the year we're in now, 1987, it's about 17.5 billion dollars. In the year we're looking to, apparently, it's going to be cut perhaps by another billion dollars. That's a gigantic reduction.

I might say the Soviets outspend us about two to one, and their economy is about 45 percent the size of ours. That's a huge reduction. And put into your thinking the fact that running through those cuts is a large constant of seven or eight billion dollars, a lot of which is made up of our necessary aid to Israel and Egypt. It's not controversial at all. We must do it. But, nevertheless, when you think of how much this has come down, think of that constant running through there and you can see how much everything else is being brutally slaughtered, plus the fact that with the dollar values changing it gets increasingly difficult to administer abroad.

So that's a form of withdrawal that we shouldn't be doing. We shouldn't be hauling down the American flag around the world, closing consulates. Just the reverse.

Then we have the Persian Gulf where I think our interests are well recognized; where it is not in our interest to see Iran become dominate over the Gulf and intimidate the Gulf countries, beginning with Kuwait. Or it is not in our interest to see the Soviet Union play an increasing role. The energy that comes out of there is energy that flows to the free world and it flows to us, directly or indirectly. So we need to stand up to it. We need to stand up to it with our capability for standing there in the Gulf and we need to stand up to it diplomatically, and we are.

I hope that before long there will be a strong U.N. resolution that may produce some results. But, at any rate, we shouldn't allow ourselves to be pushed out of the Persian Gulf. We can't do that.

Now I want to turn to something that's very close to my heart and my mind, and that is the problem of peace between Israel and her Arab neighbors. We must be engaged in the effort to bring about peace. We have been, we will be. It's an essential aspect of our involvement and our engagement in world affairs.

I think standing back and reviewing a little bit of where we've come as a country, at looking at what's happened in the Middle East, I think it's fair to say that our engagement has helped to bring about positive results. There is Camp David, a brilliant stroke, and the follow-on peace treaty between Egypt and Israel. That holds firm.

Last year, we helped to bring about agreement to arbitrate the so-called Taba dispute. And, again, what that showed is negotiations can work. We have seen as Egypt has refused to back away from its peace treaty with Israel, we have seen more and more recognition of Israel in the Arab world. Jordan re-established full diplomatic relations with Egypt. King Hassan openly received the Prime Minister of Israel. Saudi Arabia and Kuwait contribute now some sums of money to help Egypt. So that's progress.

We see developments on the West Bank that are encouraging, working with Israel, working with Jordan. We see mayors emerging. We see an Arab bank on the West Bank. But we all know that with due respect to these developments, the peace process is a key and an essential key to peace in the future, and the necessary ingredient for

against
eat big
to it.

that is direct bilateral negotiations between Israel and her neighbors.

So, as we approach this peace process, and as we approach our efforts to bring about those bilateral negotiations, first of all we have to recognize that the solid building block for peace is the relationship between Israel and Egypt. We always have to keep that in the front of our minds. But we also see that King Hussein has on many occasions demonstrated that he is prepared for peace negotiations.

We all agree, and it's right in Camp David, that any negotiation has to include Palestinians. We believe, and King Hussein believes, they should be part of a Jordanian delegation. They should accept 242 and 338, and they should renounce violence if they deserve a place at the peace table, but in the Jordanian delegation. But the Palestinians, as Camp David said, have legitimate rights and they must be served.

The King has insisted -- feels very strongly -- that these negotiations need an umbrella of an international conference. So we have struggled at this idea with him and with our friends in Israel. I think it's fair to say that a certain amount of progress has been made, important progress, in seeing how we might structure such a conference so that it promotes bilateral negotiations and minimizes the risks connected with it. But we have certainly considerable work to do. Maybe it will never come to pass but we need to work on it.

One of the things that needs work has to do with Soviet participation. Should they participate? Well, they deserve a place at the peace table only if they do the things that make them truly deserving. How can you feel confident that they are there in a truly constructive mode to help make peace between Israel and her neighbors if they don't recognize and have full diplomatic relations with Israel? How can you feel confident of their motives if they don't treat Jews in the Soviet Union in a decent way, and if they don't let those who want to emigrate, emigrate? So we need some standards here.

But if the standards are met, then I think it's something to consider.

Given this situation, where there is progress, where there is a lot of desire all around, what is the American role? What should we be doing? Well, I think, at a minimum, we need to be working in every way we can to reduce the risks so that those who want to make peace can do it. We know that Israel wants peace, a secure peace. That's the only kind of peace that's worth the inevitable risks. I know in my bones that Israel wants peace.

I had the experience with my wife of being in Israel just after Sadat had visited Jerusalem and really before anything else much had happened. We talked to people in the government and we talked to friends in the business community. I talked to former students. We talked to a lot of people in the community and went to lots of lunches and dinners. I was a private citizen then, so I saw a cross section. I will forever remember the deep impression I had at how completely turned on the Israelis were by that visit. They were so overjoyed because they said to me many times, we know that peace is not probable but at least we now can think it's possible, and they yearn for it, as who wouldn't.

So I know Israel wants peace. But I know that, as we try to reduce the risks and work for a secure peace, we observe that this peace process is beset by partisanship. We know that we can't pursue a policy that will worsen partisanship long before it produces peace.

The reason for that is obvious. To engage in the sort of things that will produce peace is bound to be a deep experience in the Israeli society. So if you're going to do that, you can only do it if you have broad support. Then you can get somewhere.

We also know that the King of Jordan wants peace. As I said, he argues for a process under international auspices, and we can imagine many risks in connection with that. And, as I said earlier, one of the things we have to do is see if there is a way of structuring something that the King feels he needs in a way that minimizes the risks that we fear.

We don't want to have people included in any international conference that increases the risks just by including people who really are not serious about the pursuit of peace.

We know something else, too. We know that no one -- not us, not Israel, not the Arabs -- improves the chances for peace by doing nothing at all, by just sitting around. Those who oppose the exploration of new ideas, or even revisiting the old ideas, have an obligation to offer something different as an alternative to the status quo. So there is a desire for peace. There is a recognition that change is going to come. And our diplomatic task, from the U.S. point of view, is to help harness that desire into a process that has a chance of working.

So, in conclusion, let me just say, Israel is a great nation and a precious part of the free and flourishing world that we want to see in the years ahead. Israel lives in a world surrounded by Arab states. I don't have to tell you -- if you include Israel and the occupied territories -- I don't have to tell you what time it is on the demographic clock in the land of Israel.

So Israel must be strong. It has to have a strong economy. We've worked hard. I've worked hard with them to help bring that about. I might say to anybody here who can help with Operation Independence, I think that's a very important development.

Israel must be strong militarily. America will continue to help Israel look to its security. Israel will stay so strong that a military option against it cannot rationally even be contemplated. That is how it has been and that is how it will be. And that is why the Arab nations increasingly recognize that Israel is a fact of life and why they increasingly recognize that peace with Israel must be made.

But, at the same time, population dynamics exert themselves. Israel must see that increasingly it has a tremendous stake in attaining a more formalized peace with its neighbors.

It is more true than ever that Israel cannot afford to make even one serious mistake in the calculus of strength and diplomacy. But it is also more true than ever that serious opportunities for peace must be explored with energy, unity and resolve.

I pledge to you tonight that as Israel does this, America will be with her every step of the way as faithful ally and perpetual friend.

(End Text)

NNNN

7/14/87

STORY: NE2080714

DATE: 07/14/87

SLNE2080714 BT*NEA208 07/14/87
SHULTZ VOICES U.S. CONCERNS WITH SOVIET MIDEAST ROLE

(Transcript: Secretary's speech to Jewish group) (3740)

BALTIMORE -- Secretary of State Shultz outlined U.S. concerns with the Soviet role in a Mideast peace conference in a July 13 speech to Hadassah at the Jewish group's national convention in Baltimore. In his address, Shultz said the Soviets "deserve a place at the peace table only if they do the things that make them truly deserving."

"How can you feel confident that they are there in a truly constructive mode to help make peace between Israel and her neighbors if they don't recognize and have full diplomatic relations with Israel?" the secretary asked. "How can you feel confident of their motives if they don't treat Jews in the Soviet Union in a decent way, and if they don't let those who want to emigrate, emigrate?"

The secretary said the United States "must be engaged in the effort to bring about peace" in the Middle East and he emphasized that "the necessary ingredient" for the peace process is direct bilateral negotiations between Israel and her neighbors. "I think, at a minimum, we need to be working in every way we can to reduce the risks so that those who want to make peace can do it," Shultz said. "We know that Israel wants peace, a secure peace. That's the only kind of peace that's worth the inevitable risks."

Following is the transcript of the July 13 speech:

(begin text)

Thank you, Ruth. I noticed as we were coming in, the announcer said that I was being escorted by you, and I kind of felt it was the other way around. I also noticed that you said I was a "sitting" Secretary of State. And for somebody who's logged a lot of miles -- of course, you're sitting while you're doing it -- but it made me remember that Stanford University, from which I'm on leave, recently awarded me a named chair, speaking of sitting. And I told them that I was very moved and honored, but when I get through with this job, I won't be able to use a chair; did they have a couch available? But I'm really honored to be here, and I hope to receive an award after dinner, but I know that you wanted to hear me speak before you made your final decision.

So I've come here to talk about a theme that it seems to me is central to the life of Henrietta Szold, your founder, and that theme is involvement, engagement. I want to talk to you about the need for the United States to remain engaged with the world, to look at our problems in the eye, and to face up to them. Our involvement in global affairs reflects some of the most positive qualities of our national culture -- a practical commitment to problem-solving, a concern for welfare of others. For our people, problems are challenges, waiting to be overcome through hard work, through commitment, and through creative engagement.

We've had periods in our history, as we all know, when we tended to withdraw from the world and look at our problems at home and turn away. I hope we're not entering a similar period right now, because I think the need for involvement and engagement is so great, and the opportunities for us are right there to be had. So my message tonight is a simple one. Let us continue as a nation to retain an air of confidence about our destiny, a commitment to the interests of coming generations as well as our own, and a realization that a sense of

responsibility for our fellow men is in our interest as well as theirs.

I know that discussing the subject of engagement to Jewish-Americans is preaching to the choir, because it has always seemed to me in all of my life, as I have watched my friends and engaged with them, that the American-Jewish community is noted for its commitment and involvement. It's part of the culture -- at the family level, at the local civic level, at the religious level and at the national and international level -- and you, the leadership of Hadassah, follow in the footsteps of an American who embodied all these qualities, whose entire life was inspired and enobled by a sense of commitment: Hadassah's distinguished founder, Henrietta Szold.

So I've done a little reading lately, and I'd like to just say a few words about her, because her life so embodies this theme that I want to impress on you. She was born on the eve of the Civil War, and that was a time when Americans had, really, very little interest in foreign affairs. We had secure land borders and two oceans. Indeed, I think it's fair to say that it was only in 1945 after World War II, which was the year of Ms. Szold's death, that we as a country -- wised up a little bit by our experiences -- really decided that we had to play a strong and responsible and involved role in the affairs of the world.

Henrietta Szold, however, had committed herself to the global cause of human rights, the struggle for human dignity, long before then. She was one who had studied Jewish history and was familiar with the long and depressing record of anti-Semitism, so she understood that the world is not necessarily a friendly place. She knew that those of us who are lucky enough to live in decent, prosperous, democratic societies can't afford to turn our backs on others less fortunate, because what happens to them can happen to us.

Never forget. You know what I'm talking about. Never forget. We must be involved. We must never turn away. She understood all of this long before that insight seems to have grasped her fellow Americans, and this organization, Hadassah, is an enduring monument to her spirit and her vision.

Now I want to take off from that vision and talk about a little bit of history and where we are right now, and what it seems to me we should be doing. Since World War II, we have seen the necessity for being involved, for shouldering our responsibilities. Recently we celebrated the 40th anniversary of the Marshall Plan. It did a lot of good in Europe, but it did a lot of good for the United States, too. That was the message.

So in that period right after World War II, many things were put in place -- economic and security matters -- that have stood us well, that have helped to maintain the peace, and have created through a more and more open trading system a prosperity for us and for people throughout the world that is basically unprecedented. I might say in this same formative period, our country was involved in the Middle East and played our part in the emergence and recognition of Israel as a nation. So that involvement has a tradition that goes back to the World War II period, and it has been successful.

In recent years, we have seen an unprecedented spread of democracy and the rule of law around the world -- in South America, in Central America, the Philippines. There is a most gripping experience in South Korea going on right now, but we can see that the revolutionary idea around the world is freedom. Nobody says any more

that Communism is the wave of the future. Freedom is the wave of the future. Our values, our ideas are getting somewhere.

I think it's also the case -- and I see it as I go around the world and talk to people -- that when it comes to how you organize an economy, people see that something that's tightly planned at the top just doesn't work as compared with a system that provides for incentives, that provides for markets, that provides for enterprise, gives people a chance to keep a little of what they do. Maybe even China and the Soviet Union are getting that message.

At any rate, the point is that these values and ideas of ours are taking root, and that is no doubt in large part because of the engagement that we have had in the last 40 years. Now we see ourselves really in the midst of the beginning of what may be a new era where processes are having a major impact on the nature of raw materials that are needed; where Malthus is being stood on his head as we learn how to feed ourselves as a world with lots and lots of people in it; where the advances in information technology are changing almost everything. These changes have created a world financial market. They affect the way we do diplomacy, they affect the way you do research about health, they affect the way you organize a business, and so on and so on and so on. This information technology is something that readily fits in with open and free societies, but it's difficult for all sorts of reasons for closed and compartmented societies to get aboard this kind of an era.

So part of my message is -- I suppose you might say in the tradition of the stories, the good news -- that things are going our way. We have a winning hand. So in the face of that it's, I think, disturbing that there are signs of the American people beginning to tire of responsibilities and to wonder if we should be so fully engaged in what is going on around the world. My opinion is that there is no way not to be. We're too big, and the world is too small, and we're bound to be affected by what happens, and the only question is: What is the stance in which we're going to be engaged? Are we going to be there putting our best foot forward and representing ourselves well and positively?

But let me just give you a few examples of what worries me. Number one on the list -- protection. We see in bills now being passed and considered in our Congress a return possibly to the kind of legislation that gave us in the 1930's, when we aggravated the Depression to no end by installing a protectionist regime here which led to the same thing everywhere else. We see it as we look at South Africa. We all know where we stand. We're against apartheid. We're for a different kind of government. We think the only way to get there is for the South African Government to release the political prisoners, like Nelson Mandela, and talk to the people who represent the blacks and others in that society and create that new government.

We also know it's very frustrating and difficult. Does that mean we should throw up our hands and leave? I don't think so. Our values are engaged. We want to be there and be part of the solution. Apartheid is fundamentally abhorrent to the kind of values that we live by, and South Africa is a very beautiful and strategic piece of real estate. So we should stay there, not compromising in any way our beliefs but representing our contribution to a solution.

We have a budget to conduct our foreign affairs, to provide resources to support our security interests around the world, to support our economic interests and our prosperity around the world, to

support our values, to do the things we need to do to fight against terrorism and to fight against drug trafficking. This is a great big budget with a lot of elements to it, and here's what's happened to it.

In 1985, that budget stood at about 23 billion dollars. By 1986, it was down to 19 billion dollars. In the year we're in now, 1987, it's about 17.5 billion dollars. In the year we're looking to, apparently, it's going to be cut perhaps by another billion dollars. That's a gigantic reduction.

I might say the Soviets outspend us about two to one, and their economy is about 45 percent the size of ours. That's a huge reduction. And put into your thinking the fact that running through those cuts is a large constant of seven or eight billion dollars, a lot of which is made up of our necessary aid to Israel and Egypt. It's not controversial at all. We must do it. But, nevertheless, when you think of how much this has come down, think of that constant running through there and you can see how much everything else is being brutally slaughtered, plus the fact that with the dollar values changing it gets increasingly difficult to administer abroad.

So that's a form of withdrawal that we shouldn't be doing. We shouldn't be hauling down the American flag around the world, closing consulates. Just the reverse.

Then we have the Persian Gulf where I think our interests are well recognized; where it is not in our interest to see Iran become dominate over the Gulf and intimidate the Gulf countries, beginning with Kuwait. Or it is not in our interest to see the Soviet Union play an increasing role. The energy that comes out of there is energy that flows to the free world and it flows to us, directly or indirectly. So we need to stand up to it. We need to stand up to it with our capability for standing there in the Gulf and we need to stand up to it diplomatically, and we are.

I hope that before long there will be a strong U.N. resolution that may produce some results. But, at any rate, we shouldn't allow ourselves to be pushed out of the Persian Gulf. We can't do that.

Now I want to turn to something that's very close to my heart and my mind, and that is the problem of peace between Israel and her Arab neighbors. We must be engaged in the effort to bring about peace. We have been, we will be. It's an essential aspect of our involvement and our engagement in world affairs.

I think standing back and reviewing a little bit of where we've come as a country, at looking at what's happened in the Middle East, I think it's fair to say that our engagement has helped to bring about positive results. There is Camp David, a brilliant stroke, and the follow-on peace treaty between Egypt and Israel. That holds firm.

Last year, we helped to bring about agreement to arbitrate the so-called Taba dispute. And, again, what that showed is negotiations can work. We have seen as Egypt has refused to back away from its peace treaty with Israel, we have seen more and more recognition of Israel in the Arab world. Jordan re-established full diplomatic relations with Egypt. King Hassan openly received the Prime Minister of Israel. Saudi Arabia and Kuwait contribute now some sums of money to help Egypt. So that's progress.

We see developments on the West Bank that are encouraging, working with Israel, working with Jordan. We see mayors emerging. We see an Arab bank on the West Bank. But we all know that with due respect to these developments, the peace process is a key and an essential key to peace in the future, and the necessary ingredient for

against
eat big
to it.

that is direct bilateral negotiations between Israel and her neighbors.

So, as we approach this peace process, and as we approach our efforts to bring about those bilateral negotiations, first of all we have to recognize that the solid building block for peace is the relationship between Israel and Egypt. We always have to keep that in the front of our minds. But we also see that King Hussein has on many occasions demonstrated that he is prepared for peace negotiations.

We all agree, and it's right in Camp David, that any negotiation has to include Palestinians. We believe, and King Hussein believes, they should be part of a Jordanian delegation. They should accept 242 and 338, and they should renounce violence if they deserve a place at the peace table, but in the Jordanian delegation. But the Palestinians, as Camp David said, have legitimate rights and they must be served.

The King has insisted -- feels very strongly -- that these negotiations need an umbrella of an international conference. So we have struggled at this idea with him and with our friends in Israel. I think it's fair to say that a certain amount of progress has been made, important progress, in seeing how we might structure such a conference so that it promotes bilateral negotiations and minimizes the risks connected with it. But we have certainly considerable work to do. Maybe it will never come to pass but we need to work on it.

One of the things that needs work has to do with Soviet participation. Should they participate? Well, they deserve a place at the peace table only if they do the things that make them truly deserving. How can you feel confident that they are there in a truly constructive mode to help make peace between Israel and her neighbors if they don't recognize and have full diplomatic relations with Israel? How can you feel confident of their motives if they don't treat Jews in the Soviet Union in a decent way, and if they don't let those who want to emigrate, emigrate? So we need some standards here.

But if the standards are met, then I think it's something to consider.

Given this situation, where there is progress, where there is a lot of desire all around, what is the American role? What should we be doing? Well, I think, at a minimum, we need to be working in every way we can to reduce the risks so that those who want to make peace can do it. We know that Israel wants peace, a secure peace. That's the only kind of peace that's worth the inevitable risks. I know in my bones that Israel wants peace.

I had the experience with my wife of being in Israel just after Sadat had visited Jerusalem and really before anything else much had happened. We talked to people in the government and we talked to friends in the business community. I talked to former students. We talked to a lot of people in the community and went to lots of lunches and dinners. I was a private citizen then, so I saw a cross section. I will forever remember the deep impression I had at how completely turned on the Israelis were by that visit. They were so overjoyed because they said to me many times, we know that peace is not probable but at least we now can think it's possible, and they yearn for it, as who wouldn't.

So I know Israel wants peace. But I know that, as we try to reduce the risks and work for a secure peace, we observe that this peace process is beset by partisanship. We know that we can't pursue a policy that will worsen partisanship long before it produces peace.

The reason for that is obvious. To engage in the sort of things that will produce peace is bound to be a deep experience in the Israeli society. So if you're going to do that, you can only do it if you have broad support. Then you can get somewhere.

We also know that the King of Jordan wants peace. As I said, he argues for a process under international auspices, and we can imagine many risks in connection with that. And, as I said earlier, one of the things we have to do is see if there is a way of structuring something that the King feels he needs in a way that minimizes the risks that we fear.

We don't want to have people included in any international conference that increases the risks just by including people who really are not serious about the pursuit of peace.

We know something else, too. We know that no one -- not us, not Israel, not the Arabs -- improves the chances for peace by doing nothing at all, by just sitting around. Those who oppose the exploration of new ideas, or even revisiting the old ideas, have an obligation to offer something different as an alternative to the status quo. So there is a desire for peace. There is a recognition that change is going to come. And our diplomatic task, from the U.S. point of view, is to help harness that desire into a process that has a chance of working.

So, in conclusion, let me just say, Israel is a great nation and a precious part of the free and flourishing world that we want to see in the years ahead. Israel lives in a world surrounded by Arab states. I don't have to tell you -- if you include Israel and the occupied territories -- I don't have to tell you what time it is on the demographic clock in the land of Israel.

So Israel must be strong. It has to have a strong economy. We've worked hard. I've worked hard with them to help bring that about. I might say to anybody here who can help with Operation Independence, I think that's a very important development.

Israel must be strong militarily. America will continue to help Israel look to its security. Israel will stay so strong that a military option against it cannot rationally even be contemplated. That is how it has been and that is how it will be. And that is why the Arab nations increasingly recognize that Israel is a fact of life and why they increasingly recognize that peace with Israel must be made.

But, at the same time, population dynamics exert themselves. Israel must see that increasingly it has a tremendous stake in attaining a more formalized peace with its neighbors.

It is more true than ever that Israel cannot afford to make even one serious mistake in the calculus of strength and diplomacy. But it is also more true than ever that serious opportunities for peace must be explored with energy, unity and resolve.

I pledge to you tonight that as Israel does this, America will be with her every step of the way as faithful ally and perpetual friend.

(End Text)

NNNN

סגירות ישראל / נושין גטון

ט ז פ ס מ ב ר ק

דף 2 מחוד 2 דפים

סוג בטחוני שמר

דחיסות בגיל

תאריך/ז"ח

מס' מברק

נ/ו
30

אל: המשרד

263

- א. שמועדון הנשיאים יפנה לאותם גבירים ולאותם מקורות מימון בהם תלויים האירגונים היהודים.
- ב. המצאותם של תקציבים נוספים ברשות מועדון הנשיאים חגביר מעורבות/ בנושאים שאירגונים יהודים אלה רואים אותם "לאחוזתם".
- 6. הבירורים והשיחות נמשכים ויהיה מי שהעיד שהמצב יחמיר לפני שישתפר.

אשר נעים

Handwritten notes and scribbles at the top center of the page.

אל: המשרד

313

מכ"ל מדני. מנהל מצפ"א

בחירות 68 - עדכון

דמוקרטים: מושל ארקנסאו ביל קלינטון החליט שלא להציג את מועמדותו. לפיכך נראה כי מצבת המועמדים הנוכחית היא די סופית, אלא אם כן יהול שינוי מחתיע בכוונותיהם של הסנטור סח נון או המושל מריו קומו. התכן גם נשירה של מועמד או שניים אשר לא יצליח לגייס את הסכומים המינימליים הדרושים לשלב ההתחלתי של המרוץ. לפי שעה הפך המושל דיוקסיס למועמד המוביל במחנה הדמוקרטי. אך הכל עדיין פתוח. הדבר היחיד הנראה ברור בהמונה הנוכחית של המועמדים הוא שהדמוקרטים יזדקקו לאישיות דרומית בולטת כמועמד לסגן-נשיא.

רפובליקנים: סגן הנשיא בוש מוטיף להוביל ומעמדו לא נחלש בעקבות החקירות הפומביות. להיפך יש הסבורים כי אף נחחזק. נראה, כי מצבת המועמדים הרפובליקניים הנוכחית היא סופית.

דני 2107

- 76 -

Handwritten list of numbers: 2, 1, 2, 1, 3, 3, 2

שגרירות ישראל / וושינגטון

טופס מכרז

דף 1 מתוך 2 דפים

סוג נסחוני קודי

דחיפות מידי

תאריך/ז"ח 12:00 13 ינו

מס' חברק

המסרד + משהבייט + אש"ן
43 263 266

1/2

אל: מנהל מצפ"א

דע: מקשי"ח - משהבייט

רי מפא"ית - משהבייט (לידיעת א. מוס)

נספח צה"ל - כאן

רמשי"ן - ניו יורק

קונגרס - חוק כספי הפנסגון

השלמות לשלבו 175

להלן מהוך שיחה עם ווארן בלטון (עוזרו הראשי של יו"ר ועדת השירותים המזויינים בבית הנבחרים הקונגרסמן לס אספין, בצוות העוזרים שלי הועדה).

1. מטרת ההתייעצות בדרך העוזרים (ה-PAPER CONFERENCE) שחיים הן:

א. הגברת הלחץ על הרפובליקאים בסנט, במגמה לשבור את ה"פיליבוסטר" במליאה, ולכפוח עליהם דיון של ממש בהצעת החוק. לדעת בלטון, מי שמונע את קיום הדיון הסובסנטיבי אינו בכיר המיע בועדת השירותים, הסנטור ג'ון וורנר, שיש לו ענין בקבלת החוק (אמנם לאחר הכנסת מספר שינויים משמעותיים) אלא מנהיג הרב, הסנטור ברב דול, המנסה, כמועמד נשיאות, לעשות הון פוליטי מהערמת מכשולים חפני קבלת החוק במגמה לחצטייר כמגן על מרחב התמרון של הממשל בשיחות פר"ן). להערכת בלטון, היה ודול לא יתפשר. יגרום ל"מרד" בשורת הסנטורים הרפובליקני (שאינם יכולים להתעלט מחשיבות החוזים הצבאיים למדינותיהם). לפי ההגיון הזה, בסופו של דבר כן יפסק ה"פיליבוסטר" וכן יתקבל החוק. (הערה: הערכת זו של בלטון אינה עולה בקנה אחד עם הערכות פסימיות יותר שקלטנו ממקורות אחרים).

ב. הכנת "מטפרים" מוסכמים לתח הסעיפים בתקציב ההגנה בטרם תתחיל ועדה ההקצבות את המלאכה של בצת זימון ה-PAPER CONFERENCE. חשבו שועדת ההקצבות תפתח בדיוניה באמצע חודש יולי, אך עתה נדחה מועד זה ולדעת בלטון ה-PAPER CONFERENCE לא יתחדש עד שיתבהרו כוונות ועדת ההקצבות. בכל מקרה, ברור שהעוזרים לא ידונו בכמה מה-"BIG TICKET ITEMS" שבתקציב הבטחון, וביניהם SDI, טיל ה-MX וטיל ה-MIDSETMAN, ולטענתו של בלטון אין לו חשג כיצד ומתי נושאים אלו יטופלו.

2. כאשר לעניינים הנוגעים לישראל בחוק, קאשר בלטון באופן כללי הדברים הנאמרים במברקינו הנ"ל
מנהל המסרד אש"ן אש"ן אש"ן

ירידת ישראל / וושינגטון

טופס מברק

דף 2 מחוד 2 דפים

סוג מסומני

דחיפות

תאריך/ז"ו

מס' מברק

2/2

EN 43
263
266

- א. מ"פ משותף: בעקרון יאשר מחדש. אינו יודע כיצד תיושר הסתירה בגישה לכספים (כספים חדשים או העברת הכספים הקיימים לשח"א 1988), והבל שלא הספקנו לנצל כספים מקרן זו עד עכשו ע"מ להבטיח הוספת כספים חדשים לקרן.
- ב. CDI: לא צריכה להיות בעיה.
- ג. פופ-איי: לדברי טוני בטיסטה (עמו דברתי בנפרד) ב PAPER CONFERENCE אנשי הסנט כבר הסכימו לשיריון 8 מיליון דולר לשם המשך הבדיקות, וכן סוכס עם הקונגרסמן צירלי וילסון (שהוא חבר בוועדה ההקצבות) שיש להתיר השימוש בסכום זה גם לשם רכישות ראשוניות.
- ד. השתתפות בתכנית העבודה באירופה: אם כי אספין אמץ רעיון זה, חושש נלסון מתגובות סליליון ממדינות אירופה ואף מהפנטגון. מייצע לנו לא ללחוץ בשלב זה, ולהמחין לסוף התהליך.
- ה. אחסון יבש: לא צריכה להיות בעיה.
- ו. ATBM's: אם כי העוזרים מצווים לא לגעת בסכום הגלובלי לתכנית ה- SDZ ייחנן טדנו בחת-סעיפים בתכנית. נלסון לא עוסק בחחום זה ולכן אינו מתמצא.
- ז. תיקון גלן: מייצע לנו לא להקיץ נרדמים, אך מציע לנו שנהיה "על המשמר" כי הרי לפי תפיסתו יתקיים, כאמור, הדיון במליאת הסנט וגלן לא יוותר.
3. נלסון מודה שהמצב נזיל ורחוק מלהיות נהיר. לדבריו, אין ספק שנקטל בהערכות שונות ומתבקשת עירנות מירבית לנוכח האפשרות של שינויים מהירים והתפתחויות בלתי צפויות. ידידינו דרוכים ועוקבים אף הם.

Del
למדן

שגרירות ישראל / וושינגטון

טופס מברק

דף 1 מתוך 4 דפים

סוג בטחוני שמור

דחיפות מיידית

תאריך/ז"ח 17:00 13 יולי 87

מס' מברק

המשרד + משהבי"ט

274 278

1/4

אל: מצפ"א

דצ: מנכ"ל אוצר

מקשי"ח - משהבי"ט

ועדת ההקצבות: תקציב וסיוע חוץ

לשלנו: 250 N 107

ע"פי המלצתו של יו"ר ועדת ה-*Joint* לפעולות זרות, דיניד אובי, לא חלקה היום מליאת ועדת ההקצבות בישיבתה את הכספים לועדות המשנה והדיון בכך נדחה למועד יותר מאוחר, וזאת בניגוד לדעת היו"ר וויטן.

בפתח הישיבה אמר היו"ר וויטן שיש לאמץ מספרים לחלוקה פנימית, תוך הבנה שניתן לבצע התאמות ושינויים במהלך הדרך אם יהיה צורך. הדבר היה חשוב לו מכיון ששלושה מחוקי ההקצבה עומדים להגיע השבוע למליאה ואי השלמת החלוקה תפגע בכך. אחריו דברו שני הרפובליקאים הבכירים בוועד, שמחו על ייצוץ הצפוי בתקציבי החוץ והבטחון.

אחריהם דבר אובי, שבקש לדחות את הדיון, וזאת בטרם יציע את התיקון שלו, שנועד להחזיר לתקציב הסיוע 500 מליון דולר. בתחילה דובר על כך שאובי יציע חיקון המחזיר את מלוא הסכום - 700 מליון דולר, אולם אובי הביע נכונות לספוג 200 מליון מהקיצוץ המוצע. הוא הודיע שסיד ייטס (בכיר היהודים בבית הנבחרים, יו"ר ועדת המשנה לפנינים) מוכן לתרום 50 מליון דולר (ואנחנו שומעים שביל להמן, מועדת התחבורה, מוכן לסייע בכדי מאה מליון).

את עקר דבריו הקדיש אובי להשלכות הצמצום על יתר הסעיפים: אמנם אם למליאה יוגש חוק סיוע הכולל את ישראל ומצרים בלבד, הוא יעבור, אולם אובי אינו מוצא לכך שום צידוק פוליטי או אינטלקטואלי - מה נאמר ליוניצי"ף? ולתורכיה וליוון? (מדבריו, ומשיחות אח"כ, נראה שהטיעון המרכזי של המתנגדים לקיצוץ שוויטן מציע יתמקד בפגיעה במדינות "זכויות הבסיס"). אם מקדיד, תהריע על קיצוץ של שלושה אחוז בתקציב הבטחון, הרי שסיוע חוץ עומד בפני קיצוץ של 13% בהוצאות בפועל ופירוש הדבר, אחרי תקשורת, פגיעה חריפה בסעיפים אחרים. אובי חזר נאמר שבשנתיים מאז הוא בתפקיד, הוא מקפיד לראות את התמונה כולה ולא רק את ערמת הזבל הפרטית שלו. (dung heap) וזאת לצחוקם

Handwritten notes at the bottom of the page, including the words "dung heap" and other illegible text.

ט ו פ ט מ ב ר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 2 מחוד 4 דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

278/274 $\frac{2}{4}$

המאשר של הנוכחים, שהיו עדים לא פעם להתבטאויות של אובי שלא הביעו תמיכה יתרה בסיוע החוץ. הוא ציטט מהמכתב המצורף שכתב לו מזכיר המדינה, איתו, לדבריו, רב פעמים רבות בשנים האחרונות אולם הפעם הם נמצאים בצד אחד של המחרס.

ט/גה הי"ח
טובה הרצל

THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

July 10, 1987

278/274 $\frac{3}{4}$

Dear Mr. Chairman:

As the Appropriations Committee meets to determine the 302(b) allocations to the subcommittees, I wanted to bring to your attention my deep concern over the possibility that the Foreign Operations Subcommittee may receive an outlay allocation which would be vastly insufficient to meet the budget authority allowance implied under the Congressional budget resolution.

It is my understanding that your subcommittee has been temporarily assigned a 302(b) allocation of \$13.2 billion in new budget authority and \$11.5 billion in total outlays. Of this latter amount, some \$6.2 billion would be in the form of mandatory programs (primarily deriving from prior-year appropriations) and \$5.3 billion would be available for discretionary programs, i.e., new spending.

Mr. Chairman, I do not believe this amount is sufficient to accommodate new budget authority of \$13.2 billion under almost any set of assumptions about program mix or earmarks. Moreover, I believe it is well short of the level assumed for discretionary outlays under the budget resolution (\$6.0 billion). The issue goes well beyond any differences we may have over program or policy, and instead involves a mismatch between outlays and budget authority. Indeed, it appears that the only feasible way to stay within an outlay ceiling of \$11.5 billion would be to limit new B.A. in the bill to \$12 billion or less. This would amount to a reduction from FY 1987 enacted levels (not including the supplemental) of nearly \$1.5 billion and a reduction from the President's request of almost \$4 billion.

The Honorable
David R. Obey,
Chairman, Subcommittee on Foreign Operations,
Committee on Appropriations,
House of Representatives.

-2-

273/274 $\frac{4}{4}$

As you are well aware, I am by no means endorsing the levels contained in the Congressional budget resolution. I believe the reductions in funding for international affairs programs which have taken place over the past two years have been devastating to our ability to conduct foreign policy. This year's budget resolution continues the trend. However, if the temporary 302(b) for Foreign Operations is sustained, and we lose a further \$700 million in outlays due to this mismatch, our situation will become totally impossible.

Therefore, Mr. Chairman, I ask that you do everything in your power to seek an adjustment in your 302(b) allocation so that the subcommittee will have adequate outlays to allow for your full \$13.2 billion budget authority allowance to be utilized.

Sincerely,

George P. Shultz

13131
0260 3/4
L All

U.S. Accuses Israel of Harassing Palestinian-Americans on Visits

Special to The New York Times

JERUSALEM, July 12 — American diplomats have complained to the Israeli authorities that Palestinian-Americans visiting relatives in the occupied territories are being harassed, Israeli officials and Western diplomats say.

They also say some black Americans have also faced harassment because they were suspected of belonging to the Black Hebrew Israelites, a small American-based sect. An estimated 1,500 members of the sect have settled in Israel since 1968.

An Israeli court ruled in 1972 that Black Hebrew Israelites were not Jews and thus not eligible for automatic citizenship under the Law of Return. Israel began expelling them in 1984.

Israeli airport officials have on more than two dozen occasions confiscated the American passports of the visitors to guarantee that the tourists do not stay very long, Western diplomats said. In some cases, immigration authorities also demanded the posting of bonds worth thousands of dollars, and exposed tourists to long security examinations.

The United States Consulate in Jerusalem and the United States Embassy

in Tel Aviv cabled the State Department three weeks ago, urging it to issue a travel advisory warning both Arab-Americans and black Americans that they may be turned away from Israel or be requested to post bonds upon their arrival, Western diplomats said.

"When there is a reasonable suspicion that people are coming in on false pretenses, and they really want to stay here for good, they are asked to deposit their passports," said a Foreign Ministry spokesman, Ehud Gol. "We are not doing anything that other countries don't do."

The president of the Washington-based American-Arab Anti-Discrimination Committee, Abdeen Jabara, who is visiting the area to investigate complaints, said last week that airport searches of Palestinian-Americans may be necessary for security purposes, but said they were carried out to an "unreasonable extent."

"We object to any discrimination aimed at U.S. citizens based on ethnic origins and we've made clear our concern to the Israeli Government," one American diplomat said.

New York Times
July 13, 1987

אריה טען

אריה טען ככ.

פיקרונג האריה טען עס וועט נישט אריבער געבן

אריה טען וועט זיך נישט אריבער געבן. פיקרונג טען. אריה טען

האריה טען אריבער געבן. פיקרונג טען. אריה טען

אריה טען (פיקרונג טען) אריה טען

אריה טען אריבער געבן. פיקרונג טען. אריה טען

13.7.87
448-דש-3

אל: ראש הממשלה
המנכ"ל
מזכיר הממשלה

מאת: עוזר רה"מ לעניינים מדיניים

כאשר המתנתי היום עם פיקרינג וקלבריוס לתחילת שיחתם עמד, סיפר לי קלבריוס את המעשה הבא:

באחת השיחות "הבלתי פורמאליות" בג'נבה, פנה אליו פוליאקוב וגילה עניין רב ביותר בתקופה שקלבריוס שימש כקוננכ"ל ארה"ב במזרח ירושלים. פוליאקוב התעניין למי בדיוק מואמנות הקונסוליות הזרות במזרח העיר, כיצד הן פועלות וכו'. הוא גילה עניין רב מאוד בהסברו של קלבריוס, שהן בעצם אינן מואמנות לשום גורם, לא לישראל, ולא לירדן.

קלבריוס התרשם מבקיאותו של פוליאקוב בנושא, והוא מעריך שזאת לא היתה שיחה מיקרית, ושייתכן שהסובייטים בוחנים גם רעיון של קונסוליה מסוג זה, בין שאר הרעיונות שהם בוחנים כיום.

ב ב ר כ ה
אויג
אריה מקל

מזכירות הממשלה

ירושלים, ט"ז בתמוז התשמ"ז
13 ביולי 1987

ס ו ד י

אל : ראש הממשלה ✓

מאת: מזכיר הממשלה

הנדון: שיחות עם שגרירי ארה"ב בירדן ובמצרים

להלן מתוך שיחות עם השגרירים בוקר וויזנר באירוע חברתי אצל השגריר פיקרינג. יוסי בן-ארוון שהשתתף ודאי יוסיף משלו.

א. השגריר בירדן פול בוקר

1. בוקר עומד לסיים את תפקידו כשגריר ארה"ב בירדן. סודארך המוכר לנו יחליפו. איננו בעל רקע מוח"י קודם למיטב ידיעתי.
2. לדבריו המלך עחה במצב רוח "יציב", הוא מרוצה ממה שהצליח לעשות, קרי להביא ל"התקדמות רצינית" בתהליך השלום תוך שהוא גורד אחריו בצורות כאלה ואחרות את מרבית העולם הערבי.
3. האיש המרכזי (כידוע לנו) בחוג שסביב חוסיין הוא ז'יד אל-ריפאעי ראש הממשלה. ז'יד מהווה גם הצנור העיקרי לטיפול בענייני חוץ. את שר החוץ טאהר אל-מצרי מחשב המלך אישית - וראיה לדבר שהוא מכהן בתפקידו יותר מכל שר חוץ אחד בעבר, ואף מעז לחלוק לא אחת על ריפאעי - אך בממשלה שבה ריפאעי חבר, אין לאל-מצרי קשר ישיר עם המלך אלא באמצעות ראש הממשלה (שונים היו הדברים בממשלת עבסדאת לפני כן, כשראש הממשלה דאז לא התעניין בתהליך השלום ואף חשב שאין בו צורך). אגב, לשאלתי אמר השגריר שכשהמלך בחו"ל פורמלית מתמנה עוצר, אך לא תמיד זהו הנסיך חסן ולפעמים זהו אחד מבניו של המלך.
4. המלך, לדברי השגריר, מעוניין בתהליך השלום. לשאלתי מדוע לא במחכונת קמפ דייויד גם אם אין מכנים זאת ב"שם המפורש", השיב כי לדעתו הסיבה העיקרית איננה העובדה שלא השתתף בקמפ דייויד אלא אמונת המלך, שהשגריר שותף לה, שארה"ב אינה מסוגלת כיום לספק אותה מנהיגות כמו "מ שסיפקה בעת קמפ דייויד, הן במישור המהותי (קרי, בלשון פשוטה, כוח הלחץ על ישראל) והן במישור הפרוצדורלי (מעורבותו הפרטנית של הנשיא). משום כך נחוצה הועידה הבינלאומית.

5. לדעת בוקר המלך יהיה נכון לחקופת מעבר שאולי ישרור בה הסדר "פונקציונלי", אם יידע מראש כי יהיה הסדר "טריטוריאלי" ברוח הפירוש של 242 כ"שטחים תמורת שלום" בהסדר סופי. לא יכול או לא רצה לומר, אם פרטי הסדר סופי זה צריכים להיקבע מראש.
6. לדבריו עוקב המלך אחר הנעשה בישראל באורח שוטף: מקשיב לרדיו שלנו וקורא את ה"ג'רוסלם פוסט" מדי יום. האזנה לרדיו הישראלי מקובלת מאוד בעמאן.
7. בוקר הוא השגריר הראשון של ירדן בישראל המבקר בארץ מזה לפחות עשרים שנה. בעבר היו הירדנים רגישים לחזות של "מו"מ" שעלולה להיות לביקור זה.
8. תעמולה אנטישמית ואנטי-ישראלית בעתונות ירדן: לדבריו הוא מעלה נושא זה (שכידוע מועלה על-ידינו לעתים מזומנות) אחת לחודש עם הירדנים. לדעתו חלק מהעניין נובע מכך שרוב רובם של העתונאים בירדן הם פלשתינאים וזהו החשולום לרגשות האנטי-ישראליים שלהם. כששאלתי על עניין האזכור הנאצי בקשר לישראל בנאום המלך זה לא כבר, שהועלה עם פיקרינג, השיב כי העלה זאת עם מרואן אל-קאסס והלה אמר כי לא היה זה הנאום המוצלח ביותר של המלך, ש"תפס יום רע".
9. ביקור ולדהיים: שאלתי מה ראה חוסיין, שפיקח הוא, לשטות זו. השיב כי לדעתו היו שתי סיבות שאינן דוקא ישראלית:
  - (1) הוא מבקר באוסטריה מדי שנה לסקי, יש לו שם בית והוא מבקר את הנשיא. כנראה ולדהיים אמר לו שירצה להשיב לו ביקור, ואז, כשליט מורחי - לא היתה ברירה אלא להזמין.
  - (2) לדעת השגריר רצה המלך להוכיח לארה"ב שהוא עצמאי ומחליט החלטות משלו, גם אם הדבר אינו בדיוק לטעמה.
- אגב, בוקר שלח לשדה התעופה לקבלת פני ולדהיים דיפלומט זוטר ממנו, ולא הלך לארוחת הערב שערך המלך לולדהיים.
10. מים: לדברי בוקר רואים הירדנים נושא זה כמרכזי ביותר; חיי המדינה תלויים במקורות מים נוספים. הם רואים ריסון של שאיפות סוריה בנושא כדבר מרכזי. הם מקוים עכשיו להיכנס למו"מ המקארן, והדבר יחייב - הם מודעים לכך - מגע אתנו ברוח מה שהיה ב-1979/80 (פיליפ חביב חיווך או כידוע מטעם ארה"ב בין ישראל לירדן), אלא ששינוי התכניות הסוריות ביטל את העניין). לדעתו יפנו הירדנים אלינו ישירות בנושא זה כשהשעה תגיע.
11. סוריה. לדעתו היו לחוסיין שלוש מטרות בעניין סוריה:
  - (1) להשיג הפסקת טרור נגד ירדנים, כולל דיפלומטים, מצד פלסטינאים הבאים משטח סוריה;

(2) להשיג הסכמתם לנוסחה הירדנית בקשר לוועידה הבינלאומית;

(3) להשיג הסכמה בענייני מים.

בנושא הראשון (טרור) השיג חוסין מה שרצה; בשני (ועידה) הוא סבור שהשיג, אך אין לו בטחון מלא ויהיה עליו לעמול; ובשלישי הוא מנסה.

12. איזור עקבה-אילח: לדעת בוקר יש סיכוי לשיחוף פעולה כלשהו בין ישראל לירדן באיזור זה רק במהלך מו"מ שבו יתברר כי נושא "השטחים הכבושים" בתווה. לדעתו אין לירדן או לפלשתינאים עכבות בקשר לנורמליזציה כפי שהיו ויש למצרים (הזכיר שסאדאת אמר בשעתו כביכול "בטחון לדור הזה ונורמליזציה לדור הבא").

ב. השגריר במצרים פראנק ויזנר (משיחה קצרה):

1. לדעת ויזנר היחסים הביטורליים, חרף הסקפטיות שלנו, הם בקו דינמי של עליה, אף שהוא ממחר לסייג קביעה זו בכך שהם חלק והתמונה הרחבה של היחסים, קרי לרבות תהליך השלום.

2. באשר לעניינים ביטורליים, חזר למשאלה המצרית בקשר לדיר אל-סולטאן. הוסברה לו הבעייתיות (המוכרת לו). אמר שפיקרינג והוא מהרהרים בפתרון של מסירת מפתחות הקפלה לכנסיה נוצרית שאין לה "שאיפות פיסיות" בשטח כנסיית הקבר (למשל, אחת הכנסיות הפרוטסטנטיות).

3. באשר להגבלות על תירות לישראל (הכרטיס הצהוב): לדבריו (בקש שיישמרו בסוד) יש שתי סיבות (אוויליות), מעבר לבעייתיות הכללית, שאותן מעוררים שלטונות המודיעין המצרים:

(1) שישראל בנסיגתה מסיני השאירה "קאדרים" של ריגול בדוי שם כנגד מצרים;

(2) שמצרים שנמלטו מעיראק לאחד שהיו מעורבים במלחמה והם עתה מחוסרי עבודה במצרים, "ימצאו עבודה בקיבוצים".

הוסיף ש"הכרטיס הצהוב" חל בכל מקרה לכל העולם לגבי פקידים ממשלה ואנשי צבא ומשטרה. השאלה היא לדעתו אם ניתן לבטלו לישראל לגבי סוחרים ואנשים אחרים שאינם בקטגוריות אלה, ובנוסף להחליף - מטעמים רגשיים - את צבעו.

ב ב ר כ ה,

אליקם רובינשטיין

העמק: מר י. בן-אהרן, מנכ"ל משרד רה"מ

* 7631

3810/2

* תאריך : 87. מסודר החוק-מחלקת הקשר *

* דף 1 מתוך 2 *

* עותק 7 מתוך 32 טודי ביותר *

** נכנס *

*** קריאה *

*** *

* חרוזת: 7,7631 *

* אל: המשרד *

* מ-: נוש, נר: 254, תא: 110787, חז: 1120, דח: מ, טג: טב *

* נד: 2 *

* *

* *

* *

* *

* טודי ביותר/מיודי *

* *

* אל: מנכל מיודי *

* *

* מרבי-טרוליאקוב *

* *

* להלן מזניס רוס שהשתתף בשיחות. *

* *

* א. כללי והרכב המשלחות-המשלחת האמריקאית כללה גם את *

* קלווריוס (חוזר בשבת לישראל) ואיש השגרירות האמריקאית *

* במוסקבה. המשלחת הסובייטית כללה את זוטוב וטרנצ'וב *

* אך לא היתה נוכחת נציג השגרירות כאן. שני האחרונים *

* שרתו בארהב ולכן הם דוברי אנגלית שוטפת בעוד פוליאקוב *

* מתקשה באנגלית. כאשר השיחה גלשה לעתים לשפה האנגלית *

* היתה לרוס הרגשה שפוליאקוב לא קרא למשל את דבריו *

* מהכתב כפי שנהג לעשות. הסובייטים גילו באופן כללי פתיחות *

* ונכונות להגמיש עמדות (כפי שיוזגם בהמשך). יחד עם *

* זאת הוא מודה שנשארו מספר שאלות פתוחות שאותן צריך *

* לברר במגעים נוספים עם הסובייטים. בשלב זה לא הוחלט *

* איך ומתי לעשות זאת. *

* *

* ב. התהליך המדיני-האמריקאי הציגו במני הסובייטים *

* את הנקודות שעליהן הושגה עד כה הסכמה והסובייטים הרמתו *

* ממידת ההסכמה (אגב, לא הוגש נייר כפי שמדורה בכתב *

* טוקר ב' הארצ' מהיום). הסובייטים אמרו שהם מעוניינים *

* בוועידה בינלאומית עם 'סמכות' (AUTHORITY) אך לא *

* בהחירו למה כוונתם-נקודה שרוס טוען שיש לבדוק אותה. מאידך *

* הסכימו בהמשך שהוועידה לא יכולה להטיל וטו או לאשר *

* הסכמים שיושגו בשיחות בילטרליות במסגרת הוועידה. הם *

* בדעה שיש צורך בוועדות שתעסקנה בנושאים גולטילטרליים. *

* *

* *

* *

* *

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 2
עמק 7 מתוך 32

* בקטגוריה זו הם כוללים כורמליזציה הסודי בעתון, הנושא
* הפלשתינאי ונושאים כלכליים. הצד האמריקאי לא שלל אפשרות
* לשיחות על נושאים מולטילטרליים אך שלל את הדיון במסגרת
* כזו בנושא הפלשתינאי. האמריקאים הודיעו שאם הרוסים
* יתעקשו על כך או על שתוף אשף, לא תהיה נעידה. הסובייטים
* מבקשים גם נעידה על בסיס מתמשך ON GOING
* ורוס מוסיף שגם נקודה זו זקוקה להבהרה.

* בנושא הפלשתינאי אמרו הסובייטים שחייב להיות יצוג
* אשף, האמריקאים שאלו מדוע פעלו הסובייטים לאחור בלגי
* אשף על בסיס מכנה משותף קיצוני, וכענו שאי אפשר להתקדם
* בתהליך ולכן יש צורך באיחוד אשף. כאשר האמריקאים
* אמרו שאם הסובייטים יתעקשו על יצוג אשף לא תהיה נעידה
* היו הסובייטים מוכנים לדון ביצוג אחר אך כי לא היה
* מרוט לשינוי זה והנושא טעון גם הוא ליבון נוסף עם
* הסובייטים. למי רוס, הוא הומתע ממידת העניין שגילו הסובייטים
* בנושא הפלשתינאי שחרג מענינם בנושא הסודי למשל, ההתייחסות
* הסובייטית לאסד השאירה רושם ברור לדבריו של התעסקות
* עם 'קלינט קשה'.

* באשר לישראל, חזר רוס על שנאמר לגבי רדידות הידע שלהם.
* הסובייטים טענו שבמסגרת ההכנות לנעידה יש לקבל מידע על
* עמדת ישראל באשר ל-242 היינו האם מקובלת ישראל את
* עקרונות הנסיגה. האמריקאים טענו שאם הסובייטים יתעקשו
* על קבלת תשובה קודם לנעידה זו לא תתקיים. האמריקאים
* טענו גם שעל הסובייטים להבין את האילוצים המנימיים
* בישראל ואלו טענו שעל האמריקאים להבין את האילוצים
* של בני הגרית הסובייטים. רוס לא שינה את הנאמר לו
* בנושא היחסים והעליה, היינו שהסובייטים אמרו שהם מחפשים
* את הדרך ליצירת דיאלוג מולטי עם ישראל ושתקו בנושא
* העליה. רוס הוסיף שבשיחות הלא כורמליות אמר לו זוטוב
* שהתרת הגירה יהודית תגרום ללחץ של מיעוטים אחרים
* ו'הם לא רוצים להיראות כנכנעים לתכתיבי היהודים'.

ערך

תת: שהח, רהמ, שהבט, ממנכל, ממנכל, מרנכז, דט, אמך, בירן, מצפא, אירג

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 7
עותק 3 מתוך 22

* והשנייה איננה ניתנת לביצוע בהתבסס על כושר גיוס
* הכספים של ישראל בשוק הכספים העולמי-הפרטי. נוסח
* התשובה מתייחס לסוגיות הנל.

* 2. כספי ההחזר מהתקציב האמריקאי:

* יודע לנו שקיים ענין רב במימשל במציאת שימוש סמציפי
* להחזר החובות, וקיימת הצעת החיקה של חברה פרטית המתייחסת
* ליעוד הכספים במידה וההסדר כולו יצא למועל. טיורט
* התשובה מתייחסת רק בעקיפין לנושא זה שהוא לא מענייננו. יחד
* עם זאת, הענין שמגלה המימשל בהסדר נובע בנוסף לצורך
* לעזרה לארצות החייבות, גם פיתרון חלקי אפשרי לבעיות
* תקציביות אפשריות שהממשל נתקל בהן בווה (נוסח הצעת
* התחיקה של האחים סלומון הועברה לידיעתכם על ידי הציר
* המדיני).

* 3. ערבויות-

* לא ברור אם ניתן להעביר ערבות נוכחית מלווה אחד-ממשלת
* ישראל, מלווה אחר-חברות השקעה פרטיות.

* בהתכתבות בין הסנטורים אינורה וקסטן לבין מזכיר האוצר
* בייקר הובאה ההשקפה של האוצר האמריקאי שבלתי ניתן
* להעביר ערבות, הואיל וזו מתבטלת מאליה בו זמנית להחזר
* החוב. קיימות חוות דעת משפטיות נוגדות הטוענות שהדבר
* אפשרי.

* בהתאם להשקפות האוצר האמריקאי תחייב הערבות החדשה
* פעולה תחיקתית בקונגרס, בעוד שאם אפשרית העברת ערבות
* קיימת הרי זו פעולה אדמיניסטרטיבית בסמכות המימשל
* עצמו.

* 4. ערבות מלאה או חלקית:

* בהתאם לנהגי התקציב האמריקאי הרי שכל חוב שהוא בערבות
* מלאה של האוצר האמריקאי איננו יכול להחשב כהכנסה
* תקציבית, בעוד שחוב שהוא בערבות חלקית נחשב כולו חוזר
* כולו להכנסה תקציבית. הכנסה תקציבית זו הופכת לתוספת
* הכנסה ועשויה להיות מיועדת לצרכי הממשל או החלק
* מהכנסה כוללת של האוצר שתגרוט לירידת הפעם התקציבית.

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 7
עותק 3 מתוך 22

* הנוסח המוצע מתייחס לשתי הארמציות הנל, שכאמור עשויות
* לשנות את התלהבות הממשל למציאת הסדר.

* מסודרת דיונים עם מנהלי חברת האחים סלומון, הסתבר שקיימת
* אצלם נכונות להפיץ אגרות חוב בערבות שאיננה מלאה
* תוך כדי לקיחת סיכון וחשיפה. בשלב זה היה מוקדם מדי
* להכנס לדיונים מפורטים לגבי גודל החשיפה בהקשר לאחוזי
* הריבית שייזושו כולל עמלת ההפצה של החברה עצמה.
* מהבחינה האזמיניסטרטיבית-טכנית אין הבול תוצאתי בין
* ערבות הניתנת (FEDERASL FUNDING BANK) F.F.B, לעומת
* ערבות הניתנת לגורם פרטי עסקי.

* 5. ייעוד כספי החסכון:

* כאמור בהצעה שהועברה אלינו בזמנו הרי שהובעה המרצה
* שמדינת ישראל לא תשתמש בחסכון השנתי לצרכי תקציב
* וצריכה, והכספים יועדו לחיסון כלכלת ישראל בהקשר להורדות
* חוב וצמיחה כלכלית.

* המרצות אלה מועלות במרבית שיחות הרקע עם אנשי ממשל
* וקונגרס איתם שוחחתי בתקופה האחרונה.

* 6. אפשרות מחילה עתידית:

* כידוע היוו הצעות הממשל המשך ותגובה ליוזמות הקונגרס
* שהתוייחסו למחילה ישרה של הפרשי ריבית באמצעות תהליכי
* חקיקה בקונגרס. בשלב זה ולמרות בשנים הבאות לא נראה
* במציאותי רעיון המחילה וזאת לנוכח קשיי התקציב האמריקאי.
* אין להניח שקשיים אלה יעלמו בטווח הנראה לעין. במידה
* ובטווח הרחוק יותר ניתן יהיה להעלות מחדש וליישם רעיונות
* המחילה, הרי שעדיין תשארכנה יתרות חוב מספיקות ששימשו
* אותנו בנושא זה.

* 7. קשר גומלין אפשרי לרמת הסיוע:

* קשה לחזות הקשר אפשרי של רמת הסיוע לפרשת הודות הריבית.
* הלחצים על צמצום מימדי הסיוע קיימים וימשכו לנוכח מצוקות
* ההווה והמצוקות העתידיות החזרות של בערי התקציב
* האמריקאי. בטווח ארוך לא מן הנמנע שיווצר קשר עקיף

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 4 מתוך 7
עותק 3 מתוך 22

* בין שני הנושאים, אבל כאמור אין הדבר מבחינת הקשר
* ישיר המובן מעצמו.

* 8. תגובת הממשל:

* הקושי בגיבוש תגובת ממשל במקביל לתשובה הרשמית המוצעת
* נעוץ במספר הרב של זרועות הממשל והקונגרס הנוגעות
* לנושא והסכמתם נדרשת לגיבוש תגובה אחידה (מחלקת המדינה
* משרד ההגנה, משרד האוצר, מועצת ההגנה הלאומית, אגף
* התקציבים, לשכת התקציב של הקונגרס, הקונגרס עצמו וכמו
* כן החברות העסקיות המתעניינות בנושא).

* תגובה רשמית של ישראל תמריץ ותעודד את הרשויות הנל
* להגיע לתמימות זעים, הצעות נגדיות או סתימת הגולל
* על אפשרות ביצוע ההסדר בשלב זה.

* 9. בעיתיות נושא ערבויות הממשל:

* שלא כבעבר הרי קיימת ערבות רבה בממשל ובקונגרס לנושא
* ערבויות הממשל בכלל, הואיל ומסתבר כיום ששן הכל התחייבויות
* הממשל (לנושאים כביטוח מפקידים קטנים, הלוואות סטודנטים
* ,חקלאים, מפעלים קטנים) עולים על 3.6 טריליון דולר
* ככפולת כל החוב הלאומי של ארה"ב.

* כל זמן שערבויות אלה היו מבחינת ניירת בלבד לא הטרוד
* הנושא את הממשל ואת הקונגרס. אבל לזאבון לב, מצוקת
* החקלאים, הסטודנטים ואחרים הביאה למצב נוכחי בו חייב
* הממשל לעמוד מאחורי ערבויותיו, שן הכל התחייבויות
* אלה עולה על 30 מיליארד דולר, וקיימת מבונה גדולה
* בממשל ובקונגרס אין ניתן להתמודד ביטילות עם איום
* כספי מעין זה. זאת בזמן שהקונגרס אינו מצליח להגיע
* לתמימות זעים על סגירת מער תקציבי כולל של כ-40 מיליארד
* דולר האמורים להיות מורכבים מקיצוצי תקציב, העלאת
* מיסוי, ומכירת נכסים ממשלתיים. כתוצאה מכך קיימות
* יוזמות תחיקה המנסות להגביל שימוש בערבויות ממשלתיות
* ללא הגבלה. דומני, שבמידה וניתן יהיה להגיע להסדר
* בנושא הרי שמן הראוי לסגל בענין בהקדם.

* בברכה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7 מתוך 5 דף *
22 מתוך 3 עותק *

פנחס דרור

*DRAFT

*JULY 7, 1987

*JAMES A. BAKER 3RD
*SECRETARY OF THE TREASURY
*15TH AND PENNSYLVANIA AVE., NW
*WASHINGTON D.C. 20220

*DEAR SECRETARY BAKER,

*THE GOVERNMENT OF ISRAEL (THE "GOI") IS PLEASED
*TO EXPRESS TO YOU ITS APPRECIATION FOR THE FMS
*DEBT SERVICING REDUCTION OPTIONS PRESENTED BY THE
*GOVERNMENT OF THE UNITED STATES OF AMERICA (THE
*"U.S.G.") IN ITS PROPOSALS OF DECEMBER 1986.

*AS YOU MAY BE AWARE, THE GOI HAS THOROUGHLY EXAMINED
*THESE OPTIONS AND THEIR (FINANCIAL, ECONOMIC AS
*WELL AS) POLITICAL CONSEQUENCES FOR ISRAEL. WE
*APPRECIATE THE U.S.G.'S RECOGNITION OF THE SEVERE
*STRAIN POSED BY THIS FMS BURDEN FOR THE ISRAELI
*ECONOMY AND OUR NATIONAL SECURITY CONSTRAINTS. ACCORDINGLY
*WE HEREBY INFORM YOU OF THE GOI'S DESIRE TO
*EXERCISE THE OPTION OF PREPAYMENT AT PAR WITHOUT
*PENALTY, SUBJECT TO THE CONDITIONS SET FORTH BELOW.

*AS YOU NOW, ISRAEL CURRENTLY HOLDS OVER 5 BILLION
*DOLLARS OF FMS LOANS CARRYING INTEREST RATES IN
*EXCESS OF 12 PERCENT. MOST OF THESE LOANS WERE
*INCURRED SUBSEQUENT TO THE CAMP DAVID ACCORDS,
*THUS COINCIDING WITH A PERIOD OF HIGH INTEREST RATES.
*IN LIGHT OF THE REAGAN ADMINISTRATION'S SUCCESS
*IN REDUCING INFLATION AND INTEREST RATES, THE GOI
*WELCOMES THE OPPORTUNITY TO LOWER ITS FMS DEBT
*SERVICE OBLIGATION SIGNIFICANTLY.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7 מתוך 6 דף
22 מתוך 3 עותק

* THE U.S.G. HAS OFFERED THE GOI THE OPPORTUNITY OF
* CAPITALIZING A PORTION OF THE INTEREST DUE UNDER
* THE ORIGINAL LOAN WITH A BALLOON PAYMENT AT MATURITY.
* ALTHOUGH THE GOI CONSIDERED THIS PROPOSAL, THE
* GOI HAS CONCLUDED THAT THIS OPTION WOULD PLACE AN
* ONEROUS BURDEN ON OUR ECONOMY IN THE NOT TOO DISTANT
* FUTURE. SINCE WE TAKE OUR FINANCIAL COMMITMENTS
* AND OBLIGATIONS WITH UTMOST SERIOUSNESS, THE GOI
* STRONGLY PREFERS TO AMELIORATE ITS DEBT SERVICING
* BURDEN NOW RATHER THAN POSTPONE THE PROBLEM. THEREFORE
* THE GOI PROPOSES TO REPAY THE OUTSTANDING PRINCIPAL
* ON HIGH INTEREST LOANS AT PAR WITHOUT PENALTY.
* THE U.S.G. MADE CLEAR THAT NO U.S.G. GUARANTIES
* ON FUNDS WOULD BE USED FOR SUCH PREPAYMENTS. HOWEVER
* ISRAEL'S UNIQUE CIRCUMSTANCES IN WORLD CAPITAL
* MARKETS WOULD ALLOW THE GOI TO AVAIL ITSELF OF
* THIS PREPAYMENT OPTION ONLY IF THE U.S.G. TRANSFERRED
* EXISTING GUARANTEES WITH THE LOANS OR IF THE U.S.G.
* WERE WILLING TO CREATE A PARTIAL GUARANTEE. THE
* PROCEEDS FROM THE SALE OF THESE LOANS IN THE CAPITAL
* MARKETS WOULD BE USED TO PREPAY THE EXISTING OBLIGATIONS
* AND COULD BE USED BY THE U.S.G. FOR ITS OWN OBJECTIVES
* SUCH AS REDUCING ITS BUDGET DEFICIT OR SUPPLEMENTING
* ITS INTERNATIONAL ASSISTANCE PROGRAMS.
*
* ASSUMING THAT STATUTORY AUTHORITY FOR THE TRANSFER
* OF SUCH GUARANTEES DOES NOT CURRENTLY EXIST, IT
* MAY BE POSSIBLE FOR THE U.S.G. TO PROPOSE A STATUTORY
* BASIS FOR THE PREPAYMENT OF ONE GOI'S EXISTING
* HIGH INTEREST RATE LOANS ANY TIME PRIOR TO THE END
* OF FISCAL YEAR 88. IN ADDITION, THE U.S.G. COULD
* SEEK AUTHORIZATION FOR A U.S.G. PARTIAL GUARANTEE.
* SUCH A PARTIAL GUARANTEE WOULD REDUCE THE U.S.G.'S
* EXPOSURE WHILE ENSURING THAT PRIVATE CAPITAL MARKETS
* BEAR A SUBSTANTIAL AMOUNT OF CREDIT RISK.
*
* IN CONCLUSION, THE GOI THANKS YOU FOR YOUR EFFORTS.
* WE TRUST THAT YOU WILL FIND MERIT IN OUR RESPONSE
* TO YOUR PROPOSAL. WE LOOK FORWARD TO YOUR REPLY.

המשרד

M/N

205

אל :- ממ"ד / סוריה

משיחה עם דאג גרין (סוריה/NEA)

1. פתח שטרט ראה הדיווח על שליחות וולטרס אך גם נאמר לו שהחומר טרם משוחרר לשיחה עם עמיתים ושחידווח לישראל ינתן ברמה העליונה. נאות להסביר המתכונת של יצירת הקשר עם אסד, ושליחות וולטרס לדמשק.

2. ארה"ב שאפה לעטוף את אגרת רייגן לאסד ושליחות וולטרס במעטם של חשאינות הרחק מאמצעי התקשורת, אך לרוע המזל עניין האגרת דלף לעתבנות וחפרסומים הדביקו גם את וולטרס. אין לראות בשני האורעים הנ"ל תפנית במדיניות ארה"ב כלפי סוריה. מדיניות זו בנויה על שיטת "המקל והגזר", למן נוב' 86 ארה"ב הזאתה לסוריה את המקל בלבד, עתה יש מקום לחשוף במקצת גם את המרכיב השני. וולטרס הודרך להציג בדמשק שאמת המידה האמריקאית הבלעדית היא מידת התאמתה של סוריה למודל של מדינת חסות לטרור (STATE SPONSOR TERROR) כשהיא חייבת עוד להוכיח שהיא אכן לא כזו.

3. אין להתעלם מכך שסוריה נקטה בכמה צעדים כלפי קבוצת אבו ניד'אל. גרין מסביר זאת במניעים סוריים מובהקים ולא ע"מ לרצות את ארה"ב. (א) ייצאיתו של אבו ניד'אל מהשורה, בנושא מלחמת מחנות הפלסטינאים בלבנון והשתפוט במל"פ. (ב) מתחושה בדמשק ע"פ עי"פ גרין, שלמסטר אין שליטה מלאה על חנועות קב' אבו ניד'אל ואפשר שהם עוסקים במעשי טרור "בלתי רצויים". (ג) הפחתה, לפחות בשנה האחרונה במזדקקות הסורית לטרור בעיקר בתחום הבינערבי כגון בירדן לאור השיפור ביחסים עם שתי המדינות. (ד) הכתמת סוריה בקהיליה הבינ"ל פוגעת שם רק ב"שמה הטוב" אלא גם ב"כיס" שלה - צמצום האפשרויות לקבל כלכלי. בהקשר זה גרין מצביע על מצבה הקשה בתחום אספקת החיטה והיא נזקקה לסיוע חרום בתחום זה מטעודיה וירדן. עם זאת הצעדים הסורים הם בלתי מספקים מבחינת ארה"ב בעיקר בשני כיוונים (א) אמנם ננקטו אמצעים כלפי קב' אבו ניד'אל בדמשק - סגירת המשרדים - וכלפי החיזבאללה בבירות, אמצעים שגרין מגדירם כיוצאי דופן לראשונה מצד סוריה, אך טרם ברור המצב לגבי קב' אבו ניד'אל במקומות אחרים כגון הבקאע. נוסף לכך

סוף המשיחה 1015 9 יולי 87
1 3 2
1 END 3

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך 2 דפים

סווג בטחוני

דחיסות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2
9

ארה"ב רוצה לבחון את התנהגות סוריה כלפי הטרור בפרספקטיבת זמן ארוכה יותר שלא רק עניין של אופנה. (ב) קב' אבו ניד'אל היא מרכיב אמנם חשוב אך לא בלעדי של פעילות הטרור בסוריה. וולטרס הצביע בדמשק על גורמי פטרור תארמני (אסלה), הכורדי והפלסטינאי ממשיך שור ההתייחסות האמריקאית. הבעיה היא שארה"ב אינה יכולה לערוך מעקב צמוד באשר לפעילות גורמי פטרור מחוץ לטריטוריה הסורית ובעיקר בבקאע המשמשת את קבוצת אבו ניד'אל ודומיה. בתחום למדיניות עקבית זו לא נתקבלה גם שום החלטה להחזיר את השגריר איגלטון. ע"פ הכלל שאין להקדים את המאוחר למוקדם.

4. אסד. וולטרס שניהל עמו שיחות בהיקף של כ-5 שעות מצא את הנשיא הסורי אמנם רזה יותר מהפעם הקודמת שביקר בדמשק (85) אך עירני ומתפקד ללא הפרעה מורגשת. עם זאת, האמריקאים ע"פ גרין בדעה שאסד טבל מהפרעות בפרק זמן של שבועיים במחצית חודש יוני ונצטווה לנוח ע"י רופאיו.

5. מה הלאה? זוהי שאלת שגרין מתקשה להשיב עליה. סבך יחסי ארתי"ב - סוריה אינו כזה המבטיח שתהיה המשכיות אוטומטית. מכל תלוי וכך הדבר יבחן ע"י הממשל, בנכונות הסורית לנקוט בצעדים מוחשיים בנושא הטרור. ישנה התחלת שניתן לפרשה בכיוונים שונים, אך היא אינה מטפחת עדיין. הנסיון עם אסד מלמד שאסור להתייחס להנחה שכך יהיה כדבר מובן מאליו.

6. דאג גרין עוזב את אגף NEA ועובר לשנת השתלמות לקראת צאתו לבלגרד בקיץ הבא. מחליפו וויליאם ג'ורדן, המוכר לי, מלשכתו של מורט אברמוביץ.

אלי אבידן

א.א.

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מחוך 2 דפים

סוג כסחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

207

2/2

לבחון את ארה"ב. אברמוביץ סוכר שעל ארה"ב יהיה להגיע בצורה מכאיבה, ולא רק ע"מ לצאת ידי חובה המתחשבת במידת הספיגה האיראנית הגבוהה וע"מ להבתיר לאיראניה היכן הם עומדים דהיינו לשון של התענה. אברמוביץ לא יודע מה תהיינה המטרות שיבחרו במקרה כזה.

3. ברה"מ. הוא תוהה מה מסתתר מאחורי השהיית תשובת ברה"מ כאשר למועד פגישת שולץ - שברנדזה. עד לפני שבועיים היתה לו מידה גדולה של בטחון שזומפגש אכן ייצא לפועל בחודש יולי. הדבר עדין אפשרי, אחרת המועד הסביר הבא הוא חודש ספט., במסגרת התכנסויות שה"ח באו"ם. קירידה בהתלהבות הסובייטית נעוצה/להערכתו בכך שהסובייטים מנסים לעשות MILEAGE זוסף ונזשא ה- /N/ וכן ללחוץ על קו/ בנושא. עילי הפרשינה. שכזכור שייכים לצבא הגרמני כאשר ראשי הנפץ ברשות ארה"ב.

3-א. הוא אינך מצפה לתוצאות משיחות מרסי - פוליאקוב שעסקו בנושאים האזוריים, מזה"ת מפרץ ואפגניסטאן. אין לצפות שבמפגשים ברמה של עוזרי מזכיר/שה"ח יוליכו לתפנית או זקף לרעיונות ספונטניים. מסגרת זו משמשה בד"כ כמה לחזרה על עמדות מוצהרות. סבור שארה"ב אינה יודעת כיצד לשאת ולהת עם ברה"מ ונוהגת להשמיע מה שאומרת בפומבי. (קשה היה שלא להתרשם מביקורת מסוימת על מרסי). מאידך, הוא ציין את ארמקוטט כמי שיודע כיצד לשאת ולהת עם ורונצ'וב.

4. סוריה. השאלה בעקבות פגישת וולטרס - אסד היא האם הסורים אכן יפעלו כנגד החיזבאללה. אברמוביץ אמנם לא משוכנע בכך אך הוא גם לא פוטל קיומם של המריצים להתנקות מאינאד, בסופו של דבר אם כי לא בטוח הנראה לעין (א) אסד זקוק לבטחונות כלכליים חילופיים בסביבות ביליון דולר. אברמוביץ סובר שהסעודים ואחרים יענו בכיוון זה. (ב) אסד חייב להבטיח שליטתו בלבנון כאשר החיזבאללה מהווה בסופו של דבר הגורם המונע זאת ממנו. מאידך, אמ"ל לדעתו חדל מלהיות גורם של כח שם.

אלי אבידן
-A-

201 2/2

ס ו פ ס ס נ ר ס

דף...2...מתוך...דפים

סוג בטהוני

דחיות

תאריך וז"ח

מס' מבר

ד. המפרץ - הטובייטים הביעו דאגה מההתפתחויות. חושבים ששתי המעצמות צריכות לצאת מהאזור. ביקשו שהאמריקאים לא יתרגשו יתר על המידה מנוכחותם המצומצמת במפרץ. וילקוקס העיר שהטובייטים משתפים פעולה במועבייט בכל הנוגע להשגת הפסקת אש אם כי עדיין לא התחילו לתמוך בהחלטה על סנקציות. מרפי העלה עם פוליאקוב את שאלת אספקת הנשק לאיראן מצפון קוריאה. מזא"ר והטובייטים הכחישו וטענו שהנשק מגיע לאיראן משוק הנשק המסחרי.

314
ערן

לציג 3 איילון, מ-גין

סגרידות ישראל / נושין גטון

חמשרד + משהבייט

171 183

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מחוד 1 דפים

סנוג בטחוני שמור

דחיפות רגיל

תאריך/ז"ח 9:00 9 יולי '87

מס' מברק

אל: מנהל מצפ"א

דע: מקטי"ח - משהבייט

בית הנבחרים: ביקור חברי ועדת השירותים המזויינים

לשלנו 252 מה-10.6

התקשרו מהועדה ומסרו שהביקור לא יצא לפועל בחודש אוגוסט.
הם שוקלים מועד אחר לקראת סוף השנה, ויעוד יודיעונו.

ישראל
למדן

מח 2 מח 3 מח 3 מח 1 מח 2 מח 1 מח 1 מח 1

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך 2 דפים

2/2

210

סוג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

רצון טוב כלפי סעודיה ששכרו בצדו. הרבסט הוסיף שוולטרס מציין שאסד נראה בריא
אם כי האפיר יותר והזדקן.

ג. הביע בקצרה דעה בלחי אופטימית לגבי ההתפתחויות במפרץ ולא הרחיב.

ד. התענין בהתפתחויות האחרונות ובהצבעות בכנסת ובפרושן.

מחני - אבידן

l.k.

הגדרות ישראל / נושיונגטון

ס. פ. ס. מ. ב. ר. ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג כספוני סווי

דחיפות מדי

תאריך/זמן 17:30 - 7.87

מס' מברק

אל : ה. ס. ר. ד. + בטחון

246 250

אל : מצפ"א

דע : מנכ"ל אוצר, משהבי"ט - מקש"ח

בית הנבחרים : ועדת ההקצבות וסיוע חוץ .

כיום ב' הקרוב תקיים מליאת ההקצבות דיון (פומבי) כדי להחליט על הקצאת הכספים הפנימית לוועדות המשנה.

עפ"י המידע שבידינו, ככוונת היו"ר ג'ימי וויטן להעמיד לרשות ועדת המשנה לפעולות זרות סכום הנמוך ב-700 מליון דולר מהסכום שהיתה הכנה בלחי פורמלית לגביו, והנמוך באותו מידה מהסכום שיו"ר ועדת המשנה לפעולות זרות דיויד אובי טבור שהוא זקוק לו כדי לחוק התקצבה לסיוע חוץ יהיה יעיל ובר-ביצוע.

בניגוד לעמדותיו והתבטאויותיו בעבר, מתכוון אובי להאבק ביו"ר וויטן כדי לשמור על תקציב סיוע החוץ (ברמה שהיא המינימלית בעיניו). הוא מתכוון להגיש ביום ב' תיקון שיחזיר את הסכום הנ"ל. בנוסף, מהקיימים מגעים עם יורז"ט של ועדות משנה אחרות במגמה לשכנעם "להרוס" מתקציביהם.

על הכוונה לצמצם ההקצבה ומגמת אובי להאבק נגד הקיצוץ נודע רק היום, בעקבות התייעצויות שהתקיימו אתמול. ידידינו פועלים נמרצות לגייס חברים לתמוך בתיקון שאובי עומד להציע, אולם אילוצי לויז מקשים על מאמציהם. ברור שאם המאמצים לא ישאו פרי, אזי הלחץ לקצץ גם לישראל יגבר עוד יותר.

יצויין שבמהלך השבוע האחרון קיימו חברי ועדת המשנה לפעולות זרות התייעצויות (מפלגתיות) על החלוקה הפנימית. בקרב הרפובליקנים הוחלט (אחר דיון) לשמור על הסיוע לישראל, למצרים, פקיסטן ותורכיה ברמה שביקש הממשל, וכדי לאפשר סיוע סביר גם למדינות אחרות, לקצץ בעיקר בתקציבי הבנק העולמי. אין בידינו מידע מפורט על תוצאות הדיון הפנימי הדמוקרטי, אך סביר שהוא החמקד בקשיים הנובעים מהקצאה הכלתי-סבירה.

טובה הרצל

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including names like 'טובה הרצל' and various initials.

מזכירות הממשלה

ירושלים, י"ב בתמוז התשמ"ז
9 ביולי 1987

ש מ ר

אל : ראש הממשלה

מאת: מזכיר הממשלה

שלום רב,

הנדון: שיחת פרידה עם הריסון משגרירות ארה"ב

- א. הריסון עובר, כידוע, לחפקיד סגן עוזר המזכיר לעניינים מדיניים-צבאיים במחמ"ד, ויעסוק בנושאי פירוק הנשק ובחו"מ עם בריה"מ, דהיינו, כמעט ולא בעניינים ישראלים.
- ב. הערתו המעניינת בנושא אזורי היחה על הצלחת הדור החדש של הדיפלומטיה הסובייטית לדחוק לפינה במידת-מה את ארה"ב, לא רק באזורנו, בניגוד לדור הקודם "שהיה טיפש גמור מבחינת האינטרסים הסובייטיים". לא כך הנוכחי (אף שכמובן יש עדיין השפעה של הקול האחר, של בני הדור הישן). את האיום ברדיו הסובייטי כלפינו בענין SDI השווה לפעילות ל"פ סובייטית דומה במדינות אחרות, כמו במערב אירופה.
- ג. לדברי הריסון (המיצר בעליל על היחקעות נושא הועידה הכינלאומית) - בימים אלה נערך דיון אינטנסיבי בושינגטון באשר לשאלה באיזו עדיפות צריך תהליך השלום לעמוד בפעילות המדינית האמריקנית.
- ד. בעניין פולארד, ולהבדיל איראן, רחו ברורות כי דעת שגרירותם כאן ומחמ"ד שונה משל המערכות המשפטיות בארה"ב (משרד המשפטים בענין פולארד והחובע המיוחד בענין איראן) - אך ידם קצרה מהשפיע.

ב ב ר כ ה,

אליקים רובינשטיין

העתיק: מנכ"ל משרד ראש הממשלה
מר א. מקל ✓

מושרד החוץ-מחלקת הקשר

טו די

ירצא **

**

**

**

חוזם: 7/5597

אל: דרוש/259

מ-: המשרד, תא: 080787, דח: 1850, דה: מ, ט, ג: ט

ג: ד: ג

טו די/מיודי

רושינגטון - ארד, ערן, למדן, הרצל.

דע: ביולין, טמיד, נרביק, בירן.

902

היו כאן ראשי אימ"ק ברוב אשר, חוס דיון וטטיב רזון
ובמשך חמישה ימים קיימו בשיחה ושיחות מרובות ולהלן
עיקרי הדברים:-

א. פולרד : אימ"ק : בניגוד לתחושה הרווחת בארץ
הפרשה אינה מחוסלת. אסור להתווש מן השקט על מני
השטח. המנהיגים היהודים מודאגים. במנטגון מסתובבות
קרוקטורות אנטי-ישראליות. די ג'נובה מסתובב ומפיץ
שיש פולרדים נוספים. המים לא ישקטו עד שיפוטט או
יתפטט רפי איתן.

התשובה שקבלו : (בנוסחים שונים) : אין להניח שייעשה
שהם יעבדו רפי איתן ואין להניח שישו הישראלי יוטימו
ויעסקו במרשה בכל צורה שהיא.

ב. דרום אמריקה : אימ"ק : גם כאן בניגוד לתחושת
השאננות בארץ אין ספק שהנושא ישוב וועלה ושתהיה
דרישה להוכחות ממשיות שישראל מברוצת את קשריה עם
דרא"פ. הממשל אינו מעוניין בטנקציות אך במערכת
הבחירות של הדמוקרטים העניין ועלה. ג'סי ג'קסון יאשים
את המועמדים האחרים בצביעות ואלה לא יוכלו להתעלם
ומי שלא ירצה להפסיד את השחורים יצטרך להתיחס לנושא.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
5408 SOUTH ELLIS AVENUE
CHICAGO, ILLINOIS 60637

RECEIVED
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
UNIVERSITY OF CHICAGO
CHICAGO, ILLINOIS 60637

TO: DR. J. H. GOLDSTEIN
FROM: DR. J. H. GOLDSTEIN
SUBJECT: RESEARCH REPORT

1. INTRODUCTION
2. EXPERIMENTAL
3. RESULTS AND DISCUSSION
4. CONCLUSIONS
5. REFERENCES

APPENDIX
TABLE I
TABLE II

FIGURE 1
FIGURE 2

ACKNOWLEDGMENTS
REFERENCES
INDEX

משרד החוץ-מחלקת הקשר

גם מיקי לייבנד נרגע רק זמנית וגם הוא עתיד להתעניין בהתפתחויות.

התשובה שקבלו : אנו יודעים למה מצפים מאתנו. ועוד השלימה עבודתה והמלצותיה לצמצום הקשרים עם דרא'פ ידונו בקבינט. בשטח קשרי הבטחון מסכים עכשיו גם שהב'ט שיש צורך להגביל את הקשרים. לא נדבל להשביע לאלתר את רצון כל המודאגים אך נעשה במיטב יכולתנו.

ג. לביא : אינ'ק : לא נשפ'ט ולא נהערב. הכינונו תשובה מכומקת לכל החלטה אפשריה ונתיצב בכל נוכחו להגן על ההחלטה לבשתימול. בארצות הברית יהיו חיינו הרבה יותר קלים אם יוחלט להפסיק את הלבוא. וינברג, ארמיטג' וכל המערכת שלהם הם אויבי הפרויקט ולא פשרות. אם יוחלט להמשיך ייקצרו לתקרה ויקח שלשה חודשים לגרו אותם משם'. קרלוצ'י מתנגד אך לא באותו להט וכך גם מזכיר המדינה. בקונגרס יש נאלה שהיו בין מקומי הרעיון (קמפ, סמית, לוינ, טרויסלי, אסטין) שיתמכו בכל מקרה אך ינשמו לרוחה בשטון סוף תהיה החלטה ועוד יותר אם ההחלטה תהיה שלילית.

התשובות שניתנו לאינ'ק בנושא זה שונות לפי בן השיח.
אביהו בן-נר שביט' להט ושימות שם טכנולוגיות שיש חשש שלא נדבל לקבל את לא נורתך. שה'ח נתן את נימוקי המחייבות: לא חשב מה טוען הצבא אלא מה טוב למדינה. העלינו את רמת החיים באחוזים רבים וזה עלה לנו בליון וחצי. כל מה שייחז אותה לטובה נוטה למות ובכלל זה קייבוצים והמושבים. האוניברסיטאות שלנו במצוקה. פרויקט הלבוא מכניס אותנו לפועדון המיוחס של שש המדינות הכי מתוחכמות בעולם. אפשר אולי לחיות בלי הלבוא אך לא בלי הרמה הטכנולוגית והמדעית שהוא מביא בכניסיו. אין צורך בחומר גלם אלא בשכל ואם יש לך תעשייה אוירית יש לך מצמד המחבר את השכל לעשייה. אני שנים רבות בעשייה זו ולא שגית'י. אם התעשייה אומרת שהיא זקוקה ל-700 מליון והצבא אומר שאיננו יכולים להרשות לעצמנו טכום זה, אז אני אומר לנו 300 מליון ועשו מה שאתם יכולים.

ד. חובות : אינ'ק : שתי ההצעות הקודמות להקלת נטל הריבית לא היו כועלות לטובתה של ישראל. הצלחנו עכשיו להשחיל את האפשרות השלישית שלמיה נדבל לקבל 95 אחוזים של ערבויות ממסלתיות אנדיקניות למלורת פרטיים

The history of the United States is a complex and multifaceted story. It begins with the early Native American civilizations, such as the Mayans, Aztecs, and Incas, who built magnificent empires in Central and South America. In North America, the Iroquois and other tribes established sophisticated societies.

The European exploration of North America began in the late 15th century, with Christopher Columbus's voyage in 1492. This was followed by other explorers like John Cabot and Vasco da Gama, who sought to find new trade routes to the East Indies. The Spanish, French, and British established colonies in North America, each with its own unique culture and traditions.

The American Revolution (1775-1783) was a pivotal moment in the nation's history. It was a war for independence from British rule, fought by the thirteen original colonies. The Declaration of Independence was signed on July 4, 1776, and the United States was born. The war ended with the Treaty of Paris in 1783, which recognized the United States as a sovereign nation.

The early years of the United States were marked by westward expansion and the search for new lands. The Louisiana Purchase of 1803 doubled the size of the country, and the Lewis and Clark expedition (1804-1806) explored the newly acquired territory. The Mexican-American War (1846-1848) resulted in the United States gaining California, New Mexico, and Arizona.

The Civil War (1861-1865) was a defining moment in American history. It was a conflict between the Northern states, which opposed slavery, and the Southern states, which defended it. The war ended with the Union's victory and the abolition of slavery. The Reconstruction era (1865-1877) followed, as the country sought to rebuild and integrate the newly freed African Americans.

The late 19th and early 20th centuries saw rapid industrialization and the rise of big business. The Gilded Age was a period of great wealth and corruption, but it also led to the Progressive Era, a movement for social and political reform. The United States emerged as a world power after World War I, and its role in the world became increasingly prominent.

The mid-20th century was a time of great change and challenge. The Cold War between the United States and the Soviet Union dominated international relations. The Civil Rights Movement (1950s-1960s) fought for equality and justice for African Americans. The Vietnam War (1955-1975) was a controversial conflict that tested the nation's resolve.

The late 20th and early 21st centuries have seen the United States continue to evolve and adapt to a rapidly changing world. The end of the Cold War, the rise of the Internet, and the challenges of globalization have shaped the modern American landscape. The United States remains a leading nation in the world, with a rich and diverse heritage.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

שיאמשרד לישראל תשלום מוקדם של אותו חלק מחובה שהוא בריבית גבוהה (ערבות של 100 אחוז אינה אפשרית עפ"י החוק). מדובר על החזר חובות של כ-5 בליון דולר דבר שעשוי לחסוך לישראל כ-150 מליון דולר לשנה. הממשל עשוי לברך על הסדר זה כי זה יזרים לקופה סכום גדול שאת מחציתו - 2.5 ביליון אמפר יהיה לרשות לזכות הקטנת הדמיציות והמחצית השניה תוכל לשמש לסייע למדינות אחרות. בקונגרס יש לצפות בעיות מצ'יילס, גרין ואובי. אינראה וקסטן - יתמכו. יש סכנה שהקונגרס לא יאפשר לשולץ להזרים את ה-2.5 לסייע כראות עיניו בטענה שזה תפקיד הקונגרס לקבוע ייעוד לכסף ולא תפקיד מזכיר המדינה. סכנה אחרת היא שאם יוכח שישראל באמת חוטבת כן 150 מליון יהיו מי שירצו לקצץ את הסייע באותו סדר גודל ונמצא שלא הרווחנו דבר, דני אינראה כל כן עסוק בעניני אירנגייט שאין לו זמן לעזור לנו. דילמה נוספת היא שאם ביום מן הימים תהיה פירצה שתאפשר מחילת חובות כי אז הארמניה של חובות נרטיים אינה טובה כי לגביהם אינה מתאפשרת מחילה.

כל הנושא נפרט למרטינו באוצר והארמניות השונות נשקלות.

ה. AT&T : אימ"ק : המרויקט בסכנה. ההסכם מדובר על כך שהעניין ימומן חצי חצי ע"י ארה"ב וישראל אם קשיים בטמייט או תקציבויים לא יאפשרו לישראל לעמוד בהשתתפותה תמשוך גם ארה"ב את ידה.

ו. רומניה MFN : אימ"ק : היינו נכשלים ממילא משום שהבלון התמוצץ וחברי הקונגרס והסנט פשוט אינם מסכימים עוד לסלוח את התנהגותם של הרומנים בשאלת זכויות אדם אפילו אם הם ואים מצוידים בהמלצות מאיתנו. אבל, לבד מעצם העניין, היה הטפול בנושא - נושלי. פנו קודם למועצון הנשיאים ולקונגרס היהודי העולמי ואברם וברונסמן החלו באמצעות איש יחסי צבור בלתי מוצלח לטפל בעניין ורק בשלב מאוחר מאד בקשו את עזרת אימ"ק ואז כבר היה מאוחר. השיבונו להם שנבדוק את השתלשלות העניינים מי מנה אל מי ומתי ונברר אם אנך היתה פה שאלה של תאום לא טוב.

ז. רכילות פוליטית: אימ"ק: -

ריגן - בקשיים פוליטיים חמורים. אין סכנת הדחה אך

Faint, illegible text, possibly a list or report, covering the upper half of the page.

Faint, illegible text, possibly a list or report, covering the lower half of the page.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בריארתו רעה, הסרטן הזר, התחשפה היא שיקשה עליו לחזור ולהשתלט על המצב.

ביוקר - תחושת אכזבה. האיש חכם שקול ומכונה אך לא תפס את המושכות כפי שהכל צימד.

קירקסטריק - יש לה סיכוי להרפיע בתועמדת לסגנות נשיא. במפלגת אהבים אותה.

דמוקרטים - קואמו לא ירוץ. יש לו ארון מלא שלדים. גור מיטיב להרפיע אך צעיר מידי. נאך מהטט גם משום שהקורדו שלו על זכויות אדם וכיו"ב אינו טוב ויקשה עליו למשוך ליברלים לציוו. ג'סי ג'קסון מסוכן מאד ובונה לעצמו מעמד שעלול לחייב כל נשיא דמוקרטי להזמינו לרושנינגטון ולתת לו מינוי בכיר בממשל.

ה. פעילות הארגון: איפ"ק: -

בכוך שהחלטנו להרחיב את פעילות הלוביינג שלנו גם לממשל. עושים זאת כבר מזה כשנה. סטיב הוא הממונה על הנושא ושניים נוספים מסיועים ליוו. חשוב לדעת מראש למה לצנות ומה תהיינה יזמות הממשל שתגענה אחר-כך לחקיקה. בענין הנשק לטעודיה רוענין המבנה החדש של החרב לא היינו מגיעים להישגים שהגנו אלמלא פעלנו בממשל. גם סגירת משרד אש"פ הוא ענין שיוכרע ע"י מיד ולא ע"י המחוקקים. חצי מעובדי איפ"ק הם דמוקרטים וחצי רפובליקנים כן שהארגון יכול לעבוד תוך אמון עם כולם. בדיוק כמו שחשוב לבנות השתיית ומערכת יחסים עם מי שעשויים להיבחר לקונגרס כן חשוב להעריך מראש מי עשויים להיות מועמדים להפקידים בגון מזכיר המדינה ומזכיר ההגנה ולבנות עם השתיית של הבנה. איפ"ק כערכת למעקב צמוד אחרי המועמדים ותהיה נוכחת בוועידות שתי המפלגות כפי שהיתה בעבר.

עד כאן.

מנהל מצפ"א

ל.כ.

CONFIDENTIAL - INTERNAL SECURITY

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR, FBI

DATE: 10/15/54

RE: [Illegible]

[Illegible text block]

1. [Illegible]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 3 דפים

סוג כספוני סודי

דחיפות מייד

תאריך/ז"ח 13:00 8 יולי 87

מס' מברק

1/3

המשרד + משהבי"ט + ~~דבר~~ 195 164 175

אל: מנהל מצפ"א

דע: מקשי"ח - משהבי"ט

רי מפא"ית - משהבי"ט (לידיעת א. מוס)

נספח צה"ל - כאן

רמשי"ן-ניו יורק

קונגרס : חוק כספי הפנטגון - תמונת מצב

למברקיננו 662 מה-30.4 ו-378 מה-15.5

א. תמונת המצב הקודם

1. ביח הנבחרים - הדיון במליאה הסתיים ב-20.5, והתקבלה גרסת החוק של הבית.
2. סנט - הדיון במליאה היה אמור לפתוח ב-13.5 אך הרפובליקנים, שמחננדים נמרצות להצעת החוק שאומצה בוועדת השירותים בקולות דמוקרטים, נקטו בחרגילים פרלמנטריים ובאמצעות "פיליבוסטר" מנעו את התחלת הדיון.

ב. עדכון

1. בית הנבחרים - כמו עמיתיהם בסנט, גם הרפובליקאים בבית אינם מרוצים (בלשון המעטה) מהחוק שהחקבל אצלם (בעקר בגלל הקיצוצים הכבדים בתקציב ההגנה והטיפול בנושא פרי"ן). לכן ב-21.5 שיגר בכיר המיעוט בוועדת השירותים, המורשה ביל דיקינסון, מכתב לנשיא רייגן והפציר בו להטיל וטו על החוק לכשיוגש לחתימתו. ב-2.6 השיב הנשיא והבטיח לעשות כך.
2. סנט - לנוכח הפיליבוסטר, הכיר יו"ר ועדת השירותים המזויינים, הטנטור סס נאן, שקבלת גרסת הסנט של החוק אינה באופק, ולכן בנסיון לקדם את התהליך הורה לצוות העוזרים של הר"ב בוועדה לפתוח במו"מ עם העוזדים בבית הנבחרים, במטרה להגיע להסכם מירבי על חלקים נרחבים מתוך גרסת הבית של החוק. הצעת הסנט של החוק מזה (בזירגון של הקונגרס, הורה נאן לערוך **PAPER CONFERENCE**). בהתאם לנוהלים, המלצות קונפרנט כזה טעונות אישור קונטרנס רגיל (בהשתתפות נציגי שני הבתים) או אישור ר"ב חברי ועדות השירותים המזויינים בשני הבתים. כפוף למלוי אחת האופציות האלה ובהעדר חוק הרטאה לכספי הפנטגון, ועדות השירותים המזויינים (שהן הועדות

- 25 -

123 1 1 3 3 2

ס.ד.ס. ס.ב.ר.ק

דף 2 מחוד 3 דפים

סוג בסחוני

חזירות

תאריך/ו"ח

מס' מברק

25/164/175 ²/₃

המאשרות (AUTHORIZING COMMITTEES) רשאיות להעביר את המצע המשותף לידי ועדות ההקצבות (APPROPRIATION COMMITTEES). פרוש הדבר, במקום חוק הרשאה (AUTHORIZATION BILL) מצע זה יהיה למסגרת ("BLUE PAINT") לשם עבודת המקציבים בשני הבתים. הסנטור נאן כתב ב-6-18 לבכיר המיעוט בוועדה, הסנטור ג'ון וורנר, והודיע לו על הכוונה לפעול כמתואם דלעיל, להבטחה לעדכן את וורנר מפעם לפעם.

3. חזרה לבית הנבחרים ול- PAPER CONFERENCE

בעקבות כך, היו"ר ובכיר המיעוט בוועדת השירותים המזויינים בבית הדעו את החברים בוועדה על הסכמתם להצעת נאן, תוך ציון שכל הנוגע לנושא ה- SSI ולשאלות פריין לא יידון ב- PAPER CONFERENCE ושהעוזרים יתמקדו בעקר בהבדלים בחלוקת הכספים לסעיפים השונים במקצב ההגנה ניסוחים. במגמה להשלים את המלאכה עד תחילת יוני. העוזרים התחילו את דיוניהם כמצוות הממונים עליהם, ולדברי מקורות בתוך ה- PAPER CONFERENCE הושגה ותקדמה נכרת. עם זאת, נאלצו להפסיק את עבודתם בעת פגרת הרביעי- ביולי כאשר אנשי מפתח מהוועדות בשני הבתים נעדרו מווישינגטון (לס אטפין, למשל, יצא עם משלחת הוועדה למפנץ).

ג. צפי

לפי כל הסימנים לא יתקבל השנה הרשאה לכספי הפנטגון. מאידך, סביר להניח שהמלצות ה- PAPER CONFERENCE יאושרו ע"י רב בוועדות בשני הבתים, ויהיו למסגרת ולקווי פעולה לוועדות ההקצבות.

ד. ההיבט הישראלי

בחוק זה, מספר קטן יחסית של תיקונים שנוגעים לנו (מרבית התיקונים הקשורים לסוגיית הנאטואיזציה - הייחס השווה" - מופיעים בחוק הסיוע, מאחר ולוועדה החנץ הסמכות על חוק הפיקוח על יצוא נשק), אך מיעוט מספר התיקונים אינו גורע מחשיבותם:
1. מו"פ משותף (תיקון נאן) - כפי שדווחנו בשלנו 393 מה-15.5, בית הנבחרים שריין 40 מליון דולר למטרה זו, בעוד שהסנט לא הועיד כספים חדשים בשל אי ניצול הכספים הקיימים עד כה. יש ליישר הבדל זה, אך כך או כך עקרון המו"פ המשותף יחוייב מחדש.
2. החלח ה- COI על בנות הברית הגדולות שאינן חברות בנאט"ו. התיקון מופיע כעת רק בגרסת הבית, אך לא נראה שתהיה בעיה להכניסו לתוך המצע המשותף.

ט.ז.פ.ס - מברק

דף 3 מתוך 3 דפים

סדרג בטחוני

דחיסות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

25/11/75 3/3

- 3. סופ' איי - בגרסת הבית שוריינו 8 מליון דולר להמשך בדיקת המערכת. בפעל לקביעת LINE ITEM בנושא המצע המשותף.
- 4. חכנית העבודה באירוסה וההשתתפות בה מצד בנות הברית שאינן חברות בנאט"ו - כנ"ל.
- 5. בדיקת שיטה ישראלית לאחסון יבש - כנ"ל

AT&M'S

ה. כמוסבר ולעיל, הוחלט להוציא נושא ה- LOS (ובכלל זה עניין ה- LOS) מטיפולם של העוזרים בשלב זה.

1. תיקון גלן -

מז' הסתם, הרווח הנקי מכל התסבוכת הנ"ל הוא גזה שהיות ולא יתקיים. ככל הנראה, דיון במליאת קסנט על הצעת החוק, ייבצר מגלן להציע את תיקונו המפורטם, לכן נותר להתנגדו לעשות PAPER CONFERENCE כדי להשמיט את התיקון המקביל (תיקון או-קויין) שסופיע בגרסת הבית.

מיוחר לציין שאנו פועלים כמתבקש. בדיפי המסמכים המוזכרים בסעיף (ב).

למדן

ס ד ס ס ד ר כ

ד...ל...ל...מתוך...דפים

סוג בשחוב...סנדל...

דחיות...מיקה...

תאריך וז"ח...8.7.67

מס' מברק...

אל: ממ"ד, מצרים, מצפ"א

טק ה- ו- M

להלן מסיחה עם גנים - פנטגון. חזר על הנאמר לנו בשיחות של עמיתי בשגרירות
 והדגיש שאמרו למצרים שהטנק הראשון שייצרו - יורכב במצרים יראה אור רק בעוד שנים רבות
 שכן הקמת המפעל ומתקני העזר תמשך עשר שנים. (המצרים רוצים לזרז התהליך כמובן).
 המדובר הוא באפשרות שעדיין לא טובה סופית של ייצור החלקים הבלתי קשיחים כמו המזקו"ם
 אך בודאי לא התקבת, התותח או האלקטרוניקה. המצרים מבקשים לייצר - להרכיב 2000
 יחידות והאמריקאים מניחים שלמצריט גם כוונות יצוא כאזור אם כי הנושא לא נידון
 בשלב זה. גנים מציין שבתוך הפנטגון רווחת סקפטיות רבה לגבי היכולת הטכנולוגית של
 המצרים לממש את שאיפתם. גנים אמר שמאמר המערכת כניו יורק טימס ב-7.7. מסקף את עמדתם
 (מי שעומד מאחורי המאמר הוא איפא"ק).

ע"פ
 ע"ד

1 2 3 3 2
 אלו הם המסמכים
 1. מסמך מס' 1434
 2. מסמך מס' 1435
 3. מסמך מס' 1436
 3. מסמך מס' 1437
 2. מסמך מס' 1438

לגבי... אייב

ד"ר: ---	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	יחידות: מילדי
מתור: ---		סוג בטחוני: שמור
א ל : ארבי"ל 2		תז"ח: 07130
ד ע :		נר : 0137
מאת : יוחנן ביין		

מועבי"ט - ועידה בי"ל

מפי הרב אוקון - שגארתב;

המזכ"ל דיווח היום למועבי"ט על שיחותיו בנושא (ה) ועידה (ה) בי"ל. הציג את העמדות - ולדברי אוקון הציגם נאמנה, כולל חילוקי הדעות בישראל. איש מחברי המועצה לא שאל שאלות - ובזאת נסתיימה הישיבה הסגורה.

נאר"ם

Handwritten notes and signatures:

אוקון 2
 ארבי"ל 2
 ארבי"ל 1
 ארבי"ל 1
 ארבי"ל 3
 ארבי"ל 3
 ארבי"ל 2

There is a large signature on the left side of the notes.

אישור:

שם השולח: י. ביין

תאריך: 7.7.87

1. החלק שמעל לקו הכפול העליון מיועד למחלקה הקשר.
2. המיועד להברקה יכתב בשטח שבין הקווים הכפולים בלבד.
3. כותב המברק ירשום מתחת לקו הכפול התחתון את התאריך והנושא.

משרד החוץ

טופס מברק גלוי

מס' המברק

הממונה:		נרשם ליי מועד הקבלה	
המפיץ	התקיים	בלתי מסווג	
מספר המסלוח		מועד המסלוח	
מספר הקבוצות		מספר המסלוח	

ממשיך ורשינגטון אל:

0212-

1002 2

1/3

המשרד ירושלים סוג הדחיפות בהול מאת:

הממונה, ורשינגטון

להלן ברכת רה"מ לנשיא ריגן לרגל ה-4 ביולי.
אנא העבר אותה מיד לתעודתה ואשר ביצוע.

(קשר - אנא הרצי"ב).

אריה מקל/לשכת רה"מ

רה"מ 3 שפה 2 ג"ש 3 ג"ש 1 ס"ס 1 ג"צ 2

[Handwritten signature]
אשור המנכ"ל

[Handwritten signature]
אשור מנהל המחלקה

תאריך 2.7.87 הנושא

אריה מקל/לשכת רה"מ

1002

213

President Ronald Reagan
The White House
Washington, D.C.

Jerusalem, 1-JUL-1987
3-CM-831-1

Dear Ron,

On behalf of the Government and people of Israel, it is my pleasure to extend to you, to the Government and to the people of the United States our most sincere and heartfelt wishes on the occasion of the Fourth of July, the Day of Independence of your great country.

This year marks the bicentennial of the Constitution of the United States, a document which has become a pillar of democracy, freedom and justice, setting an example to many other nations sharing the same values and hopes. We, as a young-old democracy, congratulate you upon this historic event, marking an unprecedented achievement in the history of nations.

It is in the spirit of the Constitution and of the great American experience that you, dear Ron, have led the free world in the last seven years in the struggle for peace and freedom. This struggle, in which we are proud to be your allies and partners, is not easy; but it is a worthwhile cause, and as our ancient Sages say, "It is not for you to complete the work, but neither are you free to desist from it."

1982

3/3

This year again we look back with satisfaction at the positive and successful development of our relations in many spheres.

May I take this opportunity to express the wish that you will enjoy the best of health and good spirits in the future, as you continue to lead the American people towards continued prosperity and success. Shulamit joins me in sending Nancy and yourself our affectionate personal greetings.

Cordially,

Yitzhak Shamir

שגרירות ישראל / דושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סוג בטחוני שמור

דחיות בגיל

תאריך/ז"ח 17:00 2 יולי

מס' מברק

066

המשרד

אל: מצפ"א

דע: מנכ"ל האוצר

הקונגרסמן סטיב סולארז' והסיוע

על אף הכחשותיו נשאר סולארז' בדעה שאחד מהמפתחות לפתרון בעיית מימון הסיוע (בין היתר, הסיוע לפיליפינים) טמון בקיצוץ בסיוע עבור ישראל. השבוע הוא דבר עם מקור מהימן ביותר והציע שעל אייפאק להחנהג ב-STATESHIP ולנדב קיצוץ של 3 אחוזים בסיועינו. נמצא דרך להעלות הנושא אצל סולארז' מייד לאחר פגישת הרביעי ביולי.

למדן
א.א.מ.

מח 2
אש 3
ג/אש 1
לצבא 2
אלצ"ה 3
רת 3

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף מחודג דפים

סוג בטחוני שמור

דחיפות רגיל

תאריך/ז"ח 1050 2 יולי

מס' מברק

045

אל: המשרד

מצפ"א - מאור

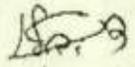
משלחת ראשי מטות דמוקרטים

התאריך המוצע למשלחת, והוא סופי מבחינתם, הוא הגעה לארץ ביום ו' ה - 28 באוגוסט ויציאה חזרה ביום ה' בבוקר ה - 3 בספטמבר. מדובר על 15 איש, אנא שריינו חדרים במלון המלך דוד. כל ההוצאות על חשבונם, לא תהיה כל מעורבות של אלה שבחשו בקדירה בפעם הקודמת.

קווי התכנית המוצעים דומים לשתי המשלחות הקודמות, על פי האפשר - רוה"מ, מ"מ רוה"מ ושר החוץ, שר הבטחון, ח"כ עוזי ברעם, ח"כ אהוד אולמרט, מנכ"ל מדינת ד"ר ביילין, ^{מאז נסיק} הדרוך פוליטי פנימי ע"י מומחה כחנוך סמית, תדרוך בטחוני, תדרוך בנושאי טרור, סיורים בירושלים וכן סיור ברמת-הגולן בליווי תדרוך מתאים, עצירה בקבוץ גשר.

הנלווים לקבוצה יהיו דיוד איבשין וליז שרייר, מנהלת המחלקה הפוליטית של איפא"ק.

אנא, אשרו המועדים והחללת טפולכם.

דני בלור

מח 2
מח 3
מח 3
מח 1
מח 2
מח 1
מח 1

16

שגדירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך 1 דפים

סווג בטחוני שמור

אל: המשרד

דחיפות רגיל

תאריך/ז"ח 1105 2 יולי

046

מס' מברק

מצפ"א

פגישת ח"כ דיניץ עם פעילי בחירות

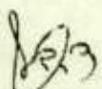
ח"כ דיניץ נפגש לארוחת צהריים עם קבוצה של פעילי בחירות בעיקר דמוקרטים, רובם מאלה שבקרו במשלחות קודמות, ואחרים מאלה שעתידים לבקר בעתיד. זאת במסגרת פעילותנו לשמור על קשר קבוע עם אנשים אלה.

בארוחה השתתפו עשרים אורחים, והיא התנהלה בשני מסלולים: האחד, פעילי הבחירות סקרו בקצרה את המתרחש בזירה הפוליטית האמריקנית והשני, סקירת ח"כ דיניץ על המתרחש בישראל - סיכויי הועידה הבינלאומית, אפשרות הקדמת הבחירות וכ"ו.

מבין דברי הפעילים יש לציין נקודות אלו:

- * המפלגה הרפובליקנית מצטיינת בדרך כלל בלויאליות למנהיגים, לכן גדולים סיכויי בוש. התמיכה בישראל היא אבן יסוד במדיניות הרפובליקנית ובקו השמרני כנושא מובן מאליו שאין בו מחלוקת.
- * רוב הדוברים הדמוקרטים היו אופטימיים ביחס לסיכויי מפלגתם לזכות בנשיאות, אולם כמה מהם הזהירו כי על פי סקרים לעומק שנערכו בדרום, מראה על המשך הנטיה של דמוקרטים לבנים לא מעטים להצביע לקונגרס דמוקרטים ולנשיאות רפובליקנים.
- * סקרים שנערכו לאחרונה מראים על החגברות הנטיה לבדלנות בצבור האמריקני, נוכח האכזבה מבנות הברית באירופה ומיפן. הנטיה לא נגרמה בשל נושאים הקשורים בישראל, אך ישראל עלולה להפגע מכך לטווח ארוך.
- * התמיכה היהודית טועה בכך ששמה יתבה על בידן וקמפ, שני מועמדים שסיכוייהם קלושים.
- * ההערכה הרווחת היא שרשימת המועמדים הנוכחית היא בעיקרה הרשימה הסופית, אם כי נציגו של קומו בוושינגטון סבור כי ערם נאמרה המילה האחרונה בנושא מועמדותו.

ח"כ דיניץ ייחד את דבריו לנושא תהליך השלום והועידה הבינלאומית, ברוח הדברים שאמר בפגישות שכבר דווחו. בתשובה לשאלה על פרשת אירן הגן ח"כ דיניץ על המעורבות הישראלית שהיתה לגיטימית וחוקית מבחינתה של ישראל.

דני בלון

מהימין למטה: 2, 3, 3, 1, 2, 1, 4

END

July 2, 1987

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Yitzhak:

Now that we are both home again, I wanted to be in touch to congratulate you on the success of your visit to Africa. The warmth of your reception in African capitals is a clear indication of the stature that Israel has achieved in the international community. The visit, and the recent establishment of relations with Togo, are important diplomatic achievements and a tribute to your leadership.

Although our travels have focused both of us on other issues in recent weeks, I fully share the view you expressed in your letter of May 15: The pursuit of peace in the Middle East is a vital necessity for both Israel and the United States. I appreciate the depth of your commitment to a just and lasting peace, and can assure you that our own resolve is equally firm. We may have different views on the tactics of how best to proceed in the peace process, but it is clear that we agree on a common goal: direct negotiations between Israel and Jordan, with the participation of representative Palestinians.

We will continue our active efforts to achieve this goal and we will look forward to continuing our close dialogue with you as we move together toward that end.

With warm regards,

Sincerely,

S/ George Shultz

Embassy of the United States of America
Tel Aviv

July 2, 1987

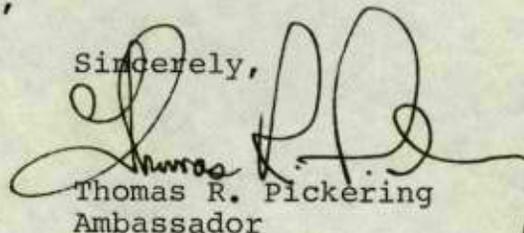
His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

I have been asked to convey to you the
enclosed message from Secretary Shultz.

With warm regards,

Sincerely,

Thomas R. Pickering
Ambassador

Enclosure

1985

1985

[Faint, illegible signature or text]

July 2, 1987

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Yitzhak:

Now that we are both home again, I wanted to be in touch to congratulate you on the success of your visit to Africa. The warmth of your reception in African capitals is a clear indication of the stature that Israel has achieved in the international community. The visit, and the recent establishment of relations with Togo, are important diplomatic achievements and a tribute to your leadership.

Although our travels have focused both of us on other issues in recent weeks, I fully share the view you expressed in your letter of May 15: The pursuit of peace in the Middle East is a vital necessity for both Israel and the United States. I appreciate the depth of your commitment to a just and lasting peace, and can assure you that our own resolve is equally firm. We may have different views on the tactics of how best to proceed in the peace process, but it is clear that we agree on a common goal: direct negotiations between Israel and Jordan, with the participation of representative Palestinians.

We will continue our active efforts to achieve this goal and we will look forward to continuing our close dialogue with you as we move together toward that end.

With warm regards,

Sincerely,

S/ George Shultz

Jerusalem

July 2, 1987.

Dear Dr. Hammer,

As we are now approaching your 90th. birthday, I envisage that the occasion will be appropriately celebrated in Los Angeles, Washington and Moscow.

Therefore I am writing to invite you to celebrate the great occasion also in Jerusalem, our nation's Capital in the time of King David and today. You have many friends and admirers in our country who would wish to join in the festivities.

Please think the matter over and let me know what you think about it.

Shulamit and I send you and your wife our very best wishes.

Sincerely,

Yitzhak Shamir

Dr. Armand Hammer
Occidental Petroleum Corporation
10889 Wilshire Boulevard
Suite 1600
LOS ANGELES Calif. 90024
U S A

26

מגזר רווח ישראלי - וויסניגסון

סניף 1000
מס' 1000... מס' 1000...
מס' 1000... מס' 1000...
מס' 1000... מס' 1000...

אל:

המשרד

מס' 1000... מס' 1000...
מס' 1000... מס' 1000...

033

1/3

אל :- מצפ"א

שיחה חייב דיניץ עם מרפי

נכחו מצד קירבי וקרור ומצדנו ערן והח"מ. השיחה נמשכה כשעה.

מרפי בסוף שבוע זה יוצא לשיחה עם פוליאקוב ומבקש לשמוע נחוח על הסובייטים.
מרפי קרא את ההצהרות הסובייטיות הציבוריות בזמן האחרון ומצאן depressing.
ציין שלאחרונה התגברה הפעילות הסובייטית בנושאים שונים, לא תמיד ברוב חובות.
אחדות פלסטינית, אשיף - סוריה: הסדר חובות עם מצרים; נסיונות לקרוב עיראק -
צרי ובמידת מה סורי - ירדני.

חייב דיניץ ההערכה בישראל דומה. הסובייטים פועלים בשני מצעבים. למסך ולמסך -
קשריהם עם הקליינטים שלהם המסוכסכים ביניהם, והגברת הפעילות בקרב מדינות ערביות
פרו מערכיות (כגון מצרים, ירדן והמפרץ הפרסי). לסובייטים רצון להביא לסיסגה ערבית.
כל אלו מהווים סימן שיחד עם הגלסטנוסט הם מגבירים פעילותם במז"ח, לקונסולידציה -
של ההשגים כדי להשפיע או להפריע לתהליך ומוי"ב. אין בהכרח סתירה בין שני הכיוונים.
חלל בפעילות דיפלומטית עלול להשאיר את הזירה לסובייטים. שיתופם של הסובייטים
בתנאים המוסכמים עשוי לרסן פעילותם לכוון יותר קונסטרוקטיבי. לדעת חייב דיניץ
יסקימו הסובייטים ליטול חלק בתנאי של המערב רק אם יודרכו שהאלטרנטיבה תהיה
יותר גרועה מבחינתם. דהיינו אם יווכחו שיכולה להיות החקדמות בתהליך גם בלעדיהם
אז הם עשויים להסכים להשלב במסגרת המקובלת על המערב. השאלה הנשאלת היא אם אכן
ניתן ללחוץ עליהם בדרך זו. העובדה היא שממרה"מ מצא אודן קשבת אצל גבי חאצ'ר ואודן
קשבת אצל מיטרן ושיראק.

חאצ'ר מוכנה לתת ידה לגבוש עמדה מערבית מאוחדת. השאלה הנשאלת היא האם חוסיין
מוכן לפעול גם בלעדי הסובייטים, אם יסרבו הרוסים לאמץ את המסגרת המוצעת.

מרפי ומה בדבר הקפאון בישראל ? חייב דיניץ יש בישראל 3 גישות:

- תומכים בוועידה כפתיחה למו"מ ישיר.
- מתנגדים לוועידה בכל צורה שהיא.
- אלה שיש להם ספקות רציניים לגבי יישומה ואשר חוששים שמהו מהמרכיבים לא יפעל.

2 3 1 3 2
1 2 3 4 5
1 2 3 4 5

סוג בחזוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

33 $\frac{2}{3}$

על כן חשוב ביותר להבהיר ולהתקדם באותן נקודות שעדיין לא בהירות בין ע"י קונקרטיזציה של הנושאים שעדין פתוחים ובין ע"י חיזוק פומבי לאותן ההבנות שכבר הושגו.

המזכיר אמר לח"כ דיניץ שהוא עצמו אמר דברים ברוח זו בהופעתו בפני איפא"ק. ח"כ דיניץ המשיך: שאין אנו מבקשים סיוע בויכוח הפנימי הנטוש בישראל. המערך מנסה לחזק את ההבנה שהוסכם עליה. יש לזכור שגם המערך לא ימליץ ללכת לוועידה בנוסח הסובייטי.

מרפי יש לזכור שחוסין מעוכין בתזוזה לפני פיסגה ערבית. ח"כ דיניץ מה ההערכה לגבי השפעת העמדה האירופית על ברה"מ.

מרפי האירופים זהירים מאד (very cautious). טינדמנס, שגילה פעילות, מסיים תפקידו השנוע ובוודאי כולנו נשמע עתה סחנת מהקהילה. מה השפעת הדבר על הסובייטים? אין יודעים. והחשש הוא ממספר ההצהרות שממלאות את החלל, ככל שזה חשוב לישראל, הדבר מוסיף רוגז (irritants) במוסקבה: מדוע, הם עשויים לשאול עצמם, עליהם להשתתף אם יש כ"כ הרבה הצהרות בכוון של צמצום סמכויות. מצדם היו הצהרות, אחת ראויה לציון בעת ביקור אסד לגבי יחסיהם עם ישראל. היו אחרות שאולי לא קשורות ספציפית לנושא אלא למכלול יחסי ארה"ב וברה"מ.

ח"כ דיניץ אחת האפשרויות היא קומבנציה של ועידה כלכלית ומדינית. בוועידה הכלכלית אפשר לדון באורח מולטילטרלי, כך שההבט המולטילטרלי לא יאבד מערכו. רעיון זה אולי יעשה הדבר קל יותר לסובייטים או לחוסין ואולי לשניהם כאחד, מה גם שהסובייטים עשו משהו בהקשר לחובות סוריה ומצרים.

מרפי האם לא יראו זאת כטכסיס לסלקם מהחליף המדיני? ח"כ דיניץ אך יתכן שהדבר יספק לחוסין הכיסוי המבוקש.

מרפי זו נקודה שכדאי לבחון אותה. האם לא הרחקנו לכת כולנו בדחיקת הסובייטים.

ח"כ דיניץ הרי אנו כולנו באותה דעה לגבי שיתוף הסובייטים. יש לזכור שאסור גם

"להפסיד" את ישראל שהיא אחרי הכל 50% מהסכסוך. כולנו מעוניינים במינימיזציה של תפקיד

הסובייטים וזה אינטרס משותף לארה"ב ולישראל. כסכום כדאי לחשוב על שני דברים:

(א) הקשר הכלכלי. (ב) להביא את הסובייטים לחשוב שניתן להגיע להתקדמות גם בלעדיהם.

33 $\frac{3}{3}$

גם חוסיין אינו מעוניין בתפקיד רציני לסובייטים. חוסיין יודע שישועתו לא תבוא ממוסקבה והוא מתנגד לשיתופם באורח סובסטנטיבי. גיבוי אירופי יעזור. מרפי אמר שראוי לחשוב על שילוב הרעיון הכלכלי.

ח"כ דיניץ הדגיש אסור לשנות את אופיה המוסכם של הועידה. היא מקובלת עלינו רק כפתיחה למו"מ ישיר בין הצדדים ולא מו"מ בנוסח הסובייטי.

מרפי אמר שזו גם עמדתם. הדגיש חשיבות הזמנתה של סוריה מנקודת ראותו של חוסיין, וכן הזמנתה של ברה"מ.

ח"כ דיניץ אמר שחוסיין יודע שאם יידחו תנאיה של ישראל היא לא תבוא. כשם שישראל ערה לתנאים הדרושים לבואו של חוסיין, הוא, בודאי, ער לכך באלו תנאים ישראל לא תבוא.

מרפי ציין שחוסיין אמר שאי אפשר ללא הזמנת הסובייטים. הוא יבוא עם הסובייטים יוזמנו אך לא ברור מה תהיה עמדתו אם הסובייטים יוזמנו ויטרבו.

ח"כ דיניץ שב והעלה נושא סוריה והנכונות להדברות האמריקנית לאור סגירת משרד אבו נידאל. ח"כ דיניץ שאל אם המהלך הזה מספק את דרישות האמריקנים להנתקות סוריה מן הטרור.

מרפי ציין שסגירת המשרדים מהוים רק צעד ראשון. אין המדובר בשינוי דרמטי והשליח המיוחד יבוא כדי להדגיש שהצעד הראשון אכן נעשה אך דרושים צעדים נוספים. היה לחץ סורי על קבוצות טרור אחרות הן בסוריה והן בלבנון.

ח"כ דיניץ אנלי אין צורך למהר ולשלם לסורים בעד הצעד הראשון הזה אלא לנסות לקבל תמורה הרבה יותר רחבה מהסורים המורת חידוש הקשר עם ארה"ב.

מרפי הדבר מקובל.

מרפי סיים ואמר שדבריו של ח"כ דיניץ תרמו למחשבה בכוון התהליך ויש לזכור שארה"ב אינה להוטה לשיתוף הסובייטים.

26

סגרירות ישראל - וויסינגטון

אלו

המשרד

008

1/2

סגירות
משרד...
במחנה...
דחייפות...
מאריך וזמן...
מס'...

אל :- ממ"ד/סוריה, מצפ"א

משיחה עם ג'והן הירש

1. הירש, לבקשתי לקבל פרטים על ההתפתחויות במישור האמריקאי - סורי השלב שמרפי הטיל איסור על אנשי NEA לשוחח בנדון ובעיקר בנושא תשדורת הנשיא לאסד, שם השליח האמריקאי ומועד צאתו (אציין שבקשותינו להועד עם אפריל גלספי או דאג גרין נענו בחוסר זמן אך הפנו אותנו לנ"ל).

2. מהמעט שדלינו מהירש (אומץ הלב אינו נמנה על תכונותיו הבולטות) עולה ששיגור תשדורת רייגן לאסד נולד מתוך שייפ בין מרפי והבית הלבן ועיתונו נכרך בפרשת גלס. היתה החלבטות על צורת הפניה לסוריה, האם ברמת שני שהיית דהיינו אגרת משולץ לעמיתו הסורי או ברמה נשיאותית. לאחר שיקול הוחלט להעדיף האחרונה במטרה (א) "לחמם את לבו" של הנשיא הסורי כמחווה אישית. (ב) לפתוח מחדש צינור ישיר אליו. הערכה היתה שדרג נמוך יותר בדמשק ממילא יהיה מנוע מלטפל ברקמה העדינה של היחסים עם ארה"ב.

3. האגרת שהירש הסכים להתייחס אליה באופן כללי מדגישה שני אלמנטים; דאגה אמריקאית מההתפתחויות בלבנון וחיזוק ידי סוריה להשגת יציבות שם, הבעת הערכה למאמצי סוריה לשחרר את גלס ועידודה להמשיך במאמצים גם לגבי יתר החטופים.

4. הירש הדגיש שיש לראות את ההתפתחות בפרופורציה נכונה. (א) סוריה טרם הורדה מרשימת הטרור. (ב) יש עדיין התחבטויות בנוגע להחזרת השגריר איגלטון וטרם נפלה החלטה סופית. היא תושפע מההתפתחויות בהמשך. באשר לשליח, הירש הרגיש שכלל לא ברור שאכן יהיה זה וולטרס למרות הפרסומים שהבחירה נפלה עליו (משיחות עם גורמים אחרים התרשמתי שאכן זהו המצב. אזכירכם טענריו דומה לפני כשנה מאי 86 על כך שבחטות הידיעות על ביקור וולטרס בדמשק הגיע לשם ראש ה-CIA ויתכן אם כי זו "השערה פראימית" לפי שעה שהאמריקנים שוקלים טענריו דומה שהרי עיקר התמקדותם היא בנושא הטרור ובחירת אישיות מקהיליה זו הגיונית ומעשית כאחת).

מחנה סגרירות אל 2
מחנה סגרירות אל 3
מחנה סגרירות אל 1
מחנה סגרירות אל 3
מחנה סגרירות אל 1
מחנה סגרירות אל 4
מחנה סגרירות אל 4
מחנה סגרירות אל 1

2/2

ט ו ס ר י
 96...2...מאור...2...דפי
 100 בסחוני
 דחיות
 פארין וזיה
 פני

5. לשאלם האם השהיית שיגור השליח כרוכה במחזה טורית השיב בשלילה שבמקרה במציאת זמן מתאים לשני הצדדים. התרשמתי שלאור פרסום הפרשה בתקשורת האמריקאית מחכים שהיאבק ישקע" ע"מ שיוכלו להכניס את הסוגיה למסחר של חשאיות (מותר לציין שהפרסום לא היה לרצון הנוגעים בדבר כאן).

6. קיימת גם פרשת אבטלתו הטמויה אגלטון או כפי שהירש הציג זאה "כמה זמן הוא עוד יוכל לשבת בחדרו של דאג גרין". העדרותו מדמשק וכן קיצוץ הצוות בכ-16 איש מורגש ברמת המידע שזורמת משם. ידוע ברמת דיווחיו הגבוהה ומנערך ע"י גורמים רבים במחמ"ד כ"דווח הטוב ביותר במזה"ת" בשל נסיונו הרב כמעט כל הבירות החשובות שם.

אלי אבידן

h/h

קונסוליה כללית של ישראל
 CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
 ATLANTA, GEORGIA 30365-3801

[Handwritten signature]

Phone (404) 875-7851

- סודי -

805 Peachtree St., N.E.
 Suite 656

עו"תק 18. מתוך 3. מס. עו"תק 10. עמודים
 רשומה זו מכילה.

6/920

ד' בתמוז, תשמ"ז

1 ביולי, 1987

אל : מנהל מצפ"א

מנהל מח"ע

מאת: הקונסול הכללי באטלנטה

דו"ח סיום כהונה.

מבוא

אטלנטה ודרום מזרח ארה"ב: ג'ורג'יה, טנסי, דרום קרוליינה, אלבמה ומיסיסיפי, הן בלב "חגורת התני"ך" ומהוות מקור חשוב לתמיכה מוסרית ומדינית בנו. יש צורך בנוכחות ישראלית מתמדת על מנת לטפח היחסים עם הכנסיות השונות, השחורים, האוניברסיטאות ואמצעי התקשורת. מרכז ה-CNN נמצא באטלנטה. הקהילות היהודיות מאורגנות היטב במסגרת הפדרציות וקשריהן עם הקונסוליה הדוקים. צבור זה זקוק להדרכה בנושאי העליה, החינוך היהודי, ההתבוללות והמורשת היהודית. מוסדות כ"בני ברית", הועד היהודי האמריקאי, הקונגרס היהודי האמריקאי, אורט, ארגון החילים היהודים, יוצאי השואה, בתי הספר ובתי הכנסיות תובעים מנציגי ישראל השתתפות בארועים מקומיים ו/או הקשורים לישראל.

א. כללי:

5 המדינות הללו שותפות לדעה כללית בארה"ב: אהדה לישראל; התפעלות מהישגיה בחברה, בכלכלה, במדע, במחקר ופיתוח, באומנות וכו' וביכולתה לגונן על דמוקרטיה צעירה הנלחמת על חיה מול משטרים טוטליטריים המקיפים אותה. המושלים, הסנטורים והמורשים אוהדים אותנו ונענים לכל פנייה מאתנו. באמצעות פיתוח קשרים אישיים ובעזרת ידידים וקהילות יהודיות קבלנו הצהרות תמיכה בנושאים: עצמאות ישראל, הפליטים היהודים מארצות ערב שנקלטו בישראל, 100 שנה לבי"ג, 20 לאיחוד ירושלים, השואה ועוד. במהלך שרותי הופעתי בכל בתי הנבחרים והסנט בחום שיפוטינו, ונתקבלתי בתשואות ממושכות. היו מדינות בהן פרסמו תמונתי ועקרי נאומי בעמוד הראשון בעתונות. מנהיגי המדינות ודעת הקהל ברובה הגדול מאמינים, כנוצרים אדוקים, כי "ישראל היא צעדת ה' עלי אדמות", לאמור: עצם תקומת ישראל היא חלק מרצון ההשגחה לעולם טוב יותר, צודק יותר. אלמנט זה תובע מאתנו לא לוותר על אי"י, שהרי בלי בעלות ישראל על ארץ האבות לא תבוא הגאולה לאנושות.

יש מיעוט קטן: הקלו-קלאס-קלאן ושונאי ישראל הרואים בנו מטרד, אך לאחר שמשיבים להם בתקשורת או בכתב הם משתתקים ומודים באדיבות...

באזורנו מיעוט ערבי קטן, ביניהם סטודנטים באוניברסיטאות בטנסי, אלבמה, וג'ורג'יה המעלה השאלה הפלשתינית, אך אין לו אהדה בציבור וקולו אינו נשמע-ברמה.

יש מרצים בודדים באוניברסיטאות שמסיבות אידאולוגיות, דתיות ואישיות, מתנגדים

למדיניות ישראל, תהיה אשר תהיה. הסבר על הצורך בחיפוש הבנה בין ירדן ופלשתינים

מתונים שישאו ויתנו עמנו, מתקבל באהדה גם ע"י יריבים קשים. הכל מודים כי בלי הכרה

בישראל ובזכותה להתקיים בגבולות בטוחים ומוכרים ע"י מו"מ חופשי בין הצדדים, לא

יושג כל הסדר באזורנו. כן מודים כי הטרור הוא מכשול לשלום, ויש להלחם בו בכל

האמצעים. מאז בואי הופעתי בעשרות אוניברסיטאות והרציתי בפני אלפי סטודנטים ומוריהם.

חיוני לשמור בקשר עם הסגל האקדמי באורח מתמיד ע"י אספקת חומר, ארגון ביקורים בארץ וכדומה.

ב.1. הקשרים עם ישראל

באטלנטה הקימונו סניף "מלב אל לב", סניף "מתנדבים לישראל", יצרנו מגע במקום עבור

אנשי עסקים בנושאים שונים. הוקמה מועצת העליה והועמד לרשותה תקציב מהפדרציה לאחר

לחץ ע"י הח"מ. יש צורך בטיפוח מועצת העליה, אך המצב בארץ אינו מקל על העושים

במלאכה זו.

2. יחסים כלכליים

בהעדר נספחות כלכלית, נפל תפקיד זה עלינו. גבשנו רשימה של כ-220 בעלי יכולת מאזורנו

וספקנוה לנציב המסחרי בניו-יורק והוא ישלבם במחשב הכללי שם, בו רשומים כ-2,300

חברות ישראליות. גם "כוח המשימה" קבל הרשימה האמורה. בדרום ג'ורג'יה הוקמה חווה

לגידול דג האמנון, (סנט-פיטר), בשיתוף הד"ר דן כהן מהאוניברסיטה העברית ומשפחת שניר

הישראלית היושבת בחוות הדגים ומדריכה החברה ועובדיה.

ההשקעה הראשונית 10.5 מ' דולר, על שטח של 2,400 אקרים. הנושא קיבל כסוי נרחב

בעתונות.

אטלנטה היא אחד ממרכזי ההיטק ויש חברות העובדות במישרין עם הארץ. חברות אחרות

מבקשות לא לפרסם העניין ברבים ועלינו לכבד רצונן. הרשימה קיימת בקונסוליה. בנושא

הסחר וההשקעות חייבת להתקבל החלטה בדרג גבוהה כי עסקים בארה"ב צריכים להעשות לאו דוקא

בניו-יורק-שיקגו ולוס אנג'לס. הפוטנציאל והרצון לקשרי כלכלה באזור- רבים.

בסבאנה, ג'ורג'יה, יש קו ספנות של "צ'יס" ואילו משרד אל-על הועבר למיאמי. יש להפנות

אנשי עסקים לאזורנו לאחר תאום מוקדם, כדי לאפשר פגישות עסקיות מוצלחות עם הקהל

היהודי והכללי.

3. קשרי משייב

הועד היהודי האמריקאי באטלנטה מנסה לערוך סמינר באפריל 1988 על נושא חשוב זה,

ואמורים להזמין את הקונכ"ל, אבי-לאה והד"ר נעמי חזן - תוך תיאום עמנו.

4. כלי תקשורת

באטלנטה שני עתונים חשובים: האטלנטה קונסטיטיושן, (בוקר) והאטלנטה ג'ורנל (ערב) היוצאים במשותף בסופי שבוע. אהדתם לישראל- בולטת. לעתים רחוקות יש ביקורת עניינית על ישראל, (כדוגמא סרוב לבטל מעמד הפליט ליוצאי בריה"מ חרף בקשותינו, אך היא נעשית מתוך הבנה למניעינו וללחצים בהם אנו נתונים) בקולומביה, דרום קרוליינה קיים ה"קורייר" שהיה עויב ביותר אך בשנתיים האחרונות הפך נייטרלי - הישג בפני עצמו.

הח"מ שמר על קשר מתמיד עם כותבי מאמרי המערכת, (תום טיפין, ד. מקאליסטר, ריצ'רד מטיס וכו') ותמיד זכינו למאמרים אוהדים. יש עתונות מקומית שחורה המדווחת עובדות בלי להראות התנגדות מיוחדת כלפינו, אלא אם כן המדובר בנושא ספציפי כמו "הכושים העבריים" או היחסים עם דרא"פ. אם כותבים להם - הם מפרסמים תשובותינו. באזורנו תחנות רדיו המשדרות יומם ולילה. הח"מ עשה בהם שימוש רב הן בחשבה על נושאים אקטואליים המועלים מדי פעם, והן כראיון מתוכנן של שעה ולפעמים שעה ומחצה. בהזדמנות שכזאת יש מרחב זמן להסביר רצונה של ישראל בשלום, הישיגיה הרבים וקשריה האמיצים עם ארה"ב, כמו בתחנת WGST באטלנטה. כאמור, מרכז ה-CNN כאן והם קשורים לנציגייהם בארץ ובעולם. עם זאת ראינו בטלוויזיה את השגרירים ד"ר מאיר רוזן ובנימין נתניהו בביקוריהם באטלנטה.

תחנות רדיו קיימות ברוב הערים. בממפיס תחנת ה-WHBQ ורצוי לנצלה בקביעות בכל ביקור.

5. הסברה

מאז בואי יזמנו הוצאת "הידעת כי" באנגלית הדין במדיניות, בכלכלה ובהישגי ישראל הגענו לרשימת תפוצה של 1,000 (אלף) איש, עפ"י קטגוריות שונות: עתונות, אקדמאים, אוניברסיטאות, כנסיות, ביה"ס, קהילות יהודיות ועוד. עד כה הוצאנו 12 חוברות. אנו מפיצים באורח שוטף כל חומר המסופק מהמשרד והמרכז לאינפורמציה. הח"מ, ס/הקונסול וקצין ההסברה משתדלים להענות לפניית מכל הגורמים באזורנו. החלוקה בד"כ היא: הקונכ"ל בהופעות רשמיות, הופעות באוניברסיטאות ובכלי התקשורת, מפגש עם נציגי השלטון ועוד, סגנו עם הארגונים היהודיים, האוניברסיטאות המקומיות ומדי פעם יציאות לערי השדה, כדי לצבור נסיון ולמלא המצברים... קצין ההסברה מרצה בד"כ בביה"ס הכלליים, משתתף בהכנת תערוכות ובאספקת החומר.

6. קשרי תרבות ומדע

ישראל אקספו - במרץ 1985 ערכנו באטלנטה את "ישראל אקספו" בעזרת הקהילה היהודית, בנושא: ישראל, עבר הווה ועתיד: אופנה ישראלית ומזון, טכנולוגיה חדישה, מחקר ופיתוח, דת וארכאולוגיה, השקעות בישראל, חיי הקיבוץ, הישגים במדע, בתרבות ובאמנות. כל המבנים של המרכז הקהילתי הגדול הפכו לישראל הקטנה. במשך 8 ימים ביקרו בה 65,000 איש ונקשרו עסקים לרוב. בערב הפתיחה באו 1,000 איש למוזיאון של אטלנטה במעמד הגב' אופירה נבון, ובנוכחות השמנה והסלתה של העיר, תוך כיסוי עתונאי מלא.

ההצלחה עלתה על כל המשוער, ואין פלא בדבר, שהרי השתתפנו בוועדה המתמדת שנה תמימה תוך חלוקת עבודת המטה ל-19 תת ועדות. התקציב: \$400,000.

פסטיבל האומנויות בבירמינגהם, אלבמה: עיר זו, המונה 900,000 נפש הקדישה את שנת 1985 לישראל. במשך עשרה ימי הפסטיבל נערכו 66 אירועים שונים ונציין בין השאר: נשף במעמד השגריר ד"ר רוזן בנוכחות 850 אישים ובהם סנטורים ומורשים מושינגטון; פתיחת הפסטיבל ע"י הח"מ וראש העיר; הופץ תיק מיוחד על ישראל בקרב 8,000 בייס בנושא: ישראל כדמוקרטיה, שיטת החינוך בה, הישיגיה בתחומים שונים; שתי משלחות בנות 110-130 איש בראשות ראש העיר בירמינגהם ביקרו בישראל, להקה בת 35 רקדנים מישראל באה לפסטיבל והרשימה כל רואיה: 150,000 איש בקרו בביתן הראשי בצורה של כניסה לעיר העתיקה בירושלים, פרט לאלפים שביקרו ביתר הארועים. הפרסום בעתונות היה עצום! שלחנו תיק שלם לקשתו"ם...

פסטיבל אומנות באקון, דרום קרוליינה: הח"מ נאם בפסטיבל הבי"ל הזה, הוצגה תערוכה של 50 כרזות ישראליות שקבלנו מהשגרירות והכל הודו כי השתתפתנו היתה מוצלחת וזכתה לאהדה. באירועים אלה עשו הקהילות היהודיות מעל ומעבר לכוחן המספרי, אך עם הרבה אהבה, גאווה ומסירות...

7. כנסיות

כאמור אנו בלב חגורת התנ"ך. נצלנו הקשר שיש לאגודת הרבנים באטלנטה: היו"ר התורן עתה הרב גודמן מביהכ"נס "אהבת אחים" ונפגשנו עם ראשי הכנסיות. ב-1985 השתתפה מקהלה גדולה מאטלנטה בפסטיבל הזמר בארץ, אנו מספקים חומר הסברה באורח שוטף, ומבקרים המפקדות שלהן בנאשוויל, טנסי, בממפיס, ובאטלנטה עצמה. בידינו רשימה נבחרת של אנשי כמורה המקבלת מאתנו חומר בקביעות. לרבות מהכנסיות תחנות שידור משלהן, אך הגישה אליהן אינה קלה. לדעתי לא עשינו די בתחום הכנסייתי, ואני ממליץ בפני מחליפי לתת עדיפות לנושא זה עד כמה שניתן.

8. אוניברסיטאות

באזורנו עשרות אוניברסיטאות עם רבבות תלמידים. נציין אחדות מהן:

אוניברסיטת אמורי היוקרתי בה 1/3 הלומדים יהודים. מספר ניכר של מורים יהודים, ובהם ד"ר קנת שטיין, מהמח' לללימודי המזה"ת והד"ר דוד בלומנטל, מהמח' לדתות, (מח' בה לומדים לשונות ובהן עברית, ארכאולוגיה וכו'). מאז 1983 גדל מספר לומדי העברית פי שלושה.

ג'ורג'יה סטייט יוניברסיטי וגם בה הרבה מורים יהודים, סטודנטים יהודים ומשתלמים מישראל; לאוניברסיטה קשרים עם האוני' העברית ומכון וולקני.

יוניברסיטי אוף ג'ורג'יה בעיר אתנס, (כשעתיים נסיעה מאטלנטה) הותיקה באוניברסיטאות באזורנו. בה המרכז ע"ש דין ראסק וכן פקולטה למשפטים טובה.

אוניברסיטת דרום קרוליינה בעיר קולומביה. בה מלמדים כמה פרופ' יהודים ובהם פרופ' סלומון הלל, מומחה לסין, ידידי האישי וציוני מאמין. במוסד זה מלמדים גם מורים מפקיסטאן ומירדן ויש צורך בטיפוח מתמיד של הקשר עם הסגל והתלמידים. פרופ' סלומון יכול לפתוח שערים.

אוניברסיטת טנסי, ליד העיר צ'טנוגה, בה מלמדים פרופ' ערביים ומרעילים האוירה. זהו איזור דתי מאוד ועלינו להופיע בלי הרף ולהסביר עמדתנו. מחליפי יקבל עזרת הפדרציה היהודית בצ'טנוגה אם יבקש.

באוניברסיטת ממפיס יש כמה עשרות סטודנטים ערביים אוהדי אש"פ. בכל הופעה מצדנו יש להבטיח שמירה מטעם המשטרה וכן המאבטחים המקומיים. הקהילה היהודית פותרת הבעיה ע"י מו"מ שקט עם ראש העיר ועם מפקד המשטרה.

פוטנציאל ההסברה באוניברסיטאות באזורנו - עצום!
בכל האוניברסיטאות יש פעילות מועטה של "הלל" בשל מחסור בתקציבים ובמנהיגות סטודנטאליה נמרצת. הפדרציה כאן מוכנה להעמיד עוד משאבים, בנוסף לעזרה הנוכחית, אם נבוא בפניה בהצעות קונקרטיות לחילופי מורים וסטודנטים, לימודי ההסטוריה של העם היהודי ומדינת ישראל. גם לימודי השואה תופסים מקום חשוב וגם כאן יימצאו התקציבים הדרושים אם נציע תוכנית לימודים מפורטת.

9. שחורים

מהווים רוב תושבי העיר באטלנטה ובאחוזים ניכרים באזורנו. נוכחותם מורגשת במנהיגות בדרג של ראשי ערים; ראש העיר אנדרו יאנג וראש עיריית בירמינגהם, ועוד 23 ראשי ערים בג'ורג'יה בלבד! הם בולטים במועצות העיריות, בפעילות מסביב לקינג סנטר ובחמשת הקולג'ים השחורים באטלנטה המספקים כ-25% של אנשי הכמורה השחורה לארה"ב כולה. (המורשה מהמחוז ה-5 באטלנטה זוכה תמיד לרוב מצד השחורים. ג'ון לואיס קיבל תמיכה יהודית רבה והבטיח לבקר בארץ).

הח"מ הופיע באוניברסיטאות הללו והרצה בהן על נושאים הקרובים לליבם: העולם השלישי, תרומת ישראל למדינות אפריקה ואסיה, היחס השליילי שלנו לאפרטהייד, הישגינו בשיקום שכונות המצוקה ועוד.

בפדרציה הוקמה הקואליציה היהודית-השחורה, הנפגשת מידי פעם לתרום פעולה ולהתגבר על אי ההבנות בין שתי העדות. נסיון לארגן ביקור משלחת שחורה בארץ לא עלה יפה מטעמים תקציביים. תוכנית שיקום השכונות עשויה לעניין המנהיגות השחורה בארה"ב ובאיזור זה, וד"ל. יש מקום רב לטיפוח המנהיגות השחורה, (ואין זו מלאכה קלה) בשל אהדתם לעולם השלישי וסיבות אחרות.

10. תיירות

בשעתו סגרו את משרד התיירות שהיה בבנין הקונסוליה. לאחר מו"מ עם הח"מ ועם מנהל אל-על במיאמי, הטילו על סוכנת תיירות מקומית, (שרון אפלבוום) לייצג את האינטרסים של ישראל, ובשנה האחרונה הסתמנה תזוזה לטובה.

בדי"כ יוצאות 10 ל-12 קבוצות מאורגנות ע"י הפדרציה: ביקורים ביהוד, האחות התאומה של אטלנטה, בונדס, מגבית, מנהיגות צעירה וכו'. כ"כ יש קבוצות נשים מטעם "הדסה", אורט, קבוצה למען "יד לקשישי" ועוד.

אחת לשנה משתתף הקונכ"ל בארוחת ערב המאורגנת באטלנטה ע"י משרד התיירות, אל-על וחב' אמריקאיות, לעידוד התיירות לארץ הקודש. השנה השתתפו כ-280 סוכני נסיעות בהשוואה ל-250 אשתקד.

גם הכנסיות השונות מארגנות קבוצות, וניתן להגדיל מספרן אם יסבסדו חלק מהנסיעה.

11. ארגוני נשים

באזרוננו ארגוני נשים מטעם: "הדסה", "אורט", "יש לקשיש", האגודה הלאומית לנשים יהודיות, בנוסף לארגוני הנשים בבתי הכנסת. רעייתי הוזמנה להרצות בפני ארגוני הנשים על מעמד האשה בישראל, החינוך בארץ, יחסי העדות ועוד. כל הארגונים קשורים לפדרציה, שהיא ארגון הגג של כ-60,000 יהודי אטלנטה.

12. הפדרציה

מאורגנת היטב. הנשיא נבחר ע"י מועצת המנהלים לתקופה של שנתיים, ולו 2 סגנים, מזכיר, גזבר והמנכ"ל. אלה נבחרים ע"י מועצת מנהלים בת כ-40 איש. הנשיאה הנוכחית היא הגב' בטי ג'ייקובסון. יחסינו עם הפדרציה טובים. הפדרציה קבלה על עצמה לרכז הטיפול בשיגור השמלחת המסחרית ארצה, היא מממנת בשיעור של \$1,200 דוג ממשלחת הנוער השווה כאן; משתתפת ב-50% ההוצאות לכבוד יום העצמאות, ומשלמת מדי פעם נסיעת אחמ"ים לארץ, לאחר הסבר מאתנו.

13. בתי כנסת

באטלנטה 21 בתי כנסת משלושת הזרמים, ונציין ארבעת הבולטים: הרב גודמן מביהכ"נ "אהבת אחים", (השמרני): 2,500 חברים רשומים; "הטמפל", הרפורמי בהנהגת הרבי שוגרמן; "אור ושלום", הספרדי בהנהגת הרב רוברט ישי, ובית הכנסת האורתודוכסי "בית יעקב" בהנהגת הרב פלדמן. בבתי כנסת אלה מתקיימים המפגשים לבונדס, ואליהם מוזמן הקונכ"ל לשאת דברים על החשיבות בחיזוק התשתית הכלכלית של ישראל.

14. בתי ספר עבריים

בשל ארגונה המעולה וגודלה של הקהילה, השכילה אטלנטה להקים כמה ביי"ס עבריים יומיים ברמה גבוהה: "ההיברו אקדמי", (כ-420 תלמידים, אורתודוכסי מודרני), ביה"ס ע"ש הרב אפשטיין, (במסגרת ביה"ס של סולומון שכטר של התנועה השמרנית), כ-450 תלמידים כולל מעון וגן - ברמה מצוינת; "ישיבה היי", ביי"ס תיכון אורתודוכסי, "בני תורה" ועוד. בעיר לשכת חינוך הממומנת ע"י הפדרציה, ומנהלה הד"ר ספוטס הוא מחנך מקצועי, דובר עברית רהוטה, המתאם בין ביה"ס ומספק מדי פעם חומר חינוכי, אך אין לו כל זכות להתערב. כל מוסד ריבון לעצמו. אנו מספקים חומר הן ללשכה והן לביה"ס, הכל לפי הענין. מדי פעם נהגתי להפגש עם מנהלי ביה"ס ולשוחח אתם על חשיבות החינוך העברי, על מרכזיותה של ישראל, על הצורך בביקורים ובלמודים בארץ, ארועים סביב ישראל ועוד.

בהסכם עם המרכז הקהילתי אנו מקימים מרכז מידע לישראל, אשר ירכז סרטים, סרטונים וחומר הסברה לאטלנטה ולכל דורש. זהו נסיון מענין והעתיד יוכיח אם יצליח.

15. 100 שנה לבי"ג, 40 לישראל, 20 לאיחוד ירושלים, ילדים מציירים את ירושלים

בכל ביה"ס יפעלו באחד או יותר מן הנושאים הללו.
הקהילות באזורנו הקימו ועדות על סמך תזכיר שהוכן בשגרירות והועבר ע"י הח"מ לכל הפדרציות. נפגשנו עם המחנכים והמנהיגים המקומיים והסברנו חשיבות הנ"ל. ועדה לשנת ה-40 הוקמה לאחרונה ע"י הפדרציה, וגם התקציב יימצא.

16. סדורי בטחון

מס. 2 שלי הוא גם נאמן בטחון. לפני כשנה נשארנו בלי קצין בטחון, אך עתה השלמנו עם הרעיון ומתגברים על הקשיים.

17. שיפור הליכים מינהליים

בדיכ זכיתי לשיתוף פעולה נאות ויעיל ממצפ"א, הסברה, משקו"ף, קשתו"ם ועוד. מפכ"ל המשרד ביקר במשרדנו לאחרונה והעליתי בפניו יחסה של מח' הנכסים בנושא דירת הקונכ"ל. בענין זה נגרם לי ולרעייתי סבל פיזי ונפשי רב. מחלקה זו משכה הענין מסיבות תקציביות ואחרות, חרף המלצת הסמנכ"ל למינהל לפני שנתיים, ועמדה על קבלת אישור על כל דירה שמצאנו. עד שבאה התשובה - נעלמה הדירה וחוזר חלילה. לדעתי, על הנהלת המשרד להכנס לעובי הקורה, כדי למנוע בעתיד סבל מיותר מראש הנציגות וממשפחתו. הפכוני לסוכן נדל"ן, ומשטרחתי ומצאתי דירה מתאימה, (מ-950\$ עד 1,600\$ לחודש), בחינם בהשוואה למחירים בניו-יורק או בחוף המערבי, לא זכיתי לכל עידוד. יש לחנך הפקידים לרגישות גדולה יותר, שהרי אין הדירה רכוש הפרטי של הקונכ"ל, אלא אמורה לייצג את ישראל בכבוד. תכופות נמנעתי מלהזמין לביתי אחמ"ים בשל מגורים בלתי מתאימים, והריני מתמלא בושה: על פגיעה בכבודי אני סולח! אך פגיעה בשמה הטוב של המדינה!

18. משרדי הקונסוליה

עם בואי לא היה מיזוג אויר במשרדים והתנאים היו ללא נשוא. קראתי להנהלת הבנין ועמדתי על שתי דרישות: אסכים להאריך החוזה בתנאי שירכיבו מערכת מיזוג אויר, וישימו טפטים על הקירות. תביעותי נתקבלו וחסכנו כ-23,000\$. עם זאת, השרותים הם בפרוזדור, וכך, מתוך הכרה במצוקה התקציבית, לא פנית בבקשה לעבור למשרדים אחרים. עדיין ניתן לתפקד היטב בתנאים הנוכחיים, חרף אי הנחות.

19. רשימת תפוצה

ארגנו רשימת תפוצה מפורטת של כל בעלי התפקידים החשובים בכל הפדרציות, בבתי הכנסת, במרכזים הקהילתיים, ראשי ארגונים, סנטורים ומורשים, עתונות ותקשורת - הכל ממוחשב ומעודכן. בביקורים התכופים מושיינגטון ומניו-יורק זכינו לשבחים על הסדר והארגון הטוב.

20. שיגור משלחות

מושל ג'ורג'יה ביקר בראשית יולי בארץ, ראשי ערים מאזורנו השתתפו בכנסים בישראל, ומשלחות מג'ורג'יה, טנסי, דרום קרוליינה ואלבמה ביקרו בארץ במסגרת פסטיבל האומנות וישראל אקספו. ביוזמת הסנטור גור מטנסי, יבקרו 400 איש בארץ בטיסה ישירה. עמדנו מאחורי הקלעים כדי לגייס הקהילות היהודיות.

21. עצות למחליפי

א. הבלטת רצונה של ישראל בשלום עם כל שכנותיה.

ב. ארץ ישראל

- ארץ ישראל חולקה ב-1921 ו-78% ממנה ניתנה לערבים ירדנים/פלשתינים מבלי שישפכו עליה טיפת דם אחת. זו היתה הפשרה הטריטוריאלית הגדולה, ואין צורך באחרת.

- יהודה, שומרון ועזה הן בלב הארץ ובה יחיו יהודים וערבים לנצח, תוך כיבוד הדדי.

- הערבים ביש"ע ישמרו על דרכונם הירדני, והיהודים - על הישראלי.

הרי הם עצמם מודים כי ירדן היא פלשתיין - ופלשתיין היא ירדן...

- האוטונומיה שנחתמה בהסכמי קמפ-דייוויד אמורה לענות על צורכי הבטחון של ישראל, ולהתחשב במאווייהם של הערבים, שיוכלו לנהל חיייהם בטרבות ובלשון, בכלכלה ובמסחר תוך סידורים נאותים עם ירדן ועם ישראל. פלשתינה ערבית (ירדן) קיימת ואין צורך בשניהו חלוקת א"י המערבית תגביר התוקפנות הערבית ותגרום לשפיכות דמים מתמדת. ע"מ למנוע זאת, עליה להשאר לעד בידי ישראל.

ג. השחורים

מחליפי יוכל להרחיב הקשרים עם השחורים ולהצביע בפניהם על הישיגיה החברתיים של ישראל, תוך קליטת כשני מיליון שבי ציון והרצון להגשים חלום בן אלפיים שנה תוכנית שיקום השכונות ופעילותנו בקרב העולם השלישי יחזקו נימוקיו. הצעה: לארגן משלחת מנהיגים שחורים שתבקר בארץ ותלמד נושא שיקום השכונות. זהו אתגר להם, וכלי הסברתי ראשון במעלה עבור ישראל.

ד. אוניברסיטאות

כנצאנו, יוכל להופיע באוניברסיטאות ולהדגיש כי הפתרון אינו בטרור וברצון להכחיד את ישראל, אלא ע"י ישיבה מסביב לשולחן תוך מו"מ וכיבוד הדדיים. אני משער כי ייתקל בסטודנטים ערביים תומכי אש"פ, ובודאי ישכיל להסביר להם כי ישראל לא תישא ותתן עם ארגון המרצחים.

ה. התקשורת

היא אמצעי יעיל להעברת המסר. האוכלוסיה באזורנו אדוקה ברובה והיא מאמינה בייעודה של ישראל כחלק מתהליך הסטורי-אלוהי. כעו"ד, בוגר האוניברסיטה העברית, ימצא מר מסראווה הניסוח הנכון בקשר שבין עם ישראל לארץ-ישראל. אני מוכן לספק לו ציטטות מהתנ"ך שהשתמשתי בהן בהופעותי.

תדמיתה של ישראל היא של דמוקרטיה צעירה, דינמית, מושתתת על הערכים המוסריים של היהדות והנצרות. אם ישכיל להוסיף גם את המימד המוסרי הקיים באיסלאם- יזכה לאהדה רבה ויעזור לעניינה של ישראל. אמצעי התקשורת ברובם רואים בשכניה של ישראל משטרים טוטליטאריים שאין להם יחס לחופש הביטוי, לעתונות חופשית, להליכים דמוקרטיים ולעליונות החוק, ובודאי ישאל כיצד ניתן לגשר בין המשטרים הללו לבין המדינה היהודית. נסיונו כערבי ישראלי יוכיח, כי ניתן לחיות בשלום תוך כיבוד הדדי.

1. הקהילות היהודיות

כמו בכל חברה חופשית, הוא יתקבל בכבוד ע"י חלק אחד, בהסתייגות ובסקרנות ע"י חלק אחר, ובהתנגדות ע"י חלק נוסף. אנ משער שהמשרד יטיל על סגן הקונסול מגע הדוק יותר עם הקהילות הללו, מבלי לוותר על הופעות בארועים מרכזיים שייצגו ע"י ראש הנציגות.

22. הישראלים באטלנטה ובדרום-מזרח ארה"ב.

באטלנטה נוצרה בשנים האחרונות קהילה של ישראלים המוערכת במאות אחדות, בד"ב חומר אנושי טוב: אקדמאים, אנשי עסקים, בעלי מקצועות טכניים. אחדים - אנשי מקצוע המלמדים באוניברסיטאות ו/או במכוני מדע. הקונסוליה יזמה הוצאת עלון עבורם, ומדי פעם מתקיימות פגישות במרכז הקהילתי, ברובם גם הוזמנו בשנתיים האחרונות ע"י הקונסוליה, לנשף יום העצמאות. הטענה העיקרית הנשמעת מהם: התערבות המדינה בחיי הפרט, ביורוקרטיה נוקשה, מיסוי כבד שאינו מדרבן ליוזמה ולעשיית רווחים. אין הם מתלוננים על רמת החיים, אלא קובלים על איכות החיים: נקיון, יחסי אנוש, הגינות וכדומה. ישראלים אלה אוהבים ברובם את הארץ, (תעיד השירה האדירה מלאת הגעגועים כל אימת שחוברים יחדיו ושרים). יש צורך בטיפוח מתמיד של הקשר עמהם. ילדי הישראלים הוא נושא כאוב, המטריד לא רק את מנוחתנו, אלא גם את מנוחת ההורים עצמם. יש להציע תוכניות מגוונות כדי להחזירם הביתה- ודרכם - את הוריהם.

23. הערות סיכום

תודה מקרב לב לרוה"מ יצק שמיר ולהנהלת המשרד על הזכות שנפלה בחלקי לייצג את ישראל בחבל עולם זה. אהבתי את שליחותי, ולא נלאיתי מלהביא את דברה של ישראל בפני העם האמריקאי הגדול והידידותי. ואחרון חביב: הקהילות היהודיות, אלה העושות למען ישראל ויעמדו לימינה גם במבחני העתיד.

אני מתפלל ליום שיעלו מרצונם לארץ ויבטיחו את קיומם כיהודים, שהרי אין קיום לגולה ולו גם במתוקה ובעשירה בגלויות.

ב ב ר כ ה ,
יששכר קציר,
קונסול כללי.

העתק: ארוה"מ

השגריר

הסמנכ"ל למינהל

המפכ"ל

מנהל המרכז

מנהל לשכת המנכ"ל

מנהל תפוצות

מנהל הסברה

ציר הסברה

השר משה ארנסט, הכנסת, ירושלים

השר משה קצב, הכנסת, ירושלים

ח"כ חיים קאופמן, הכנסת, ירושלים

ח"כ יהושע מצא, הכנסת, ירושלים

ס/השר רוני מילוא, הכנסת, ירושלים

3

שגרירות ישראל / וושינגטון

הן אונג

אל: המשרד, בטחון, ניו יורק

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף / מחוד דמים

סווג בטחוני בלמים

דחופות רגיל

תאריך/ז"ד, 1600 ג.א. 77

מס' מברק

1/2

4 20 022

אל: מצפ"א, מע"ת

דע: יועץ רה"מ לתקשורת, יועץ שתי"ט לתקשורת
ניו יורק

תדרוך דובר מחמ"ד ליום 1.7.87

Q (Off-mike) -- meeting with the Secretary, the Defense Minister of Israel --?

MR. REDMAN: Defense Minister Rabin is visiting Washington, primarily to discuss issues relating to Israel's Lavi fighter aircraft project. He will be seeing Secretary Shultz late this afternoon. He also has met, I believe, with the Vice President, and also is meeting with Secretary Weinberger. I think that, basically, captures what I can say at this point.

Q Are you still, I mean, against the Lavi project, now? Is there any reconsideration --

MR. REDMAN: Our position, which I'll reiterate very briefly for you, is that we have made clear that the United States has serious concerns over the cost of continuing Lavi, and the effect such costs would have upon our ongoing security assistance program to Israel. However, the final decision on the Lavi must be made by the government of Israel.

Q (Off-mike) -- costs to both countries, or --

MR. REDMAN: That's a complicated --

Q I know --

MR. REDMAN: -- question, as to exactly how costs worked out, but --

Q Well, when you say that the costs are unpleasantly high, is the cost to the United States? It's costing -- and also helping the Israeli economy in other ways. What are you referring to?

MR. REDMAN: I believe there are costs on both sides, in the sense that --

קריין
הדין
הוא

Handwritten notes and numbers at the bottom of the page, including a list of numbers: 4, 3, 4, 1, 1, 2, 1, 1, 2, 1, 3, 3, 2.

4/20/22

2/2

Q But they are too high --

MR. REDMAN: -- the Lavi project involves some US support, also.

Q But the amount is (inaudible) -- \$215 million has gone now, to the Lavi. Right?

MR. REDMAN: I don't know the status of that.

Q Do you have any indication that Rabin will also be talking about the Persian Gulf policy articulated by the administration yesterday? And can you say whether the Israelis have a position with regard to that?

MR. REDMAN: I couldn't say what other issues he might raise. But the primary purpose of his visit is as I have just described it. And that's what we're preparing to talk about; at least that's the major subject.

Q Chuck, does this visit have anything to do with the semi-annual meeting of the political-military committee --

MR. REDMAN: I don't think so --

Q -- between the United States and Israel?

MR. REDMAN: I don't believe so.

Q Will you take the question?

MR. REDMAN: I think I've answered it. If it's other than that, we'll let you know.

Q (Off-mike) -- a report that Syria has moved additional military forces into the Beirut area, perhaps in connection with efforts to free the hostages. Do you have any comment on that report?

MR. REDMAN: No.

Q Do you have anything to confirm that -- such movement?

MR. REDMAN: No, I don't. Couldn't confirm that.

Q (Off-mike) -- today. How would that affect his ability to enter this country and his US citizenship?

MR. REDMAN: I don't have any judgment to render on that.

שגרירות ישראל / דוסטונסטון

סופס מברק
ד"ר _____
ד"ר _____

המסוד

030

דחיפות רגיל

חאריק/ז"ח 13.40 | יולי

מס' מברק

מצפ"א

דע: גולן, כנסת

בית הנבחרים: חייב דיניץ

ועדת המשנה לאירופה ומדינת אירחה את חייב דיניץ לא"צ ב-30.6. השתתפו כחריטר קונגרסמנים (לנטוס, פוסטר, קוסטמאיר, לארי סמית, לוקנס, פיהן, גיידנסון, סולארז, אקרמן, גילמן, לויין). חייב דיניץ השיב על שאלות כדלקמן:

פולארד (לוקנס וסולרוז) סקר את אופן עבודה ועדה החקירה בכנסת והמסקנות, לרבות חילוקי הדעות בין נציגי המערך והליכוד, וההמלצות לגבי המשך העסקת סלע ואיתן.

התהליך המדיני (סולרוז) התהליך המדיני אינו פעיל במיוחד אך לא "מת". על ארה"ב לפעול נגד חיטול ההזדמנות שנוצרה. במערך פועלים לשכנע לא את אלו המתנגדים לוועידה בגלל הויתורים שתביא, אלא מתוך שאלות מהותיות על עצם הנוהל. יש לזכור שאין איש בארץ הוקק לוועידה - זוהי הענות לצרכי חוסיין. ואולי יהיה לו מוצא אם בריה"מ תסרב להנאי ישראל. בריה"מ תבוא רק אם תדע שניתן להתקדם בלעדיה. אין מקום להגזים בחשיבות המשלחת הקונסולרית.

פיתוח טנק אמ-1 במצרים (גילמן) מדגיש שבדין אישיים. תחד התמנו הסכם שלום עם מצרים, מאידך, מאחר שלא נוכל לעולם להגיע לשוויון כמותי עם שכנינו, יש חשיבות ליתרון איכותי שנשיאי ארה"ב תמיד הבטיחו לנו. מצרים תקבל הטכנולוגיה הטובה ביותר ותמצא בודאי שוקים במדינות העוינות אותנו. (אחרי הפגישה רמז לנטוס שהוא מתכוון ליוזם פעילות בקונגרס נגד תוכנית זו של הממשל.)

יש"ע, והאם זהו מנסול הבולט לשלום (קוסטמאיר). הסביר בהרחבה חילוקי הדעות בארץ לגבי עתיד השטחים.

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including a signature that appears to be "ד"ר פ"א" and some numbers.

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף _____ מתוך _____ דפים

סוג ב זוני סודי

דחיסות

תאריך/ו"ח

מס' מברק

020

מפרץ - דגלול (אקרמן) : ארח"ב אינה יכולה להראות כמוותרת על אחריות - ביחב"ל אין חללים ריקים. אולם כפי שנוכחונו בלבנון, יש מכניזם של הסלמה. ולכן אם אפשר לבצע הדגלול בלי להרחיב את המעורבות - כדאי. הדגיש שזו דעתו האישית.

ח"כ דיניץ לא השיב לשאלת פוסטר כיצד לדעתו יתפתחו הדברים באמרכ"ז. סיכם ההישגים הכלכליים והפרובלמטיקה בהחלטה על הלבוא.

טובה הרצל

טובה הרצל

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL
ONE GREENWAY PLAZA EAST, SUITE 722
HOUSTON, TEXAS 77046-0186

קונסוליה כללית של ישראל
היוסטון, טקסס
PHONE: (713) 627-2780

19/6
מאת: יורם אסינגר
ביום: 29.6.87

אל: י-ם

דעו רושינגטון

מאת: היוסטון

29.6.87 19/6

בלמ"ס/מידי

אלו ח"כ דן מרידור, י-ם (קשר העבירונוא)

דעו י. למדן, רושינגטון

מצפ"א

מאת: יורם אסינגר, היוסטון

הנדון: ביקור הסנסור

JOHN BREAUX

ידידנו, MAURRY HOROWITZ מ-BATON ROUGE, יחד עם SHELDON BEYCHOK, שהוא מעמודי התווך של הפוליטיקה בלאויזיאנה וחלובי היחודי בדר' מע' ארה"ב, יבקרו בישראל יחד עם הסנסור (ונשותיהם) ב-19-26.8. MAURRY מבקש מאד כי תפגוש את הסנסור, וכי תתרום למפגש עם רח"מ. הסנסור "בסחוניסט" וחשוב לעדכנו בנושא תרומתה הצבאית-אסטרטגית של ישראל לבסחון הלאומי של ארה"ב.

יורם אסינגר/היוסטון

ח"כ 19/6
מאת: יורם אסינגר
ביום: 29.6.87
3 2 1

Jerusalem, 1-JUL-1987
3-CM-831-1

President Ronald Reagan
The White House
Washington, D.C.

Dear Ron,

On behalf of the Government and people of Israel, it is my pleasure to extend to you, to the Government and to the people of the United States our most sincere and heartfelt wishes on the occasion of the Fourth of July, the Day of Independence of your great country.

This year marks the bicentennial of the Constitution of the United States, a document which has become a pillar of democracy, freedom and justice, setting an example to many other nations sharing the same values and hopes. We, as a young-old democracy, congratulate you upon this historic event, marking an unprecedented achievement in the history of nations.

It is in the spirit of the Constitution and of the great American experience that you, dear Ron, have led the free world in the last seven years in the struggle for peace and freedom. This struggle, in which we are proud to be your allies and partners, is not easy; but it is a worthwhile cause, and as our ancient Sages say, "It is not for you to complete the work, but neither are you free to desist from it."

This year again we look back with satisfaction at the positive and successful development of our relations in many spheres.

May I take this opportunity to express the wish that you will enjoy the best of health and good spirits in the future, as you continue to lead the American people towards continued prosperity and success. Shulamit joins me in sending Nancy and yourself our affectionate personal greetings.

Cordially,

Yitzhak Shamir

344
2309/3
נכנס
**
**
**

חוזם: 7,344 *
אל: המשרד *
מ-: רוש, נר: 781, תא: 300687, זח: 1300, זח: מ, טג: טב *
נד: @ *

סודי ביותר/מידוי *

אל: מנכ"ל מדינני *

שיחת המזכיר-ה'נ' דיניץ *

השיחה נערכה בעת ארוחת בוקר בבית המזכיר, התנהלה ברוח ידידותית ביותר ונמשכה כשעה ומחצה. נזכרו צ'רלי היל וזה"מ.

השיחה נסבה על החשיבות בקידום תהליך השלום וניצול ההזדמנות הנוצרת והמזכיר שתף ניצול ניתן עתה לקדם את התהליך.

דיניץ הדגיש את החשיבות בגיבוש המינה אירופית שתביא להתלכדות מדינות המערב סביב העמדה המשותפת של ארה"ב וישראל ולמנוע אירופיה בעמדתן של המדינות הנמצאות בתהליך כמו ירדן ומצרים. עמדה מערבית משותפת תקל על הכסיונות לשכנע את בריה"מ להסכים לארופיה של הועידה ולתנאים להשתתפותה.

שולץ אמר שבריה"מ בודאי לא תתנגד למות' ישיר ולא יכפיה אבל תעמוד על כך שנושאים מסוימים יודנו בפורום הועידה עמה וביניהם הנושא הפלשתינאי. ובר זה, אמר המזכיר, אינו מקובל כמובן על אירופיה או על ישראל. שולץ אמר שזה מספר שנים הוא מנסה לשכנע את בני שיחו שיש להפריד את הטיפול בנושא הפלשתינאי ולפרקו כן שבעיית תושבי יהודה ושומרון תטופל במסגרת הטיפול בשטח זה ואילו הפלשתינאים בלבנון יטופלו במסגרת הטיפול בנושא הלבנוני.

* המזכיר אמר שהוא רהר ארונות בהיבט הישראלי של הועידה
* הבינלאומית. הוא בדעה שחשוב מאד שנאשר יתחיל הדיון
* המהותי יהיה בסיס לאומי רחב לכן לאור החשיבות המכרעת
* איש להחלטות בנושא, חשוב להתגבר על הסנקות שיש אצל
* גורמים בישראל לגבי מחויבותה של ארהב לארציה של
* הועידה. חשוב שיבינו בישראל שארהב וישראל הנטושנה
* את הועידה אם היא תודרך למצב שבו התנגדות שתיהן. המזכיר
* אמר שלמעמים הוא מתקשה להבין את נשר ההתנגדות למהלך
* הצמוד לתנאים ברורים כלמי בריהמ' דהיינו חידוש יחסים
* דיפלומטיים עם ישראל והגירת יהודים לישראל כניה שלאחר
* כתיחת הועידה מנסה בריהמ' לערות את ארציה המוטכס
* ואזי כל הענין מתבטל. "מה רע בינתיים תשיג ישראל
* מבריהמ' את חידוש היחסים ועליית יהודים תמורת שני
* ימי עבודה?"

* שולץ חזר לרעיון הועידה הכלכלית שהוא מחשיב מאד ואמר
* שיתכן שיכולה להיות ועידה מתמשכת שתעסוק בנושאים
* אלה, ויתכן שניתן יהיה לצרף אליה את אותן מדינות היכולות
* לתרום לנושא כגון גרמניה, יפן, ואולי גם סעודיה
* וכורית.

* המזכיר אמר שעמדת בריהמ' הבדק בעת מגישת מרפי-פוליאקוב
* באשרע הבא, הוסיף שבינתיים לא טובים מועד לפגישתו
* עם שברנדזה.

* ח'נ"י דינוץ שאל על מגעו ארהב וסוריה והיקשה אם אמנם
* ניתקה עצמה סוריה מן הטרור. שולץ השיב שישנן הוכחות
* שאבו-נידאל סולק מסוריה אף כי הוא כנראה עבר לבקטא.
* ארהב אינה טבורה שסוריה מילאה כבר את כל מה שמצויים
* ממנה אן הוא בדעה שטוב לחדש את הדואלוג ולבדוק אם
* אפשר להתקדם בכמה נושאים. שולץ העיר שזה רעיון גרוע
* להוציא שגריר ממקום כהונתו והוסיף שאם מישהו בעתיד
* יציע לו להוציא שגריר הוא לא יקבל את עצמו. שולץ
* אמר שוולטרס יטע למסקנה ב-2/7-1 בנושאים אומ' ייזום
* ומשם ימשיך לזמשק. אם בדיקותיו תבאנה לתוצאות חיוביות
* הוא, שולץ, ישקול אפשרות התקדמות נוספת ביחסים.

ערן

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]

ט ו פ ס מ ב ד ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 1 מתוך דפים

סווג בטחוני גלוי

המשרד

דחיפות רגיל

782

תאריך/ז"ח 14.00 30 יוני 7

Handwritten mark

מס' מברק

מצפ"א

דע: אגף אירופה

רידג'ווי בועדת החוץ

לשלנו 478 מ-18.6

1. כללי

הופעתה של עוזרת המזכיר לענייני אירופה שנדחתה מ-18.6 התקיימה ב-29. עדותה הכתובה דומה לזו שהוכנה אז והועברה בשלנו שבסימוכין ולא תועבר ^{לשגרירות} הייתה נוכחות קונגרסיונלית דלה יחסית (לנטוס, אוואנס, מאירוס, בירוטר, וקצרות - גילמן). כמחצית מפרק השאלות והתשובות הוקדש לשאלות על הנעשה בפרץ. לא רק מן ההיבט של העמדה האירופית אלא גם המדיניות האמריקנית בכלל והקדשת זמן לדיון על אירופה מעידה שוב על ההתענינות הקונגרסיונלית בנושא.

2. דברי פתיחה

בתחילת הדברים העלתה רידג'ווי מספר נקודות:

- הסכם ה-INF אינו רעיון שצץ בין רגע. הוא תואם את המטרות שהנשיא חותר אליהן מאז '81 ומשקף עמדת נאט"ו מאז 1979.

- מפרץ: המערב הגיב יותר טוב מאשר משתקף בכותרות. בריטניה וצרפת הגבירו נוכחותן, יש שייפ עם ההולנדים.

- בריה"מ - פנים: גורבצ'וב עצמו מודה שיש התנגדות מבפנים לרפורמות. הוא מכיר ששינוי יבוא בטווח ארוך אך נחוש להתחיל מיד, ומתרכז בנושאים המתאימים. אינם משוכנעים שלבריה"מ מדיניות חדשה כלפי מזא"ר. לפנה"צ המזכיר נפגש עם נציגי קואליציות הזוגות המפוצלים, ארה"ב מאוכזבת שמאז מרץ אין שיפור.

Handwritten notes at the bottom of the page, including a list of numbers: 4, 3, 4, 1, 1+1+1, 2, 1, 3, 3, 2.

שגרירות ישראל / וושינגטון

טופס מברק

דף 2 מתוך דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

782 2/3

- אי הסגרת חמאדי: ההחלטה תואמת החוק הבינ"ל והסכמי ארה"ב - רפ"ג. עובדים בשי"פ איתם - מספקים עדויות. יש התחייבות ממרפ"ג שהתהליך יהיה מהיר; אם יורשע, יקבל מאסר עולם; לא ישוחרר יותר מאוחר. (בהקשר זה הביע לנטוס דעתו על כך שהתובע הכללי נשלח למשימה שהצלחתה לא הובטחה מראש).

להלן מתוך שו"ח:

3. מפרץ: רידג'ווי הודתה ש אחדות מהאירופאיות אינן שותפות לתחושה הדחיפות של ארה"ב - הן סבורות שההפגזות הן תוצר לוואי של המלחמה, ויש להתמודד איתן בלי כח. לא חתייחס בפורום גלוי למה שארה"ב ביקשה ספציפית, מה עוד שמקצה הבקשות לא בתחום טיפולה. ארה"ב פנתה כללית לרפ"ג וליפן לגבי ההיבט הכספי אך ריאלית, אינה מצפה לפיצוי על עלויות תפקידה, כפי שהיא רואה אותו כמעצמה עולמית. בז'ינסייב לא היה צריך להתבטא בעד צמצום נאט"ו, לאחר שהפך לארגון אויב! זהו אמנם תפקידו של נאט"ו, ובו הוא נושא, כפי שמעיד גיוס חובה.

4. בריה"מ, אירופה ארה"ב: מוקדם להעריך האם גורבצ'וב יצליח בתוכנית הרפורמה, ובכלל לא מועיל לומר שהפסגה התקיים בסחיו - תלוי בתוצאות שיחות פריין הנמשכות. אין בפיה הסבר מדוע דעה הקהל באירופה מייחסת לבריה"מ עמדות יותר פציפיסטיות מאשר ארה"ב - הסבר אפשרי, החדשנות בתופעה גורבצ'וב, כבר אינו תופס. מאז המפגש ברייקיאביק גדל הדיון הפנימי בין האירופאיות על צרכי הבטחון שלהן.

5. רומניה, מ.פ.נ.: היא מאד מוטרדה מהצעדים הקונגרסיונליים. לא חגן על רומניה ומנהיגותה בכל הנוגע לנושאים פנימיים אך ארה"ב מצאה שבאמצעות מ.פ.נ. אפשר לסייע לאיזון. זה, ולא מדיניות חוץ, הינו הטעון המרכזי של הממשל. התיקון על תנאיו לחידוש שלא ניתן להענות להם פירושו סוף מ.פ.נ. היא מאד דואגת, תפעל ככל יכולתה נגד המגמה. בימים האחרונים אמרנו לרומנים לא להגיב בחופזה - התהליך החקיקתי טרם הושלם. אף שהמעמד קטור להגירה, לחצנו שיבינו חשיבות ז"א ואשמחם בחקשר זה.

6. שוונות: ארה"ב חתנגד להצבת כוחות ברית ורשה בקפריסין במקום השוודים הפורשים, לנטוס

אויב/פייס

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 3 מחוד דפים

סווג בטחוני גלוי

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

782

$\frac{3}{3}$

הודיע שיכתוב לרה"מ שוודיה לבקש שישארו). יוון - מתקיים שיפ טוב בנושאים שונים,
לרבות בתחום המודיעין. הסכם "קול אמריקה" בהכנה. עוד נשאלו שאלות הנוגעות ליוון -
קפריסין, יחסים עם קנדה והסכמי סחר עם אירופה.

טובה הרצל
7.1.87

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו ס ס מ ב ר ק

דף 1 מתוך _____ לפים

סוג בטחוני שמור

דחופות אין

המשרד

תאריך/ז"ח 1110 30 יוני 87

764 $\frac{1}{3}$

מס' מברק

אל :- ממ"ד/ערב 3, פריפריה

משיחה עם פיטר ברליי (עיראק/איראן / NEA)

1. הפעילות במסרץ ממשיכה להתמקד בדרום - הדגלת אנינת כוונתיות, פיגועים הדדיים במיכליות, כאשר בחזיתות הלחימה הפעילות ברמה נמוכה וללא ארועים מיוחדים. מאידך, ברה"מ ממשיכה בשמירת רמח פעילות דיפ' גבוהה. הדיאלוג עם איראן, המלווה בטפת קשה ואף הלחץ נוגע לנושא הפיגועים באניות סובייטיות ולבעיית אפגניסטאן אינו מאפיל על המשך הנטיה הסובייטית הברורה לעבר עיראק.

2. הדגלת מיכליות כוונתיות. תסידורים הפורמליים ואף הבטחוניים הושלמו לא מכבר, כאשר ביצוע בפועל של ההדגלה יחל במהלך החודש הבא. לשאלתי, מדוע טרם נקבע מועד מדויק השיב שהחלטה על כך היא פוליטית. הממשל הנמצא בעימות עם הקונגרס בסוגיה רוצה לשוות להסכם עם כוונת אופי דיפ, ולא צבאי. לוי"ז הוא כזה שהנשיא יבנס ב-30.6 את ראשי שני המפלגות בקונגרס ויציג בפניהם חבילה של הפעילות האמריקאית באו"מ בנושא הפסקת הלוחמה בין עיראק ואיראן ולאחר מכן שולץ שיתלווה אליו יציג אף הנושא בפני הכתבים.

3. ההצעה האמריקאית נוגעת ל-3 תחומים (א) מחוייבות מנדטורית של הצדדים להפא"ט. (ב) פניה למזכ"ל האו"מ שיטול תחת חסותו ניהול מו"מ בין הצדדים. (ג) הסכמה על צעדים בהמשך לנוכח סרוב אחד הצדדים להענות לפניית המזכ"ל. ברלי מציין שהאמריקאים נסוגו, לפחות טקטית, מקבלת הסכמה מראש מצד 5 חברות מועב"ט להטלת סנקציות על הצד שיטרב להפא"ט, זאת ע"מ לזכות בקולות מירביים של חברות מועב"ט. מסתבר ששלוש המערביות-בריטניה, צרפת וכמובן ארה"ב מסכימות לכך. סין הודיעה שתתנגד ואולי ברה"מ מסתייגת מאזכור צעדים מנדטוריים. ברלי מניח שתכנית ההדגלה תצא לפועל בצמוד למהלך האמריקאי באו"מ.

מס' רחב 1480126 / מס' קצר 764
1 2 3 4 5 6 7 8 9

שגרירות ישראל / וושינגטון

ט ו פ ס מ ב ר ק

דף 2 מתוך דפים

סוג בטחוני

דחיסות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

764

2
5

4. איראן, ברלין, בדעה, שהיא נחלת מיעוט במחמ"ד, שאיראן לא תעבור לסדה"י לנוכח שיוט אניות כוניתיות תחת דגל אמריקאי (א) ראשית, בשל מה שנראה לו כמחוייבות איראנית להגיב. (ב) לתעמיד במבחן את הממשל, בעיקר לנוכח הריכוז הפנימי עם הקונגרס. מאידך, הוא אינו סובר שאיראן תעשה זאת בצורה חזיתית נגד הצי האמריקאי אלא נגד אניות כוניתיות תוך שימוש באמצעים כגון ספינות חיילי ופיזור מוקשים לול חופי כונית. הטגיעה האחרונה שם ארעה במיכלית שבדית. ברלין מצוין שכבר מאותרת פעילות ערב של ספינות פטרול איראניות בצפון המפרץ במקביל לפיזור המוקשים שם. בסוגיית טילי הטילקורס האיראנים עסוקים בבניה נרחבת של ביצורים תוך הטעלת מכ"מ כהתראה לפני פעילות עויינת, הטילים עצמם עדיין מאוכסנים אם כי המעבר להפעלתם המבצעית יתיה קצר. התערכה היא שמטילים הם בבחינת שוט וספק, אם כי ללא בטחון, אם האיראנים יסתכנו בהשמדתם שתעלה כ-600 מ' דולר לאוצר האיראני.

5. סעודיה, הממלכה התנתה שה"פ עם ארה"ב לנוכח ההפתחות אפשריות במפרץ בכך שיחיה קשור במישרין להכטחת האניות הכוניתיות אך לא מעבר לכך. הסעודים חדגישו שאינם מעוניינים בהעברת הריכוז הפנים אמריקאי לתחום המפרץ, דהיינו שימצאו עצמם חשופים לנוכח פעולות תגמול אמריקאיות נגד איראן. ספציפית וקטלכם על שני מטוסי אינוקס שיטרקו את דרום המפרץ ובעיקר את אזור מיצרי הורמוז, בנוסף ל-2 האיווקסים המפונים צפונה. נוסף על כך יעמדו לרשות ארה"ב ציוד לסילוק מוקשים. מעתבר שגם הולנד נענתה בתחום זה.

6. עיראק - איראן, הפעילות לאורך החזיתות ברמה נמוכה. צדאט חוסיין מרגיש עצמו בטוח יותר ומשוחזר מלחצים לנוכח העברת המוקד לדרום המפרץ והפעילות הבינייל של שתי המעצמות, המשטר עסוק בשני תחומים. (א) ניוד מתמיד של נושאי תפקידים מרכזיים בעיקר בטחון המודיעין ובאבטחת המשטר. (ב) עיקור האוכלוסייה הכורדית מאזור ההר ויישוב מחדש בשפלה. המשטר לא היה מתפנה למבצע מטיבי מסוג זה ללא הרגיעה בחזיתות. אין לו הסבר להפסקה בפעילות העיראקית האוירית, אם כי המדינות ממשיכות לפגוע במיכליות מזדמנות

באשר לאיראן, ברלי בדעה שמורגשת תשישות ואף הטכול באשר לאי יכולתה להמשיך ביוזמה צבאית נרחבת. ישנם סימנים לריטונים בקרב משמרות המהפכה והצבא, כל אחד מנקודת

סניג'ורה ישראל - ורשינגטון

ס ו ס
ס ר ר
 97...3...מחור...3...דפיס
 סווג בסחוני
 דחיסות
 תאריך וז"ח
 ס' מברק

אלו

764

$\frac{3}{3}$

מבטו הוא. רפסנג'אני ממשיך לקיים רמת פעילות גבוהה בקרב "המשמרות"
ומוערך כבעל השפעה גוברת בחוגים אלה.

אלי אבידן
k/c

2 1 2 2 1 2

דף... מתוך... דפים

סווג בטחוני גלוי

דחייפות... מלל

מאריך וזייט 30.10.87

מס' פרוטוקול

שגרירות ישראל - וושינגטון

אלו

המשרד

1/4

783

252 M.G

2.5

אל: מצפ"א, ממ"ד / ביניל 1, ערב 3.
דע: מקשיח

קונגרס: שייט במפרץ
לשלנו 693

הקונגרס והבית הלבן: הבוקר נציגי המנהיגות משני הבתים נפגשו עם הנשיא ודנו בנדון. לפי כלי התקשורת, אנשי הקונגרס הפצירו בנשיא להשהות את ביצוע דיגלול האוניות הכוונתיות עד שתושג הבנה בין המחוקקים והממשל (נוסח הצעת הסנטור נאן - ראו נא את הנספח למברקנו הני"ל). מצדו טען שר ההגנה וינברגר שהממשל אינו יכול לחזור מתכניותיו כי פירוש הדבר כניעה לאיומים של מדינה טרוריסטית (איראן) והפיכת המפרץ הפרסי ל"אגם סובייטי". מן הסתם שני הצדדים לא הגיעו לעמק השווה, והספיקו של בית הנבחרים, גייס רייט, אמר לאחר הפגישה שככל הנראה, הממשל ניצח בסיבוב זה.

הסנט: לאחר מכן, התכנסה וועדת החוץ ואחרי דיון קצר, אמצה שתי החלטות (רצ"ב)

א. ביוזמה יו"ר הוועדה קלייבורן פל, יחד עם הסנטורים אלו קרנסטון (דמוקרט) ופרנק מורקאוסקי (רפובליקאי) החלטה שהיא גירסה מתוקנת של הצעתו המקודית של פל (ראו נא שלנו 607 החלק המבצעי מדגיש את ניטרליות ארה"ב; קורא ליוזמה דיפלומטיות לשים קץ למלחמת איראן-עירק, לרבות סנקציות כלכליות מנדטוריות באמצעות מועבייט על הצד במלחמה שאינו משתף פעולה במו"מ לשם כנון הפסקת אש; ואיסור על דיגלול אוניות מהאיזור כל עוד נמשכים מעשי האיבה במפרץ. החלטה זו התקבלה ב- 10 קולות בעד מול 8 (כאשר מורקאוסקי היה הרפובליקאי להצביע בעדה).

ב. החלטה, ביוזמה הסנטור ברנק אדאמס (דמוקרט ממדינת וושינגטון), שקוראת להפעלת חוק ה-WAR POWERS תוך 48 שעות לאחר כניסתה של כל אוניית מלחמה אמריקאית לתוך המפרץ לצורך הגנה על אוניות מקומיות מדוגללות. החלטה זו התקבלה ב- 10 קולות מול 9 (לפי קווים מפלגתיים, בלי יוצאים מהכלל).

ולמ למדו

2	3	3	1	2	1	4	4
---	---	---	---	---	---	---	---

WB
207N

783
782
2
4

AMENDMENT TO S.1327

(To be proposed by Senators Murkowski & Pell)

Strike all after the enacting clause and insert in lieu thereof the following:

Section 1. Congressional Findings. The Congress finds that --

(1) the security and stability of the Persian Gulf are vital to United States and Western economic and strategic interests;

(2) the war between Iran and Iraq has threatened to disrupt the peaceful flow of commerce in the Gulf and violates the right of nonbelligerent nations to free navigation through its international waters;

(3) the introduction of Chinese-origin Silkworm missiles into the conflict has resulted in an escalation of the threat to neutral commerce;

(4) it is the established practice of various nations, including Great Britain and the Soviet Union, to provide naval protection to their shipping in the Gulf, including ships leased or chartered to countries bordering the Persian Gulf but not belligerents in the war; and

(5) placing United States flags on ships of nations not pursuing a policy of strict neutrality could risk involving United States forces in the conflict between Iraq and Iran;

Sec. 2. United States Neutrality. The Congress --

(1) reaffirms United States neutrality in the war between Iran and Iraq;

(2) supports the use of United States naval forces to protect the right of American vessels under international law to free and innocent passage through the international waters of the Gulf;

(3) supports United States participation in collective efforts by the Western allies and other neutral nations to protect such neutral rights;

2

783
752 $\frac{3}{4}$

Sec. 3. Diplomatic Initiatives to End the Iran-Iraq War. (a) In recognition of the urgent need to end the current hostilities between Iran and Iraq, the President is urged to take steps through the United Nations Security Council to obtain a cease-fire and a return by both combatants to internationally-recognized boundaries. The President is further urged to seek a mandatory United Nations Security Council arms embargo and economic sanctions against any combatant which fails to cooperate in the establishment of a negotiated cease-fire.

(b) In view of the sale by China to Iran of weapons likely to escalate the conflict and to threaten neutral shipping, the United States should use its influence with the People's Republic of China, including leverage provided by the sale of advanced fighter aircraft avionics equipment with government financing, to stop Chinese arms sales to Iran.

Sec. 4. Prohibition on Agreement to Register Certain Vessels. Notwithstanding any other provision of law and for the duration of current hostilities in the Persian Gulf, no appropriated or other funds shall be expended to enter into or implement any agreement, formal or informal, with any country bordering on the Persian Gulf under which any vessel owned by a country or by a national of such a country is registered under the United States flag. This specific prohibition represents a delineation of, and shall not be deemed to restrict the implementation of, the broader United States policy set forth in Section 2.

A

freestanding Bill.

*75
752*

*4
4*

S. 1343 -- Revised
(with an amendment by Senator Adams)

Be it enacted by the Senate and House of Representatives of the United States of America in Congress assembled that:

(a) the Congress finds that the introduction of United States Armed Forces into the Persian Gulf for the escort, protection, or defense of any vessel which has been reregistered under the United States flag and which was owned by the government or nationals of any country bordering the Persian Gulf as of June 1, 1987 requires the transmittal to the Congress, pursuant to section 4(a)(1) of the War Powers Resolution (P.L. 93-148), of the report described in that section.

(b) Notwithstanding any other provision of law, in the event that such report is not so transmitted, the provisions of the War Powers Resolution shall be deemed to apply, beginning 48 hours after the introduction of such forces, as if that report were transmitted within such period.

X

Handwritten signature in a circle.

שגרירות ישראל / נושין גטון

ט ו פ ס מ כ ר ק

דף 1 מחוד 2 דפים

סוג בטחוני שמור

דחיפות

תאריך/ז"ח 1015 30 יוני 87

מס' מברק

המשרד

Handwritten mark resembling a stylized '7' or '2'.

761

אל :- אירופה 3, ממ"ד בינ"ל 2

משיחה עם דן פריד (ברת"מ/מחמ"ד)

1. פגישת מרפי - פוליאקוב. מרפי יורעד ב-29.6 עם המזכיר לקבלת GUIDELINES לגבי פעמדה האמריקאית במפגש בג'נבה ב-7.7-6. נקודת המוצא, פריד מדגיש חשק את הקווים שניתור בנאום המזכיר בפני הוועדה משנתית של איפא"ק מלפני מספר שבועות בנושא הוועדה הבינ"ל והשתתפותה של ברה"מ.

2. המטרה המרכזית תהיה להעמיד את הסובייטים מול הקיר 'בשיטת הלחץ בשני חנומים (א) להביא את הסובייטים לחשיבה מעבר לעמדה הרשמית המנוסחת על ידם בפומבי. (ב) להעמידם לפני העובדה שבועת ארה"ב לגבות מחיר על הסכמתה המותנית והמסוייגת לפי שעה להשתתפות ברה"מ בוועדה הבינ"ל. המבחן בתחום זה יהיה כאשר לעמדתה מול שני מרכיבים מרכזיים אש"פ וסוריה בעקבות כנסי הנל"פ וביקור אסד במוסקבה. פריד מדגיש שלמחמ"ד אין אשליות כאשר לתוצאות השיחות אך הנציגים האמריקאים (הוא עצמו ישתתף במפגש) ישתדלו להביא את הסובייטים ליתר קונקרטיזדה או לתהליך שיוביל לכך מבלי דרמטיזציה וללא יוזמה או הצעה אמריקאית ספציפית. השיחות יתבצעו על בסיס של חילופי השקפות אך במפורש לא מו"מ אמרקאי - סובייטי.

3. עיראק - איראן. הנושא נמצא על סדח"י של השיחות בג'נבה. המוקד-הפעילות הדיפלומטית בחסות האו"ם (ר' דיווח בנספד).

4. פגישת שולץ - שברנדזה. הסובייטים כזכור דחו ההצעה למפגש ב-10/7-9 והותירו את התאריך של ה-15/6-16 פתוח. האמריקאים ממתכנים עדיין לחשובה. ההשערה היא שהסובייטים קושרים זאת להתקדמות במו"מ על ה- INF שכן עיקר המפגש יעסוק בסוגיה זו. עד כאן.

Handwritten notes at the bottom of the page, including a table with numbers.

ט ו פ ס מ בר ק

שגרירות ישראל / וושינגטון

דף 2 מתוך 2 דפים

סווג בטחוני

דחיפות

תאריך/ז"ח

מס' מברק

2/2

761

אעיר שהשיחות על הסכם INF המוקדמת עתה כבעיה ה-*VERIFICATIONS*. מסתבר
 שחסוגיה הפכה לנושא לויכוח פנימי בממשל לאחר שהסובייטים קבלו תערוך על
 בסיס הדדי. גורמים שונים בעיקר מתחום קהילת המודיעין "הזועזעו" מהרעיון
 שהסובייטים יחיו זכאים לערוך ביקורם במתקנים אמריקאים רגישים ותובעים
 להטיל הגבלות על כך.

אלי אבידן

l.l.

